

YILDIZLARDAN GELEN

TANRILAR

YILDIZLARDAN GELEN

SEVGİLİ OKURLAR...

SINIR ÖTESİ YAYINLARI'ndan sizler için hazırladığımız kitapları, birbiri arkasına sizlere ulaştırmaya devam ediyoruz....

Daha önce başka bir yayınevinden çıkan kitaplarıyla tanıştığınız, Türkiye'nin ilk UFO Araştırmacıları'ndan Selman Gerçeksever'in telif ve çeviri kitapları bundan sonra SINIR ÖTESİ'nde sizlerle buluşmaya başlıyor...

Ufoloji ve Parapsikoloji alanlarında Yurtiçi ve Yurtdışı'ndaki çalışmalarıyla kendisini tanıdığımız Selman Gerçeksever'in temel başvuru niteliğindeki bu kitabını, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'ndan çıkartmanın onuruyla sizlere sunuyoruz...

Türkiye'nin kendi alanlarında en eski ve en uzman kadroları SINIR ÖTESİ'nde buluşuyor...

Selman Gerçeksever bu kitabında; eski tarihi belgelerdeki kayıtlardan günümüze kadar "Evrende Zeki Hayat"ın izlerini takip ediyor... "Evrende Zeki Hayat"ın tarihçesi ve anlamı en güvenilir kaynaklardan sizlere aktarılıyor.

"Kimbilir, belki de bizimle birlikte bu dünyayı bize görünmeden paylaşan başka dünyaların varlıkları da bulunmaktadır..." diyen yazar, bunları kanıtlarıyla kitabında ele alıyor...

Kitabın sayfaları içinde yapacağınız keyifli yolculuk sırasında, "Uzaylı Dostlarınızı" yanbaşınızda hissedeceksiniz.

Işık ve Sevgiyle...

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR

SELMAN GERÇEKSEVER

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR

SELMAN GERÇEKSEVER

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

REKLAM VE PRODÜKSİYON HİZ.

SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

P.K. 41 80691 Beşiktaş - İSTANBUL

Tel: 0 (212) 513 68 13 - 511 81 80 Fax 0 (212) 513 68 13

e-mail

sinirotesi@turk.net

ISBN: 975-8312-10-3

- Dizgi : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Redaksiyon : Ergun CANDAN
- Kapak Tasarımı : Erkan ERASLAN
- Renk Ayrımı : SENKRON GRAFİK 0 (212) 212 49 34
- Montaj & Kapak & iç Baskı : KİTAP MATBAACILIK San.ve Tic.Ltd.Şti.
0 (212) 567 48 84
- Cild : FATİH MÜCELLİT 0 (212) 612 86 71

I.Baskı: Mayıs 2000, II.Baskı: Ocak 2003

İÇİNDEKİLER

Sunuş	9
Giriş	11

I. BÖLÜM

ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER

Paleotik UFO Resimleri	17
Kutsal Metinler, Efsane ve Mitolojiler	18
Eski Belgeler HEP Aynı Şeyi Söylüyor	25
İezekiel Peygamber'in Göksel Ziyaretçileri	28
Orta Amerika'daki Dünya-Dışı Ziyaretçiler'in İzleri	32
Mühürler'deki Dünya-Dışı Uygarlıklar'ın İzleri	37
Uzay Gemisindeki Atalarımız	40
Tarih Öncesi Madencileri	41
Atalarımız ve Uçandaireler	44
Eski Mısır'ın Göksel Ziyaretçileri	50
Eski Japonya'da Uçandaireler	53
Çin'deki Taş Disklerin Gizemi	59
Eski Babil'de Uçandaireler	62
Kur'an-ı Kerim Ne Diyor?	64
Geçmişin ve Geleceğin Sırları	66

II. BÖLÜM

KOZMOLOJİ

Big-Bang Evreni	71
Kararlı Durum Evreni	72
Osilasyon Evreni	76
Gelişen Evren	77
Spirit Evren Modeli	78
Keşfedilecek Daha Çok Şey Var	81

III. BÖLÜM

EVRENDE YAŞAM

Yeterince Kanıt Var	83
Yaşam Nedir?	86
	88

IV. BÖLÜM

GALAKTİK UYGARLIKLAR

Başka Dünyalarla Bağlantı	91
Galaktik Uygarlıklar Arasında Radyo Bağlantısı	93
Uzaydan Sinyaller Geliyor	96
Optik Bağlantı	98
Galaksi İçindeki Olası Teknolojik Uygarlıklar'ın Dağılımı	100
Yıldızlar Arası Bağlantı	101
Galaktik Uygarlıklar Arasındaki Doğrudan Bağlantı	103
Doğrudan Bağlantının Olası Sonuçları	105
Çağdaş Bilimadamları Sınırlarımızı Zorluyor	106
	107

V. BÖLÜM

EKZOBİYOLOJİ & UFOLOJİ

Ufoloji'nin Doğuşunu Hazırlayan Gelişmeler	111
Parapsikoloji ve Uzay Bilimi	112
Bağlantı İçin Hazır mıyız?	116
Tek Akıllı Biz miyiz?	118
Merih'le İlgili İlk Yaşam Araştırmaları	120
Uçandaireler Hakkında Resmi Açıklamalar	124
ABD'de Ufoloji	126
Halkın Tepkisi Ne Olurdu?	128
ABD'nin Uluslararası "Ört-Bas" Kampanyası	131
"Ört-Başçılar"ın Ufo Yakıştırmaları	135
Apollo Uçuşları sırasında Yaşanan Gizemli Olaylar	139
Rusya ve Eski Sosyalist Ülkeler'de Ufoloji	142
	180

VI. BÖLÜM

AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR

	189
Ay'ın Kendisiyle İlgili Gariplikler	197
Ay Yapay Bir Uydu mu?	202
Yeni Teori Gizli Kalmış Sırları Aydınlatıyor	206
Kafaları Karıştıran Bir Başka Konu: Ay'ın Yaşı	208
Ay Dünya'dan Niçin Bu Kadar Farklı?	210
Ay'ın Saatlerce Süren Titreşimleri	211
Ay'ın Kalın Dış Kabuğu	213
Ay'da Su Keşfi	213
Ay'ın Şaşırtıcı Mıknatısiyeti	215
Dünya'nın Aysız Dönemleri	217
Ay'daki Garip Bloklar	218
Ay'daki Garip Kubbeler	220
Ay'da Neler Oluyor?	221
Güneş Sistemi'nin Öteki Ayları	236

VII. BÖLÜM

EVRENDE ZEKİ YAŞAM

	239
Dünya İnsanı Yıldızlardan mı Getirildi?	239
Evrende Zeki Yaşam'ın Anlamı	245
Evrensel Anlayış	246
Evren Yasaları	248
Madde Ötesi	251
Parapsikoloji ve Ufoloji	252
Ufo Felsefesi	253
Muhammed Peygamber Kiminle Konuşmuştu?	256
Bazıları Neden İnanmak İstemezler?	257
Yararlanılan Kaynaklar	262
Sınır Ötesi'nden Çıkan ve Hazırlanmakta Olan Kitaplarımız	264

SUNUŞ

Dar kalıplar altında kısıtlanmış anlayışların, evrenselliğe doğru açılmasında, “*Evrende Zeki Yaşam*” meselesinin çok önemli bir yeri vardır. Bu nedenle “*Uzay*”, “*Uzaylılar*” ve UFOlar konusuna SINIR ÖTESİ YAYINLARI olarak ayrı bir önem veriyoruz.

Dünya sınırlarımızın dışına taşan ve tüm evreni kucaklayan bir insanlık anlayışında; ne sınırlarımızın, ne dillerimizin, ne de milliyetlerimizin önemi yoktur... Çünkü bu, tüm insanlığı bir gören ve asla kendimizi belirli bir ırk ya da milliyetle kısıtlamayan bir anlayışın ürünüdür.

Aynı şekilde bu yaklaşım ve anlayış; dinler için de geçerlidir... Tüm evreni kucaklayan yeni çağın bu yeni anlayışına göre, tüm dinler bir ve aynı kaynaktan çıkmışlar ve yine bu bir ve aynı kaynak tarafından beslenmişlerdir. Bu nedenle dinlerde de bir ayrılıktan söz etmek mümkün değildir... Ve yine bu nedenle tüm dinlerin insanları getireceği nokta da aynıdır. Bu noktaya gelen insanlar için artık belirli bir dine mensup olmak gibi bir ihtiyaç da ortadan kalmaktadır.

Bu, çokluktan teklife giden bir yolculuğun öyküsüdür...

Bu, binlerce yıldır saklanan sırların yeniden gün ışığına çıkmaya başlamasıyla birlikte, tüm insanlığı kapsayacak bir anlayışın öyküsüdür...

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Bu öykünün adı: *"Birleşik İnsanlık Realitesidir"...*

Sevgili okurlarımız, 1998 Nisanı'nda başladığımız yayıncılığımızda iki yılı geride bıraktık. Bu süre içinde birçok yayınevinin aksine; kısa zamanda çok kitapla değil, kısa zamanda az sayıda ama nitelikli kitaplarla sizlere ulaşmayı amaç edindik. Bu nedenle de, iki yıllık geçen bu süre içinde sadece 7 kitap yayınladık... Bu 8incisi...

Bundan önce çıkarttığımız "SON ÜÇ PEYGAMBER" adlı kitabımız 5 ay gibi kısa bir sürede tam 9000 adet satarak, en çok satan kitaplar arasında yerini aldı.

Sizlerin yakın ilgisiyle, SINIR ÖTESİ bu iki yıl içinde en hızlı çıkış yapan yayınevleri arasında da kendisine bir yer bulabildi. Bütün bunları yaparken birilerini rahatsız ettiğimiz de farkındayız... Tütucu ve eskinin bağlarından kendilerini kurtaramayan çevreler, yayınlarımızdan büyük bir oranda rahatsızlık duymakta olduklarını, tehdit telefonlarıyla bizlere belli ediyorlar. Ancak daha önceki kitaplarımızda da söylemiş-tik, *"birilerinin keyfi kaçacak"* diye... Nitekim kaçmakta gecikmedi...

Eh ne yapalım?... Bu da onların sorunu...

Biz bildiğimiz ve daha önce belirlediğimiz yolda, yayıncılık faaliyetimizi sürdürmeye bundan sonra da devam edeceğiz...

Yayınevimize gösterdiğiniz yakın ilgiye tüm kalbimizle bir kez daha teşekkür ederiz. 2000'li yılların aydınlığı içinize doğsun... Işık ve Sevgiyle kalın...

Ergun CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

Genel Yayın Yönetmeni

GİRİŞ

Dünya insanı çok eski zamanlardan beri uzaydan etkilenmiş ve onunla ilgilenmekten kendini alamamıştır. Kendisine yüzyıllardan beri durup dinlenmeden gözkırpmakta olan bu ışıklı noktalar ne anlama geliyordu? Bunların bir kısmını grupta grupta hayvanlara, bir kısmını da insalara benzetmişler. Sonra da bunlar arasında hikayeler oluşturmuşlar; hatta bu ışıklı noktaların, “**Tanrılar’ın Vatanları**” olup olamayacağını bile düşünmekten kendilerini alamamışlardır.

Sadece bizim galaksimiz içinde 200 milyar yıldız bulunmaktadır. Samanyolu Galaksimiz’in sadece 1.5 milyon ışık yıllık çok küçük bir parçası içinde 20 kadar yıldız bulunmaktadır. Şimdiye kadar gözlenebilmiş olan 1.500 kadar galaksi ile karşılaştırıldığında bu rakam oldukça küçük kalmaktadır. **Milyonlarca ışık yıllık bu uçsuz bucaksız evreni dolduran madde nereden gelmiştir?... Nasıl oluşmuştur?...**

Bu ve benzeri soruların yanıtları günümüz biliminin ışığı altında bile “*teori*” aşamasından öte bir durumda değildir.

Kırmızı, sarı, siyah, beyaz, badem gözlü, kulaklarının bulunması gereken yerde çizikler bulunan, yuvarlak kafalı, şişkin karınlı, siyah kanlı ve ejderha suratlı “*Tanrılar*” kimlerdir? Bunların yukarıda değindiğimiz yıldızlar ve onlardan oluşmuş bulunan galaksilerle ilgisi nedir? Ayrıca korku verici ışın tabancalı, pırıl pırıl göksel arabaları olan, başlarının üzerinde an-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

tene benzer uzantıları bulunan, ayaklarının bulunması gereken yerde tekerleğe benzer araçlar olan, suların ve bulutların üzerinden yürüyüp gidiveren, uçan yılanlara binen, bunlarla yıldızların arasında dolaşan, ışıklı sütunlar içinde aşağıya inen, nihayet "*Vimānalar*" la (*) yolculuk yapan "*Tanrılar*" a ne ne demeli? Tüm bunları atalarımız nereden çıkartmış ve efsanelerle yetinmeyerek bunların bol bol heykel ve resimlerini yapmışlardır?

Bütün bunların anlamı nedir?...

Tüm bu "*Tanrı*" imajları, tüm Dünya Planeti'nde yaygın bir "*kitle halüsinasyonu*" nun sonucu olarak mı ortaya çıkmıştır?... Ya da yanlış anlaşılmış bir realitenin zamanımıza kadar ulaşabilmiş (kuşkusuz ulaşamayan ya da henüz keşfedilmiş olanlar da var) ürünleri midir?...

Carl Gustav Jung (1875-1961) eski insanların efsanelerde dile getirdikleri gözlemlerini "*arşetipik şuurun gelişimi*" olarak yorumlar. Ona göre, "*kolektif şuuraltı*" iyunin ve kötünün, zevk ve cezanın sevgiyle ölümün bir ifadesidir.

Erich Von Daniken ve daha pekçok araştırmacı ise klasik psikolojinin bu alanda yaptığı yorumlara katılmazlar. Örneğin, Erich Von Daniken: "*Psikoloji bu konuda yetersiz kalmaktadır*" diyerek bu konudaki fikrini son derece net bir şekilde ortaya koyar...

Kuşkusuz Psikoloji, kendi açısından çalışmalarını sürdürecektir. Ama olaylara sadece bu açıdan bakarak yapılacak yorumlar doyurucu olmaktan uzak görünmektedir.

Efsaneler insanlık tarihinin en eski geleneksel bilgilerini içerir. Efsaneler adını verdiğimiz bu geleneksel anlatımlar, önümüze oldukça ilginç ipuçlarını getirmektedir. Örneğin, kil tabletler üzerine yazılı olarak bulunan Babil'in "*Etana Desta* -

(*) Vimana: Sanskritçe'de "Uçan Makina" anlamına gelir. Doğu Mitolojileri'nde sık sık karşımıza çıkan bir sözcüktür.

ın"nın gerçek kökeni henüz bilinmemektedir. Ancak şundan eminiz ki; geçmişin sakladığı sırların büyük bir bölümü, henüz tam olarak çözülememiştir... Çözülebilir kısımları ise, insanı uzayın derinliklerinde bir şeyler saklı olduğu konusunda düşündürmeye itmektedir... Kimbilir... Belki de geleceğin sırları, geçmişin sırları arasında saklı duruyordur...

Uzayla ilgili yeni bilgiler hep eski efsaneleri doğrular şekilde ortaya çıkmaktadır. Tarihin binlerce yıl öncesine ait olan efsanelerde "*Gökyüzü'nden Gelen Tanrılar*"dan söz ediyordu... Şimdi ise AY'a inen astronotlar, kendilerini tüm seyahatleri boyunca izleyen dünyadışı varlıklardan söz ediyorlar... San ki geçmişle bugünün buluşmasına tanık oluyoruz... Bu gelişmelere baktığımızda eskinin insanlarına bir kez daha hak vermek zorunda kaldığımızı görüyoruz...

Dünya semalarında her gün sayısız UFO gözlemleri yapılmasına rağmen; günümüz bilimi tarafından hala "*tanımlanamadığı*" söylenen ve bu yüzden de, bilimsel bir araştırmaya layık görülmeyen "*Dünya Dışı Varlıklar*"la dünya biliminin mağrur temsilcileri, bundan sonra nasıl bir diyaloga girecekler acaba?... Şimdiye kadar varlıklarını bile tanımaya yanaşmadığımız, oysaki "*Dünya İnsanı*"na yüzyıllar boyunca yol göstermiş olan ileri uygarlık temsilcilerinden ne yüzle yardım isteyeceğiz?... Bu, şımarık bir çocuğun biraz büyüdüktan sonra anesini babasını inkar etmesi gibi bir şey... Ama böyle bir çocuksu hamlıkla hayatta nereye kadar gidilebilir. Tökezleyip, burun üstü düştüğü zaman kendisini kaldıracak yine kendi ana babası ya da öteki büyükleri değil midir?...

Resmi bilimin bu katılığına rağmen, herkes artık açık olarak anlamaya başlamıştır ki, bu gidişte aksayan bir yan var... Bir şeyler noksan bırakılmış olmalı ki; o hayal ettiğimiz 21. Yüzyıla girmiş olmamıza ve bu kadar ileri bir teknolojik gelişmeye rağmen, insan bir türlü mutlu ve huzurlu olamıyor... Aksine eskisinden daha fazla sorunlar içine girtliğine kadar bat-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

mışız. Çevre sorunlarıyla sağlığımız bozuluyor, doğal afetler korkusuyla uykularımız kaçıyor!...

Yine o kadar, sözümona ileri teknolojimize rağmen, fay hatlarına hiç bir müdahalede bulunamazken, fay hatları üzerinde araştırmalar ve belki de müdahaleler yapan UFOlar'ı sadece seyretmekle yetiniyoruz. Ama bir taraftan da onları inkar etmekten de geri durmuyoruz!...

Belki bundan sonra bilim geçmişte yaptığı hatalardan biri olan, başka gezegenlerdekilere karşı yanlış tutumunu düzeltecek ve haddini bilir bir yaklaşım içerisinde; şimdiye kadar yüz-yıllar boyunca kendisine yardım etmiş bulunan ağabeylerine yüz çevirmekten vazgeçecektir. Böylelikle Dünya ötesinde *"Dünya Dışı Zeki Varlıklar"*ın araştırılmasının yanısıra, Dünya üzerinde bulunan eski kayıtlar, efsaneler ve lejanlar tekrar bu görüşle ele alınacak ve bilim; "Dünya İnsanı"na karşı işlediği bu büyük hatayı bu şekilde telafi etmiş olacaktır. Kuşkusuz böyle bir tavırlanmanın sonucunda, evrenselliğe doğru esaslı bir adım atılmış ve "Dünya İnsanı" da kendisine yeni ve güvenli bir yol seçmiş olacaktır. Pekçok insan da gerçekleri bilmediklerinden dolayı, uzaydan gelenlerin; Dünya Tarihi boyunca Dünyayı ziyaret etmekte oldukları fikrine karşı takındıkları olumsuz tavırlardan kurtulabileceklerdir... Sonunda şartlandırılmış zihinler de bu vesile ile özgürlüklerine kavuşarak, Dünya küresinin evrendeki yeri daha iyi tanınmış olacak, bilimin itibarı daha da artacaktır.

Sonunda kazanan yine insan olacaktır... Çünkü böylelikle insan da, evrendeki yerini ve konumunu daha kolay idrak edebilecektir...

İNSAN NEDİR?...

Tüm insanlık olarak, Güneş dediğimiz ve gitgide ölmekte

olan bir yıldızın çevresindeki küçük bir gezegenin üzerinde bulunuyoruz... Güneş Sistemimiz ise, devasa Samanyolu Galaksisi'nin spiral kollarından birinin üzerinde bir nokta mesabesinde uzayda yer almakta... Dünyamız havada uçuşan bir toz zerresi mertebeside bile değil... Kaldı ki, içinde yer aldığımız Samanyolu Galaksisi, evrenin sayılamayacak kadar çok olan yıldız topluluklarından sadece biri...

Bu uçsuz bucaksız evrende, bir toz zerresinden farksız bir büyüklüğe sahip ama bize koskocaman gelen bir dünyada yaşıyoruz...

Peki ama neden buradayız? Bu dünyada ne yapıyoruz?... Evrendeki önemimiz nedir?

Bu sorular, düşünen zihinleri yüzyıllardan beri birer kurt gibi kemirdi durdu... Bugün hiç değilse biliyoruz ki, Dünya insanının kendisi de, Dünya adını verdiği gezegen üzerinde bir uzaylıdır... Bilinmeyen bir geçmişten, bilinmeyen bir gelecekteki menzile doğru uzayda ilerliyoruz...

Bu kozmik menzil nedir?...

Ünlü filozof Eflatun, insanı; hücrelerinde oturan ve dışarıdan gelip geçen insanların gölgesini görebilen bir mahkuma benzetmişti. Eflatun'a göre bu mahkum, dışarıdan gelip geçenlerin gölgelerini "*gerçek*" zannederdi. Eğer zincirlerini çözüp de dışarıdaki "*gerçek dünyaya*" bakabilseydi, herhalde tahmin edemeyeceği kadar şaşırarak ve eski rahatı kaçacaktı... Büyük bir olasılıkla eski mahkumiyet günlerini arayarak, gölgeleri izlemeyi sürdürmek isteyecekti. İşte bugünkü bilimimiz de aynı Eflatun'un insanı gibi, bunca şahane alet ve edevatıyla ne yazık ki, uçsuz bucaksız evrene daracık bir pencere aralığından bakmaktadır. Çünkü gerek insanın beş duyusu, gerekse bina-destek olsun diye geliştirdiği araç gereçleri, belirli ve çok sınırlı frekanslara karşı duyarlı bulunmaktadır. Bunun dışındaki frekansları beşduyumuzla algılayamıyor ya da aletlerimizle ölçemiyoruz diye inkar etmek "*Orta Çağ Zihniyeti*"nden farklı

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

bir tutum değildir.

İşte bu eksikliklerimizi bilen, gerçek-öncü bilimadamlarının çabalarıyla, son çeyrek yüzyılda geliştirilen Astronomi'deki yeni teknikler sayesinde, yeni yeni Quasarlar, Pulsarlar, şimdiye kadar görülemeyen gezegenler ve ışık hızından süratli hareket eden galaksiler keşfedildi. Buna bağlı olarak insanın evren görüşünde büyük değişiklikler oldu. Bunun tersine mikrokozmosa doğru ilerlemeler de, mikroskobik alemin büyüklüğü ortaya çıkardı. Artık şimdi hiç değilse, şu kadarcık biliyoruz ki, göremediğimiz ışıklar, işitemediğimiz sesler ve maddenin dokunamadığımız yanları da var. Eskilerin "*paralel dünyalar*" fikrine belki de bu anlayıştan hareketle ulaşılacaktır.

Kimbilir belki de bizimle birlikte bu dünyayı bize görünen paylaştan, uzaydan ve fizik ötesinden gelmiş olan başka varlıklar da bulunmaktadır...

I. BÖLÜM

ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER

“Evrende zeki hayatın izlerini, uzayın derinliklerinden önce, Dünya’da aramak daha akıllıca bir tutum olacaktır...”

Egzobiyolog Prof. Carl SAGAN

Günümüz “Dünya İnsanı” için, “Dünya Dışı Uygarlıklar” ve oralarından gelen araçlar (Ufolar) ve insanlar (Ufonotlar) her ne kadar yeni gibi görünen bir konuysa da, bunun tarihçesi hemen hemen Dünya insanının ortaya çıkışından önceki zamanlara kadar dayanmaktadır. Atlantis Lejanları’yla, öteki kayıp kıta efsaneleri bunlarla doludur. Yurtdışındaki çok sayıdaki bilimadamı, uzun bir süredir bu efsanelerin önemine dikkatleri çekmektedirler.

1966’da ünlü Astronom Dr. Carl SAGAN, Amerikan Astronotik Derneği’nde yaptığı konuşmasının bir yerinde “...Başka gezegenlerde ya da galaksilerdeki teknik uygarlıkların kanıtlarını burada, yani Dünya üzerinde aramanın daha kestirme yol...” olacağını söylemişti.

Şimdi bu ifadenin ışığında Kuzey Britanya’da (Kingoodie Quarry) bir jeolojik katmanda bulunan bir “**demir çivi**”yi hatırlayalım... Yapılan hesaplara göre çivinin, içinde bulunduğu je-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

olojik katmanın (kaya kütlesinin) tarihi, insanın Dünya'da ortaya çıkışından 50.000.000 yıl öncesine rastlamaktadır. Oysa, bugünkü Arkeoloji bilimimiz, ısrarla M.Ö. 7.000'den önce Dünya'da insan izine rastlanmadığını iddia etmektedir!?... Yine bu bilimin iddiasına göre, Dünya insanı ilk ilkel aletlerini M.Ö. 4.000'den itibaren yapmaya başlamış!...

Şimdi soruyoruz:

– *“50.000.000 yıllık jeoloji katmanları arasına Dünya üzerinde hiç kimse yaşamıyorsa, bu çiviye oraya kim bırakmış olabilir?!...”*

Konuya, bugüne kadar alışlagelen açının dışından bakamadıkça; bu ve benzeri soruların kolay kolay yanıtlanabileceğini sanmıyoruz.

PALEOTİK UFO RESİMLERİ

Dünya Dışı ziyaretlerle ilgili saptanabilen kayıtların en eskileri, M.Ö. 45.000'lere kadar inmektedir...

Çin'in Hunan Eyaleti'nde granit üzerine oyulmuş figürlerde, silindirik biçimli objelerin üzerinde büyük insan gövdeleri (kolsuz bacaksız olarak) görülmektedir.

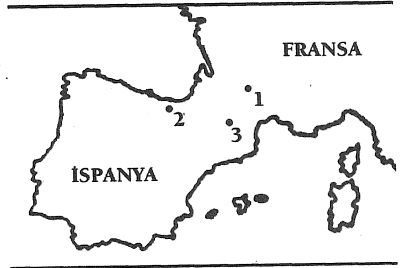
Belki bunlardan daha da ilginç mağara resimleri Kro-Magnon atalarımız tarafından, Fransa ve İspanya'daki mağaralara çizilmiş olanlarıdır. Franco-Cantabrian Mağaraları olarak bilinen bu bölgedeki mağaralarda saptanmış olan o zamanın hayvanlarına (bizon, at, geyik, mamut) ait resimler 15.000 yıl öncesinin gözlemlerini yansıtmaktadır. Sayıları 2.000 kadar olan bu hayvan resimlerinin yanlarında ziyaretçilerin hayretle gördükleri başka şekiller de vardır. UFOları'ı andıran bu şekillerin ne olduğu ve niçin çizildikleri klasik bilimsel anlayış için hala bir soru işaretidir... **Klasik arkeoloji bunlara hala bir açıklama getirebilmiş değildir.** Ancak bu konuda araştırmalarıyla tanın-

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

miş Prof. Andre Leoroi Gourhan ve daha birçok çağdaş bilimadamı ise, bu şekilleri çizen insanların, gördüklerini resmettiklerine dair hiç bir kuşkularının olmadıklarını belirtmektedirler.

Onbinlerce yıl öncesindeki o insanların gördükleri bu garip yuvarlak şekiller ne olabilir acaba?...

M.Ö. 30.000 - M.Ö. 10.000 yılları arasında, bugünkü Fransa ile İspanya toprakları, "*Paleolitik*" ya da "*Eski Taş Devri*" diye isimlendirilen çağlarda, o zamana göre oldukça ileri bir toplumun elinde bulunmaktaydı. Yukarıda belirtilen tarihler arasında bu topraklar üzerinde yaklaşık 700-800 insan nesli geçmiş, fakat taşlar üzerinde bıraktıkları izler bütün etkileyici tesiriyle günümüze kadar gelmiş durumdadır.

Bu bölgede birbirlerine son derece benzer resimlerle dolu 15 mağara saptanmıştır. Mağaralar Vézère, Cantabrian ve Ariège bölgelerinde bulunmaktadır.

1. Vézère Bölgesi, 2. Cantabrian Bölgesi, 3. Ariège Bölgesi

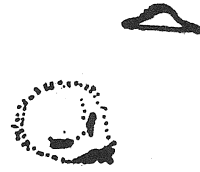
Pair Non-Pair: Tavanları yer yer çökük 20 m uzunluğunda bir mağaradır. Buradaki UFO şekilleri girişin sağında bazı mamut ve dağ keçisi resimleriyle birlikte bulunmaktadır. Bu şekiller toplam 9 adettir. Pair Non-Pair mağarasının kullanıldığı tarih kesin olarak bilinmiyor. Fakat bu mağarada Aurignacian ve Solutrean dönemlerinin izlerine de rastlandığından, tarih olarak M.Ö. 30.000 ya da M.Ö. 20.000 tarihleri verilebilir.

Villars: Fransa'nın Dordogne bölgesinde yer alan bu mağarada da benzer şekiller vardır. 1958 yılında keşfedilmiştir.

Pech Merle: Fransa'nın Lot bölgesinde yer alır. 2 km uzunluğunda tam bir labirent gibidir.

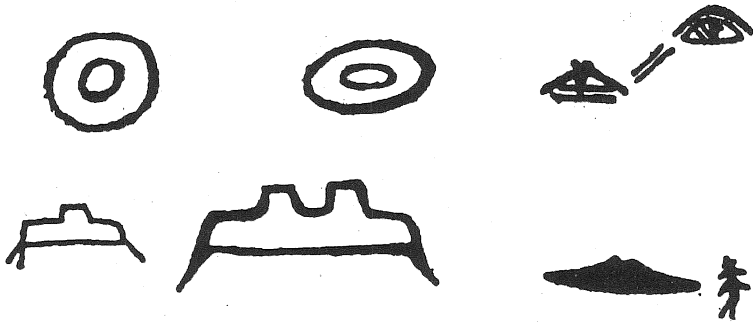
"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Yanda görülen şekil, bu mağaranın en dikkat çekici çizimlerinden biridir. Orjinal duvar resminde söz konusu obje, yaralı ya da ölü olduğu tahmin edilen insanın başı üzerinde uçarken gösterilmiştir. Her iki şekil de kırmızı renklerde çizilmiştir.

Caugnac: Peach Merle Mağarası'nın 40 km uzağında bulunmaktadır. Benzer şekiller bu mağaranın da duvarlarına çizilmiş durumdadır. Bu mağaranın bir başka özelliği de, Jean Mazet tarafından Parapsişik bir yöntem olan "*Radystezi Sarkacı*" ile bulunmuş olmasıdır.

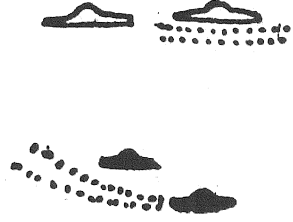
Altamira: İspanya'nın Santillana bölgesinde yer alır. 200 m uzunluğunda (S) biçiminde bir mağaradır. Franco - Cantabrian Mağaraları'nın en ünlülerinden biridir. Bu mağaradaki UFO şekilleri gruplar halinde çizilmiş olmalarıyla dikkatleri çeker. Hayvan resimleri duvarlarda bulunmasına karşılık, UFO şekilleri mağaranın tavanını süslemektedir. Mağaranın M.Ö. 10.000 ila M.Ö. 12.000 yılları arasında kullanıldığı tahmin edil-

FRANCO-CANTABRIAN MAĞARALARI'NDA BULUNAN UFO ÇİZİMLERİ

mehtedir.

Niaux: Fransa'nın Ariegé bölgesinde yer alır. Bu mağaranın, Yurtdışında Üniversitelerde kürsüleri bulunan Ufoloji öğrencileri için özel bir önemi vardır. Çünkü bu mağaradaki UFO resimleri günümüzde çizilen UFO resimleriyle aynıdır. Yanda görülen

UFO çizimlerine bu mağarada oldukça bol olarak rastlamak mümkündür. UFO'nun açıkça hareket ettiğinin gösterilmiş olması da son derece önemlidir. Çünkü bu tür hareketli UFO çizimlerine sadece Niaux Mağarası'nda rastlanmıştır. Mağara'nın kullanılma tarihi yaklaşık M.Ö. 12.000'dir.

Bu uçaklar kime ait?...

Amerikan hükümeti 1969'da 500.000 dolar harcayarak Dr. E. Condon'un başkanlığını yaptığı komiteye; UFOlar'ın meteoroloji balonları, uçaklar ya da çeşitli gök cisimleri olduğunu kanıtlatmıştı. Bu -sözde bilimsel- raporu gözönüne alırsak, yukarıda kısaca anlatmaya çalıştığımız mağara duvarlarındaki şekiller de; o zamanlar (yani bundan yaklaşık 30.000 - 10.000 yıl önce) Dünyamız'ın atmosferinde dolaşan meteoroloji balonları!, uçaklar!, ya da çeşitli gök cisimlerinin resimleriydi!...

Amerikan hükümetinin baskısıyla hazırlatılan Condon'un sözde bilimsel raporunu bir an için doğru olarak kabul edelim... Peki 30.000 yıl öncelerine kadar uzanan, şimdiki Fransa ile İspanya topraklarının bulunduğu bölgelerde dolaşan uçaklar ya da meteoroloji balonları kimlerindi?... Dünyalılar'ın mı? Dünya Dışılılar'ın mı?... (*)

(*) Franco-Cantabrian Mağaraları ile ilgili ilk haberler, "Flying Saucer Review Dergisi"nin Kasım-Aralık 1969 sayılarında kamuoyuna duyurulmuştur.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

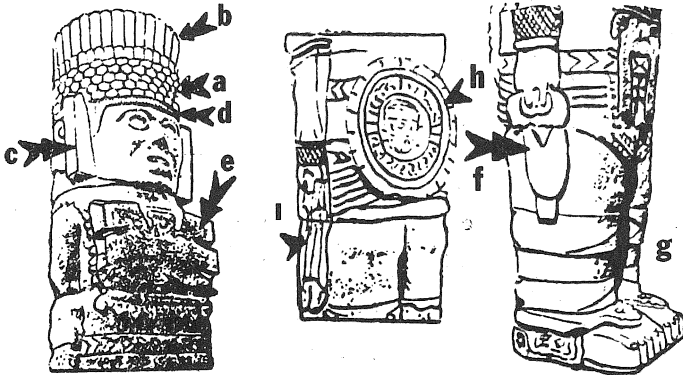
Brezilya'daki Mağara'da

Taş Devri UFO Resimleri'nden zamanımıza biraz daha yakın olanlarına Brezilya'daki Minas Gerais Kenti'nin Varzelandia kasabasında rastlanmıştır. Kimyager Hernani Ebecken tarafından ortaya çıkartılan mağara resimlerinin; daha sonra yerinde araştırma yapan Dr. Buhler tarafından 8-12.000 yıl öncelerine ait oldukları açıklanmıştır. Altı parça olan bu resimler Güneş, Ay, puro biçimli bir UFO ve iki adet Uçandaire'den oluşmaktadır.

10.000 yıl Önceki Astronot...

Mexico City'nin 60 mil kadar kuzeyinde bulunan Tula (Tollan ve Teollan) heykelleri, Çin'in Hunan Kenti'nde bulunan 45.000 yıllık astronot heykelleri kadar eski değilse bile, en az onlar kadar ilginçtir. Heykeller üzerinde araştırma yapan Gerardo Levet bu konuda şunları söylemektedir:

"...Sözkonusu yapıtlar ve heykeller 10.000 yıl önce bölgeye gelen Atlantılar'ın (Atlantisliler'in) eserleridir. Heykeller zamanımız teknolojisinden çok ileri düzeylere ulaşmış bulunan Atlantılar'ın 4 metrelik dev heykellerine çok benzemektedirler.

TULA HEYKELİ

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

O teknolojiyle onlar, 'Dünya Dışı Uygarlıklar'la daha o zamanlar bağlantı halinde bulunmaktaydılar..."

Gerardo Levet, Tula Heykelleri'nin özelliklerini ise maddeler halinde şöyle sıralamaktadır:

1- Ya bir Atlantlı, ya da Dünya - Dışı bir astronotun heykelidir.

2- Başlık aynı zamanda güneş enerjisiyle çalışan ve enerji üretmeye yarayan foto-elektrik hücrelerinden oluşmuş bir cihazdır: a) Haberleşme ve korunmak için enerji sağlamaya yarayan hexogonal hücreler, b) Başlığın üst kısmındaki tablet şeklindeki hücreler çalışırken kullanılan ve cihazlara enerji sağlayan hücre kısmı, c) Uzun kulaklar, dahili ve harici haberleşmede kullanılan kulaklık cihazları, d) Saçlara benzemektedir.

3- Göğüsteki 'kelebek' görünüşlü kısım enerjisini başlıktan alan yüksek frekanslı elektrik alanı yayınlayan bir cihazdır. (c)

4- Sağ elindeki cihaz (f) muhtemelen enerjisini başlıktan alan bir tür korunma veya taş kesmek ya da eritmekte kullanılan bir lazer silahı ya da aracıdır.

5- Heykelin pantolonu (g) ise, günümüzdeki astronotların giyisilerine büyük bir benzerlik göstermektedir.

5- Heykelin sırtındaki disk (h) yine korunma ya da astronotun yaşamsal faaliyetleriyle ilgili elektronik bir cihaz olabilir.

6- Sağ elindeki cihaz (ı) astronotun, içinde tabletler halinde konsantre edilmiş özel yiyeceklerini taşıdığı erzak çantası ya da çeşitli eşyalarını taşıdığı bir çanta olabilir.

Palenque Taşı

15 Haziran 1952 günü Yukatan'da Palenque Kalıntıları'nda araştırmalar yapan Arkeolog Ruz Lhuiller ve arkadaşları gizli bir mezar buldular. 1.70 boyunda bir iskeleti saklayan bu

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

mezar 3.80 m uzunluğunda, 2.20 m genişliğinde ve 25 cm kalınlığında oymalı bir taşla örülmüştü. Taşta gizemli bir aracın içinde bir insan görünüyor. Bu aracın alt kısmından ateş fışkırıyor ve aracın içi birçok aletlerle doluydu.

Palenque taşı ile ilgili ayrıntılı bir araştırma yapan "Bilinmeyen Uygarlık Unsurlarını Araştırma ve İnceleme Merkezi"nden Guy Tarade ve André Millou mezar taşındaki olmayı şöyle açıklamışlardı:

PALANQUE TAŞI

"... Taşın ortasında görünen 'pil' adını verdiğimiz kişi bir miğfer giymiş ve aracın ön kısmına doğru bakmaktadır. İki eli kaldıraçların üstünde. Sağ eliyle Citroen arabalarınınkine benzer bir vites kolunu tutmaktadır. Başı bir desteğe dayanmakta ve burun deliklerine bir soluk alma aygıtı yerleştirilmiş durumdadır. Füzeleri andıran araç, güneş enerjisini kullanan bir uzay gemisi duygusunu vermektedir. Aracın ön tarafında Mayalar'ın simgesel işaretlerinden 'Uçan Tanrı' yı ifade eden bir papağan görülmektedir. Füzelerin arka kısmında 10 akümülyatör yerleştirilmiş. Bunlardan başka, enerji çekmeye yarayan düzenlemeler de görülmektedir. Önde dört bölümlü bir motor, arka kısmında da ateş fışkıran bir boruya bağlanmış bölümler var."

Bu satırlar Pelenque Taşı'nı değerlendiren bilimsel rapordan alınmıştır.

Merihli Tanrı...

Zamanımıza daha yakın yıllara doğru Büyük Sahra'nın kuzey bölümünde çok ilginç kaya resimleri ortaya çıkartıldı... Bu resimlerde dalgıç ya da uzay giyisileri giymiş ağızları ol-

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAIRELER"

mayan iri insanlar görülmektedir. 6 m büyüklüğündeki bu duvar resimine araştırmacılar "*Merihli*" adını vermişlerdir. Bazı bilim adamları bu resimlerdeki giysilerin kum fırtınalarından korunmaya yarayan tulumlar olduğunu ileri sürdüler ama resimlerin 9.000 yıllık olmaları bu tezi çürütüyor. Çünkü şimdi çöl olan o yerler, 9.000 yıl önce yemyeşil bitkilerle kaplı verimli alanlardı...

Gelelim kutsal metinlere, efsanelere, mitlere...

KUTSAL METİNLER, EFSANE VE MİTOLOJİLER...

Bu tür kaynaklar, gökten inen insanların örnekleriyle doludur...

Eski Mısır, Hint, Japon ve Çin metinlerinde gökyüzünden gelen Dünya Dışı astronotlara "*Tanrılar*" denilmiştir. Eski Sanskritçe metinlerde ise bu "*Tanrılar*"ın araçlarına "*Vimana - lar*" ismi verilmiştir.

Arizona'nın Hopi Yerliler'i kendilerinin "*Kachina*" ismini verdikleri insanlar tarafından parlak uzay araçları içinde, güneyden buraya getirildiklerine ve "*havadan kendilerine yol gösterildiğine*" inanırlardı.

California'daki Paiutésler'in arasında yaygın bir inanca göre, toprakları bir zamanlar, havada seyahat edebilen "*Hav - Musuvslar*"ın vatanıydı.

Dünya insanına bir zamanlar, burada belirtildiği gibi "*ha - vadan yol gösterilme*" operasyonuna, Kutsal Kitaplar'dan Tey - rat'ta da rastlıyoruz:

"Ve vaki oldu ki, ikinci ayda, ayın yirminci gününde şahadet

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

meskeninin üzerinden bulut kaldırıldı... Ve ilk defa olmak üzere Musa vasıtası ile Rabbin emrine göre göçettiler... Ve Rabbin dağından üç günlük yol göçettiler... Ve ordugahtan göç ettikleri zaman, Rabbin bulutu onların üzerinde idi." (TEVRAT. SAYILAR. Bab: 10/11,13,33,34)

"Ve Rab buluttan indi ve ona söyledi..." (TEVRAT. SAYILAR. Bab: 11/125)

"Ve vaki oldu ki, Musa çadıra indiği zaman, bulut direği iner ve çadırın kapısında dururdu ve Rab Musa ile söyleşirdi. Ve çadırın kapısında duran bulut direğini bütün kavim görürdü ve bütün kavim kalkar ve herkes kendi çadırının kapısında secde kılardı. Ve Rab Musa ile, bir adam arkadaşı ile söyleşir gibi, yüz yüze söyleşirdi." (TEVRAT. ÇIKIŞ. Bab: 33/9-11)

"Ve İsrail Ordusu'nun önünde yürüyen Allah'ın meleği yerini değiştirip, arkalarında yürüdü. Bulut direği önlerinden yerini değiştirip, arkalarında durdu. Ve Mısırlılar'ın ordusu ile İsrail Ordusu'nun arasına geldi ve bulut ve karanlık vardı fakat geceyi aydınlatıyordu ve biri ötekine yaklaşamadılar." (TEVRAT. ÇIKIŞ. Bab: 14/19-20)

...

"Onlar da kralı dinleyip yollarına gittiler ve işte şarkta gördükleri yıldız önlerince gidiyordu; ta çocuğun bulunduğu yere kadar gelerek üzerinde durdu. Onlar da yıldızı gördükleri zaman taşkın sevinçle sevindiler." (İNCİL. MATTA. Bab: 2/9-10)

...

Peygamberleri izleyen "*bulut*"larla ilgili örnekler arasında hepimizin bildiği gibi Muhammed Peygamber'i tüm yaşamı boyunca yalnız bırakmayan ve pekçok kişi tarafından görüldüğü tespit edilen "*bulut*" da vardır.

İşin bir başka ilginç olan yanı da bu "*bulut*"ların zaman zaman başkalarının da üzerlerinde dolaşmasıydı...

Bu olay, Muhammed Peygamber'in çocukluğu sırasında başkaları tarafından gözlemlenmiştir:

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

"Muhammed'in de içinde yolculuk ettiği bir kafilé Suriye topraklarında bulunan Basra'ya geldi. Buradaki küçük bir tapınakta Bahira isimli bir rahip bulunuyordu. Ve bu rahip, tapınağından kafilenin gelişini izlerken, bir bulutun kafilé ile birlikte ilerlediğini ve kafilé bir ağaç altına konakladığında ise, bu bulutun da ağaç üzerine gelerek durduğunu gördü." ()*

Muhammed Peygamber'in yaşamı boyunca bu gizemli bulutla iç içe bulunduğu görülmektedir. Bununla ilgili sayısız tarihi kayıt vardır...

"Useyd Hudeyr bir gece, mirbed denilen hurma sergisinde Kur'an okurken, atı birden depreşmeye başladı. Akabinde Useyd yine okudu. Sonra at yine şahlandı. Müteakiben Useyd yine okudu. Sonra at yine hırçınlaştı. Useyd der ki:

- 'Atın, oğlum Yahya'yı çiğnemesinden endişe ettim de, kalkıp atın yanına vardım. Bu sırada başımın üstünde bulut gölgesine benzer bir sis içinde kandiller gibi birçok parıltılar gördüm. Bulut dönmeye ve yaklaştırmaya başladı. At da buluttan ürkmeye başladı. Bu gölge tabakası, içinde ışıklarıyla göğe doğru çekilip çıktı. Nihayet onu göremez oldum. Sabah olduktan sonra Resulullahın huzuruna gittim ve şöyle dedim: Ya Resulullah!... Dün gece ortasında hurma kurutulan sergide Kur'an okuduğum sırada atım birden ürkmeye başladı. Ben artık okumaktan vazgeçtim. Durum bunu gerektirmişti. Yahya ata yakın bir yerde yatmakta idi. Atın çocuğu çiğnemesinden endişe ettim. O sırada, bulut gölgesi gibi bir beyazlık içinde kandiller misali yıldızların parlamakta olduklarını gördüm. Artık bu beyaz gölge tabakası, içindeki parlaklıklar manzumesiyle göğe doğru çekilip çıktı. Nihayet onu göremez oldum Resulullah.

- 'Bunlar meleklerdi, senin okuyuşunu dinliyorlardı. Eğer okumaya devam etseydin, sabaha kadar seni dinlerler, halk da onları

(*) Sahih-i Müslim ve Tercümesi, Niyaburi. Ebul H. Müslimu'bnul - Haccac el Kuşeyri, Çev. Mehmet Sofuoğlu - Ahmet Said Matbaası. İST.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

görürdü. Onlar halktan gizlenmezlerdi...’ buyurdu.” (*)

Ufoloji literatürüne “*Bulut Ufolar*” olarak geçmiş olan bu konuyla ilgili aktarımlarımızı, Tarihçi Taberi’nin kadim kavimlerle ilgili korunmuş bilgileri derlediği, “*Milletler ve Hükümdarlar Tarihi*” adlı eserinden bir örnekle noktalayalım:

“Siyah bulut Ad kavmi üzerine Mugis adlı ova tarafından geliyordu. Bu bulutta neler bulunduğunu ilk anlayan bir kadın olmuştur. Bu kadın Ad kavminden olup, Mehded adında idi. O, bu hali gördükten sonra bağırarak kendisini kaybetmiş ve yere düşmüştür. Ayıldıktan sonra, ondan: Ey Mehded! Neler gördün? diye sorduklarında:

– ‘**Bir bulut ve bu bulutun ön tarafında sürükleyip getiren adamlar vardı**’ şeklinde yanıtlamıştır.” (**)

ESKİ BELGELER HEP AYNI ŞEYİ SÖYLÜYOR

Birbirlerinden uzak, bütünüyle farklı topluluklarda benzer mitoslara, destanlara, inançlara ve ayrıntılara rastlıyoruz. Çok eski ve unutulmuş bir çağda, bu olaylar zinciri çeşitli toplumları etkilemiş; inançlarına, mitoslarına, kutsal kitaplarına geçmiştir.

Kanada Kızılderilileri’nin folklorunda sık sık yinelenen bir inanç vardır: “*Yeryüzünde yaşayan insanlar önceden baş - ka gezegenlerde yaşarlardı. Bütün insanlar, uzak gezegenlerden gelen halkın torunlarıdır.*”

Kraliçe Charlotte Adası sakinleri “ateş” saçan dairelerle yıldızlardan inen “*Yüce Bilgeler*”den, Navajoslar da uzaydan gelen, uzun süre yeryüzünde kalan, sonradan uzak dünyalara dönen varlıklardan sözederler.

Eski İnka geleneklerine göre, “*Orjana*”, Venüs Gezege-

(*) Ayrıntılı bilgi için bakınız: SON ÜÇ PEYGAMBER, Sınır Ötesi Yayınları.

(**) Milletler ve Hükümdarlar Tarihi, E.C. Muhammed Taberi, Çev: Z. Kadiri Ugan, Maarif Basımevi.

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAIRELER"

ni'nden gelmedir. Bu Tanrıça 70 çocuk doğurup, yeni bir ırk meydana getiriyor. Sonra geldiği gezegene geri dönüyor. Aynı şekilde "*Viraşoka*" da uzaydan gelen bir "*Tanrı*"dır.

Mayalar'ın efsanelerinde "*Quetzalcoatl*" olarak geçen ve Orta Amerika yerlilerine tarım, gökbilimi, mimarlık ve spiritüel konularda dersler verdiği söylenen varlığın kökeni de hiç bir zaman anlaşılamamıştır... Bu varlığın geldiği gibi yine gökyüzüne doğru kanatlı bir gemiyle gittiğinden sözedilir. Bu uygarlık elçisi, Orta Amerika Kültürü üzerinde öyle silinmez izler bırakmıştır ki, Meksika'da adı hala saygıyla anılır.

Örnekler o kadar fazla ki...

İşte bir tanesi daha...

Sümer Uygarlığı doğduğu sıralarda İran Körfezi yakınlarında son derece garip bir varlığın ortaya çıktığından sözedilir. Bu varlık kocaman bir balığı andırıyordu. Ya da o devirde bu varlığı öyle tanımladılar... Balığa benziyordu ama ayakları ve yüzü insan gibiydi. Denizden çıkıp gelen bu varlık Mezopotamya'nın ilkel toplumuna onların dilleriyle hitap etti. Onlara buğday ekmesini, akıllarından geçenleri yazmalarını, sayı saymalarını, kentler kurarak bunları yönetmek için kurallar meydana getirmelerini ve gökteki yıldızları gözlemlemelerini öğretti. "*Oannes*" adıyla anılan ve "*Balık - Tanrı*" olarak nitelendirilen bu varlık, üstün bir öğretmen olsa gerek... Çünkü Dicle - Fırat Bölgesi dünyanın en ileri uygarlıklarından birini doğurarak, üstün yetenekli matematikçiler ve gökbilimciler yetiştirdi. "*Oannes*" ile ilgili ayrıntılı araştırmalar yapan Andrew Thomas "*We Are Not The First*" adlı kitabında konuyla ilgili şunları söylüyor:

"*Oannes, uzay gemisiyle önce denize inip, sonra karaya çıkan, uzay giysisi içinde balığa benzeyen bir kozmonot muydu?...*"

Meksika kaynakları 2000 yıl önce Alban Dağı'nda yerle-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

şen ve günümüze dev heykeller bırakan geçmişleri bulunmayan Olmekler'den sözeder. Genellikle destanlara göre, gökyüzünden gelen bu uygarlık yaratıcıları işlerini tamamladıktan sonra iz bırakmadan ortadan kaybolmuşlardır.

Mısır kökenli kaynaklarda "*Dünya Dışı Astronotlar*" sorunu daha belirgin olarak karşımıza çıkmaktadır. Menfis'de firavunu ziyaret eden "*Tanrı Ptah*", uçan bir gemi kullanırdı. "*Güneş Tanrısı RA*" için, eski bir yazıt: "*Yıldızlarla Ay arasın - da dolaşırsın... Gökyüzü ile yüzyüzü arasında Aton'un gemisi - ni yönetirsin...*" der.

Yakutlar'ın cenazelerinde okunan bir duada: "*İşıldayan arabalarıyla yıldızlardan inen ruhlar...*" dan sözedilir.

Yine aynı şekilde çok eski bir geçmişte Nil Ülkesi'ne üstün bir varlığın geldiği ve oradaki insanlara uygarlık aşıladığı Mısır'da hala söylenir.

En eskisinden en yenisine kadar tüm dinsel metinlere bugünkü bilgilerimiz ışığı altında bir göz atacak olursak, Uzaylılar'a ve Uçandaireler'e göndermeler yapıldığı hatta bazı metinlerde açıkça bundan sözedildiği görülür. Dünya'nın bilinen en eski dinsel kayıtlarından biri olan Mayalar'ın kutsal kitabı Popol Vuh'da; ilk insanların her şeyi bildikleri, gök kubbesiyle yeryüzünün her köşesini inceleyebildikleri yazılıdır.

Tibet'in kutsal kitapları olarak bilinen Kandshur ve Tands-hur ile Hintliler'in Mahabarata Destanı'nın Ramayana Bölümü'nde "*Vimana*" adı verilen daire biçiminde olan uzay araçları uzun uzun anlatılır. Bu kitaplarda, "*Tanrılar*"ın, içi görünen (saydam) kürelerde oturdukları, bazı uçan gemilerin 1000 kadar yolcu taşıdıkları anlatılır. Bu konuda Mysore'deki "*Uluslararası Sanskrit Araştırmaları Akademisi*"nin görüşü şöyledir:

"*Sanskritçe'den çevirdiğimiz el yazmaları, havada, kara - da, denizde, gezegenden gezegene yolculuk edebilecek özellik - te son derece gelişmiş gemilerin çeşitlerini açıklıyor. Bu yazıt -*

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

lara göre; bunlar havada hareketsiz durabiliyorlar. Hatta görürneze hale gelebiliyor ve çok uzaktaki düşman araçlarını sezebilecek güçte cihazlara sahip bulunuyorlardı."

Kitabımızın ilerleyen sayfalarında da görüleceği gibi, buna benzer gök - gemilerinin kayıtlarına eski Çin ve Japon Efsaneleri'nde de rastlanır.

Yakın tarihimize doğru baktığımızda da sonuç değişmiyor. Tüm belgeler uzaydan gelenlerin izleriyle dolu...

Romalı tarihçi Livy, Constantine'in ordularına bir defasında bütün askerler tarafından görülen ve kendilerine yol göstermiş olan dairesel, parlak, sanki alev alev yanan gümüş renkli disklerden sözeder...

Jacques Valleé'nin "*Pasport to Magonia*" isimli eserinde ilk resmi UFO Araştırma heyetini kurduran bir Japon Generali'nden sözedilir. UFOlar'la ilgili ilk askeri ve resmi araştırmayı bu heyet yapmıştır.

Tarih 24 Eylül 1235... Zamanımızdan yaklaşık sekiz yüzyıl önce General Yoritsume ordusuyla birlikte konaklamıştı... İşte o gece yarısından sabaha kadar gökyüzünde ilginç bazı gelişmelere tanık oldular... Gökyüzünde bir anda ortaya çıkan esrarengiz ışıklar; güney - batı yönünde sağa sola ve dairesel hareketler yaparak dolaşmaya başladılar. General Yoritsume ve ordudaki herkes bu garip ışıkları sabaha kadar izlediler... General Yoritsume, olayla ilgili olarak o günün şartları içinde tam bilimsel bir araştırma yapılmasını emretti. Bunun üzerine orduda üst rütbeli subayların denetiminde bir araştırma başlatıldı ve çok geçmeden de bir rapor hazırlanarak General Yoritsume'ye sunuldu...

Raporda şöyle deniliyordu:

"Generalim, tanık olunan olay, tamamen doğal bir hadisedir. Kuvvetli bir rüzgar yıldızları yerinden oynatmıştır."

Bu rapor bize çok komik gelmesin. UFOlar ile ilgili en

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

azından bu kadar komik raporlar, daha sonraları ABD Hava Kuvvetleri'nin ağzından da verilmiştir. Kuşkusuz, yurdumuzda da gözlemlenen UFOlar'a "*Venüs gezegenidir*" yakıştırmalarını da unutmamak gerekir...

Neyse... Biz eski tarihi belgeler arasında dolaşmaya devam edelim...

HEZEKİEL PEYGAMBER'İN GÖKSEL ZİYARETÇİLERİ

"... Ve otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci gününde ben Kebar Irmağı yanında sürüngenler arasında iken vaki oldu ki, gökler açıldı... Ve baktım ve işte kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu. Çevresinde pırıltı ve ortasında sanki ateş ısıldayan maden. Ve onun ortasında dört canlı yaratık benzeri çıktı. Ve onların görünüşü şöyle idi: Onlarda insan benzeyişi vardı. Ve her birinin dört yüzü vardı. Ve onlardan her birinin dört kanadı vardı. Ve ayakları doğru ayaklardı. Ve ayaklarının tabanı buzağı ayağının tabanı gibiydi. Ve cilalı tunç gibi parıldamakta idiler."

Bu satırlar, evrende zeki hayat ve Uçandaireler konusunda hiç bir araştırma yapmamış bir insan için saçma bir masaldan başka bir şey değildir ve ikinci bir kez okumaya bile değmez. Dinsel metinlerde buna benzer anlatımlara sık sık rastlanır. Bunların hepsini "*ne oldukları belirsiz dinsel masallardır*" diyerek bir kenara atarsak, biz zararlı çıkarız. Tevrat'ta Tanrı'nın ve meleklerinin gökten korkunç gürültülerle ve dumanlar saçarak indiği birçok bölümde, değişik kişilerin ağızlarından pek etkileyici biçimde anlatılır. Bunların en ilginçlerinden birini Musa'dan sonraki peygamberlerden biri olan Hezekiel, yukarıda aktardığımız şekilde anlatmış ve bu anlatım Tevrat'a dahil edilmiştir... Evet, yukarıdaki alıntı, son üç büyük dinin kutsal

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

kitaplarından biri olan Tevrat'tan alınmıştır...

NASA'nın eski uzay mühendislerinden Josef F. Blumrich, Hezekiel Peygamber'in anlattıklarını, kendi mühendislik bilgisinin ışığı altında okuduğu zaman, anlatılmaya çalışılanların hiç de -birçoklarının sandığı gibi- masal olmadığını ve üzerinde titizlikle araştırma yapılmaya değer şeyler olduğunu anlamıştır. Dr. Blumrich'in bu konuyla ilgili araştırmalarını aktarmadan önce Hezekiel Peygamber'i biraz daha dinleyelim ve anlamaya çalışalım:

"Ben canlı yaratıklara bakarken, işte canlı yaratıkların yanında, onların her yüzü için yerde bir tekerlek vardı. Tekerleklerin ve yapılarının görünüşü zümrüt gibi idi. Ve dördünün benzeyişi ve görünüşleri ve de yapıları sanki tekerlekler içinde tekerlek. Yürüdükleri zaman dört yanlarına da gidiyorlardı. Dönmeyerek yürüyorlardı. Tekerlek çemberleri ise yüksekti ve korkunçtu. Ve dördünün çemberleri çepeçevre gözlerle dolu idi. Ve canlı yaratıklar yürüdükçe, tekerlekler onların yanında yürüyorlardı ve canlı yaratıklar yerden yükseldikçe tekerlekler yükseliyorlardı."

"...Ve bana dedi: 'Adem oğlu, ayak üzerine dikil ve seninle görüşelim...' Ve arkamdan, Rabbin izzeti kendi yerinden mübarek olsun diye büyük bir gürlleme sesi işittim. Ve canlı yaratıkların kanatları birbirine dokundukça onların sesini ve yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük gürlleme sesini işittim."

Hezekiel'le kimler konuşmuştu?... Bunlar nasıl yaratıklar-
dı? Ne tür araçlara sahiptiler? Ve nereden gelmişlerdi?...

Bu soruların yanıtlarını ve konuyla ilgili çalışmalarını Müh. Blumrich'in kendi anlatımından izleyelim:

*"...Bu peygamberin anlatmaya çalıştığını iyice kavraya -
bilmek için değişik tarihlerde yazılmış altı İncil'i inceledim.
Bunların tercümanları da farklı mezheplere (Protestan ve Katolik
olmak üzere) mensup bulunuyorlardı. Bunlardan başka, iki ta -
nınmış tefsir kitabına da başvurdum. Hezekiel Peygamber'in*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

anlattıklarını hava ve uzay aracı mühendisliği ilkelerine uygun -
ladığım zaman, resimlerde de görüldüğü gibi bir araçla karşı -
laştım. Araç, esas olarak, taban tabana tespit edilmiş iki koni -
den oluşan bir gövde ile, bu gövdeye bağlı dört helikopter takı -
mından oluşuyordu. Anlatılanlara bakılırsa, Hezekiel aracı ilk
gördüğü zaman ondan 100 metre kadar uzakta bulunuyordu. O
sırada nükleer motor ateşlenmişti. Bunun nedeniyle aracın
çevresinde bulut birikimi olmuş olabilir. Bu dehşet verici man -
zaraya rağmen, Hezekiel makinanın sabit kısmı içinde dönen
parçaların hareketlerini, yere konma ayaklarını ve helikopter
takımlarına bağlı mekanik kolları farkedebilmiştir. Onun ilk
tepkisi, helikopteri insan biçimli yaratıklara benzetmek şeklin -
de olmuştur. Fakat sonradan 'canlı yaratıklar' sözcüklerini
kullanarak, onların pek de o zamana kadar alışık olduğu in -
sanlara benzemediğini belirtmek istemişti. Aracın iyice alçalıp
ta yere konuşu sırasında Hezekiel, helikopterin koruyucu kap -
lamalarını anlatabilmek için insan suratına benzetme yapmak -
tan kendini alamamıştır. Ortadaki gövdenin alt kısmına rastla -
yan kızgın radyatörü farketmiştir. Fakat o daha çok tekerlek -
lerden etkilenmiştir... Bu tekerleklerin göze çarpan görünüşü
birçok resim ve metinlerde hatalı olarak gösterilmiştir. Bu te -
kerleklerin ne yöne döndükleri de anlatılmış değildir. Bu garip
dönüş şekli, beni tüm mühendislik bilgimi kullanmama ve bir
patent kazanmaya zorlamıştır. Bu tekerlek şekli bugün felçli
hastalar için yapılan tekerlekli iskemlelerde başarıyla uygula -
nabilmektedir."

Hezekiel Uzay Gemisinin İçinde...

Hezekiel 20 yıl içinde uzay araçlarıyla dört kez karşılaş -
mıştı.

Bunlardan birincisi, M.Ö. 592'de sekiz bin kişiyle birlikte
Babil'e sürüldüğü zaman gerçekleşmişti. Hezekiel, yüksek ai -
leler sınıfından gelme bir din adamıydı. Uzay araçlarının birin -

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

cisiyle ilk kez karşılaştığı zaman, ciddi bir şok geçirdiği anlaşıyor. Kitabının birinci bölümünde daha çok aracın yapısından ve işlevlerinden söz eder. Daha sonra da Tel Abib yakınlarında araca alındığını, belirli bir süre uçtuktan sonra yine aynı yere indirildiğini anlatır. Fakat yine son derece şaşırmış ve hayretler içinde kalmıştır. (Bab: 3/12-15)

İkinci olayla bundan birkaç ay sonra karşılaşır. Bu yaşadıklarını ise çok kısa olarak Bab: 3/22'de anlatmıştır.

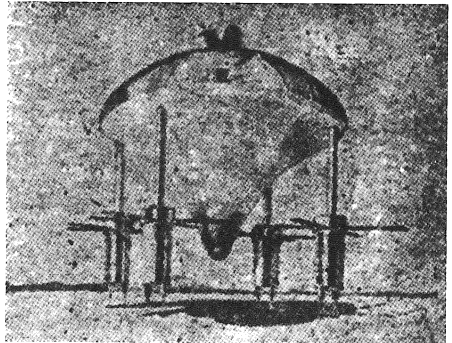
Üçüncü gözlemi birincisinden bir yıl kadar sonra olmuştur. Tevrat'ın Hezekiel bölümünün 10. Bab'ı baştan sona bu olayı anlatır.

Dördüncü karşılaşması ise yine F. Blumrich'in tespitlerine göre, birincisinden 20 yıl kadar sonra gerçekleşmiştir. Ayrıntılarına 40. Bab'da değinilen bu olayda Hezekiel Peygamber Uzaylılar tarafından bir mabet içinde gezdirilmiştir.

Hezekiel Peygamber Kiminle Karşılaşmıştı?

Kuşkusuz Hezekiel Peygamber son derece zeki bir kimseydi... Olaylar karşısında kesin bir gözlem yeteneği de olduğu ayrıca söz edilmeye değer. En heyecanlı olaylar karşısında bile ayrıntıları kaçırmamaya çalışmış olduğu belli oluyordu. Bununla birlikte aracın yöneticisini izlerken, bir şok halinde bu-

Hezekiel Peygamber'in gözlemeni yaptığı uzay aracının bugünkü teknik bilgilerimize dayanılarak F. Blumrich tarafından çizilen temsili görünüşü.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

lunduğu besbellidir. Yazdıklarına göre, olayın etkisinden yedi günde kurtulabilmiştir. Yaşadığı bu olaydan sonra Keber Irmağı'nın yanında bulunan halkın yanına geldiğini ve o anki duygularını Tevrat'ta şöyle dile getirmiştir:

"Ve Tel Abib'de olan sürgünlere, Keber Irmağı yanında oturanlara geldim ve onların oturdukları yerde oturdum ve orada onların arasında yedi gün şaşkın şaşkın oturdum." (HEZEKİEL. Bab: 3/15)

"Tevrat'ta sözü edilen bu garip olayı, dindar bir kimse; Hezekiel'in Tanrı'yı görmüş olduğunu söyleyebilir ve Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu şeklinde bir yorumda bulunabilir" diyen F. Blumrich, bu görüşün gerçeği ifade edemeyeceğini vurguladıktan sonra raporunu şu sözlerle sürdürmüştür:

"Sıradan bir dindar böyle bir yoruma gidebilir fakat bu - günkü bilgilerimizin ışığı altında Hezekiel Peygamber'in anlattıklarından, onun 'Dünya - Dışı' bir uygarlığın temsilcileriyle karşılaşmış olduğunu düşünmemek elde değildir. Ayrıca Hezekiel, böyle olaylarla karşılaşmış 'Dünyalılar'ın ne ilkidir, ne de sonuncusu... Tevrat'ın 'Hezekiel' bölümünün tarihi incelendiğinde, olayların yaşandıktan kısa bir süre sonra kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Şimdiye kadar yapmış olduğum araştırmalara göre, bu yazım işinde son derece samimi ve dürüst davranılmıştır."

F. Blumrich raporunda ayrıca şu görüşlere de yer vermiştir:

"Hezekiel Peygamber'in başından geçenleri vizyon, hali - sinasyon ya da benzer yanılsamalar olarak açıklamak isteyeceklerin, en azından benim yaptığım kadar bir incelemede bulunmaları gerekir..."

"Dünya - Dışı Ziyaretçiler" konusunda günümüzdeki yaygın görüşü şu satırlarla özetleyebiliriz: 'Onların nereden geldiklerini ve buralara nasıl ulaştıklarını bilmiyoruz. Bu yüzden buraya gelmiş olamazlar.' Zamanla anlayışlar geliştiğinde, yu -

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

karıdaki bu tutucu ifade şu şekle dönüşeceği kaaatindeyim: 'Onlar buradaydılar, bu yüzden buraya gelmiş olmalılar.' İleri teknoloji bu konuda hamle yapmaya elverişlidir. Bu çalışmanın öteki bilimadamlarını da harekete geçireceğini ve onları da benzer çalışmalara iteceğini ümid ederim. Etnolog, Arkeolog ve Fizikçiler'in desteği olmaksızın bu alanda ilerlenebileceğini sanmıyorum. Gereksinme duyulan mesele, açık zihinle yapılabilecek işbirliğidir. Benim meslektaşlarımdan istirhamım da budur zaten..."

Joseph F. Blumrich Kimdir?

Mühendis Blumrich aslen Avustralyalı bir araştırmacı olup, çeşitli icatlarla ilgili patentlerin sahibi bulunmaktadır. Görev süresinin bir kısmını NASA'da Marchall Uzay Uçuşu Merkezi'nde geçirmiştir. Skylab Uzay İstasyonu'yla ilgili olarak Satürn - 5 planlarının geliştirilmesinde görev almıştır. Emekliliğinden sonra hemen hemen tüm zamanını "Eski Devirlerde Dünya Dışı Ziyaretçiler" konusuna ayırmıştır. Bu çalışmalarının ürünü olan kitabı Almanca ve İngilizce olarak: "Hezekiel'in Uzay Araçları" adı altında yayınlamıştır.

Joseph F. BLUMRICH

ORTA AMERİKA'DAKİ DÜNYA - DIŞI ZİYARETÇİLER'İN İZLERİ

"Dünya - Dışı Canlılar Bilimi"nin öncülerinden sayılan Prof. Sagan'ın bu bölümün başında naklettiğimiz sözünü doğrulayan belgelerin bir kısmına, Peru'nun ünlü Arkeologlarından Prof. Dr. Federico Kauffmann Doig, "El Peru Arqueo -

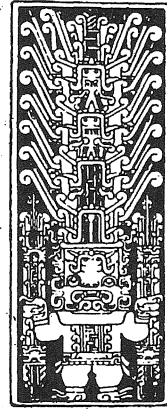
"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

logico" isimli eserinde değinmektedir. Bu belgeler başta Peru olmak üzere Ekvator ve Meksika'yı da içine almaktadır. Prof. Kauffmann eserinde bu belgelerle ilgili olarak doğrudan doğruya "Dünya Dışı Yaşam" fikrini kanıtlamaya çalışmıştır.

Prof. Kauffmann adı geçen eserinde özellikle eski Amerika'da "*Tanrılar*" ya da "*Rahipler*" olarak ele alınmış bulunan "*kediler*"'in önemine sık sık değinmiştir. Bilimadaminin ikinci derecede önem verdiği motifler arasında tüyleri ve kıvrık gagaları iyice belli edilmiş "*kuşlar*" gelmektedir. Bu kuşlar genellikle insan biçiminde çizilmiştir.

Örneğin yandaki şekle bakalım...

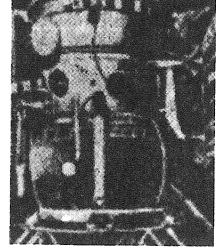
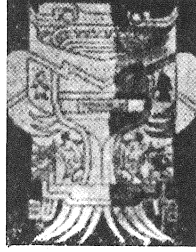
Bu resmin adı kayıtlarda "*Estela Raimondi*" olarak geçer. Yazara göre burada resmedilmiş olan (gerek önden gerekse arkadan bakıldığında) kutsal bir kimsedir. Her iki cepheden de bakıldığında bol tüyler arasında görülür. Tüyler bu şahsın aynı zamanda uçabildiğinin işareti olarak çizilmiştir. Bu yörenin eski ressamlarının eserlerine bakıldığında, çağımızın ünlü ressamı Picasso'yu anımsamamak elde değildir. Resim önden ve arkadan incelendiğinde perspektif unsurlara bile rastlamak mümkündür. Bütünüyle dinamik bir görünüm arzeden bu tablonun, yazarın önceki yorumları da gözönüne alınırsa, bunun göklerden yere inen bir "*Tanrı*" olduğunu düşünmekten kendini alamıyor insan...

Ressam burada, elinden geldiğince, yükseklerden gelip önünde toprağa inen bir nesneyi resmetmeye çalışmıştır. Bu nedenle kuyruk (bol tüylü olarak) başın üzerinde görülmektedir. Bu "*Tanrı*"nın yere indikten sonraki pozlarında, kuyruk ve kanatların yerde olduğu görülmektedir.

İkinci resimde görülen şahsiyetin adı "Puncuri"dir.

1933’de Perulu ünlü arkeolog Juaio Tello tarafından ortaya çıkarılmıştır. Bir mabedin duvarına çizili vaziyettedir. Ortodoks Arkeoloji’nin yorumuna bakılırsa, balık ve kedi motifleriyle süslenmiş bir ikonagrafik “put”tan başka bir şey değildir. Prof. Kauffmann ise, insani elementlerle birleştirilmiş bir kuş figüründen söz etmektedir. Ayrıca bunlara bir de

“kedi” ağızı eklenmiştir. Kedi ağzında azı dişleri yok. Buna karşın gözlere “kanat” eklenmiş. Stilize edilmiş kollar uçmaktan çok, ayakta durmayı belli eder tarzda yanlarda görülmektedir. Gövde ise; kuşlar, uçan balıklar ve maymunlarla süslenmiş durumdadır.

Ancient Astronaut Society’nin yayın organı olan “Ancient Skies” isimli derginin yazarı Zdzislaw Deligdowicz’e göre bu nesne bir uzay gemisinden başka bir şey değildir. Gövdedeki hayvanlar, geminin içindeki canlıları, kuyruk ise, eksoz gazlarının çıkışını simgelemektedir. İşin daha da ilginç yanı; kanatlı maymunlar aracın içine bazı hayvanları çekmektedir. Niçin dersiniz?... Belki de biyolojik bir deneme için... (*) İçeride de “Tüylü Tanrılar”ın kendileri görülmektedir.

Tüm bu yorumları önemsemesek bile, yukarıda adı geçen şeklin sağında görülen, Ruslar’ın “Venüs - 4” aracıyla aradaki benzerliğe ne demeli?... Hatırlanacağı gibi “Venüs - 4”, Venüs Gezegeni atmosferine giren Dünya yapısı ilk insansız uzay aracıdır.

(*) Uzaylılar tarafından Ufolar’a alınarak üzerlerinde çeşitli incelemeler yapılan insan ve hayvanlar hakkında ayrıntılı bilgi için bakınız: “UFO Gerçekleri & Yalanları”, Sınır Ötesi Yayınları.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

MÜHÜRLER'DEKİ DÜNYA DIŞI UYGARLIKLARIN İZLERİ

Sümerliler'in silindir şeklindeki mühürleri incelendiğinde, ilginç astronomik çizgilere rastlanır. Örneğin, bunlardan bir tanesinde bazı göksel şemalarla, bir güneş etrafında toplanmış dokuz gezegen temsil edilmiştir. Başka yıldızların etrafında da çizilmiş olan bu gezegenleri Sümerliler o zamanlar nasıl bilebilmişlerdir?...

Jacques Vallecé, "Dünya Dışı Uygarlık Temsilcileri"nin Dünya'daki izlerini "*UFOS: The Psychic Solution*" isimli eserinde anlatırken, halen British Museum'da bulunan Mısır ve Asurlular'a ait silindirik mühürlerden söz eder. O zamanların insanlarınca "Dünya Dışı Uygarlıklar"ın temsilcileri ve araçları; "*Kanatlı Diskler*" şeklinde gösterilmiştir. Bu "*Kanatlı Diskler*"den çıkan "*Kutsal Varlıklar*"la bunlara düzenlenen törenler mühürlerdeki konuların ana temasını oluşturur.

Bu konuyla ilgili Prof. Carl SAGAN da yukarıda aktardığımız benzer açıklamaları kendisi de çeşitli kaynaklarda sıraladıktan sonra şöyle bir yorumda bulunmuştur:

"Dünyamız öyle görünüyor ki, jeolojik devirler boyunca yaklaşık 100.000 kez '*Galaktik Uygarlıklar*' tarafından ziyaret edilmiştir. Bu ziyaretlerin izlerine rastlamak her zaman

British Museum'da bulunan Mısır ve Asurlular'a ait silindir mühürler

olanaklıdır. Bu yolculuklarda Ay'ın bir üs olarak kullanılmış olması son derece akla uygundur."

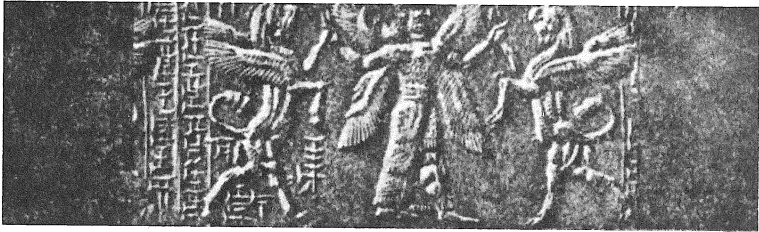
UZAY GEMİSİNDEKİ ATALARIMIZ...

Yıldızlardan gelen Tanrılar... Böyle bir düşüncüyü acaba atalarımız nereden çıkartmış ve efsanelerle yetinmeyerek bunların bol bol heykel ve resimlerini yapmışlardır?...

Bu kesinlikle yanıtlanması gereken bir sorudur... Yoksa **"Yıldızlardan gelen Tanrılar"** meselesi, tüm Dünya gezegenine yaygın bir **"kitle halüsinasyonu"** nun sonucu olarak mı ortaya çıkmıştır?... Eğer böyleyse sorun yok demektir. Hatta bazıların iddia ettiği gibi belki de, tüm bu söylenenler, insanların bir dine sahip olma içgüdüsünün sonucu olarak ortaya çıkmış da olabilir...

Kuşkusuz ki, her türlü düşüncenin doğruluk payı taşıyabileceğini göz önünde bulundurmak gerekir... Ancak ne **"kitle halüsinasyonu"** fikri, ne de **"insanların bir dine bağlı bulunma içgüdüsü"**: **"Yıldızlardan gelen Tanrılar"** konusunu tam olarak açıklayabilecek bir iddia gibi görünmediğini de söylemek zorundayız.

Artık bir zamanlar zannedilenin tersine, efsanelerin, insanlık tarihinin en eski geleneksel bildirimleri, başka bir deyişle,

M.Ö. 1000 yıllarına ait bir silindir mühür: Kanatlı insanlar, kanatlı atlar..

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

bir zamanların realitesinin dökümü olduğu anlaşılmış durumdadır. Bu geleneksel dökümlerle önümüze serilenler oldukça ilginç ve garip bazı dönemleri tüm açıklığıyla bizlere sunmaktadır. Örneğin, kil tabletler üzerine yazılı olarak bulunan Babil'in "*Etana Destanı*"nın gerçek kökeni henüz bilinmemektedir.

"*Etana Destanı*"ndan öğrendiğimiz kadarıyla, tıpkı "*Gılgames Destanı*"nın kahramanı Enkidu'nun bir "**Tanrı**" tarafından havalarda dolaştırıldığı gibi, Etana da göklerde dolaştırılmıştır:

Kartal Etana'ya dedi:

Dostum, seni Anus Diyarı'na götüreceğim.

Bana yaslan. Göğsünü göğsüme koy.

Ellerini kanatlarımdan dişli çarkına koy.

Yan tarafların da benim yanlarıma gelsin.

...

Bir süre onu uzaklara götürdükten sonra,

Kartal ona konuştu:

Bak dostum, toprağın nasıl değiştiğine bak.

Denize ve onun kıyısındaki dağlara bak.

Orada toprak bir tek dağ gibi, deniz de bir su birikintisi gibi.

...

Biraz daha uzaklara gittikten sonra, Kartal Etana'ya dedi ki:

Bak dostum, karanın nasıl değiştiğine bak.

Dünya bir ağaç plantasyonundan farksız.

Kartal, Etana ile yükselere çıktıkça, ona aşağılara dikkatle bakmasını sürekli bir şekilde hatırlatır, hatta gördüklerini tanımlamasını söyler durur... Karalar bir kulübe, denizler de bir bahçe kadar küçülünceye kadar yükselmeyi sürdürürler. Bu belki de görgü tanığı bulunan ve yazılı olarak saptanmış ilk uzay uçuşudur.

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

Bak dostum, aşağılara bak.

Dünya'nın nasıl değiştiğini gör.

Kara bir ekmek kadar küçüldü.

Uçsuz bucaksız deniz ise, ekmek sepeti kadar kaldı.

Onu daha da yükseklere çıkardı. Ve dedi:

Şimdi aşağıya bak, karanın nasıl gözden kaybolduğuna dikkat et.

Aşağıya baktım ve Dünya'nın nasıl kaybolduğunu gördüm.

Artık gözlerim ne kara, ne de deniz görebiliyor.

Dostum, daha fazla yükseklere çıkarak, semada kaybolmak istemiyorum.

Artık duralım ve beni Dünya'ya döndür.

...

Şimdi, Dünya'dan uzaklaşmanın apaçık tanımını içeren bu bir çeşit gözlem raporunu, ille de "*psikolojik*" açıdan yorumlamak zorunda mıyız?... Gerek bu, gerekse başka kaynaklardan edinilen bilgiler artık apaçık göstermektedir ki, mitolojideki "*Tanrılar*" sözcüğüyle, o zamanların "*uzay yolcuları*" kastedilmiştir. Bundan hiç bir kuşku yoktur... Bunun böyle olduğunun anlaşılmasına; tarihsel ve arkeolojik kaynakların yanısıra, insanlı insansız uzay uçuşları sırasında ve de uydulardan alınan Dünya fotoğrafları da yardımcı olmuştur. Dünya insanının bu konularla ilgili bilgileri ilerledikçe eskilerin kullandıkları simgeler daha çok açıklık kazamaya başlamıştır.

Son elli yıllık uzay çalışmalarının getirdiği bilgiler sayesinde ki, atalarımızın anlatmaya çalıştıklarının hiç de gerçeklerden uzak şeyler olmadığı anlaşılmıştır. Örneğin, Gılgamış Destanı'ndaki atmosfer dışından Dünya'nın tanımı ile, uzaya çıkan ilk astronotların tanımlamaları hemen hemen aynıdır.

Tarafsız ve açık bir zihinle mitolojiler ve kutsal metinler içindeki bazı sırları kolaylıkla bulup çıkartabilmemiz her za-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

man için olanaklıdır. Yeter ki bu iş için birazcık çaba sarfedelim... Bundan sonrası çorap söküğü gibi kendiliğinden gelecektir. İşte ancak böyle bir gerçekçi tutumla insan ırkının gerçek tarih öncesi bilgisini elde etmiş olacağız. Bu bilgi, tüm insanlığı yakından ilgilendiren sırlarla dolu bir tarihi kesite ışık tutacak içeriktedir. Böylelikle; “*Nereden geldik?...*”, “*Nereye gidiyoruz?...*”, “*Evren’deki yerimiz nedir?...*” gibi sorular tüm açıklığıyla gün ışığına kavuşabilecektir. Çünkü geçmiş, gerçekten de içinde büyük sırlar saklıyor...

TARİH ÖNCESİ MADENCİLERİ

Dünya’da bilinen ilk madencilik çalışmaları ve hafriyat Afrika Kıtası’nda yapılmıştı. Eritilen ve arıtılan cevherlerin kalıntıları çeşitli Yakın Doğu kazılarında ele geçirilmiştir. Kadim Mezopotamya metinleri, sözkonusu madenler diyarından, “*dağlık, çayırılık platoları ve stepleri olan, bitkilerle dolu yemyeşil bir yer*” olarak sözeder. Bu bölge Eski Ahit’te “Ofir” olarak geçen yöredir. Birçok Eski Ahit bilgini de, günümüzdeki Zimbabwe’nin Ofir’e karşılık geldiği konusunda görüşbirliğine varmışlardır. Güney Afrika’da yeni keşfedilen bazı maden alanlarının, antik çağlardaki maden bölgeleri olduğunun farkına varan “Anglo-American Corporation”ın toprak hafriyat ekipleri; kadim zamanlardaki çalışmanın izlerini silip süpürmeden önce, bu bölgeyi incelemek için arkeolog ekiplerini çağırmıştı.

Bulgularını Optima Dergisi’nde yayınlayan Adrian Boshier ve Peter Beaumont, tarih öncesi madencilik etkinliklerine ve insan kalıntıları içeren katmanlara rastladıklarını anlatıyorlar. Yale Üniversitesi’yle, Groningen Üniversitesi’ndeki karbon testleri; eşyaların tarihlerini M.Ö. 2000 ile M.Ö. 7690 arasında olduğunu ortaya çıkartmıştır.

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

Bunlara benzer bulguların beklenmedik sonuçları, bu yöredeki madencilik etkinliğinin yaşını M.Ö. 20.000 ile 26.000 arasında göstermiştir. Şaşkınlık içindeki bilginler, kadim madencilerin çalışmalarına başladığı yer olduğu anlaşılan noktada bir dizi kazı gerçekleştirdiler. Orada bulunan bir kömür örneği Groningen Laboratuvarı'na getirildi.

Sonuç: M.Ö. 41.250 idi !...

Güney Afrikalı bilimadamları daha sonra Güney Swaziland'daki tarih öncesi maden alanlarını incelediler. Açılmamış maden mağaraları içinde dallar, yapraklar ve otlar hatta kuş tüyleri buldular. Bunların hepsi de büyük olasılıkla kadim madenciler tarafından yatak olarak kullanılmak üzere buraya getirilmişti.

Günümüz bilimi tarafından da etkinlikleri saptanmış olan bu kadim madenciler kimlerdi?...

Okullarımızda hala okutulan modası geçmiş "Klasik Tarih" bilgisine göre, bu kadar eski zamanlarda Dünya'da yerin altından maden çıkarma teknolojisine sahip bir medeniyet yoktu. Ama en son bulgular, görüldüğü gibi, bu yargının yanlışlığını ortaya koymuş durumdadır. Evet... Zamanımızdan 43.000 yıl önce gezegenimizde maden çıkartan madenciler vardı!.. "Klasik Tarih" bu madencilerin kimler olduğunu yanıtlamak zorunda...

Aslında bu sorunun yanıtına yine tarihsel belge ve bulgularla rastlıyoruz... Kadim Mezopotamya yazıtlarına göre:

"O günlerde ve hem de ondan sonra

Yeryüzü'nde Nefilimler vardı.

ilahlar'ın oğulları insan kızlarına

vardıkları ve bu kızlar onlara

çocuk doğurdıkları zamandı...

Onlar Olam'dan olan Kudretliler'di

Ve Şem Halkı'ydı."

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Şem, Sümer dilinde “*uzay aracı*” anlamına gelen bir sözcüktür. Nefilimler ise “*Dünya Dışı*” kökenli olup Sümer piktografik metinlerinde “*Marduk*” olarak geçen bir gezegenin halkıdır. Nefilimler’le ilgili notlarımızı birkaç paragraf sonraya bırakarak, onların anavatanı olan “*Marduk Gezegeni*”nden söz etmek istiyoruz:

Kadim Dünya’nın dinsel inançlarının ve hatta astronomisinin belkemiğini oluşturan Marduk’un piktografik işareti bir “*haç*” tı. Zecheria Sitchin’in kitabında 12. gezegen olarak geçer.

Kadim Dünya’nın hemen hemen tüm halkları, Marduk’un Dünya’ya periyodik olarak belirli dönemlerde yaklaşmasını; “*altüst oluşların*”, “*büyük değişimlerin*” ve “*yeni çağların*” göksel bir işareti olarak görmekteydi. (*) Mezopotamya metinleri bu gezegenin periyodik yaklaşımını; beklenen ve gözlemlenen bir olay olarak anlatır:

“Büyük gezegen;
Ortaya çıkışında koyu kırmızı
Göğü yarıdan böler ve
Nibiru olarak durur.”

Nibiru, “*geçiş gezegeni*” anlamına gelen bir sözcüktür. Sümer Mitolojisi’nde “*Marduk*” yerine “*Nibiru*” sözcüğü kullanılmıştır. Bu gezegenle ilgili olarak önemli bir bilgi daha verilir: Yaklaşan bu gezegenin güçlü kütle çekimi etkilerinin yağmurlara ve sellere de yolaçacağı beklenmekteydi:

“Gök Tanrı’nın gezegeni
daha da parlaklaşınca,
seller ve yağmurlar olacak...
Nibiru hadid noktasına vardığında,
Tanrılar huzur verecek,

(*) Beklenen doğal afetler ve nedenleri ile ilgili ayrıntılı bilgi için bakınız: “*KIYAMET ALAMETLERİ*”, Sınır Ötesi Yayınları.

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

belalar ortadan kalkacak,
karışıklıklar çözülecek,
yağmurlar ve seller gelecek."

Hadid, "Güneş'e en yakın nokta" demektir.

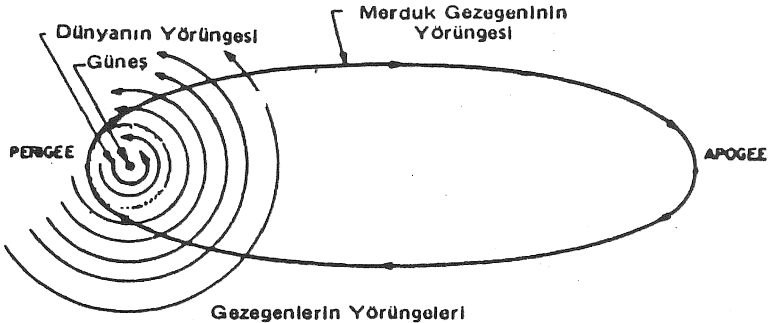
Nippur'da bulunan bir silindir mühürde, göklerde gözle görülebilen ve haç sembolüyle gösterilen, Nefilimler'in anavatanı olan "Marduk Gezegeni"ne huşu içinde bakan bir grup saba ile tarla süren insanlar resmedilmiştir.

O zamanların kadim gözlemcileri "Marduk"un dönemsel gelişini beklemekle kalmamış, onun yaklaşma rotasını da çıkartmışlardır:

"Tek başına gökleri geren odur ve en yüksek Orion'a ve Sirius'a ve Güneş'in burç evlerine varan odur..."

"Yüzü Boğa ve Koç'a gülümser, Boğa'dan Yay'a gider..."

Görüldüğü gibi Marduk Gezegeni Dünyamız'a dönemsel bir biçimde Güneş Sistemi'nin dışından yaklaşan bir gezegendir. Nefilimler'in gezegeni olan Marduk Gezegeni geniş yörüngesiyle hareket halinde onlara, bir gözlemevi gibi iş görmüş ve onları tüm dış gezegenlerin (Pluto, Uranüs, Neptün vb.) yörün-

"Marduk" ya da "Nibiru" olarak isimlendirilen ve 12. Gezegen olarak ünlü araştırmacı Zecharia Sitchin tarafından kamuoyuna duyurulan gezegen NASA tarafından da onaylanmış olup, 10. Gezegen olarak nitelendirilmiştir. Yukarıdaki şekilde gezegenin çizdiği yörüngesi görülmektedir.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

gelerinden geçirmiş ve Güneş Sistemi'nin tamamını, ilk elden gözlemlemelerine olanak sağlamıştır. Bu gözlem ve bilgi birikimleriyle Nefilimler Dünya Gezegeni'ne indiklerinde, beraberlerinde astronomi ve göksel matematikle ilgili bir hayli bilgi de getirmişlerdir.

Nefilimler, Dünya insanına; göklere bakmayı ve takım yıldızlarla gezegenlerin yerlerini öğrettiler. Bundan dolayı en eski ve kaba yontuların bile takım yıldızların ve gezegenlerin göksel simgelerini taşımalarına şaşmamalı... Kadim kaynakların, gök cisimleri ve onların çeşitli "*ilahlar*" la ilişkilendirilişiyle ilgili bilgilerle dolu olması bu yüzdendir. İşte tüm bu bilgiler Mezopotamya halkına Nefilimler tarafından verilmiştir. (*)

Nefilimler, Dünya'ya Güneş Sistemi'nin dışından gelmiş varlıklar olarak, gezegenimizi "7.Gezege"n olarak tanımlamışlardır. Çünkü, Güneş Sistemi dışından itibaren sayacak olursanız, Dünyamız 7. gezegen olarak karşınıza çıkar. Nitekim aynı yaklaşımla; Mars 6., Venüs 8., gezegen olarak resmedilmiştir. Örneğin piktografik anlatımda Venüs'ün "*sekiz köşeli yıldız*" olarak resmedildiğini görüyoruz. Yine aynı metinlerde "Marduk" bir sayı ile değil, az önce de söylemiş olduğumuz gibi bir "*haç*" işaretiyle ya da "*kanatlı bir küre*" olarak gösterilmiştir.

Nefilimler'in Güneş Sistemimiz'in dışından Dünyamıza doğru ilerleyişlerine göre yapılan sıralamanın sonucunda ortaya çıkan "7" sembolizmi çeşitli kaynaklarda da ifade bulmuştur:

"Yargılanan Yedili", "Kral Anu'nun Yedi Elçisi", "Yedi Eski Şehir", "Şehirler'in Yedi Kapısı", "Kapılarda 7 Sürgü", "Yedi Yıllık Bolluk", "Yedi Yıllık Kıtlık", "Yedi Gün Sevişmey - le Kutlanan İlahi Düğünler" vb...

"Nefilimler" in Güneş Sistemi'nin dışından gezegenimize

(*) Ayrıntılı bilgi için bakınız: Symbols of Gods in Mesopotamia, E.D. Van Buren.

gelişlerinin belgelenmesiyle ilgili yazıtlar sadece "*Dünya İn - sanı*"nın elinden çıkan ürünlerle sınırlı olmayıp, Dünyalılar'a Marduk'un uzaydaki yerini ve Dünya'ya doğru olan rotasını gösteren doğrudan doğruya Nefilimler tarafından hazırlanmış bir plaka da bulunmaktadır. "**Nefilimler**" tarafından **hazırlanmış olan bu kil tablet, Ninova'daki Kraliyet Kütüphanesi'nin harabeleri arasında bulunmuştur.**

Bu ve buna benzer başka belgelerden de anlaşıldığına göre, Dünya Gezegeni "*Nefilimler*" tarafından kısa bir keşif gezisi için seçilmemişti. "*Nefilimler*" kendilerine "*yuvadan uzak ikinci bir yuva*" ararlarken, en uygun yer olarak Dünya Gezegeni'ni seçmişlerdi. "*Nefilimler*" gezegenimize geldiklerinde, gezegenimiz bir buzul çağının ortasıydı. Gezegenimizin kara alanının 1/3'ü buzlarla kaplıydı. Dünya üzerinde kolonizasyon için en uygun bölgeler olarak: Nil, İndus ve Dicle - Fırat Bölgeleri'ni görmüş olmalılar.

Bu nehir havzalarının her biri zamanla uygarlığın merkezi durumuna geldi. Nefilimler'e göre bu üç bölge arasında öncelik, Dicle - Fırat yöresiydi...

Tevrat'ın Tekvin Bölümü, "*Tanrı'nın Dünya'daki Evi*"ni (yani Aden'i) ılıman iklimli, ılık ama esintili bir yer olarak tanımlar. Bazı araştırmacılar Aden'i iki nehir ve daha küçük iki kolun doğduğu Kuzey Mezopotamya'ya yerleştirirler. Bir başka grup araştırmacılar ise E.A. Speiser'in "*The Rivers of Paradise*" adlı eserinde de ifade etmiş olduğu gibi, Aden'in Güney Mezopotamya'da olduğunu ileri sürerler.

"Aden" sözcüğü Mezopotamya kökenlidir. Ve "*düzlük*" anlamına gelen Akadça "*edinu*" sözcüğünden türetilmiştir. Ayrıca, "*Tanrılar'ın Mekanı*"nı anlatan ve Sümerce bir isim olan "*edin*" ise "*dürüst olanların evi*" anlamına gelen bir sözcüktür.

"Nefilimler" ilk yerleşim birimlerini orada bataklıkların tam kenarına kurdular ve oraya "*Eridu*" (pekçok uzakta olan ev)

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

adını verdiler. O zamanlar yarı donmuş bir gezegen olan Dünyamız'da kurdukları bu şehir, "*Nefilimler*"'in ilk yerleşim birimleriydi.

Daha sonraki zamanlarda yapılan Akkadça çeviriler tarafından da doğrulanan Sümer metinleri, Nefilimler'in öteki yerleşim birimlerini (şehirlerini) kurduklarını sırayla sayarlar. Hatta bu yerleşim birimlerinin her birinin başına hangi "*Tanrı*"nın getirildiğini bile belirtirler. Akkadça Tufan tabletlerinin orijinaleri olduğuna inanılan Sümer metinleri, ilk yedi şehrin beşiyle ilgili olarak şunları anlatır:

Krallık göklerden aşağı indikten sonra,
ululanmış taç, krallığın tahtı
göklerden indirildikten sonra,
O işlemleri kusursuzlaştırdı,
ilahi kuralları

Beş şehir kurdu saf yerlerde
onlara ad verdi, onları merkez etti.
Bu şehirlerin ilki Eridu idi, Lidere, Nidimmud'a verdi.
ikinciye, Bad Tibira'yı Nugig'e verdi.
Üçüncü olan Larak'ı Pabilsag'a verdi.
Dördüncüsü Sippar'ı kahraman Utu'ya verdi.
Beşincisi Şuruppak'ı Sud'a verdi.

ATALARIMIZ VE UÇANDAİRELER

Aralarında en ciddi tarihçilerin de bulunduğu pekçok araştırmacı bilimadamı artık, "*Dünya Dışı Varlıklar*" tarafından Dünyamız'ın tarih öncesi devirlerde ziyaret edilmiş olduğunu kanıtlayacak belgeleri yine tarihin içinden çıkartabileceğimizi söylemektedirler.

Vedalar, Popol Vuh, Tevrat, İncil, Kur'an-ı Kerim gibi bir-

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAIRELER"

çok kutsal metinlerin içerikleri de, bu kanıyı destekler nitelikte olduğu artık bilinen bir gerçek olarak karşımızda durmakta ve tüm bu belgeler tarihe tanıklık etmektedir... Bu metinler içinde birçok pasajlar bize detaylı olarak, göksel irtibatın ve Dünya'mız'ın "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" tarafından birçok kez ziyaret edilmiş olduğunu farklı üsluplar ve farklı anlatımlarla dile getirmiş durumdadır. "*Yıldızlar'dan Gelen Tanrılar*" tarafından yönetilen "*uçan makineler*"in ve hayal bile edemeyeceğimiz teknik donanımına sahip farklı kültür elçilerinin öyküleri ile dolu yazılı belgeler, bugün bu tezi her yönden kanıtlamaktadır.

Tüm bunların yanısıra, onbinlerce yıl öncesine ait mağara duvarlarına çizilen resimler de işin cabası... Gezegenimizden çok uzaklardaki dünyalardan gelerek atalarımızla irtibata giren "*Dünya Dışı Varlıklar*"ın belki de arkalarına bıraktıkları ilk izler işte bu mağara resimleridir... Bunlardan bir kısmına daha önce değinmiştik...

Aynı şekilde tüm dünyanın bilimadamlarını ve turistlerini üzerine çeken ve Dünya'daki ilk insanları barındırdığı tahmin edilen ünlü Gironde, Lot, Ariège ve Dordogne Mağaraları şaşırtıcı örneklerle doludur. Dünyaca tanınmış Fransız Ufologu Aimé Michel tarafından listesi düzenlenmiş ve Michel Bogard tarafından titiz bir çalışmayla tamamlanmış bulunan bu kanıtlar, gezegenimiz üzerinde bilinen en eski Ufolojik belgelerdir...

Bu ziyaretler tüm tarih öncesi ve eski çağ boyunca birbirini izlemiştir. Önce mağara duvarlarına resmedilen bu yaşanan olaylar daha sonra yazının kullanılmaya başlamasıyla birlikte taş tabletlere ve papirüslere de yazılmaya başlandı.

Tarihi "**Tulli Papirüsü**" olarak bilinen belge işte bunlardan sadece bir tanesidir... Eski Mısır'daki bir UFO gözlemini detaylarıyla anlatan bu belgenin şimdi size kısa bir özetini aktararak konumuza devam edelim:

"Yirmi ikinci yıl içinde kışın üçüncü ayın geçişi sırasında ve gü-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

nün altıncı saatinde hayat evinin yazıcıları gökyüzünde ateşten bir daire görürler. Başı yoktu ve nefesinin çirkin kokusu vardı. Bedeni bir çomak uzunluğunda (52.3 m) ve genişliği de aynı idi. Sesi yoktu... Bu manzara karşısında yazıcıların yüreğiü korku ve şaşkınlık ile doldu ve kendilerini yüzü koyun yere attılar. Birkaç gün geçtikten sonra bu şeyler gökyüzünde pek fazlalaştılar. Gökyüzünün dört köşesinin sınırlarına kadar Güneş'ten daha çok kıvılcım saçıyorlardı. Bu, ülkenin kuruluşundan beri bilinmeyen bir harika oldu... Ve firavun olan şeylerin her zaman hatırlanması için, hayat evinin vak'ayınamesine yazılmasını emretti..."

...

Düşünen, araştıran ve özgür düşünceli zihinler artık uzayın derinliklerine bakarken, duydukları hayranlıkla titremekten kendilerini alamıyorlar. Dünya insanı olarak uzaya açıldığımız o ilk günden beri başka gezegenlerden gelecek varlıkları daha büyük bir merakla arar oldu gözlerimiz...

Kimbilir belki de gelecek, geçmişin içinde saklı duruyor... Çünkü uzayla ilgili yeni bilgiler hep eski efsane ve lejantları doğrular şekilde ortaya çıkıyor... Atalarımızdan kalan tüm belgeler, onların tüm gezegenlerin kendileri gibi akıllı ya da akılsız insanlarla dolu olduğuna inandıklarını gösteriyor. Yine onların inancına göre; gezegenleri dolduran bu insanlar Güneşimiz'deki varlıklar tarafından yönetilirdi. Güneştekililer de, göklerin en parlak yıldızı "**Sirius**"daki ruhların yönetimi ve denetimi altındaydı... Bu bağlantı Samanyolu'ndan Anromeda'ya, oradan da öteki galaksilere doğru giderdi... Böylece bir "**Galaktik Federasyon**" oluşturulurdu.

Evet... Atalarımız böyle düşünüyordu... Belli ki onları bu tür düşünmeye iten bir şeyler biliyorlardı...

Gelecek, geçmişin içindeki sırlarla aydınlandıkça atalarımızı böyle bir inanca sürükleyen nedenleri belki çok daha iyi anlayabileceğiz... Şimdilik belki biraz daha beklememiz gerekecektir... Ama sonunda gerçekler tüm açıklığıyla ortaya çıkı-

cak ve böylelikle eski inançların gerçek anlamları da herkes tarafından öğrenilecektir... Nitekim ilk ipuçları çoktan ortaya çıktı bile...

ESKİ MİSİR'İN "GÖKSEL ZİYARETÇİLERİ"

Mısırlılar kendilerini Dünya'nın en eski insanların torunları olarak nitelendirirler. Onların bu iddiası günümüzde yapılan "Eski Dünya Tarihi" ile ilgili incelemeler sonucu çok daha netlik kazanmıştır. Çünkü, artık açıkça bilinen bir gerçek vardır ki; Mısır, Tufan Öncesi Uygarlıklar'dan Mu ve Atlantis Uygarlıkları'nın sanki uzanması konumunda olmuş bir uygarlıktır...

Ezoterik Öğretilere bakılırsa, onbinlerce yıl önce Mu ve Atlantis Uygarlıkları'na mensup insanlar, batan kıtalarıyla birlikte sulara gömülmemek için, Orta Asya, Orta Amerika ve Mısır'a gelip buralarda yerleşmişlerdir. Mısır'a gelen Mu ve Atlantisliler özellikle ilk yerleşim birimlerini Yukarı Nil bölgesinde oluşturmuşlardı. Yine Ezoterik Öğretiler'den öğrendiğimiz kadarıyla, Mısır'ın çevre toplumlardan son derece farklı bir özellik sergilemesinin asıl nedeni işte bu göçe dayanır.

Gelenler buraya eski anılarını da beraberinde getirmekte gecikmediler... Kuşkusuz "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" ile ilgili hatıralarını da... Mu ve Atlantis'de son derece yoğun olarak kurulan "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" ile bağlantının anıları da, burada kısa bir süre sonra kendisini hissettirmekte gecikmedi. Günümüze kadar gelebilen Mısır'la ilgili tüm belgeler bunu doğrulamıştır. Böylelikle Mısır kendi tarihini aşan anılarla nasıl dolmuş olduğu da anlaşılmıştır.

Mısır'da Tanrı-Kralları'nın son derece eski dönemlere kadar uzanan bir geçmişe sahip bulunduğunun söylenmesi işte bu yüzdendir. Çünkü bir uygarlık, daha sonradan kendi arasına

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

katılan bir başka uygarlığın anılarını da beraberinde yaşatmaya başlamıştır. Mısır'ın bu sıradışı durumunu, M.Ö. 300'de doğmuş ve ünlü öğretim merkezi Heliopolis'de başrahipliğe kadar yükselmiş bulunan Manetho tarafından da doğrulanır. "*Tarih*" isimli eserinin büyük bir kısmı ne yazık ki, "*Büyük Alexandria Yangını*"nda kül olmuştur. Zamanımıza kadar gelebilmiş bu değerli eserin bazı kısımlarından birkaç satır aktaralım:

"Mısır'da ilk insan ya da "Tanrı Hephaestus"dur ki ateşi bulmuştur. Onun oğuldan oğula geçen saltanatı Mısır'da 13.900 yıl sürmüştür. "Tanrılar"dan sonra "Yarı - Tanrılar" iş başına geçmiş ve Mısır'ı 1.255 yıl yönetmişlerdir. Bundan sonra Memphis'in 30 Kralı 1.790 yıl iktidarda kalmış, onlardan sonra da, 10 Kral 350 yıl süreyle yönetimi ellerinde bulundurmuşlardır. Bunlardan sonra 5.813 yıl "Ölümlerin Ruhları" tarafından yönetilmiştir Mısır..."

8. Yüzyıl'da yaşamış olan Simplicius'un yazdıklarına göre, Mısırlılar onbinlerce yıl öncesinden beri Astronomik gözlemler yapıyorlardı. Eldeki verilere göre bu astronomik gözlemlerin hesapları ise 48.000 yıllık bir geçmişe dayanıyordu...

Bu iddiayı doğrulayan başka belgeler de var. Örneğin, Diogenes Laertius ve Martianus Capella'nın belirttiklerine göre, Mısırlılar yıldızları, gizliden gizliye ve bulgularını dış dünyaya vermeden 40.000 yıl öncelerine kadar incelemekteydiler.

Örnekleri çoğaltabiliriz ama hemen söyleyelim ki, tüm veriler ve eldeki belgeler bizi hep aynı sonuca ulaştırıyor...

Tarihi belgeler arasında dolaşmayı sürdürelim...

M.S. 400'lerde yaşamış olan Mısırlı rahip Panodorus'un ifade ettiğine göre; "*Görüp - Gözetenerler*" ya da "*Melekler*" Dünya'ya inmiş ve insanlara Astronomi öğretmişlerdir. Sanchoniathon'un yazdıklarına bakılırsa, Thot; Ouranos ile Cronos arasındaki büyük savaş için bir uzay gemisi inşa etmişti...

Mısır'ın Atlantis Uygarlığı ile olan ilişkisini Denderah Tapınağı'nın tavanına kazınmış yazılar da doğrulamaktadır.

Mısır tarihinin bu kadar eskilere kadar inmesi zamanımız tarihçilerinin işini de hayli zorlaştırmış, onları kendi aralarında tartışmalara sürüklemiştir. Çünkü resmi arkeoloji bilimi uzun bir süre, Dünya insanlığının kökenini M.Ö. 8.000 - 9.000 yıllarına kadar uzanabildiğini ileri sürüyordu.

M.Ö. 443 yılında Herodotus Mısır'ı ve Babil'i ve bu iki ülke arasındaki toprakları dolaşmıştı. Yakından yaptığı gözlemler ve incelemeler sonucunda, o da Mısır'ın eskiliği konusunda şaşırıp kalmıştı. O'nun vardığı sonuçlar klasik arkeolojinin vardığı sonuçlarla paralellik göstermemektedir. Daha çok yukarıda kısaca aktardığımız, eski otoritelerin bulgularına uyaktadır. Yani atalarımızın bulgularına...

Herodotus Teb Mabedi'nde 343 adet ağaçtan yapılmış dev heykel görmüştü. Bunların hepsi de, saltanatları babadan oğula geçen yüksek rahiplerdi. Fakat bunlardan önce insanların yöneticileri, insanların arasına inmiş bulunan "*Tanrılar*"dı. Herodotus'un belirttiğinden 11.000 yıl önce Dünya eksenini yer değiştirmiş ve Dünya'da Güneş'in batıdan doğmasına neden olmuştu. **Bu tarih, Atlantis'in sulara gömülmesiyle aynı zamana rastlamaktadır.** Eflatun'un Timaeus isimli eserinde anlattığına göre, Solon M.Ö. 590 yıllarında Saisli ünlü rahipleri ziyaret etmişti. Onlardan Atlantis'lilerin Avrupa ve Libya'ya yayılışlarını öğrendi. Kuşkusuz Eski Mısır Tarihi'nin köklerinin anlaşılması Kuzey ve Orta Afrika ile Atlantis'in çok iyi tanınmasına bağlı bulunmaktadır. Ki o zamanlar bu toprakları "*Tanrılar*" yönetmekteydi...

Herodotus, bugünkü Nil Deltası'nın oldukça yeni olduğuna inanmaktadır. Eldeki mevcut öteki bulgulardan da anlaşıldığına göre, bu yüzey şekli; bugünkü Büyük Sahra Çölü'nün bulunduğu topraklarda, o zamanlar bulunan büyük denizin yavaş yavaş kurumasından sonra oluşmaya başlamıştır. Strabo ve Pliny'e göre bugünkü Libya'nın bulunduğu topraklar çok eski zamanlarda bir iç denizin mavi suları tarafından örtülüydü.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Çok eski geçmişte Abyssinia büyük bir adaydı.

Djebel Muta yakınındaki Agarumi Tapınağı'nı süsleyen büyük duvar panolarının birinde deniz kıyısında bir şehrin manzarası yer almaktadır. Bazı resimlerde de bufalo, mamut ve güzel kuşlarla, acaip görünümdeki hayvanlara benzeyen bazı yaratıklar dikkatleri çekmektedir. Diodorus Siculus tarafından anlatılan Yunan Tradisyonu'na göre, Akdeniz Vadisi'ni parçalayan büyük depremler sonunda Tritonis Gölü'nün suları çekilmişti.

Dr. Giancarlo Ligabue ve Dr. Cino Boccazzi Güney Sahra'da büyük bir dinazorlar ve kanatlı sürüngenler mezarlığı ortaya çıkardılar. Buralar 100 milyon yıl kadar önce büyük bataklıklarla kaplı bulunuyordu. Daha da ilginç olanı fosil kalıntılarının yanı sıra, taştan imal edilmiş ok uçlarının da ele geçirilmiş olmasıdır!...

Dünya üzerindeki belirli bölgelerin ve özellikle de Afrika Kıtası'nın bazı yörelerinin, çok daha iyi incelenmesi gerektiği ortadadır. Çünkü bugün elimizde bulunan tüm bilgiler bunu gösteriyor... Tabii en başta da, bu yörelerde halkın arasında hala yaşamakta olan efsanevi inanca lar...

Bu yöredeki efsaneler ısrarla başka gezegenlerden gelen varlıkların Dünyamız'da koloniler kurduklarından söz etmektedir, özellikle de Afrika'da...

İniş bölgelerinden belki de bir numaralı Abyssinia'ydı ki, burada ileri madencilik etkinliklerini uzun yıllar sürdürmüşlerdir. Buralardaki bakır, altın ve gümüşleri toplayıp çıkarılmış ve işlemişlerdir. Kalde kayıtlarına göre, M.Ö. 11.000'lerde Atlantis Konfederasyonu Orta - Doğu ve Afrika'nın belirli bölgelerinde en parlak devrini yaşıyordu. **Ancak işin bir başka ilginç yanı; -yine aynı kaynaklardan öğrendiğimize göre- bu Konfederasyon'un yönetimi, Venüs'den gelmiş bilge öğretmenlerin elinde bulunmasıydı...**

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

Bunların ataları da Babil'e kadar inerek, simgesi "*Güneş Ateşi*" olan Sümer Uygarlığı'nın ortaya çıkmasına zemin hazırlamışlardı. "*Gods and Spacemen Throughout History*" adlı kitabında W. Raymond Drake bu konuyla bağlantılı olarak Sümerliler'in Göksel Varlıklar'ın yardımıyla "*psiko - elektriksel*" bir bilim geliştirmiş olduklarından da sözeder...

Aradan geçen yıllar içinde değişen Dünya iklimiyle birlikte Büyük Sahra'daki içdeniz yavaş yavaş kurudukça, bu yörede yaşayanlar Nil Nehri'nin kıyılarına kadar çekilmek zorunda kalmışlardır. Dolayısıyla "**Göksel - Bilgileri**"ni ve sırlarını da Yukarı Mısır Bölgesi'ne getirmişlerdir.

Güneş'in Kayıkları

Eski Mısır Tarihi'yle ilgili tüm kayıtlar bir zamanlar bu yörenin yoğun olarak "*Dünya Dışı Varlıklar*" tarafından ziyaret edilmiş olduğunu göstermektedir... Örneğin Eski Mısırlılar, kendi semalarında ortaya çıkan uzay gemilerini "*Gökyüzünde seyreden Güneş'in kayıkları*" olarak isimlendirmişlerdir. Bu sembolizm aslında sadece Mısır'a özgü bir ifade şekli olmayıp, İrlanda, Britanya İsveç ve başka tarih öncesi kaynakların bulunduğu yörelerde de rastlanmıştır. Konunun ilginç bir başka yanı da, yine eski kayıtlarda açıkça yazıldığına göre; Büyük Piramid'in yapımı sırasında bu "*Güneş Kayıkları*"ndan bir tanesi yapının içinde bir yere gömülmüştür.

Mısır'ın en gizli öğreti biçimini ve Mısır'ın dinsel sırlarını içeren "*Mısır'ın Ölüler Kitabı*"nda da, "**Uzaylı Tanrılar**"a ilişkin bilgilerle karşılaşılacaktır. Ancak ne varki, yapılan bazı çevirilerde, çeviriyi yapanın "*Dünya Dışı Yaşam*" konusundaki bilgi ve ilgi yetersizliği nedeniyle ya önemsenmeyerek geçilmiş, ya da bilinen klasik yorumlara dönüştürülmüştür. Aynı üzücü tutum, öteki dinsel metinlerin çeviri ve yorumlarında da yapılmıştır. Bu da ayrı bir sorun...

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Büyük Piramid... Büyük Sır...

Büyük Piramid, Dünya karalarının tam ortasında bulunmaktadır. İnşası sırasında böyle dev bir yapının Dünya karalar topluluğunun tam merkezine oturtulabilmesi için, yörenin hatta Dünya'nın tamamının uzaydan görülmüş olması gerekirdi. Bu bakımdan ya Uzaylılar ya da Uzaylılar'ın yeti tirdi i kimseler tarafından inşa edilmiş olması son derece büyük bir olasılık dahilindedir. Araplar'ın, Büyük Piramid'in "*Uzaydan Gelen Ruhlar*" tarafından inşa edildiğine inanmaları da sanırız boş ve anlamsız bir rastlantı değildir...

Her ne kadar okullarımızda okutulan tarih kitaplarında hala "*anıt - mezar*" olarak tanımlansa da, Büyük Piramid'in f ra-vun mezarı olarak yapıldı ıyla ilgili hiç bir kanıt bulunmamaktadır. Büyük Piramid'in bir inisiyasyon merkezi ve birtakım enerjileri elde etmek için yapıldı ıyla ilgili varsayımlar ise daha fazla g   kazanmaktadır.

Büyük Piramid'in inşası sırasında "*ruhsal g  ler*"ın kullanıldığını gösteren kanıtlar da, konunun önemini bir kat daha arttırmaktadır. Tarihte bunun örneklerini başka yörelerde de görüyoruz. Bazı sözcükler kullanarak ya da sesler çıkartarak kuracağı mabedin ta larını "*telekinetik*" olarak hareket ettiren, aynı yöntemle fırtınalar çıkartan rahiplerin bulunduğunu biliyoruz. Bu tür uygulamaların ezoterik - kozmik kökenli bilgilere dayandığını da, eldeki verilere dayanarak, bugün artık net bir şekilde söyleyebiliyoruz.

Bu bilgiler ışığında; Büyük Piramid'in inşasında da o kadar kölenin zannedildi i gibi sadece fiziksel olarak ta  taşımak için değil, aynı zamanda toplu halde ruhsal g  lerinden yararlanılmak üzere kullanılmış olduğu rahatlıkla düşünülebilir.

Sadece piramitlerde değil, bugünkü modern teknolojinin olanaklarıyla bile yerlerinden oynatılamayan Stonehenge, Tiahuanaco'yu oluşturan yapıların dev ta larını tarih öncesi insanları nasıl dizmi lerdi?... Bunun tek bir yanıtı var: Hangi tür

bir yöntem kullanmış olurlarsa olsunlar, bu yöntemin temeli kozmik kökenli bilgilere dayanmaktadır...

ESKİ JAPONYA'DA UÇANDAİRELER

Japonlar imparatorlarını "*Amaterasu*" nun soyundan geldiklerini kabul ederler ki, bu "*Gökyüzü'nün yüksek yaylaları -nın yönetici parlak Güneş Tanrıçası*" demektir.

Eski tradisyon öğretisine göre, binlerce yıl önce Japon Adaları, "**Güneş İmparatorluğu**" olarak bilinen Mu'nun uzak bir kolonisidir. Beyaz derili bir ırk olan ilk koloniciler, Anavatan Mu'dan oldukça gelişmiş bir uygarlık getirmişlerdi. Bu uygarlığın belirgin izleri de, yüzyıl önce Avrupalılar bu adalara gelene kadar sürüp gitmiştir.

"*Doğan Güneş*" in simgesini taşıyan Japon bayrağı hala batık Mu Uygarlığı'nın simgesini göklerde dalgalandırmaktadır. Hind, Çin ve Mısır gibi, Japonlar'ın da iktidarları 18.000 yıl sürmüş olan, kutsal krallardan oluşan 12 dinastileri bulunmaktadır.

Etnologların kabul ettiklerine göre, Japonlar'ın ilk ataları beyaz derili olan "*Yamatolar*" dı. Yamatolar adaya geldiklerinde o sırada orada bulunan yerli ilkel insanları (Ainular'ı) egemenlikleri altına almışlardı...

Japonya'daki belli başlı dağların çoğunun isimleri eski Ainu Dili'nden alınmış sözcüklerle isimlendirilmiştir. Fuji Dağı bunlardan biridir. Orta Asya'nın Şamanları gibi, Ainular da, görünmeyen "*Tanrılar*" la ilişkili olarak büyüsel etkinliklerde bulunurlardı. Ainular'ın "**Göksel Ziyaretçiler**" le irtibatla bulunduklarını da, yine eski tarihi kayıtlarından öğreniyoruz. Bu belgelerde, Oki kurumikamui adlı bir uzaylının Hokkaido'daki bir kasaba olan Pairatori'de, Ainular'a çiftçilik öğrettiği yazılıdır...

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Eski Japonya'daki "**Göksel Ziyaretçiler**"ın izlerini Eski Japon heykel sanatında da görmek olanaklıdır. Astronotları andıran giyisiler içindeki uzaylı varlıkların görüntülerinin işlendiği heykelciklere "**Jomon Dogu**" adı verililmektedir.

Yokohama'daki "**Kozmik Ağabeylik Kurumu**" Jomon heykelleri üzerinde derin bir araştırma yapmıştır. Kuzey Japonya'daki Tohoku yöresinde bir mezarda yapılan kazıda bulunan heykellerin ve duvarlara çizilmiş resimlerde, üzerlerinde dalgıç elbiseleriyle başlarında da miğferler bulunan insanlar bulunmuştu... Ağızlarının üzerinde ise, filitreyi andırır bir cihaz görülmüyordu. Üzerlerindeki elbiseler günümüzde pilotların yüksek basınçlara karşı korunmak için giydikleri "**G-forması**"na o denli benziyordu ki, tüm araştırmacılar bu bulgular karşısında büyük bir şaşkınlığa düşmekten kendilerini alamamışlardı.

"**Jomon Dogu**" heykelleri üzerinde çalışan Yusuke J. Matsumura, sözkonusu heykellerin M.Ö. 3000'lerde Kamagaka'da yontulduğunu ortaya çıkartmıştır. Bu konudaki düşünceleri sorulduğunda ise özetle şunları söylemiştir:

"Çuval gibi bir görünüşleri var. Miğfere benzer bir şey boyun hizasında elbiseye bağlanıyor. Bu miğferin arkasında küçük bir pencereyi andıran açıklık da var. Filitreye benzer bir parça tam ağız hizasında değil, daha çok çeneye doğru alçak durumda görünüyor."

Tanrı Hitokotonushti'nin de çizilen temsili resminde kendisi Jomon elbisesi içinde ve bulutların üzerinde betimlenmiştir. Nitekim, adının anlamı da "**Uzay elbisesi**" anlamına gelen bir kelimeden türetilmiştir.

Bir "**Jomon Dogu**" heykeli

Yedi Güneş Diski

Yamago Kenti'nin yakınlarında Chip - San türbesi içinde bulunan ve M.Ö.2000 yıllarına ait bir duvar resminde bir Japon, ellerini yukarı kaldırmış yedi adet güneş diskini selamlarken görülmektedir. Ainu dilinde "Güneş'in aşağıya indiği yer anlamına gelen "Chip - San" türbesindeki bu resimde gökyüzünden ateşler saçarak gelen yedi adet uçandaire son derece açık bir şekilde çizilmiş durumdadır.

Konuyla ilgili araştırmalar yapan bilimadamlarından Dr. Yoshiyuku Tangy kamuoyuna şu açıklamada bulunmuştur:

"Tarih öncesi devirlere ait çok sayıda türbenin bulunduğu bu yörede yaptığımız araştırmalardan ortaya çıkmıştır ki, bu bölgede bir zamanlar 'Güneş Krallığı' vardı ve bunun zamanı da, Uçandaireler'in bu toprakları sık sık ziyaret ettiği eski tarih öncesi yıllara rastlamaktadır."

Tarih öncesi devirlerden kalma bu belgeleri daha sonraki Japon Tarihi kayıtları da doğrulamaktadır. İşte birkaç örnek:

"Ninigi'nin büyük torunu (Japonya'nın bilinen ilk Dünyalı İmparatoru Jimmu) M.Ö. 11 Şubat 660'da taç giymiştir. Kuvvetleri Yamato'da yenilgiye uğradığı zaman, göksel varlıklar yardımına koşmuşlar ve bu şekilde düşman püskürtülmüştür."

Bir başka tarihi kayıta ise ilginç bir cümle dikkatlerimizi çekiyor:

"M.Ö. 9 yılının 10 Şubatı'nda 9 güneş Fijuyama'nın üzerinden uçtu..."

Japonya'daki uçandaireler konusu; Raymond Drake'nin Japon Tarihi kayıtlarından derleyerek *"Gods And Spacemen Throughout"* adlı eserinde aktardığı bir örnekle konumuzu toparlayalım:

"4. bahar, 2. ayda imparator Oho-hatsuse W. Taka ok ve yayını alarak Katsuraki Dağı'na avlanmaya gitmişti. Aniden karşısına uzun boylu bir adam dikildi. Yüz ve sima olarak imparatora benzi-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yordu. İmparator onun "Tanrı" olduğunu bildi. Saygıyla O'na: 'Burada ne arıyorsun, efendim?' diye sordu. 'Ben görünen insanların Tanrısı'yım. Önce sen kendi adını ve kim olduğunu söyle, sonra ben de kendimi tanıtacağım' dedi uzun boylu adam. İmparator: 'Biz Waka-Taka-no-Mikoto'yuz' dedi. Bunun üzerine uzun boylu adam yanıtladı: 'Ben Tanrı'nın hizmetkarı Hito-Koto-Mushi...'

Birbaşka Japon tarihi kayıtlarında ise; İmparator Hwang'ın, Venüs gezegeninden gelen "göksel ejdarha" aracılığıyla ilk olarak bakır madenini nasıl topladığından söz edilir. Bu ejdarha üç ayağı üzerinde otururdu. Hatta İmparatorun adamlarından 70 kişi de bu ejdarha ile uçmuştur.

Örnekler o kadar çok ki... Hepsini aktarma olasılığımız olamayacağı için, birkaç tanesiyle yetiniyoruz.

Örnekler çok fazla demiştik... Bu örnekler sadece tarihi kayıtlarda değil masallarda bile kendisini göstermektedir. Belli ki, bir zamanlar yaşananlar daha sonra çocuklara anlatılan masallarda bile yerini almış...

Bir Japon masalında anlatıldığına göre Nippon Mukasi uzun süren bir göksel yolculuktan hiç ihtiyarlamadan döndükten sonra, kendi akrabalarından hiç kimseyi bulamamıştı. Buna benzer hikayelere Rus ve Ukrayna kaynaklarında da rastlanabilmektedir. Yukarıda anlatılan olay, Einstein'ın ünlü "Relativite Teorisi"nde açıklandığı gibi, ancak ışık hızında uzayda yolculuk edildiğinde gerçekleşebilecek bir olaydır...

ÇİN'DEKİ TAŞ DISKLER'İN GİZEMİ

1960'lı yıllarda, Çin Halk Cumhuriyeti'nde ortaya çıkan ilginç bir olay Sovyet Dergilerinden "*Sputnik*"te yayınlanmıştı. Daha sonra 1983 yılının Ağustos ayında ise bu haber Esoterra Dergisi'nde de yayınlanarak Batı'ya duyuruldu...

"5 Çinli bilimadamının disk şeklindeki taşlara oyulmuş

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

yazılı işaretleri çözmeyi başardılar..." Haber böyle duyurulmuştu... Şimdi bu haberin özetini sizlere akarmak istiyoruz:

Her şey 1938 yılında başlamıştı...

Çinli Arkeolog Chi Pu Tei başkanlığındaki bilimsel bir araştırma heyeti, Çin ile Tibet sınırını ayıran Bayan-Kara Dağları'nın yamaçlarında kayalara oyularak açılmış höyüklerde çok sayıda mezar buldular.

Mezarların birkaçı açıldığında ise, inanılmaz bir şeyle karşılaştılar... **Mezarların içinde vücutları son derece ufak tefek yapılı fakat buna karşılık başları vücutlarına oranla büyük yaratıklar bulunuyordu.** Bilimadamları bu gördükleri manzara karşısında büyük bir şaşkınlığa düştüler.

Ortaya çıkan bu inanılmaz bulgular karşısında ilk açıklama Prof. Chi Pu Tei'den geldi. Profesör bu dağla ilgili anlatılan efsaneleri yeniden hatırlattı. Bu efsanelere göre bir zamanlar buraya etnolojik yapısı tespit edilemeyen iki kabile göç etmişti. Kendilerini "*Dropalar*" ve "*Chamlar*" olarak isimlendiriyorlardı. Söylendiğine göre bunlar 130 cm boyunda, çok kısa boylu varlıklardı. Bu varlıklar çevredeki öteki insanlardan izole bir şekilde yaşarlardı. Bugün bu iki kabileden hiç sağ kalanın olmadığı da yine anlatılanlar arasındaydı... Anlaşılan bu kimliği bilinmeyen varlıkların kısıtlı soyları, belli bir süre içinde tükenmişti...

Prof. Chi Pu Tei ve ekibindeki öteki arkeologları şaşırtan yalnız iskeletler değildi...

Kazılar sürdükçe, başka gizemli buluntular da ortaya çıkmaya başladı: Yaklaşık 30 cm çapında, 2cm kalınlığında ortası delik taş diskler... Üzerlerinde ise diskin ortasından kenarlarına doğru uzanan spiral şeklinde, bilinmeyen bir dile ait olduğu anlaşılan harfler bulunmaktaydı. Arkeologlar bütün uğraşlarına rağmen bu şifre oyma yazıyı çözemediler.

Uzun süren araştırmaların sonunda Prof. Dr. Tsum Um

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

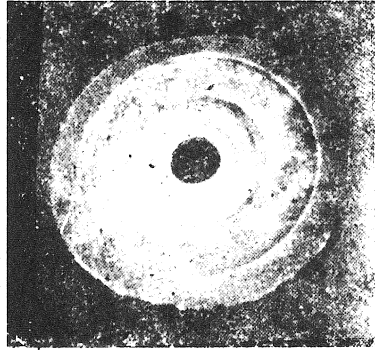
Nui ve arkadaşları bu yazıların gizemini çözmeyi başardılar. Diskin üzerinde şunlar yazılıydı:

"Droplar bulutların üstünden uçan cihazları ile geldiler. 10 kez Güneş batımına kadar, erkeklerimiz, kadınlarımız ve çocuklarımız oyuklarda saklandılar. En sonunda tavırlarından ve işaretlerinden, bize karşı kötü niyetleri olmadığını anladık."

Bu yazının "*Chamlar*" tarafından yazıldığı sonucuna varan arkeologlar, Buyan Kara Dağları ile ilgili tüm Çin kaynaklarını ve efsanelerini incelemeye başladılar. Bu yöre ile ilgili tüm Çin kayıtları ve efsaneleri inanılmaz benzerliklerle doluydu... Hemen hemen hepsi zayıf yapılı cüce fakat iri kafalı, sarı tenli insanlardan bahsediyordu...

Bunlar yine anlatılanlara göre, "*bulutlardan*" Dünya'ya getirilmişlerdi...

Yapılan tüm araştırmalar boyunca tam 716 disk bulundu. Bunlardan bir kısmı Moskova'daki laboratuvarlarda incelendi ve bu disklerin 12.000 yıllık oldukları saptandı. Bu disklerden 2 tanesi halen Çin Halk Cumhuriyeti'nin Xian Kenti'ndeki Panpo Müzesi'nde sergilenmektedir...

Panpo Müzesi'nde sergilenen taş disklerden bir tanesi

ESKİ BABİL'DE UÇANDAİRELER

Bir zamanlar bu yörede yaşayan insanlar, şehirlerine "*Tanrı'nın Kapısı*" anlamına gelen "*Bab-ilu*" diyorlardı...

Bel Rahipleri'nden Berossus M.Ö. 330'larda "*Babyloni* -

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

aca" isimli bir eser yazmıştı. Bu kitapta belirtildiğine göre, 10 adet kralın iktidarları süresi toplam 432.000 yıldır... Kral başına 43.200 yıl!...

Kaldeyi yönetmek için gelen "Ay Kralları" anlamına gelen Indovansas'lar da Ay'dan gelerek, Dünyalı kadınlarla evlenmişlerdi... Dünya üzerinde inşa ettikleri yapıları ise, Büyük Tufan ile yerle bir olmuştu.

Babil, tarih boyunca Kuzey'le Güney, Doğuy'la Batı arasında bir köprü oluşturmuş bir bölgedir. Bir de bunlara Atlantis ve Mu'dan göç eden uygarlıklar eklendiğinde bölgenin önemi bir kat daha artmıştır. Çok sayıdaki ezoterik kaynaklı eserlerin bu bölgede yer almasının en önemli nedeni işte buna dayanır. Örneğin Kalde yazıtlarını incelemiş bulunan Haham Yonah ibn Aharon'un naklettiğine göre, "Elohimler" bundan 18.000.000 yıl önce Venüs'te yerleşmiş Gezegenlerarası varlıklardı. (*) Bu "Galaktik Uygarlık" temsilcilerinden Tevrat'ta da sözedilmiştir. Bu gizli ezoterik kayıtlar, "Elohimler" in Dünyamız'daki temsilcisinin "Yehova" olduğundan söz eder. Belli ki, bu ezoterik kaynaklar en azından Musa döneminde hala bir yerlerde muhafaza edilebiliyordu. Bir Mısır inisiyesi olan ve özel bir eğitimden geçerek Osiris Rahibi" olarak yetiştirilen Musa bu gizli belgeleri o devirde kolaylıkla inceleme olanağı bulmuştu.

Kalde'de insanlar "Kvod" denilen bir güçle hareket ettirdikleri disk biçimli araçlarıyla başka gezegenleri ziyaret edebiliyorlardı. Evet... Eski ezoterik metinler bu kadar açık bir şekilde bir zamanlar yaşananları aktarıyordu. Ancak ne yazık ki, bu metinlerden günümüze kadar gelebilenlerin sayısı son derece azdır...

(*) "Elohimler", "Yehova" ve Musa'nın geçtiği gizli öğretinin hakkında ayrıntılı ezoterik bilgiler için bakınız: "SON UÇ PEYGAMBER" Sınır Ötesi Yayınları.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

KUR'AN-I KERİM NE DİYOR?

Buraya kadar, tarihin oldukça geçmiş devirlerine doğru yaptığımız kısa bir yolculukla, "*Dünya Dışı Varlıklar*"ın izlerini görmeye çalıştık... Şimdi biraz daha tarihin günümüze yakın geçmişine bir göz atalım... Bakalım son din olan İslamiyet'in kutsal kitabında konumuzla ilgili neler var?...

"Ey Muhammed Kabe'yi yıkmaya gelen fil sahiplerine Rabbinin ne ettiğini görmedi mi? Onların düzenlerini boşa çıkarmadı mı? Onların üzerine, sert taşlar atan **sürülerle kuşlar** gönderdi. Sonunda onları yenilmiş ekin gibi yaptı." (Fil Suresi, 105/1-5)

Gökyüzünden gelerek düşmanların başlarına sert taşlar atan her halde bildiğimiz kuş sürüleri olmasa gerek... Yine aynı şekilde gökyüzünden bazı müdahalelerin yapıldığı da birçok ayette ifade edilmiştir.

"Gökten azab olarak düşen bir parça görseler: '**Bulut kümesidir**' derler." (Necm Suresi, 52/44)

Bu tabir de son derece ilginçtir. Çünkü bilindiği gibi, UFOloji tarihinde kendilerini bir bulut şeklinde gösterebilen "*Dünya Dışı Uygarlıklar*"ın uzay gemilerine "*Bulut Ufolar*" adı verilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de yıldızlara ayrı bir önem ve değer atfedilmiştir.

"Batmakta olan yıldıza and olsun..." (Necm Suresi, 53/1)

Necm: Yıldız anlamına gelen bir kelimedir.

Yıldızlara özel bir önem verildiği birçok ayette üzerlerine yemin edilerek dile getirilmiştir. Hatta bu yıldızlardan bazılarının üzerinde "*görüüp-gözeticilik*" yapan varlıkların bulunduğu açıkça ifade edilmiştir:

"Göge ve gece ortaya çıkana and olsun. Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin? O ışıyla karanlığı delen yıldızdır. Üze-

"ÇAĞLAR BOYUNCA UÇANDAİRELER"

rinde **gözetici** olmayan kimse yoktur. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın." (Tarık Suresi, 86/1-5)

Kur'an-ı Kerim'de uzayla ilgili astronomik bilgiler de verilmiştir.

"Onlara bir delil de gecedir. Gündüzü ondan sıyrırız da karanlıkta kalıverirler. Güneş de **yörüngesinde** yürüyüp gitmektedir. Bu, güçlü ve bilgin olan Allah'ın kanunudur. Ay için de sonunda kuru bir hurma dalına döneceği **konaklar** tayin etmişizdir. Ay'a erişmek güneşe düşmez. Gece de gündüzü geçemez. Her biri bir **yörüngede** yürürler." (Ya-sin Suresi, 36/35-40)

"İçinde **yörüngeler** bulunan göğe and olsun ki..." (Zariyat Suresi, 51/7)

Fazla değil, daha birkaç yüzyıl önce Galileo Galilei, Dünya'nın Güneş çevresindeki bir yörüngede döndüğünü söylediği için "Engizisyon Mahkemesi" tarafından yargılanmış ve canını zor kurtarmıştı. Oysa Kur'an-ı Kerim'de yukarıdaki ayetlerden de açıkça görülebileceği gibi, 14 Yüzyıl önce Güneş'in, Ay'ın ve Dünya'nın kendi yörüngelerinde dönüp durdukları anlatılmaktaydı...

Ayrıca Einstein ünlü Rölativite teorisi de Kur'an-ı Kerim'de kendisine has üslupla dile getirilmiştir:

"... Rabb'in katında bir gün sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir..." (Hacc Suresi, 22/47)

GEÇMİŞİN VE GELECEĞİN SIRLARI...

Teknolojik gelişme eninde sonunda beraberinde bir çöküş getirir. Bu hep böyle olmuştur. İyinin yolu kötü tarafından sapıtılır. İyi ile kötünün çekişmesi sonucu oluşan itme kuvvetiyle insan evrim spiralinde bir tur daha yükselir... Böylece kozmik ilerleme süreci sürdürülür.

Dünyamızın fiziksel ve ruhsal ilerleme sürecini anımsaya-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

cak olursak, Mu ve Atlantis Uygarlıkları döneminde yaşananların da bu gerçeği doğruladığı görülür. O dönemde de iyi ile kötünün müthiş mücadelesine sahne olunan dönemler yaşanmış ve bunun sonucu ortaya çıkan büyük savaşta, Atlantis'te "*Bir'in Oğulları*" ile "*Belilal'in Oğulları*" bir birleriyle kıyasıya büyük bir çatışmaya girişmişlerdi. Çıkan savaşta kullanılan bombalar ve majik uygulamalar doğanın dengesini öyle bir bozmuştu ki, kıtalar denizlere, insanlar şehirleriyle birlikte topraklara ve sulara gömüldüler... Sonra barbarlığa tekrar geri döndü. Altın Çağ sona erip, bizim dönemimiz insanlığının Demir Çağı başladı...

Mu ve Atlantis döneminde uzaylılarla açık bağlantılar sürdürülüyordu... Ancak Demir Çağı'nda bu bağlantılar son derece azaldı. Gerçi yine "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" Düyamızı ziyaret ediyorlardı ama insanlarla açık bağlantılar kurmuyorlar hatta bu ziyaretlerini son derece gizli bir şekilde sürdürüyorlardı. "*Dünya Dışı Uygarlıklar*"ın bu ziyaretlerini farkedenden "Demir Çağ"ın insanları ise onları gökyüzünden gelen "*Tanrılar*" olarak nitelediler... Çünkü insanlık birçok bilgisini artık unutmuştu... Onları gökyüzünden gelen "*Tanrılar*" sandılar... Ve Ve onları ilahlar olarak nitelendirerek tapınmaya bile başlayan kitleler oldu...

Eskinin anısı tamamen silinip yokolup gitti... Eski Dünya Tarihi'nin bu konularla ilgili kayıtları; yangınlar, su baskınları, savaşlar ve daha da kötüsü megalomanyak bazı cahil krallar ve o dönemin yöneticileri tarafından ortadan kaldırıldı. Eski Dünya Tarihi'nin ve özellikle de Mu ve Atlantis Tarihi'nin önemli belgesel kayıtlarını bünyesinde barındıran İskenderiye Kütüphanesi'nin yakılıp yıkılması buna verilebilecek en üzücü örneklerden biridir.

Bu tahribattan geriye kalan efsaneler ve lejanlarla bazı taş yapılar içlerinde ve üzerlerinde saklayabildikleri bilgileri günümüze kadar getirebildiler... Ama bunları her türlü bilimsel

bağnazlıktan uzak, açık ve objektif bir yaklaşımla incelemek gerek... **Şunu hiç bir zaman unutmayalım ki, günümüzde radyo-teleskoplarla tarayarak anlamaya çalıştığımız uzayın sırları bu kayıtlarda gizli bulunmaktadır...**

Bilim o kadar hızla ilerlemekte ki, tek bir kişinin tüm Dünya Bilimi'ni kavramasına artık olanak kalmadı... Aristo'nun yaşadığı yıllarda olduğu gibi, tüm modern gelişimin tek bir felsefeyle yorumu artık olanaklı değil. Yeni realiteler günümüz biliminin sütunlarını devamlı olarak sallıyor. O halde binanın üzerimize yıkılmaması için, daha esnak yapı malzemeleri kullanmak zorundayız. Bina'nın sürekli olarak ayakta kalıp, yıkılmadan yükselbilmesi için yapı malzemesinin buna göre yerli yerine ama her an yenisiyle değiştirilebilecek tarzda yerleştirilmesi gerekmektedir.

"*Toplumbilim*", "*din*", "*felsefe*" ve "*politik doktrinler*"'in köhneyen ve yeni realitelere uymayan yanları, geleceğe uyabilmek için yenilenmeyi bekliyor. Bu yapılmadığı zaman, bunlar yeni doğan nesle yanıt verebilecek niteliklere sahip bulunmadıklarından dolayı dejenerasyona neden olup, insanın evrim hızını azaltıcı sonuçları beraberinde getirecektir. Bunlar tamamen ortadan kaldırılıp değiştirilmese bile, insanın onlara bakış açısı değişmeli, yeni bilgilerin ışığında daha geniş ve eskisinden farklı yorumlara gidilmelidir. Aksi takdirde bunlar insanı yükseltici birer araç olmak yerine, ayak bağı olmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Yaramıyorlar da zaten...

Dünya Gezegeni'nin "Kova Burcu"nda bulunduğu şu dönemde, Dünya küresiyle ilgili tektonik olayları önleyebilecek durumda bulunmak şöyle dursun, bir depremin ne zaman ve nerede olacağını bile doğru dürüst saptayabilmekten uzak bulunuyoruz...

Dünyamız'ın beklenen tektonik hareketlerinin sonucu ortaya çıkacak bir dizi doğal afetlerin yanı sıra, bir de eğitilmiş nefsimizin sonucu; bizzat biz insanoğlunun neden olduğu

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

her türlü çevre sorunu ve atomun savaşçı amaçlarla kullanılması, eninde sonunda bizleri başka gezegenlerin üstün insanlarından yardıma zorlayacaktır.

Peki ama, şimdiye kadar varlıklarını bile tanımaya yanaşmadığımız, oysaki yüzyıllar boyunca Dünya isanına yol göstermiş bulunan ileri uygarlık temsilcilerinden ne yüzle yardım isteyeceğiz acaba?...

Dünya bilimi ve onun temsilcileri ve herkes artık açıkça anlamaya başlamıştır ki, bu gidişte aksayan bir yan var. Bir şeylerin noksan bırakıldığı aslında o kadar açık ki... 21. Yüzyılın tüm teknolojik gelişmesine rağmen, insan bir türlü mutlu ve huzurlu değil; aksine eskisinden daha da fazla sorunlar içine batmış durumdayız... Çevre sorunlarıyla sağlığımız bozuluyor, depresyon korkusuyla uykularımız kaçıyor... Aslında hiç bir şeyin eskisi gibi olmadığı ve olamayacağı günlerin içine girdiğimizi içten içe herkes hissetmeye başladı. Gerçekten de bir şeylerin değişmekte olduğu artık çok rahat gözlemlenebiliyor...

Peki ya depresyon öncesi ve sonrası fay hatlarında gözlemlenen Ufolar'a ne demeli?... Fay hatlarının üzerlerinde bu kadar sıklıkla gözlemlenmeleri basit bir tesadüf mü?... Yoksa fay hatlarımızla ilgili bir çalışmayı sürdürüyor olmasınlar?... Kuşkusuz ki tüm bu soruların yanıtları sonunda ortaya çıkacaktır.

Bütün bunların sonucunda Dünya insanı, evrensel insanlık ailesinin bir üyesi olduğunun şuuruna varacaktır...

II. BÖLÜM

KOZMOLOJİ

Bizimkinden başka daha milyarlarca galaksi var. Evren sayılamayacak kadar çok sayıda galaksi kümeleriyle dolu. Her bir küme yüzlerce hatta binlerce galaksi içeriyor. Bu galaksiler birbirlerine gravitasyonel çekimle bağlanmış. Günümüz radyoteleskopları çok uzaklardaki galaksileri bile saptayacak durumda.

Günümüzde ulaşılabilen en son teknik olanaklarla toplanan verilere göre, evrenin fizik yapısı şöyle sıralanabilir:

- 1– Galaksiler,
- 2– Elektromanyetik radyasyon,
- 3– Nötral ve iyonize hidrojen
- 4– Toz parçacıkları
- 5– Galaksilerden gelen ışıklar
- 6– Süpernova ve Galaktik patlamalardan oluşan kozmik ışınlar,
- 7– Kütlesi olmayan nötronlar,
- 8– Gravitik dalgalar.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Sadece bizim galaksimizde 250 milyar yıldız bulunduğu tahmin edilmektedir. Bizim galaksimiz gibi içinde yıldızları ve gezegenleri barındıran ise milyarlarca galaksi var. Evreni dolduran bütün cisimler üç esas gücün etkisiyle bir arada bulunuyor:

1– Nükleer Güç: Atomik çekirdeğin nötron ve protonlarını bağlar.

2– Elektromanyetik Güç: Atomları oluşturmak üzere elektronları çekirdeğe bağlar.

3– Gravitik Güç: Uzaydaki cisimleri belirli yörüngelerde tutar.

Bu üç ana güç arasında herhangi bir ilişki bulunup bulunmadığı henüz bilinmemektedir.

Uzay ve zaman içinde evrenin genel yapısını inceleyen bilime **"Kozmoloji"** denir. Kozmoloji, evrenin başlangıcı ve evrimi ile uğraşır. Bugünkü **"Kozmoloji Biliminiz"**e göre geçerli olan bazı evren modelleri vardır. Özet halinde sırasıyla bunları gözden geçirelim:

BiG–BANG EVRENİ (Genişleyen Evren):

Big– Bang Kozmologları'na göre (Father Lamaitre, George Gamow) evrenin varoluşu, maddenin son derece yoğun ve sıcak hali olan **"Ylem"** ile başlar. **"Ylem"** sözcüğü ilk olarak Aristo tarafından kullanılmıştır. *"Tüm elementlerin kendisinden türediği ilk orijinal madde"* anlamında kullanılan bir sözcüktür. Evrenin o zamanki partikülleri sanki bir arada paketlenmiş olarak bulunuyordu. O zamanlar **"Ylem"**in ısısı da tırlıyonlarca dereceyi buluyordu. Nasıl ve hangi etmenler altında olduğu bilinmeyen bir patlama ile evren genişledikçe ısı düşmeye başladı. Önce milyarlarca dereceye, sonra milyonlarca

dereceye düştü... 10 milyon derecelik bir soğumaya ulaştığı zaman, protonlar bir araya gelmeye başladılar. Yapılan hesaplara dayalı tahminlere göre, Big Bang'in ilk dönemlerinde evrendeki hidrojenin %5'i helyuma dönüşmüş olmalı... Helyumun oluşumundan sonra da, öteki ağır elementler daha komplike nükleer reaksiyonlar içinde oluşmuş olmalı. Helyumun oluşumundan sonra da evren genişlemesini sürdürmüştür. Isı da düşmeyi sürdürmüştür...

O sıralar evrenin maddesi, hidrojen çekirdeği, elektronlar ve radyasyonlardan oluşuyordu. Daha atomlar oluşmamıştı.

Aradan uzun zaman geçtikten sonra, genişlemekte olan materyel soğudu ve büzüldü. İlk galaksiler, hatta galaksi kümeleri ve onların içinde de yıldızlar ortaya çıktı. Büyük bir olasılıkla yıldız oluşumları galaksilerin ortaya çıkışından hemen sonraya rastlar. Bu sırada evren yaklaşık 100 milyon yaşındaydı. 10 milyar yıllık devamlı genişlemeyle evren bugünkü haline geldi.

Özet olarak denilebilir ki, başlangıçta bütün uzayı dolduran "Yeni" vardı. Büyük bir patlamadan sonra elektron, proton ve nötronlardan hidrojen, helyum ve öteki ağır atomlar oluştu. Bu maddeler genişleyip, soğudukça, yer yer yoğunlaşma bölgeleri ortaya çıktı ve galaksi kümeleri, galaksiler ve yıldızlar ortaya çıktı.

Yukarıda özetle aktardığımız görüşe: "*Genişleyen Evren*" modeli de denir. Kırmızıya doğru Doppler kaymasından dolayı, galaksiler arasındaki uzaklığın sürekli olarak arttığı söylenir. Yalnız bir yüz yıl önce "*Coma Galaksi Kümesi*" bugün olduğundan 2 ışık yılı daha yakındı. Eğer yaşadığımız evren, astronomların belirttiği gibi genişleyen bir evren ise, bütün galaksiler arasındaki uzaklık 10 milyar yıl kadar önce çok küçüktü. Ondan önce evren son derece büyük bir gaz bulutu halindeydi. İşte bu gaz bulutunu genişletmeye başlatan bir şey oldu. Bu, belki de evrendeki bütün maddenin daha önce hızla büzülme-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

sinden kaynaklanan büyük bir sıçramaydı... Belki de başka bir nedeni vardı... Bunu tam olarak bilemiyoruz. Ancak bugün bildiğimiz bir şey varsa, o da şudur: Herhangi bir galaksinin yıldızları ve kümeleri çekim etkisiyle birbirlerine bağlı olmalarına rağmen, galaksiler birbirlerinden hızla uzaklaşmaktadırlar. Big Bang Teorisi'ne göre, evren genişler ve sonra büzülür. Sonra tekrar genişler ve bu böyle sürüp gider. Her bir çevrimin süresi 10 milyarlarca yıldır. Bütün galaksiler yaklaşık olarak aynı yaşıdadır. Yaşları en son üst sıkışmalardan beri geçen zamandır.

Galaksiler evreni genişlemektedir. Örneğin, Virgo Kümesi'ndeki bir galaksi bizden 1100 km/sn hızla uzaklaşmaktadır. Bizden 2 milyar ışık yılı uzaklıktaki Hydra Kümesi'nde bulunan bir başka galaksi ise 60.000 km/sn hızla uzaklaşıyor. Kuasarlar bunun birkaç katı (muhtemelen ışık hızının %80'i kadar) bir hızla hareket ediyorlar.

Big – Bang Teorisi'nin Eleştirisi:

Evrendeki "*Big – Bang Teorisi*" ne kanıt olarak gösterilen "*Doppler Kayması*" ancak Dünya üzerinde yapılan gözlemlere dayalıdır. Fakat bu olayda, hem kızıla giden dalga boyları, hem de, mora giden dalga boyları görülür. Bu demektir ki, ışık hızı üstünde hareket edebilen uzaysal yapılar vardır. Gözlemin bütün evrene merkez olabilecek bir noktadan yapıldığı iddia edilemeyeceğine göre, gözlenen olaylar, çok çeşitli yönlere doğru uçuşan cisimlerin yarattığı bir olgu görünümündedir. Eğer patlama odağına göre merkez sayılabilecek bir noktayı saptamak olanaklı olsaydı, bu takdirde cisimlerin hareketlerini bu noktaya göre belirlemek ve ekspansiyon olayına hükmetmek mümkün olurdu. Yapılan gözlemdeki yerin böyle bir patlamaya göre ne durumda olacağını, yani patlama ve gözlem yeri koordinatlarını saptamak olanak dahilinde olamayacağından, her iki

dalga boyu karakterinde gözlenebilen bir olayı sadece ekspansiyon yönünde değerlendirebilmeye olanak yoktur.

Evren sürekli olarak, birimlerin kompozisyonu ve bu kompozisyon aktivitesinin sonsuzcasına sürüp gittiği bir ortamdır. Böylesine bir süreci, belirli bir toplanma ve bundan bozulma gibi, sonsuzluğu dar bir görüş çerçevesi içine getiren bu yaklaşım evrensel aktivite için neden gerektiği anlaşılır bir proses değildir. Bu, ancak evrene çok dar bir açıdan bakan bakışın sonucu ortaya çıkan bir düşüncenin ifadesidir. Sürekli bir aktivite yerine, bu aktiviteyi çok küçük bir alanda düşünmek, evren için çok dar ve onu belirli zaman ve mekan kavramlarının içinde hapsedmek olur. Ancak, optik gözlemlerin milyonlarca kere ötesine taşan radyoteleskopik gözlemler; evren için böylesine dar, sınırlı ve tek düze aktiviteyi ve oluşumu reddetmektedir. Evreni bundan 40 yıl önceki görüş boyutları içinde düşünmek, artık bilimsel değerini yitirmiştir.

Big – Bang Teorisi’ne karşı çıkan bilimadamlarının başka bir nedeni daha vardır:

Maddenin oluşumunun belirli fiziksel yasaları vardır. Kitleler belirli limitler içerisinde kompozisyonlarını gerçekleştirebilirler. Bunu, atomaltı yapılardan astronomik yapılara kadar görmekteyiz. Evrende kompozisyonlar sınırsız değildir. Eğer “Big-Bang Teorisi”nde ileri sürüldüğü gibi evrende bulunan tüm maddeler ilk başlangıçta tek bir yapının üzerinde konsantre edilmiş bir durumdaysa, bu durum madde ve madde ötesi her türlü güçlerin yokluğunu kabul etmemizi gerektirir. Bu da tekrar bir dağılış ve yeni kompozisyonlar oluşturma olacağını ortadan kaldırır. Yani iddia edildiği gibi bir tek topun oluşumu, elektrik, ışık, gravitasyon gibi evren için gerekli olan bütün güçleri dondurur. Sıfır eder... Bu da geriye dönüş olasılığını ortadan kaldırır...

Yani yeni bir patlama olamaz...

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

KARARLI DURUM EVRENİ:

Bu evren modelinin savunucuları Bondi, Gold ve Hoyle gibi astronomlardır. Bu görüşe göre evren zaman içinde hiç bir değişikliğe uğramamış ve uğramayacaktır. Evren hiç bir zaman değişmemiştir ve sonsuzluk içinde de değişmeyecektir. Evrendeki madde yoğunluğu belirli bir sabiteyi muhafaza eder. Evren sonsuz büyüklükte ve sonsuz yaşıdır. Başlangıcı ve sonu yoktur.

Bu görüşe de karşı çıkan bilimadamları vardır. Karşı çıkmaları ise iki nedene dayanır: Birincisi, böyle bir karara varabilmek için gözlemlerimizin süresi hiç de yeterli değildir. Kaldı ki, bizim şu anda gözlemlediğimiz evren şu anki değil, en az 1 milyar yıl önceki evrendir. Çünkü biz ancak Dünyamıza ışığı ulaşabilen galaksilerin kaynaklarından ilk çıktıkları anı değil, o kaynaktan çıktıkları anı şu anda ancak gözlemleyebiliyoruz. Örneğin, bugün Andromeda'dan çıkan ışık Dünyamız'a ancak 2 milyon yıl sonra gelecektir. Başka bir deyişle biz bugün Andromeda'yı 2 milyon yıl önceki haliyle görüyoruz. Yine bir başka örnek vermek gerekirse; Vega Galaksisi'nin ancak 50 milyon yıl önceki durumu şu anda gözlemlenebilmektedir.

İkinci nedenleri ise, bu teorinin "*Enerji'nin Sakınımı İlkesi*" ne ters düşmesidir.

OSİLASYON EVRENİ:

Evrende daha öce bir patlama olmamış ve bundan sonra da olmayacaktır. Ancak evren sabit bir duraganlık içinde de değildir.

Bu teoriye göre: Evren sürekli osilasyon içinde bulunmuştur. Sonsuza kadar da osilasyon yapmayı sürdürecektir. Yani,

genleşme - büzülme, sonra tekrar genleşme ve büzülme şeklinde... Nefes alıp veriş gibi...

Eğer bu teori doğruysa, evrendeki genişleme yavaşlıyor demektir.

GELİŞEN EVREN:

Kozmologların çoğu bu evren modelinde birleşir. 1951'de sözcülüğünü Fred Hoyle'un yaptığı bir grup astronom Cambridge Üniversitesi'nde bir teori geliştirmişlerdi. Bu teoriye göre evren zaman ve uzay da sonsuzdur. Evrenin maddesinin yoğunluğu sabit kalır. Genişlemenin hızına paralel bir şekilde, yeni madde sürekli olarak yaratılır. Yeni yeni galaksiler kesin-tisiz olarak doğar. Bunların yanında 5 - 10 - 20 hatta daha fazla milyar yıllık galaksiler de vardır. Bu görüşe göre evren varlığına son derece yoğun bir madde halinde başladı. Onun genişlemesinin ilk devrelerinde, madde kütlesi üzerinde "*Radyant Enerji*" egemendi. Başlangıçta radyant enerjinin kütle enerjisi, evrendeki maddenin yoğunluğundan daha fazlaydı. Fakat genişleyen bir sistemde radyant enerjisinin yoğunluğu, maddenin yoğunluğuna göre daha çabuk düşer.

Bilimadamları başlangıçta evrenin "*Radyant Enerji*"nin mutlak yönetimi altında olduğu görüşünden hareketle, sıcaklığının 250 milyon derece olması gerektiğini hesaplamışlardır. Bu hesaba göre, 200.000 yaşına geldiği zaman, ısısı (bugünkü Güneş yüzeyinin ısısı olan) 6.000 dereceye düşmüştü. 250 milyoncu doğum gününde evrenin ısısı, suyun donma ısısının altına düşmüştü...

250 milyonuncu yaş, evrenin kritik yaşı olarak kabul edilir. Çünkü, evrenin hayatının o noktasında maddenin yoğunluğu, "*Radyant Enerjisi*"nin yoğunluğunu geçmişti. Bu artış, bundan sonra daha da hızlandı. Daha sonra maddenin tavrılan-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ması değişti ve evrende çok büyük bir tarzda ince gaz oluşumu başladı. Bu gaz daha sonraları çok büyük gaz bulutlarına parçalandı... Bu gaz bulutları birbirlerinden uzaklaşmaya başladı. Bu bulutlardan, önce "*Proto - Galaksiler*", "*Galaksiler*" ve sonra da bugün gördüğümüz "*yıldızlar*" ve "*gezegenler*" oluştu.

İlk başlangıçtaki madde; proton, nötron ve elektronlardan oluşuyordu. Bunlardan kendi aralarında ilk birleşenler proton ve nötronlar oldu. Evrenin genişlemeye başlamasının ilk yarım saati içinde de termonükleer reaksiyonların başladığı tahmin edilmektedir. Bu reaksiyonlar sonunda, hidrojen ve helyum oluştu. Bu ikisi tüm evren maddesinin %99'unu oluşturuyordu. Bütün bunlara göre evrenin 7 milyar yıl kadar önce süper yoğun bir hal ile ortaya çıktığı tahmin edilmektedir.

Ancak unutulmamalıdır ki, bu da hala bir tahmindir...

SPIRİT EVREN MODELİ:

Varoluşun kökeni hakkında spirit evren görüşü iki temel görüşten hareket eder:

1- Ruh'un ve Madde'nin varoluşu mutlak bir iradenin emanasyonlarıdır.

2- Evren tüm içeriğiyle, "*Mutlak Bir İrade*"nin sonucudur.

Maddesel evren, Mutlak Enerji'den değişerek ortaya çıkan bir enerjinin form almış şeklinden ibarettir. Bu formasyonun önceki durumu "*orijinal madde*" ismi verilen, nitelikleri kolay kolay tanımlanamayan bir enerji kütesidir. Orijinal madde nitelik kazanmaya başladığı andan itibaren eşya alemi oluşmaya başlamıştır. Evrendeki her şey bu evrensel inşa biriminin davranışlarının değişik görünümleridir. Her şey ondan inşa edilmiştir. Bu yapı biriminin yeni orijinal maddenin ya da madde-

nin orijinindeki cevherin gerçek niteliği tam olarak bilinememektedir. Boyutu hakkında da bilgimiz yok.

Evrende madde oluşumunun ilk aşaması atomaltı denilen bir durumdan da daha eskidir. Yani daha az yoğun ve daha süptür. Evren çok çeşitli malzemelerden inşa edilmiş bir sistem değildir. Aksine sonunda bire, tekliğe gidebilen bir yapı biriminden inşa edilmiştir. Bu yapı biriminin çeşitli kompozisyonları evrende bizim gözlediğimiz ve çeşitli isimlerle adlandırdığımız; madde, enerji, gravitasyon, elektromanyetizma, elektrik gibi bir takım güçler şeklinde kendisini gösterir.

Evren, kendisinin içinde bulunan nesneleri yapmak üzere yaratılmış olan "*orijinal madde*"nin sürekli olarak kompoze ve ondan dezentegre olması şeklinde bir aktivite içinde işler. Bu, evrenin canlılığının en açık şekilde ifadesidir. **Evrende sürekli bir oluşma ve sürekli bir çözülme - form değiştirme vardır. Bu bakımdan evren dinamiktir.**

Spirit Evren görüşüne göre, fizik evrenin yapıları, kendinden daha seyyal olan eseri bir enerjinin türevi olarak oluşmuştur. Orijinal maddenin ilk yoğunlaşma noktası "*Ruh*"tur. Bu, Mutlak İmajinasyon'un enerji haline geçmiş ilk halidir. Bu ilk yaratılmış olan enerjinin belirli titreşim düzeyleri değişik varlık alemlerini oluşturur. Yani orijinal maddenin değişik titreşim düzeylerinde kalması "*ruh*" ve "*madde*" alemlerini oluşturmuştur.

"*Orijinal madde*" form kazandıktan sonra büyük bir teksi-re uğrayarak, kesitisiz olarak oluşan evreni ortaya çıkartmıştır. Evren, amacını her zaman ve mekanda gerçekleştirmek üzere, bu-oluşum süreci "*orijinal madde*"ye nitelik kazandırır. Bizim gözlediğimiz evren, işte bu nitelik kazanmış "*orijinal madde*"nin varyasyonlarıdır. Evren sürekli olarak değişim içinde bulunur. Eşyanın yok olması ya da var olması, bizler için bir aldanmadan ibarettir. Varolordu ya da yokoldu dediğimiz şey, aslında enerji fazları arasında bir değişimden başka bir şey değildir.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Maddesel evren, kendini nitelendiren enerjiyi sürekli olarak esiri evrenden alır.

Aslında evrenin başlangıcı olan “*İlk Yaratılış*”, insanın anlayabileceği, kavrayabileceği bir eylem değildir. Çünkü, evrenin ilk olarak nasıl yaratılmış olduğu bizim şuur düzeyimize, zihinsel kapasitemize uygun bir soru değildir. Bunun da en büyük nedeni bizim “*yokluk*” kavramını kavrayamayışımızdır. **Varlıkta yokluk kavramı yoktur.** Bu “*Kaadir-i Mutlak Yaratıcı*” ile ilgili bir bilgidir. Buna cevap aramak sadece bir spekülasyondur. Şimdiye kadar bundan hiç bir sonuç çıkartılamamıştır.

Eldeki tüm veriler ve bilgiler “*İlk Yaratılış*” ile ilgili değil, “*İlk Yaratılış*”tan sonraki varlıkların fiziki evreni şekillendirmeleri ve oluşturmalarıyla ilgili fiziksel ve metafiziksel bilgilerden ibarettir.

Birçok ünlü araştırmacının da günümüzde farketmiş olduğu gibi, fizik ile metafizik artık birbirine girmiş durumdadır. Bu iki bilimsel olgunun nerede başlayıp, nerede bittikleri artık bilinmemektedir.

Sonuç olarak toparlayacak olursak; Spirit Evren görüşüne göre, evrende her şey bir “sebep - sonuç zinciri” altında tasarlanmış ve bu şekilde de işlemektedir. Evrende hiç bir şey tesadüfe bırakılmamış olup, tüm varoluş büyük bir organizasyonun işlevinden ibarettir. İlk varoluşun temelinde müthiş bir “*zeka*”, daha sonraki varoluşların altında ise, büyük “*zekalar*” vardır. Evrende gördüğümüz ve göremediğimiz her şey başlangıçta “*Tek*”ten südür eden, dört farklı enerjinin birbirleriyle oluşturdıkları büyük kompozisyonun ibarettir. Bu dört farklı enerji ise: 1- Ruh Enerjisi, 2- Madde Enerjisi, 3- Zaman Enerjisi, 4- Hayat Enerji’dir. (*)

(*) Ayrıntılı bilgi için bakınız: “SON ÜÇ PEYGAMBER” Sınır Ötesi Yayınları.

KEŞFEDİLECEK DAHA ÇOK ŞEY VAR...

Bir zamanlar Dünyamız'ın düz bir tepsi gibi olduğu düşünülüyordu. Aradan geçen yıllar hiç de öküzün boynuzları üzerinde bulunmadığımızı da gösterdi ama yine de bilimin yanıtlayamadığı sorular hala varlığını sürdürüyor. Fakat yine de geçmiş yüzyıllarda birkaç kez bazı astronomlar her şeyin keşfedilmiş olduğunu ve bulunacak daha fazla bir şey olmadığını düşünmüşlerdi. Ama aradan geçen yıllar, onların yanıldıklarını göstermekte gecikmedi. Bugün bizim, evreni daha fazla keşfetmemize birçok teknik engelin bulunduğu doğrudur. Fakat geçmişten günümüze kadar nasıl engeller aşılarak ilerlenebildiyse, bundan sonra da önümüzdeki engellerin üstesinden gelinebilecektir. Yeter ki, bilimselliğin yeniliklere ufuk açan araştırmacı ve yenilikçi kimliğini yitirmeyelim ve onu tutucu tavırlarla statikleştirmeyelim...

III. BÖLÜM

EVRENDE YAŞAM

*Dünya Dışı bir yaşamın varlığı inancına katılıyorum.
Galaksimiz içinde yeralmış bulunan korkunç sayıdaki yıldızlar
içinde sadece bizim Dünyamız'da yaşamı aramak biraz tuhaftır.*

Dr. Anthony Hewish
Cambridge Üniversitesi

*Pekçok galaksinin pekçok gezegeninde
halen organik hayat gelişmiş bulunmaktadır.*

Dr. Harlow Shapley
Harvard Üniversitesi

Dünyamız'ın fizik küre olarak bundan 4.5 milyar yıl önce Güneş Sistemi"yle birlikte nasıl oluştuğunu biliyoruz. Dünya'nın başlangıcındaki atmosferi, şimdikinden çok farklı olarak, başlıca: Metan (CH_4) Subuharı (H_2O), Amonyak (NH_3), Siyanhidrik Asit (HCN) ve Karbondioksit (CO_2) gazlarının bir karışımı şeklindeydi. Bu maddeler bir yandan elektriklerle yüklü atmosferi durmadan altüst eden fırtınalar içinde ardı arkası kesilmeksizin çakan şimşeklerin, öte yandan henüz erimemiş kızgın bir kütle halinde bulunan Dünya gövdesinden yayılan çok büyük ısınin ve Güneş'ten gelen türlü ışınların taşıdığı son derece yüksek enerjinin etkisi altında proetinlerin yapıtaşları olan

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

aminoasitleri oluşturmuşlar ve bunlar da çeşitli şekilde birleşerek uzun proetin moleküllerini meydana getirmişlerdir. Zamanla daha karmaşık duruma gelen bu moleküller ise sonunda yaşamaya, yani bizim yaşam adını verdiğimiz belli tepkilerde bulunmaya başlamışlardır. Bu birleşmelerde enerjinin yanısıra bazı maddelerin (silikatlar) katalitik bir rol oynadıkları sanılmaktadır. Buradan da anlaşılmaktadır ki, Dünya üzerinde ilk canlılar, gezegenin atmosferini ve okyanuslarını dolduran kimyasal bileşiklerden gelmiştir.

Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız bu hipoteze bilimadamları şu gerçeklerden hareketle varmışlardır:

1- Dünya üzerindeki tüm organizmalar iki çeşit molekül yapısına bağlıdır: Aminoasitler ve nükleotidler. Bu ikisi Dünya'daki yaşamın yapı bloklarıdır.

2- Bilimadamları yaptıkları deneysel çalışmalarda, Dünya'nın en ilkel atmosferinde bulunduğu tahmin edilen gazları bir araya getirerek yaşamın bu yapı bloklarını elde etmişlerdir.

3- Virüsler yaşam ile cansız madde arasında bulunan acayip varlıklardır. Virüsler üzerinde yapılan incelemelerde yaşamın cansız kimyasal maddelerden geldiği görüşünü destekler niteliktedir.

Fakat aynı yapı taşlarının değişik koşullarda değişik yaşam formları oluşturacakları da gözönünde bulundurulmalıdır. Bu konuda ünlü Astronom Prof. Carl Sagan şunları söylemektedir:

– “Eğer koşullar altında yaşamı Dünya’da yeniden başlatmak mümkün olsaydı, bugünküne aynen benzeyen canlı şekillerini asla göremeyecektik. Dünya’nın evrim yolunda, başka gezegenlerdeki canlıların ortaya çıkışını andıran birçok olay olmuştur.”

Yaşamın temel kimyasal maddeleri ya da “yaşamsal

unsurlar” bugün radyo-teleskoplarla evrenin her yerinde keşfedilmiştir.

Bu yaşamsal unsurlar (amonyak - karbon - monoksit - formaldehit - etilalkol - su) evrenin çeşitli köşelerindeki farklı koşullar altında farklı yaşam formları ortaya çıkartmış olabilir. Bu bakımdan, “*Dünya-Dışı*” bir yaşam sözkonusu olduğunda, sadece Dünya’daki yaşam koşulları açısından evrene bakmak noksan bir görüş olacaktır. Bizler nedense, hep alışık olduğumuz koşullar altında bir yaşam gelişimi düşünürüz genellikle... Bu konuyla ilgili olarak Maryland Üniversitesi’nden Egzobiyolog Cyril Ponnampertuma: “*Sıcak su kaynaklarında ve yoğun asitlerin içinde bile yaşama rastladık*” demektedir...

Dünya insanı yüzyıllar boyu çeşitli şartlandırmalar, dogmalar ve hatta yüzde yüz doğruluğuna inandığı bilgiler çerçevesinde yaşam ve canlılığı, her zaman Dünya’dakine benzer şekilde düşünmek eğilimindedir. Kimimize göre oksijensiz bir yaşam sözkonusu bile olamaz... Kimisi susuz yaşamı düşünmez... Kimisi de, ultraviyole radyasyon şarttır diye tutturmuştur.

Cornel Üniversitesi’nden Prof. Carl Sagan, yaşamla ilgili olarak kesinlikle böyle bazı maddeler üzerinde duran kimseler için “*Oksijen mutaasibi*”, “*Su mutaasibi*”, “*Ultraviyole mutaasibi*” sözcüklerini kullandıktan sonra, bu konudaki düşüncelerini şöyle belirtmiştir:

“Aslında yaşam gerçekten de Dünya’dakinden tamamen farklı koşullar ve ortamlarda gelişebilir. Bu, çok eski zamanlarda, atmosferimizde oksijenin bulunmadığı dönemlerde de böyle olmuştur. O dönemlerin primitif canlıları için oksijen zehir tesirinde bir elementti. Bu bakımdan örneğin, Merih’teki organizmalar yaşamlarını sürdürebilmeleri için karbondioksit gereksinimi içinde bulunabilirler. Merih’teki varlıklar ultraviyole radyasyonunu kendileri için dayanılmaz bulduklarından pekala vücutlarının üzerlerine silikat kabuklar geliştirebilirler.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Belki de Merih Gezegeni'nde herhangi bir ultraviyole radyasyonun saptanamamış olmasının nedeni, böyle kabuklu canlıların bunu atmosferden çekip almalarından dolayı olabilir."

YETERİNCE KANIT VAR

Evrende sadece Dünya üzerinde yaşamın olamayacağını, öteki yıldızların çevresinde dönmekte olan gezegenlerde de canlıların bulunması gerektiğini, zamanımızdan çok önceleri de düşünenler olmuştu...

Bugün bilinen Dünya Tarihi içinde bu konuda düşünenlerden en eskilerinden birisi, M.Ö. 4. Yüzyıl Epiküryen Filozofları'ndan Metrodoros'tur. Bu konudaki görüşünü şöyle bir benzetmeyle belirtmiştir:

– *"Uçsuz bucaksız uzayda meskun yer olarak sadece Dünya'yı düşünmek, ekilmiş bir tarladan sadece tek bir tohumun yeşereceğini düşünmek kadar abestir."*

Daha sonraları 1600'lerin Teozofları'ndan Giordano Bruno: *"Evrende sayısız güneşler var. Herbirinin çevresinde dönen dünyalar var. Bu sayısız dünyalar canlı varlıklarca meskundur"* demişti. Bruno'nun içinde yaşamakta olduğu o zamanın toplumu bu kadar değişik fikirleri -ki zamanımızda da bazı kişilerin bundan farklı olmadığını üzülererek görüyoruz- kaldıracak düzey ve olgunlukta bulunmadığından, dine aykırı gerekçeyle Bruno yakılarak öldürülmüştü!... Fakat fikirlerinin zamanımıza kadar gelmesi engellenemedi.

18. Yüzyıl Astronomları'ndan Johann Elert Bode Dünya'dan başka gezegenlerin de meskun olabileceğini düşünmekle kalmamış, Merih'deki Varlıklar'ın, Dünya İnsanları'ndan spiritüel bakımdan daha yüksek düzeyde bulunmaları gerektiğini tahmin etmiştir.

Bugün yaşamın kökeninin Dünya dışında bulunması

gerektiğini ileri süren teorilerin sayısı gittikçe artmaktadır. Dünyamızdakine benzer kimyasal kombinasyonlar, çok daha eski zamanlardan beri, başka dünyalar üzerinde niçin olmasın? Nitekim uzaydan Dünyamız'a gelen çok sayıdaki meteoritler de bunu kanıtlamaktadır... Dünya'ya uzaydan yağmakta olan meteorit bombardımanının %2'si belirli organik ya da karbonca son derece zengin bileşimlerden oluşmaktadır. Bazılarında aminoasitler hatta fosilleşmiş mikroskobik canlılar bile bulunmuştur.

Egzobiyolog C. Ponnamperna, Avusturalya'ya düşmüş olan bir meteoritte 17 ayrı aminoasit saptamıştı. Zaten Dünya'da bilinen aminoasitlerin hepsi 20 tanedir.

Yaşamın temel kimyasıyla ilgili elementlerin, Güneş Sistemi'nin de dışında da bulunabileceği ile ilgili günümüzde pek çok kanıt bulunmaktadır. Radyo-Astronomi'nin uzayın derinliklerini dinleyip duran büyük kulakları; oralarda yaşamın yapı blokları olarak bilinen tüm maddeleri saptanmış durumdadır.

Dünya'nın kimyasal yapısı bugün, yaşamın olduğu 4.5 milyar yıl öncesinin aynı değildir. Çünkü yaşamın kendisi tarafından o zamandan beri büyük bir oranda değiştirilmiştir. Yaşam başlangıçta var olan Dünya'nın atmosfer ve okyanuslarında bulunan en genel moleküllerin uğradığı değişiklikler sayesinde ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla evrende bulunan ve Dünya'nın kimyasına az çok benzeyen ve aşağı yukarı Güneşimiz gibi bir yıldızın ışığında yıkanan her gezegen, Dünyamız'da olduğu gibi, yaşamı geliştirmek zorundadır. ABD'nin en ünlü bilim yazarı Dr. Isaac Asimov bu konudaki görüşlerini şöyle ifade etmiştir:

– *“Uzayın derinliklerindeki yaşam kaçınılmaz bir şey - dir.”*

YAŞAM NEDİR?

Yaşam nedir? Biraz da bu konu üzerinde duralım...

Bir madde olarak oluşmuş olan bir kompozisyonun canlı olduğunu kabul edemiyoruz. Yaşamı bir başka anlamda anlıyoruz. Yaşamı, maddenin canlılık dediğimiz bir özelliğiyle birlikte olmasına bağlıyoruz. Böylelikle maddeleri canlı ve cansız maddeler olarak ikiye ayırıyoruz... Yaşam sahibi olabilmek, canlı olabilmek sadece maddesel yapıyla olanaklı değildir. Bu maddesel yapıya katılan bir başka özelliğin varlığı da zorunludur. Bu durumda, "evrende yaşam" deyince, maddenin üstüne binen ve maddeye özgürlük veren, onu başkasından ayırdeden, ona ayrıca özellikler yüklememizi gerektiren bir gücün daha buna eklenmesi gerekir.

Bir DNA zinciri üzerinde aminoasit oluşması ve bir takım kimyasal kompozisyonların bu zincirde bağlantılar halinde uzanıp gitmesiyle bir yaşamın ortaya çıkması olanaklı değildir. Laboratuvarda metan gazının yüksek ısı derecelerinde hidrojen basıncı altında bir takım asitler verdiği de kanıtlanmıştır.

Bugünkü teleskopların görüş alanı içinde yaklaşık olarak (Astronom Harlow Shapley'e göre) 10^{19} adet yıldız bulunmaktadır. (Bu sayı, uzay teleskobu Hubble ile daha da artmıştır.) Yapılan en kötümser olasılık hesaplarına göre, bu yıldızların içinde, bizim yaşam standartlarımıza uygun bir atmosfere sahip 100 milyon gezegenin olduğu hesap edilmiştir. Bu hesaplar, günümüzün teknik olanaklarıyla yapılan teleskopların görüş alanı içine giren yıldızlar temel alınarak yapılmıştır. Teleskoplar geliştirildikçe, görülebilen yıldız sayısının da artacağı unutulmamalıdır.

Eğer evren içinde yeryüzünden daha yaşlı ve yeryüzü koşullarını yaşayarak evrimde bulunmuş gezegenler varsa, o gezegenler üzerinde ortaya çıkan canlılar, bugün "*Dünya İnsanı*"nın vardığı evrimi çoktan geçirmiş olabilirler. O gezegenlerdeki canlılar, evrimlerini kendi gezegenlerinden daha genç

"EVRENDE YAŞAM"

olanlarda yaşayan varlıklardan, çok daha önce tamamlamış olacaklarından, uzaya açılma konusundaki öncelik de hiç kuşkusuz, o varlıkların olacaktır.

Dünya insanı bugünkü teknolojik aşamaya geldiğine göre, yeryüzünden çok daha eski zamanlarda bu evrimi geçirmiş olan bir gezegendeki varlıklar, acaba şimdi, hangi evrim düzeyinde bulunmaktadırlar?

Şimdi dilerseniz bunu irdelemeye çalışalım...

IV. BÖLÜM

GALAKTİK UYGARLIKLAR

Evrende gezegeni bulunan tek yıldız bizim yıldızımızdır, diye iddiada bulunmak; yavruları olan tek kedi benim kedimdir, diyen bir çocuğun iddiası kadar gülünçtür.

Elbette bir gökbilimci olarak ben; kendi galaksimizde başka uygarlıklar bulunabileceğini çok kuvvetli bir olasılık olarak görmekteyim...”

Prof. Allen HYNEK

İçinde yaşadığımız galaksinin yaşı yaklaşık 13×10^9 yıldır. Hafif maddelerden yapılı ilk yıldızlardan sonra ilk 2×10^9 yılda bugünkü yıldızlar (güneşler) oluşmaya başladı. Daha sonra da gezegenler... Dünya’da yaşamın başlangıcından günümüze kadar geçen süre 4×10^9 yıldır. O halde galaksinin herhangi bir yerinde yaşamın oluşması ya da aşılmasıyla, ileri bir uygarlığa dönüşmesi için Dünya’da yaşamın başlamasından önce 7×10^9 yıllık bir zaman aralığı vardır.

Galaksimizde birbirini izleyen iki uygarlığın gelişmesine yetecek bir zaman aralığı var mıdır? Bu kadar uzak mesafelere yaşam ulaştırılabilir mi? Yaşamın herhangi bir yerde yaratıldığına dair biyolojik kanıtlar var mıdır?

İşte bu sorular 1971’de Sovyetler Birliği’nde Ermenistan

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Akademisi'ne bağı Byurakan Astrofizik Gözlemevi'nde; Sovyet ve ABD Bilimler Akademileri'nin ortaklaşa yaptıkları toplantıda ele alındı. Toplantının sonunda ise, bu konudaki çalışmaların daha ciddiyetle sürdürülmesine ve Dünya Dışı Uygarlıklar'la bağlantı olanaklarının araştırılmasına karar verildi.

O günden bugüne dek, özellikle ABD ve eski-SSCB'de bu konunun araştırılması için milyarlarca dolar harcanarak çalışmalar sürdürüldü. Bu çalışmaların önemli bir kısmı gizli tutulmaya çalışıldıysa da, basına sızan çok sayıdaki haberden, artık evrende yalnız olmadığımızın kesin olarak anlaşılmış olduğu tüm Dünya kamuoyunca öğrenilmiş durumdadır.

2000'li yılların gelişen teknik olanakları, insanı evrende bulunması olası başka uygarlıklarla haberleşmeye cesaretlendirmiş bulunmaktadır. Fakat yine de böyle bir işe girişmeden önce iki konu aydınlığa kavuşturulmalıdır: Birincisi, zeki yaşamın evrende ender olmadığıyla ilgili kanıtların ortaya çıkartılması. İkincisi ise, yıldızları birbirlerinden ayıran uzaklıkların ötesindeki zeki yaşam belirtilerini saptayacak teknolojinin hazmedilmesi...

Evrenin başka bir yerinde de, zeki yaşamın olması gerektiğini düşündürmeye zorlayan bilgilerden biri, evrende milyarlarca bizim güneşimiz gibi yıldızın bulunmasıdır. Güneşimiz bu yıldızlardan sadece bir tanesidir... **Şimdiye kadar da öteki yıldızlar yanında sadece bizim yıldızımızın bir uydusunda yaşamın ortaya çıktığıyla ilgili bi ayrıcalık henüz saptanamamıştır.** Bu bakımdan, bizim Güneş Sistemimiz'in geçirdiği sürece benzer bir gelişimin, başka güneş sistemlerinde de aynen gerçekleşmiş olabileceğini düşünmek son derece doğaldır. Evren tarihi içinde, bizim Güneş Sistemimiz'dekine benzer bir tarihçenin sayısız kez, evrenin bir başka köşesinde tekrarlamış olamayacağını ileri sürebilecek hiç bir bulgu elimizde bulunmamaktadır. Buna karşılık, Dünya'nın ilk devrelerindeki koşullar içinde ve Dünya'ya benzer başka gezegenlerde yaşa-

min nasıl geliştiği konusunda elimizde yeterince “yaşam kim - yası” bilgisi bulunmaktadır...

Böyle basit bir mantık yürütmeye bile, uzayda sadece birkaç değil, çok fazla sayıda uygarlığın bulunması gerektiği ortaya çıkmaktadır. Nitekim günümüze kadar yapılan tüm bilimsel çalışmalar, bu mantık yürütmesini doğrulamaktadır. Örneğin Kaliforniya Teknoloji Enstitüsü Direktörü Lee Du Bridge, bu konuyla ilgili görüşünü yıllarca önce şu cümleyle özetlemişti:

– “*Dünya Dışı Yaşam’ın tespit edilmesi değil, edilmemesi bizleri şaşırtacaktır...*”

BAŞKA DÜNYALARLA BAĞLANTI

Evrende yalnız olmadığımızın anlaşılması, beraberinde şu soruyu getirmiştir: “*Başka dünyaların varlıklarıyla bağlantı kurmamız olanaklı mıdır?*”

Hemen söyleyelim ki, “*Dünya Dışı Uygarlıklar*”la bağlantı kurma konusunda iki problemle karşı karşıya bulunmaktayız:

Bunlardan birincisi, önce bizim galaksimizde şu anki ileri düzeyli teknolojik medeniyetlerin sayısının ortaya çıkartılabilmesi için astronomik ve biyokimyasal enformasyonun kullanılmasıdır. Bu sayıdan ve galaksimizin yapısıyla ilgili bilgiden hareketle, en yakın uygarlıkların uzaklığını tahmin edebiliriz. İkinci problem ise, hangi teknolojik yoldan bu bağlantının kurulacağıdır: Roketle mi? Radyo dalgalarıyla mı?... Ya da bir başka teknikle mi?...

İleri düzeye ulaşabilmiş teknolojik medeniyetlerin sayısı, birçok konuya bağlı olarak değişir. Bunlardan birisi, Samanyolu Galaksisi’ndeki yıldız doğum oranıdır. Şimdiye kadar yapılan çalışmalardan anlaşılmıştır ki, Samanyolu’nda her yıl yeni bir yıldız doğmaktadır. Bunların kaçının çevresinde gezegenle-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ri vardır? Yıldız formasyonu ile ilgili bütün modern teoriler, yeni doğan bir yıldızla beraber, ikinci bir kürenin ya da kürelerin de oluştuğunu önermektedirler. Nitekim günümüzdeki araştırmalardan çıkan sonuca göre, yıldızların %98'inin çift - yıldız sistemi şeklinde bulunduğu anlaşılmıştır. Bu çiftler arasındaki uzaklık, bizim güneşimizle Jüpiter ve Satürn gibi büyük gezegenler arasındaki uzaklık kadardır. Ayrıca şu da unutulmamalıdır ki, optik gözlemlerde bize tek görünen yıldızların çevresinde bizimki gibi gezegen sistemleri de bulunmaktadır.

Bildiğimiz kadarıyla ısı; suyun kaynama ve donma noktaları arasında bulunan her gezegen üzerinde Dünya'dakine benzer bir yaşam gelişebilir.

Yapılan en son araştırmalara göre, galaksimizde saptanabilir "*Galaktik Uygarlıklar*"ın sayısının en kötümser hesaplarla en azından 10.000.000 civarında olduğu tahmin edilmektedir. Bunlardan bize en yakın olanı ise yaklaşık 1000 ışık yılı uzaklıktadır.

Saptanabilir uygarlık ne demektir?

Saptanabilir uygarlık demek, bize benzeyen ve maddenin bizim içinde bulunduğumuz skalasını kullanan (3. Boyut) varlıklar demektir.

Maddenin çok daha süptil halini kullanarak yapılarını inşa etmiş varlıkların; ne yapılarını, ne de bedenlerini görmemiz mümkün değildir... Bu, kızıl ötesi ışınları bizim gözlerimizin görmemesine benzer bir durumdur... Belki onları sadece teknolojik araçlarımızla algılayabilmemiz mümkün olabilecek hatta belki bu bile mümkün olmayacaktır. İşte saptanabilir uygarlıktan kastedilen budur. Yani bizim algılayabildiğimiz uzaysal varlıklar kastedilmektedir. Bu aşamadan sonra artık şu soruyu sorabiliriz: "*Galaksimiz içinde en yaygın olarak kullanılacak haberleşme vasıtası ne olmalıdır?...*"

Nasıl haberleşebiliriz?

Yıldızlar arası haberleşmede roket ya da uzay gemilerinin kullanılmasının yetersizliği, aradaki uzaklıkları düşününce derhal ortaya çıkmaktadır. Bu araçlar sadece bizim Güneş Sistemimiz'in sınırlarında geçerli olabilir. Bu bakımdan uzaydaki "Galaktik Uygarlıklar" ile haberleşmede büyük bir olasılıkla elektromanyetik dalgaların kullanılması çok daha kolay ve kestirme bir yol olarak görülmektedir. Bu "ışık", "radyo", "infrared" dalgaları ya da "x ışınları" da olabilir.

Nitekim ABD'de uzun yıllardır yapılan bu tür deneylerde en son olarak bir başka teknik kullanılmaya başlanmış durumdadır. "**Nötrino Haberleşmesi**" adı verilen bu haberleşme şekli, elektromanyetik haberleşmeye benzemekte fakat mesajı istenilen merkezden başkası alamamaktadır.

"*Dünya - Dışı Varlıklar*" la haberleşme alanında yapılan bilimsel çalışmalar 1960'lı yıllara kadar uzanır... 1960'da West Virginia Green Bank'daki Radyo Astronomi Gözlemevi'nde uygulanan Ozma Projesi'nde, sadece bize en yakın iki yıldız olan Tau-Ceti ve Epsilon Eridani yıldızları ele alınmıştı. Ancak bu yöntemle elle tutulur bir sonucun elde edilebilmesi için 1000 ışık yıllık uzaklık içinde 10 milyon yıldız olduğu, bunlardan sadece birinde saptanabilir bir uygarlık bulunabileceği, bu bakımdan daha 10 milyon yıldızın incelenmesi gerektiği sonucuna varılmıştı.

Evrende tek başımıza olmadığımız fikri modern bilimde, yerini kabul ettirmiş görüşlerden birisi durumuna gelmiş bulunuyor. Çünkü gelişen teknik olanaklar sayesinde artık, Dünyayı oluşturan atomlar 5 - 10 milyar ışık yılı ötelelerindeki yıldızlarda da keşfedilmiş durumdadır. Oralarda canlılığın ortaya çıkışındaki koşullar değişik olabilir. Ancak ne olursa olsun, üzerinde bir yaşam oluşmuş bulunan bir gezegende birkaç milyar yıl sonra zekanın ve teknik uygarlığın ortaya çıkacağı kaçınılmaz bir olasılık olarak karşımızda bulunmaktadır.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Dünya insanlığı oldukça genç bir yaşa sahip. Bizim uygarlığımızın henüz daha çocukluk çağında olduğunu söyleyebiliriz. Bugüne kadar, uygarlığımız Dünya ömrünün sadece milyonda birini geride bırakmıştır. Başka yıldız sistemlerinde, Dünyamız'dan çok daha önceleri üzerinde yaşam başlamış gezegenlerde uygarlıklar her bakımdan bizimkinden çok daha ileri durumda olmalı... Böyle bir gelişimin sonucunda; bilimsel, sanatsal, dinsel anlayış ve her türlü sosyal alanlarda belki de bugün için bizim hayal bile edemeyeceğimiz boyutlara ulaşmış olabilirler...

GALAKTİK UYGARLIKLAR ARASINDA RADYO BAĞLANTISI

Dünyamız'da gerçekleştirilen keşifler herhalde "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" ın yaşadığı gezegenlerde de gerçekleştirilmiştir. Büyük bir olasılıkla onlar da, bizim gibi radyo yayıncılığında ilerlemişlerdir...

Başka gezegenlerde bulunan varlıklarla radyo bağlantısına ilk girişenler arasında Marconi ve Tesla gibi ünlü bilimadamları da vardı... Bu araştırmacıların her ikisi de zamanlarında Dünya Dışı kaynaklı radyo sinyalleri aldıklarını açıkça ifade etmişlerdi.

Günümüzde gerçekleştirilen çalışmalarda elde edilen sonuçlar artık ne yazık ki, bu kadar açık bir şekilde kamuoyuna duyurulmuyor... Bu da konunun bir başka düşündürücü yanı...

Yıldızlararası haberleşmede; yıldızlararası ortam, gezegenin atmosferi ve evrenin kendi doğal gürültüsü gibi aşılması gereken engeller bulunmaktadır. Çünkü evrende her madde radyo dalgaları da dahil olmak üzere çeşitli dalga boylarında yayında bulunmaktadır.

Şimdi, galaksinin herhangi bir yerindeki bir gezegenin

epeyce ileri bir teknolojik düzeye ulaşmış bir uygarlığın sesini evrene duyurmak istediğini varsayalım... "X" diye isimlendireceğimiz bu gezegenin sakinleri, kendileri gibi ileri olduğunu zannettikleri bir yıldızın çevresinde dömekte olan "Y" gezegeni doğrultusunda bir radyo sinyali gönderdiklerini düşünelim... Böyle bir çalışmada ilk engel kendilerini hazır olarak beklemektedir. Bu engel de "X" gezegeninin bağlı olduğu yıldızın sürekli olarak yaptığı radyo emisyonudur. "Y" gezegeninin radyo alıcıları, "X" gezegeninin bağlı bulunduğu yıldızın yaymakta olduğu radyo sinyalleri içinde, "X" gezegeninden özel olarak gönderilen sinyallerin hangileri olduğunu (bizim bugünkü teknolojik olanaklarımızla) ayırtedemeyeceklerdir.

Böylece ilk örnekten hemen anlaşılmaktadır ki; Dünya'mız'dan gönderilecek böyle bir radyo sinyali en azından bizim Güneşimiz'in radyo sinyalleri kadar güçlü olmalıdır. Güneş'in sakin zamanlardaki radyo yayını 10 ila 100 cm'lik dalga boylarında yaklaşık 10^9 kilowattır.

"*Dünya Dışı Varlıklar*" dan gelmesi olası radyo dalgalarını dinlemek amacıyla kullanılan Dünya'nın belli başlı radyo teleskopları şunlardır:

- 1- The Arecibo Ionospheric Observatory, Porto Riko.
- 2- National Radio Astronomy Observatory, Green Bank - West Virginia.
- 3- Eski Sovyetler Birliği'ndeki sekiz tabaklı radyo teleskop.
- 4- Kafkaslar'daki büyük radyo teleskop.
- 5- ABD'de SETI Projesi'nde 1979 yılından itibaren kullanılmaya başlanan çok duyarlı radyo teleskoplar. Bunlardan en büyüğü Arizona'daki radyo teleskoptur.
- 6- 1995 yılında Avustralya'nın doğusundaki Parkes Kenti'nde, günümüzün en modern uzay haberleşme merkezi oluşturularak "*Phoenix Projesi*" adı altında çalışmalara başlandı.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Bu çalışmalarda 10 parsec (1 parsec = 32.6 ışık yılı)'den daha uzak mesafeler için vericinin gücü 10 Kilowat ve 10.000 saykıl/sn olmalıdır.

Cocconi ve Morrison böyle bir haberleşmede en ideal frekans olarak, 21 cm dalga boyundaki nötral hidrojen frekans çizgisini (1420 megacycles/sn) önermişlerdir. Bilindiği gibi "*nötral hidrojen*", evrende en yaygın elementtir. Cocconi ve Morrison'a göre evrendeki teknolojik toplumlar arasında en anlaşılır iletişim aracı budur.

Aslında şöyle bir soru da akıllara gelebilir: "*Biz herhangi bir çaba göstermesek bile 60 - 70 yıldan beri sürmekte olan Dünya'daki radyo yayınlarımız yıldızlararası uzaklıklardan saptanamaz mı?*" Radyo'nun ilk icadedildiği günden bugüne kadar yaklaşık 60 - 70 yıl geçti... Radyo'nun ilk icadedildiği günlerde Dünyamız'dan ayrılan ilk sinyaller şimdi Dünyamız'dan yaklaşık 60 - 70 ışık yılı uzaklarda hala yollarına devam ediyorlar...

Kim bilir, belki de bu ilk sinyallerimizi çoktan beri duymuş uygarlıklar bulunmaktadır...

UZAYDAN SİNYALLER GELİYOR...

Eski Sovyet Astrofizikçisi N.S. Kardashev teknolojik olarak ilerlemiş olası "*Galaktik Uygarlıklar*"ı yollayabilecekleri radyo sinyalleri bakımından başlıca üç kategoriye ayırmıştır.

1- Bizim Dünyamız'daki düzeyde bulunan uygarlıklar. Enerji tüketimi: 4×10^{19} Erg/Sn.

2- Bağlı bulundukları yıldızın tüm enerjisini kanallı edebilecek düzeyde olanlar. Enerji tüketimi: 4×10^{33} Erg/Sn.

3- Enerji tüketimi tüm bir galaksinin aydınlığı kadar olan uygarlıklar. Enerji tüketimi: 4×10^{44} Erg/Sn.

N.S. Kardashev, F. Drake'nin 1960'lı yıllarda araştırmala-

rını yönettiği Tau Ceti ve Epsilon Eridani yıldızlarından başka, Kalifornya Teknoloji Enstitüsü'nün sıralamasına göre katalog numaraları CTA-21 ve CTA-102 olan yıldızların da ele alınmalarını önermişti. Bu öneri üzerine ilk harekete geçen Sovyet Radyo Astronomu G.B. Sholomitski olmuştu. 1965 yılının başlarında 100 günlük periyotlar halinde sözkonusu yıldızlardan CTA-102'nin yapay sinyaller yolladığı anlaşıldı.

Kısa bir süre sonra CTA-102 ile ilgili olarak ikinci bir haber de Kalifornya Teknoloji Enstitüsü'nden gelmişti. Haberde, Astronom J.D. Wyndham CTA-102'nin yakın çevresindeki bir objeden, radyo sinyallerinin geldiği belirtiliyordu. Bu gelişmelerden sonra birçok bilimadamı söz konusu yıldızı Kardashev'in sıralamasında üçüncü tip uygarlık kategorisine kattılar. Ancak bu fikirde olmayan bilimadamları da vardı...

Carl Sagan ise: *"Başta Frank Drake'inki gibi öncü araştırmalar bizim medeniyetimiz için büyük potansiyel değeri içermektedir"* diyerek, bu alanda çalışmaların sürdürülmesi gerektiğine inanan bilimadamları arasında yer alıyordu...

Von Hoerner'e göre, başka bir uygarlıktan gelecek sinyallerin doğası iki bakımdan tanınabilir:

- 1- Hizmet ettikleri amaç bakımından,
- 2- En ekonomik yayın kanalı olması bakımından...

Karşılaşacağımız üç tip sinyal olabilir:

- 1- Onların televizyon ya da radyo vericilerinden gelen lokal yayınları,
- 2- Başka uygarlıklarla yapmakta oldukları görüşme yayınları,
- 3- Kendileriyle henüz bağlantı kurmamış bulunan uygarlıkların dikkatlerini çekmek üzere yaptıkları yayınların anonsları...

Bir duyuru ya da çağrı sinyalinin en önemli karakteri, dik-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

kat çekmesinin yanısıra, aynı zamanda ekonomik olmasıdır. Bu amaçla kullanılacak enerji tüketimi ve başka kaynaklar minimum olurken, bağlantı kurulacak uzaklık maksimum olmalıdır. Bütün bunlara rağmen sinyalleri nasıl anlayacağız? Hiç kuşkusuz İngilizce ya da Rusça yayın alacağımız söz konusu olamaz. Belki de sinyalleri gönderenler fizik çevre olarak bizden tamamen farklı bir gezegenin sakinleri olabilirler. Düşünce şekilleri, örf ve adetleri bizim alışık olduğumuz şekillerden çok farklı olabilir. Çok olasıdır ki, gelen sinyallerin zeki kökenli olduklarını bilsek bile, ne demek istediklerini anlayamayacağız. Dolayısıyla, yayın yapan bir uygarlığın dili belki de çok uzun süre bizim için anlamsız kalacaktır. Böylece de haberleşme amacına ulaşamayacaktır.

Fakat dil yerine resim, belki daha yararlı olabilir. Hiç değilse ilk mesajlar resim olmalıdır. Bunun ilk uygulamasını ABD'de "*Dünya Dışı Zeki Yaşam*" konusunda yapılan bilimsel toplantıdan sonra Prof. Frank Drake yapmıştır.

OPTİK BAĞLANTI

Çok dar ışık hüzmesinin bir gezegenden ötekine gönderilmesi, bakışta basit bir iş gibi görülebilir. Oysaki, elde bulunan en iyi projektörler bile paralel ışık huzmesi gönderemezler. Huzmeyi oluşturan ışınlar arasında her zaman bir açı vardır. Bu açı Dünya üzerindeki uzaklıklarda bir sakınca oluşturmaz. Fakat gezegenler ya da yıldızlar arası uzaklıklar söz konusu olduğunda iş değişmektedir. Mümkün olan en dar yarıktan gönderilen bir ışık huzmesi bile 50 km uzakta 450 m'lik bir alana yayılmaktadır. Böyle bir projektörle Ay yüzeyine nişan alındığında, ışık huzmesi orada 3.000 km'lik bir alana yayılacaktır. Böyle bir projektörün Ay'dan Dünya'ya yöneltildiğini düşünürsek, bu, Dünya'dan saptanamazdı. Böylece bugün elde bulunan optik projeksiyon teknikleri bu iş için yeterli görülme-

"GALAKTİK UYGARLIKLAR"

mektedir.

Bu zorluklara rağmen optik araçlardan hemen vazgeçmemeliyiz. Çünkü, bu konuda çalışan araştırmacılar; "*Maser*" (Microwava Amplification by Stimulated Emission of Radiation) ve "*Laser*" (Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation) ışınlarını bu amaçla denemişlerdir. Böyle bir "*Laser*" ışını Ay'a yöneltildiğinde, Ay üzerinde 20 km'lik bir alan aydınlatılabilmektedir. Nitekim çalışmalar hem ABD, hem de Eski Sovyetler Birliği'nde yapılmıştır. Dünya'dan gönderilen Laser radyasyonu Ay'a çarpıtırılıp, tekrar Dünya'da yakalanmıştır.

Yıldızlararası bağlantı amacıyla "*Laser*"i ciddiyetle ilk kullanan ABD Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nden Fizikçi C.H. Townes ve R.N. Schwartz olmuştur. Bunlardan Townes "*Maser*"le ilgili araştırmalarıyla tanınır.

Büyük bir teleskopla bir "*Laser*" ışınının yakalanabilmesi için, o teleskobun 10 ışık yılı uzaklara kadar nüfuz edebilmesi gerekmektedir.

GALAKSİ İÇİNDEKİ OLASI TEKNOLOJİK UYGARLIKLAR'IN DAĞILIMI

Halen belirli periyotlarla tekrarlanan, "*Dünya Dışı Zeki Yaşam Konferansı*" ilk kez 1961 Kasım'ında "Ulusal Bilimler Akademisi" tarafından düzenlenmişti. Aşağıdaki formülün ilk nüvesi o konferansta ortaya atılmış ve sonradan 1971 Eylülünde Sovyet Byurakan Gözlemevi'nde "*Uluslararası Dünya Dışı Uygarlıklarla Haberleşme Konferansı*"nda geliştirilmiştir.

$$N = R \cdot f_p \cdot n_e \cdot f_l \cdot f_i \cdot f_c \cdot L$$

N = Olası ileri düzeyli "Galaktik Uygarlık" sayısı.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

R = Galaksi içinde yıldız oluşum oranı.

f_p = Gezegen sistemleri bulunan yıldız oranı.

n_e = Her gezegen sisteminde ortalama gezegen sayısı.

f_l = Üzerinde yaşam gelişebilecek gezegen oranı.

f_i = Üzerinde zeki yaşam bulunan gezegen oranı.

f_c = Üzerinde bir uygarlık gelişmiş gezegen oranı.

L = Uygarlığın yaşam süresi.

$$N = 10^6 \text{ (10.000.000 Adet)}$$

Bugün galaksimiz içinde her bin yıldızdan birinin üzerinde ileri bir uygarlık taşıyan bir gezegen olduğu tahmin edilmektedir. Frank Drake göre olası bir uygarlığa en yakın uzaklığımız birkaç yüz ışık yılı civarındadır.

S.Von Hoerner'e göre ise, her 3 milyon yıldızdan birinin, üzerinde "zeki yaşam" oluşmuş bir gezegeni bulunmakta ve Galaktik Uygarlıklar arasında ortalama uzaklık ise 1000 ışık yılı kadardır.

Teknolojik uygarlıklar arasında ortalama uzaklık ise birkaç yüz ışık yılıyla 1000 ışık yılı arasında değişmektedir.

Şimdilik öyle görülüyor ki, Dünya Dışı Uygarlıklar'dan gelen sinyallerden birini yakalayabilmemiz için uzunca bir süre daha pekçok yıldız dinlemek zorunda kalacağız. Ancak o zaman yapay sinyallerin uzayın hangi köşesinden geldiğini anlayabileceğiz. Ancak şurası da bir gerçek ki, bugünkü teknolojik imkanlarımızla söz konusu yapay sinyalleri yakalayabilmemiz oldukça zor gibi görünüyor.

Ayrıca şu olasılığı da hatırdan çıkartmamalıyız: Belki de "Dünya Dışı Zeki Varlıklar", bizim Güneş Sistemi doğrultusunda hiç bir optik ya da radyo sinyali göndermemektedirler. Kendilerine göre bazı nedenlerden dolayı, bizim onları bulmamızı istemiyor olabilirler... Bu olasılığın da göz ardı edilmeme-

si gerekir.

YILDIZLAR ARASI BAĞLANTI

Çevresinde oturulabilir bir gezegeni olan bize en yakın yıldızın hangisi olduğunu nasıl saptayabiliriz?... Bu konuda Ronald Bracewell şöyle bir bağlantı şekli öneriyor: *"Teknolojik bakımdan gelişmiş bir uygarlık her halde roketçilik ve öteki uzay araçları teknolojisinde de gelişmiştir. Yaşam süresinin başlarında herhangi bir uygarlık komşu yıldız, yıldızlararası otomatik bir uydu gönderebilir ve amacına göre de istediği gibi bir yörüngeye oturtabilir."*

Bugünkü Dünya bilimimizle bile halen uzay teknolojisinde büyük atılımlar olup durmaktadır. Ay'a insanlı yolculuklar gerçekleştirilebilmekte diğer gezegenlere ise, insansız uzay araçlarımızı gönderebilmekte ve onların rotalarını Dünya'dan idare edebilmekteyiz. Yakın bir gelecekte gezegenler çevresinde dolaşan uydular da devreye girebilecek ve anında oradaki tüm gelişmeleri bizlere duyurabilecektir.

Gezegenlerden sonra da kuşkusuz sıra yıldızlara gelecektir... Ara uzay istasyonları kurularak uzaya gönderilen uydu ile Dünyamız arasında bağlantıların daha da kolay kurulması gerçekleştirilebilecektir.

Bütün bunlar şimdilik güzel bir hayal gibi görünse de, unutmayalım ki; bir zamanlar Ay'a yolculuk da, sadece Julivern'in öyküleriyle sınırlı bir masaldı...

Günümüzde birçok bilimadamı, kozmik kökenli tüm radyo sinyallerinin incelenmesi gerekliliğini vurgulamaktadır. Çünkü bunların arasında bazıları doğal değil, yapay sinyaller olabilir... Hatta bizim Güneş Sistemimiz'in içinde başka uygarlıklara ait yapay uyduların bulunma olasılığı bile hayli yüksektir. Bu konuyla ilgili olarak Bracewell, yıllardır bilinmekle bir-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

likte doyurucu bir şekilde açıklanamamış olan bazı olaylara dikkatleri çekmiştir: Örneğin, 1930'lardaki Störmer ve Vander Pol isimli araştırmacıların çalışmaları o zamanlar tanımlanamayan radyo ekoları saptamışlardı. Sanki sinyaller Dünya'dan 1 milyon km uzaktan geliyordu.

Bracewell'in örnek olarak gösterdiği bir başka garip olay da Jüpiter'le ilgilidir. Jüpiter 1000 Watlık radyo emisyonu göndermektedir. Bu radyo emisyonunun nedeni bilinmemektedir. Hatta bu sinyalin nereden geldiği 1954 yılına kadar tespit bile edilememişti...

Yörüngemizdeki esrarengiz uydular!...

Dünya devletleri tarafından uzaya fırlatılan uyduların her birinin bir ismi vardır. Kim tarafından ne zaman uzaya yollandıkları bilinir ve bu uydular, Dünyamız'ın yörüngesinde dönerler. Ama bunların içinde öyle bir uydu vardır ki, ona hiç bir ülke sahip çıkmamıştır. Bu esrarengiz uydu, bilinmeyen bir süreçten beri en yakın 1718 km, en uzak 2014 km olan bir yörünge üzerinde dönmekteydi. Yörünge uçuşunu 104 dakikada tamamlayan bu uydu bilinmeyen bir dilde, belirli aralıklarla bir takım radyo mesajları da yayınlamaktaydı. İlk kez 1970'li yılların başında basına da yansıyan bu inanılmaz olay üzerinde yapılan tüm araştırmalar sonuçsuz kalmış ve ne ABD, ne de SSCB bu olaya bir açıklama getirememiştir.

1975 yılından sonra da bu konu hakkında hiç bir açıklama yapılmamıştır. Konu insanlardan adeta unutturulmaya çalışılmış ve bunda da başarıya ulaşılmıştır. Halen bu uydunun akıbeti hakkında hiç bir şey bilinmemektedir...

1989 yılında buna benzer bir başka uydudan daha söz edilmişti:

Temmuz 1989'da İsviçre'nin Geneva Kenti'nde yapılan bir konferansta, Sovyet Uzay Bilimcisi Dr. Maksud Chernova,

"GALAKTİK UYGARLIKLAR"

uydularla ilgili raporunda, elmas biçimli ve güçlü bir manyetik alan tarafından korunan ve bizim uydularımıza hiç benzemeyen esrarengiz bir uydudan söz etti.

Daha sonra "Beyond Tomorrow"da yayınlanan bu konuyla ilgili bir haberde şöyle deniyordu:

"Sovyet, Amerikan, Fransız, Alman, Japon ve öteki bazı ülkelere mensup bilimadamları; aralarında yaptıkları görüşmelerden sonra, söz konusu uydunun 'Dünya - Dışı'ndaki bir toplum tarafından Dünya'nın çevresindeki bir yörüngeye oturtulmuş olduğu görüşünde birleştiler."

Haber'de Uzay Uyduları uzmanı Fransız Dr. George Millard'ın bir açıklamasına da yer verilmişti:

- Dr. George Millard: "Dünya'ya ulaşana kadar kuşkusuz çok büyük uzaklıklar katetti ve ayrıca çok eski bir zaman önce inşa edilip uzaya fırlatılmış olmalı."

GALAKTİK UYGARLIKLAR ARASINDAKİ DOĞRUDAN BAĞLANTI

Elektromanyetik haberleşmenin güçlükleri sanıldığından çok daha fazladır. En yakın iki uygarlık arasında böyle bir görüşme 1000 yıllık bir zaman süresini gerektirecektir. Galaksinin farklı uçlarındaki iki uygarlığın görüşmesi ise en az 1.000.000 yıllık süreleri gündeme getirmektedir. İnsan ömrüyle karşılaştırıldığında, rakkamlar insana ürküntü vermektedir. Kuşkusuz tüm bu zorluklara bir de sinyallerin yıldızlar arası ortamda absorbe edilme olasılığı da eklenmelidir...

Elektromanyetik haberleşme, en azından şimdiki teknolojiğimizle hemen hemen olanaksız gibi görünmektedir...

İnsanlı yıldızlararası yolculuklara gince... Bu alanda da ilk zorluk, insan ömrünün bu süreler için yeterli uzunluğa sahip olamamasıdır... Bu yolculuğu başarabilmek için öncelikle

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

insanın; milyonlarca yıldan vazgeçtik, hiç değilse binlerce yıl yaşatılması gerekmektedir. Bunun için de bu uzun uçuş süresince metabolitik aktiviteyi yavaşlatmak, düşük ısıda yolcuları dondurmak gibi henüz başarılammış uygulamaların gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Yani teknolojimiz bunun için de yeterli bir düzeyde değildir.

DOĞRUDAN BAĞLANTININ OLASI SONUÇLARI

"Önümüzdeki birkaç yüzyılda, Dünya insanlığının en başta gelen amaçlarından biri Galaksimiz'in öteki uçlarına gitmek olacaktır. Dünya insanlığı için böyle bir şey nasıl ki doğal bir gelişme olursa, bizden milyonlarca yıl ileri olan öteki uygarlıklar bugün yıldızlararası uzayda niçin dolaşıyor olmasın?..." diye soruyordu Astrofizikçi Carl Sagan.

Bugün geline noktada ise, *"Galaktik Uygarlıklar"* ın ışık hızını kat be kat aşan ışınlanma gibi teknolojik olanakları kullanabildikleri tahmin edilmektedir. Zaten birbirleriyle başka türlü bağlantı kurabilmelerinin mümkün olamayacağı, aradaki mesafeler düşünüldüğünde ortaya çıkmaktadır.

Eğer *"Galaktik Uygarlıklar"* birbirleriyle doğrudan haberleşme imkanına ulaşabildiyse, bundan ne tür sonuçlar çıkar? Eğer bu gerçekleşebildiyse, *"Galaktik Uygarlıklar"* tarafından oluşturulan yıldızlararası bir kolonizasyondan söz edebiliriz.

Üzerinde oturulabilir nitelikte olup da, teknolojik bakımdan belirli bir düzeye ulaşamamış olan gezegenlere teknoloji, bu işte hayli ilerlemiş uygarlıklar tarafından taşınabilir. Gelişmekte olan gezegenlere koloniler kurulabilir. Bu bağlantılar gelişmemiş bir gezegende ilk önceleri, teknolojik toplum ortaya çıkıncaya kadar gizliden gizliye de sürdürülebilir. Belirli bir düzeyden sonra doğrudan bağlantılara devam edilebilir.

Bir gezegen üzerinde canlıları barındıracak duruma gel-

"GALAKTİK UYGARLIKLAR"

dikten sonra, büyük bir olasılıkla orada bir uygarlık kolaylıkla gelişebilecektir. İşte bu yüzden üzerinde canlıları barındırabilecek duruma gelen gezegenlere hayli ileri teknolojik uygarlıklar tarafından, başka gezegenlerden getirilen insanlar küçük gruplar halinde bırakılabilir. Ve zaman zaman bu grupların oradaki gelişimleri kontrol edilebilir. Hatta gerekirse, koloni fertlerine olduğu gibi, gezegenin çevresel yaşam formlarına da müdahaleler söz konusu olabilir. Yakından ya da uzaktan gözetlemenin sürüp gitmesi oldukça doğaldır. Bu şekilde uygarlıkların bir gezegenden ötekine yayılışı daha çabuk olacak, koloniler daha başka kolonileri doğuracaktır...

Bütün bunları biz şimdilik hayal edebiliyoruz... Ancak bu anlattıklarımız halen, evrenimizin bir köşelerinde devam eden bir süreç olabilir. Hatta bu sürecin olduğunu gösteren birçok kanıt da bulunmaktadır. Bu kanıtlar bizden binlerce ışık yılı uzaklarda değil, hemen yanıbaşımızda durmaktadır. Çünkü buna benzer bir süreci milyonlarca yıl önce Dünyamız da geçirmiştir...

Dünyamız'ın bu şekilde "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" tarafından zaman zaman ziyaret edildiği ve kozmik kültürün buraya taşındığı ile ilgili çeşitli toplumların folklorik öykülerinde ilginç anılar vardır. Günümüze kadar gelen bu anılardan daha önceki sayfalarımızda kısaca da olsa söz etmiştik...

ÇAĞDAŞ BİLİMADAMLARI SINIRLARIMIZI ZORLUYOR

Son zamanların en büyük uzay bilimcilerinden Prof. Carl Sagan'ın Venüs ile ilgili hipotezi çok yakın bir zaman sonra bazı hayallerimizin gerçekleşebileceğini düşündürmeye başladı bile...

Venüs'ün yüksek yüzey ısisına neden olarak atmosferinin

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ve bulutlarının özelliği gösterilmektedir. Venüs atmosferinde özellikle CO₂'nin fazlalığından dolayı, Dünya'ninkine oranla yüzey atmosferinin insanların yaşamasına uygun olmadığı tahmin edilmektedir. Dünya insanları için rahat bir oturulacak yer haline getirmek üzere Venüs'ü hazırlamak için; yüzey ısını düşürmek, serbest haldeki O₂ miktarını artırmak gerekir. "*Intelligent Life in the Universe*" isimli kitabında Carl Sagen'in anlattığı daha başka bir dizi değişikliklerden sonra, Venüs'de, "*Dünya İnsanı*" için oturulabilir rahat bir ortam oluşturulabilir.

Güneş Sistemimiz'in "*Dünya İnsanı*"na göre yeniden organize edilmesiyle ilgili olarak; Princeton'daki İleri Etüdler Enstitüsü'ndeki Teorik Fizikçi Freeman J. Dyson ve Rus bilgini Tsiolkovski'nin de hayli ilginç yaklaşımları bulunmaktadır.

Hatta Dyson, yayınladığı bir makalesinde Güneş Sistemi'nin yeniden organizasyonundan öte, "*Yeniden İnşası*"ndan bile söz etmek cesaretini göstermiştir. Dyson 1960 yılında yayınladığı makalesinde şöyle diyordu:

"Bir toplum teknolojik döneme girdikten sonra, bilimsel ve teknolojik gelişimi çok çabuk gerçekleştirir. Dünya nüfusu hızla artmakta, buna karşın madde ve enerji kaynakları sınırlı olduğundan, bu gelişen teknolojiyle insanoğlu Güneş Sistemi'nde yeni yeni olanaklar arayacaktır."

Evet henüz daha 1960 yıllarında bir bilimadamı bunları söylüyordu... Bugün ise, 40 yıl önceki bir hayalin gerçekleştirilebilmesi için tüm olanaklar seferber edilmekte... Belki bir 40 yıl daha beklemek gerekebilir ama sonunda bu hayalin bir gün insanoğlu tarafından gerçekleştirildiğini görenler olacaktır.

Uçsuz bucaksız evrende bir zerre durumunda olan bir gezegenin üzerinde bugünkü teknolojik uygarlığın temsilcileri olan bizler, yukarıda söz konusu edilen ve büyük bir olasılık içinde görülen gezegensel ve evrensel değişiklikleri yapabilme gücünü kendimizde görebildiğimize göre; bizim bugünkü dü-

zeyimize, hatta çok daha üstün düzeylere bizden milyonlarca yıl önceleri ulaşmış olan bazı "Dünya Dışı Uygarlıklar"ın temsilcileri bütün bunları yapmayı başarmış ve halen de yapmayı sürdürüyor olamazlar mı?...

Astronom Prof. A. Hynek şöyle diyordu:

"Güneşimiz'den milyolarca hatta milyarlarca yıl daha yaşlı yıldızlar vardır. Tamamen mümkündür ki, milyonlarca yıl daha eski dolayısıyla bizden çok daha ileri düzeyli uygarlıklar vardır. Bu uygarlıklar, bizim hiç bir şekilde akıl erdiremeyeceğimiz biçimde uzay ve zaman sorununu niçin halletmiş olmasınlar."

Ünlü Astronom Hynek'in bu düşüncesi belki de yakın gelecekte tamamen kanıtlanmış olacak. Çünkü 1995 yılında Avustralya'nın Parkes Kenti'nde uzaylılarla haberleşebilmek için kurulan "Uzay Haberleşme Merkezi" tam beş yıldır, uzaydan gelen tüm sinyalleri 64 metre çapındaki ve 1000 ton ağırlığındaki dev radyo teleskopla taramakta ve çok önemli kanıtları bir araya getirmekte. Projenin bayan yöneticisi Jill Tander "Dünya Dışı Yaşam"ı kanıtlamak üzere olduklarını ve çalışmaya başlar başlamaz çok önemli sinyaller yakaladıklarını açıklamıştı. Phonix anteni aynı zamanda uzayda yaşadıkları varsayılan varlıklara da mesaj ulaştırmak için kullanılmaktadır.

V. BÖLÜM

EKZOBIYOLOJİ & UFOLOJİ

"Ufolar"ın varlığının lehine ve aleyhine olan tartışmaların tümünü incelemiş bulunuyorum. Sonuç olarak, Ufolar'ın varlığına kani oldum. Onlar başka güneş sistemlerinden gelen gerçek uzay gemileridir. Uçandaireler sorunu ciddiyetle ele alınmalıdır."

**Amerikan Roketçiliği'nin
Kurucuları'ndan
Prof. Herman Oberth**

"Evrenin başka yerlerinde de uygar varlıkların bulunabileceğine, bunların gezegenlerarası yolculuklar yapıp, haberleşebildiklerine ve gerektiğinde kendilerinden daha az gelişmiş gezegenlerde yaşayan insanlara yardım edebildiklerine inanıyorum."

**Sovyet Roketçiliği'nin
Kurucuları'ndan
Konstantin Tcholkovsk**

Yüzyıllar boyunca insan Dünya'yı evrenin ortası, kendisini de bu evrenin sahibi ve tek akıllı varlığı zannetmiştir. Sanki gökyüzündeki yıldızlar, geceyi süslesin diye oralara asılmış, Ay da değişiklik olsun diye yıldızlardan biraz daha büyük yapılmıştır. Dünya insanının çekim yasalarından haberi olmadığı zamanlarda **"yuvarlak bir dünya fikri"** ona hem çok ters, hem de olanaksız gelmiştir. Öyle ya, Dünya yuvarlak olursa, koca

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

koca denizlerin suları şarıl şarıl dökülmez miydi?!... Karpuzun üzerinde bir bardak suyun durduğu görülmüş müdür?

Ancak... Aradan yıllar geçti... İnsan birçok şey gördü, birçok şey öğrendi... Öğrendikçe de o ilk bildiklerinin hiç de doğru olmadığını anladı... Dünyasını öğrendi, evreni gözledi, kendisini anlamaya çalıştı. Çalıştıkça da, yeni yeni öğrenilecek şeylerin karşısında buldu kendisini... Öğrenilecek şeylerin sınırsızlığı karşısında da bir hiç olduğunu anladı.

Çağımıza gelince...

Bir yönden atomaltı alemine, yani mikro kozmosa, öte yandan yıldızlar alemine, yani makro kozmosa yöneldik... İlk zamanlar yüzeyde olan bu çabalar artık derinlemesine gitmeye başladı... Artık "*Dünya İnsanı*" ciddi bir şekilde uzaya açılma yoluna girmiş bulunmaktadır. ***Çünkü Dünya'nın geleceğinin uzayla ilgili olduğu artık bilinen gerçeklerden biri haline gelmiştir.***

UFOLOJİ'NİN

DOĞUŞUNU HAZIRLAYAN GELİŞMELER

Evrende gözlemleyebildiğimiz yüz milyonlarca galaksiden herhangi birisi olan Samanyolu Galaksisi'nin kenarlarında bir yerlerde, milyarlarca yıldızdan yine herhangi birisi olan orta büyüklükteki bir yıldızın çevresinde dönmekte olan gezegenlerden sadece birisidir Dünyamız...

100.000 ışık yılı çapında olduğu tahmin edilen Samanyolu Galaksisi içinde en az 250 milyar yıldız bulunmaktadır. Bunlardan bize en yakın olanı Alpha Centauri 4.5 ışık yılı uzaklıktadır.

İçinde bulunduğumuz Samanyolu Galaksisi'nin en yakın uzaydaki yoldaşları ise, kendisine 200.000 ışık yılı uzaklıktaki

Büyük ve Küçük Macellan Bulutları'dır...

Bu devasa büyüklükler göz önüne alındığında; bu kadar büyük bir sistemin, sadece bizler için oluştuğunu düşünmek bile abestir... Bu gerçekten hareket eden Dünya üzerindeki çok sayıdaki bilimadamı, *"Dünya Dışı Yaşam"*ın fiziksel kanıtlarını arama yoluna girmişlerdir.

Bu girişim, yeni bir bilim dalının da doğmasına neden olmuştur. Bu bilim dalına *"Ekzobiyooloji"* adı verilmektedir...

Ekzobiyooloji bir yandan Dünya biyolojisini tüm önyargılardan uzak bir anlayışla tekrar gözden geçirirken, öteyandan UFOloji'den de yararlanmaktadır. Aslında Ekzobiyooloji'nin materyalinin büyük bir kısmı, UFOloji raporlarında bulunmaktadır.

Dünya insanının evrende tek başına olup olmadığı sorusu bütün çağlar boyunca en büyük filozoflarının bile kafasını kurcalamış durmuştur... Bununla birlikte bu konuyla ilgili olarak şimdiye kadar gözardı edilen sorulardan biri: *"Yaşamın bura - da nasıl başladığı sorusudur..."*

Cambridge Üniversitesi'nden Francis Cirk ve James Watson tarihe geçen bir seri denemeden sonra, Dünya canlılarının moleküler yapısını oluşturan DNA'yı keşfetmişlerdi. Görüldü ki, DNA; karbon, hidrojen, nitrojen, oksijen ve fosfordan oluşmuş bir yapıdır. Bu beş element, Dünya'nın ilkel atmosferinde de yaygın olarak vardı. 1952 yılında bu yapıdaki bir atmosferin (gaz karışımının) yapay bir elektrik deşarjına tutulduğunda, çok bol miktarda ve çeşitte, amino asitler de dahil olmak üzere, organik moleküller oluştuğu görüldü. Bunlar Dünyasal yaşam formlarının bloklarıydı.

Dünya'daki gibi, esası karbona dayalı olan yaşamlar, evrende yaygın olarak bulunabilir... 1976'da Avustralya'da Monash Üniversitesi'nden Dr. Peter Godfrey, amino asitlere benzer kompleks bir yapı olan *"methanamine"*i uzayda keşfet-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

tiğini duyurmuştu. Bu molekül radyo teleskoplarla taranan evrende yaygın olarak bulunuyordu. Bu keşfi, hem Jordell Bank Gözlemevi Müdürü Sir Bernard Lovell, hem de Goddard Space Center'dan Dr. Philip Cressy bizimkine benzer ya da daha ileri yaşamların direkt kanıtları olarak göstermişlerdi.

Bununla birlikte, **evrendeki tüm yaşam formlarının karbon kimyasına dayanma zorunluluğu yoktur.** Hatta, yaşamı her zaman ve her yerde organik olarak düşünmenin zorunluluğu da yoktur. Tanınmış Biyokimyager Prof. Isaac Asimov, Dünya'daki koşullardan çok değişik şartlarda da yaşam formlarının bulunabileceğini söylemektedir.

Üzerinde ortalama 816°C ısı olan gezegenlerde "*florinli kon*" a dayalı yaşam formları gelişebilir. 260°C'de ise su yerine sıvı kükürt kullanan yaşam formlarının olabileceği olanaklı görünmektedir. -73°C gibi çok düşük ısılarda ise, sıvı amonyak, Dünya'daki su yerine asıl yaşam aracı olabilir. Hatta -257°C'de atmosfer olarak sıvı hidrojeni kullanan bir yaşam şekli pekala gelişebilir... Böyle bir ortamın varlıklarının son derece yavaş metabolizmaları olup, bir tek hareketleri bizim zamanımızla yılları alabilir.

Değişik ortamlar, o ortamlarda yaşayan canlılar üzerinde çok farklı etkilere neden olmaktadır. Dünyamız daha az bir gravitasyona sahip, daha küçük bir gezegen olsaydı, atmosferi daha az olacaktı. Belki o zaman, üzerinde kocaman burun delikleri olan, değişik bir solunum sistemine sahip; bizlere göre son derece acayip görünümlü varlıklar gelişmiş olacaktı...

Bunun aksine gezegenimiz daha büyük bir küre olsaydı; üzerindeki canlıların iri ve hantal bir görünüşleri olacak ve atmosfer basıncına karşı vücutlarında kalın kabuklar geliştirmek zorunda kalacaklardı. Stanford Üniversitesi'nden Dr. Ronald Bracewell çok daha değişik olasılıklardan da söz eder...

Aslında evrenin kendisi yaşam formları için sınırsız bir olasılıklar ortamı görünümündedir. Fakat bizim kendi Güneş

Sistemimiz ne durumdadır? En yakın çevremizde “*Dünya Dışı Yaşam*” bulma şansımız ne orandadır? Bilindiği gibi içinde bulunduğumuz sistem; orta büyüklükteki bir yıldızın çevresinde dönmekte olan gezegenlerden oluşmaktadır. Bu sistemin içindeki tüm gezegenler çevresinde dönmekte olan yıldızın gravitasyonel etkisinde bulunurlar. Günümüz uzay bilimi, bugünkü aletleriyle Güneş Sistemimizi oluşturan gezegen ve uydularında Dünya’dakine benzer bir yaşam saptayamadığını bildirmektedir. Peki ya başka formlarda?... Klasik Astronomi Bilimi buna henüz net bir yanıt verilebilmiş durumda değildir.

Optik ve radyo-teleskoplardaki hızlı gelişmeye paralel olarak, halen bilinen yıldızların %98’inin bir eşi, yani bizim Jüpiter gibi büyük bir uydusu (gezegeni) olduğu anlaşılmıştır. Dolayısıyla öteki yıldızların da, bizim güneşimiz gibi, çevrelerinde gezegenleri olan birer uzaysal objeler oldukları tahmin edilmektedir. 1964 yılında tanınmış uzay bilimcilerden Stephen H. Dole yıldızların büyük bir olasılıkla gezegen sistemleri olduğunu ve bizim galaksimizde insanın yaşayabileceği en az 640 milyon gezegenin bulunduğunu “*Habitable Planets For Man*” isimli eserinde yazmıştı. Bunların 2000’de birinde zeki yaşam olsa, Samanyolu’nda bize benzer 320.000 uygarlık olması gerekmektedir. Ekzobiyologların belirttiklerine göre, yaşanabilir durumda olan 640 milyon gezegen üzerinde bazı uygarlıklar bizimkinden ileri, bazıları da geri durumdadır. Astronom Prof. Carl Sagan’ın belirttiğine göre: “***Her 100.000 yıldızdan birinin zeki varlıklar tarafından iskan edilmiş gezegeni vardır...***”

Tüm bu olasılık hesaplarına göre, 600 ışık yılı uzaklık içinde bizimle haberleşebilecek düzeyde olan en az 10.000 uygarlık vardır. Bu uygarlıklar hakkında bilgimiz en fazla birer kuvvetli tahminden öteye gitmemektedir. Ama bu olasılık hesaplarını destekleyen kanıtlar bir hayli fazladır. Bunların da başında; uzayın derinliklerinden gelerek, Dünyamıza düşen meteoritlerin üzerinde saptanan bulgular gelmektedir.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Meteoritlerin "*Dünya Dışı Yaşam*"ın izlerini taşımakta olduğunu ilk kez, Güney Fransa'ya düşen bir meteoriti 1834'de analiz etmiş olan İsveçli Kimyager Jakob Berzelius açıklamıştır.

1953'de de Londra Üniversitesi'nden George Mueller, Güney Afrika'ya düşmüş olan bir meteoritte hidrokarbonlar da dahil olmak üzere, çeşitli organik bileşikler bulmuştur.

Daha sonraki yıllarda bazı meteoritlerin içinde, Dünya'da kine benzeyen fosilimsi yapılar da bulunmuştur... Bu fosillerle ilgili ilk çarpıcı örnek 19. Yüzyılın sonlarında Fransa'ya düşen bir meteoritte bulunmaktadır. Meteoritlerdeki organik kökenli fosillerle ilgili daha ileri çalışmalar 1961'de New York Üniversitesi'nden George Claus ile Fordham Üniversitesi'nden Bartholomew Nagy tarafından yapılmıştır. Claus ve Nagy inceledikleri meteoritte birçok mikroskobik partikülün fosilleşmiş deniz yosununa benzediğini söylemişlerdi. Bunlardan başka bu meteoritlerde DNA molekülleri de saptanmıştır...

Bir başka kuvvetli kanıt da Kanada'dan Frank Staplin'den gelmişti... Staplin hücrelerden oluşmuş bir doku saptamıştı... Bundan da şaşırtıcı bir çalışmayı, ABD'den Frederick Sisler yapmış, meteoritlerden aldığı mikro organizmalardan bir kültür hazırlamıştır.

Bu ilginç çalışmaların sonuçları o yıllarda bilim dünyasında birçok yorumların yapılmasına neden olmuştu. Bugün de meteoritler üzerinde sürdürülen çalışmalar Ekzobiyoloji'nin en önemli araştırma alanlarından biridir.

PARAPSIKOLOJİ VE UZAY BİLİMİ

18. Yüzyıl'ın mistik bilimcisi Swedenborg'un başka gezegenlere yaptığı astral seyahatlerle ilgili kitabının yayınlanmasından bu yana insanlar, "*Duyular Dışı Algılama*" yöntemleri-

ni kullanarak başka dünyaların varlıklarıyla bağlantı kurduklarını söylemeye başlamışlardır. Hatta bunların arasında bazı gezegenlerin varlıklarıyla telepatik bağlantı halinde olduğunu söyleyenlerin sayısı küçümsenemeyecek kadar çoktur. Bu kişilerin tamamının samimi olduklarını söyleyebilmek oldukça zor... Ancak bunların içinden samimi olan hiç kimsenin bulunmadığını söyleyebilmek de son derece g  ... Bu kişiler titiz bir çalışmayla ele alınmalı ve samimi olanlar ayırdedilmelidir. Nitekim bu kişiler, günümüzde en seçkin ve güvenilir bilimadamlarınca ciddiyle ele alınarak incelenmektedir. İ te Ekzobioloji Bilimi'nin araştırma alanlarından biri de bu kişiler üzerinde yürütülen çalışmalardan oluşur.

"Dünya Dışı Uygarlıklar" la haberleşme metotları arasına Parapsikolojik çalışmaların da dahil edilmesi bir hayli zaman öncesine dayanır...

Ekzobioloji alanında çalışmalarıyla tanıdığımız Prof. Richard Brendzen   rencilerine verdiği derslerde "*Duyular Dışı Algılamalar*" ı da ekleyen ilk bilimadamlarından biridir. Yine 1971 yılında Eski Sovyetler Birliği'ndeki "Kozmik Radyo Haberle mesi Sempozyumu"nda Parapsikolog Edward Naunow, "*Duyular Dışı Algılamalar*" ın bu i te kullanılabilecek en iyi araç olabileceğini çünkü, telepati için zaman ve uzaklık engellerinin bir anda ortadan kalmış bulunduğunu belirtmişti. Hatta Parapsikolog Edward Naunow yaptığı açıklamasında, telepati ile vizyon göndermenin de olanaklı olduğuna göre, dil zorunluluğunun da yenilmiş olacağını söylemişti.

Bu yenilikçi girişimler daha sonraki yıllarda birçok bilimadamı tarafından başarıyla uygulanmış, hatta son yıllarda NASA tarafından sürdürülen uzay çalışmalarında çeşitli medyumlar da kullanılmıştır.

Parapsikolojik fenomenlerden sadece telepati yeteneğinden değil, astral seyahat gibi başka fenomenlerden de bu çalışmalarda yararlanılabilece i konusunda birçok bilimadamı aynı

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

görüşü paylaşmaktadır. Örneğin, Apollo-14 Astronotları'ndan Edgar Mitchell, laboratuvar şartlarında gerçekliği kanıtlanan bir dizi astral seyahat çalışmalarına dayanarak, bu yöntemin uzaysal çalışmalarda kullanılabileceğini ve çok güzel sonuçları alınabileceğini söylüyordu...

BAĞLANTI İÇİN HAZIR MIYIZ?

Ekzobiyooloji ilk kez 1971 Eylülü'nde Eski Sovyetler Birliği'nde yapılan uluslararası konferansta çok ayrıntılı bir şekilde masaya yatırılmıştı. Bu konferansa Dünya üzerinden birçok bilimadamı katılmıştı. Aralarında astronom, biyolog, fizikçi, bilgisayar uzmanı, dilbilimci, antropolog ve daha pekçok bilim dallarından temsilcilerin bulunduğu bu bilimsel topluluk Ekzobiyooloji'nin önemine daha o yıllarda dikkatleri çekiyorlardı... Ekzobiyooloji ana başlığı altında ele alınan konular arasında; yaşamın kökeni, evrende başka gezegen sistemleri, zekanın kökeni ve evrimi, zeki yaşam sinyallerinin araştırılmasının zorlukları, evrendeki zeki yaşamın dünya insanı açısından önemi gibi konular vardı...

Ermenistan'daki Byurakan Astrofizik Gözlemevi'nde düzenlenen bu konferansa katılanlar arasında birçok görüş ayrılıkları vardı ama "*Dünya Dışı Yaşam*"la bağlantı konusunda çalışmaların daha ciddiyetle ele alınması gerektiği konusunda herkes görüş birliği içindeydi. Konferansta günümüz teknolojinin böyle bir araştırmayı başlatabilecek düzeyde olduğuna ve bu araştırmaların insanlık adına uluslararası düzeyde yürütülmesine karar verildi.

1971 Byurakan Konferansı'ndan cesaretlelenerek 1972 Kasımı'nda Boston Üniversitesi Astronomi Bölümü'nden Prof. Richard Brendzen "*Dünya Dışı'nda Yaşam ve İnsan Zihni Sempozyumu*"nu düzenledi. Bu sempozyum kalabalık bir bilim grubunu Boston'a çekmişti... Bu grup içinde Nobel ödülü ka-

zınmış Antropolog Ashley Mantagu, George Wald, Harvardlı Teolog Krister Stendahi, Astrofizikçi ve Ekzobiyooloji'nun kurucusu Prof. Dr. Carl Sagan ve Filip Morrison ilk başta dikkatleri çeken isimlerdi.

Ekzobiyooloji okutmakta olan Prof. Brendzen; biyoloji, kimya ve fizikteki son gelişmelerin "*Dünya Dışı Yaşam*" olasılığını kuvvetle zorlamakta olduğunu ifade etmiştir. Yaşamın yapı bloklarından biri olan proteinler ve aminoasitler meteorlarda da bulunmuştur. Başka bir yaşam yapı bloğu olan formaldehit ise galaksi merkezi civarında saptanmıştır. Jüpiter atmosferi analizlerinden orada DNA moleküllerinin temel üniteleri bulunmuştur.

Bu proto - biyolojik bulgularak dayanarak Prof. Brendzen, "*Dünya Dışı Yaşam*" formlarının keşfi ve onlarla haberleşme, Dünya insanlık tarihinin en büyük başarılarından biri olacaktır" diyordu.

"*Dünya Dışındaki Varlıklar*" la bağlantı kurabilmek için o günden bugüne kadar bilimadamları birçok yollar denemişlerdir. Bunun için ciddi parasal yatırımlarda da bulunulmuştur. Örneğin, 1972'de Jüpiter yönünde gönderilmiş olan Pionner - 10 ve Voyager araçları da bu büyük projenin halkalarından biridir.

1973'de Jüpiter'in yakınından geçmiş ve 1980'lerde Güneş Sistemi'nin dışına çıktığında Dünya'dan gönderilen ilk yıldızlararası uzay aracı sıfatını kazanmıştır ve halen uzayın derinliklerinde yoluna devam etmektedir.

Pioneer -10'un içine 6 x 9 inch boyutlarında aracın ne zaman, nereden ve kimler tarafından fırlatılmış olduğunu belirten bir plaka konulmuştur. Bu plaka üzerinde erkek ve kadın figürleri, Güneş Sistemimiz'in gezegenleri, Güneş'imizin 14 pulsara göre galaksi içindeki yerini belirleyen bir şema, hidrojen atomu ve iyi niyet belirtisi olarak da erkeğin sağ elini açık olarak kaldırmış olduğu bir resim bulunmaktadır.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Peki ama tüm bu gelişmelere biz Dünya İnsanlığı olarak hazır mıyız?... Şu anki halimize baktığımızda buna bir çırpıda evet diyebilmek oldukça zor görünüyor...

TEK AKILLI BİZ MİYİZ?...

*"Zeki Varlıklar"*ın Dünya dışında da bulunabilecekleri fikri Antik Çağ filozoflarından Anaxagoras, Plutarch, Lucian tarafından da ele alınmıştı. Bu yaklaşımlar aslında Katolik Kilisesi'nin öğretilerine ters düşmektedir. Çünkü Katolik Kilisesi *"Dünya insanı"*nı evrende biricik akıllı varlık olarak tanımlar... Fakat Avrupa'daki Rönesans ve Reform hareketleri sırasında *"oturulabilir dünyalar fikri"* yeniden canlanmıştı...

Teleskobun keşfinden sonra, gözlemcilerin kafalarından başka gezegenlerle ilgili olumsuz düşünceler birer birer silinmeye başladı... Yüzey şekilleriyle ilgili birçok ayrıntının; *"oralarda da oturulabilir"* fikrini zihinlerde yeşertmeye başladığını görüyoruz.

Akıllı varlıklara vatan olmak görevini görmedikçe, evrendeki kürelerin anlamsız olacakları görüşü insanların zihninde gittikçe daha kuvvetli olarak yankılanmaya başladı:

"Bomboş bir evren ne kadar da sıkıcı olurdu..."

18. Yüzyıl'da Huygens, Fontenelle, Swedenborg öteki gezegenlerin sakinleri hakkında eserler vermeye başladılar. Hatta Kant bile, Dünya'dan başka hiç değilse bazı gezegenlerde bulunan varlıkların olabileceğini düşünüyordu...

10. Yüzyıl'da yaşamış olan iki büyük Türk bilgini vardır. Bunlar İbn-i Sina ve El-Biruni'dir... Her iki bilginin de gerek astronomi ve gerekse öteki teknik bilimlere ait kitapları 15. Yüzyıl'dan sonra Latince'ye daha sonra da başka dillere çevrilmiştir. Her iki bilgin de Dünya'nın gelmiş geçmiş en büyük astronomlarından. Bu iki bilgin arasında soru cevap şeklinde

bir mektuplaşma vardır. Bu mektubun en büyük özelliği verdiği bilgiler bakımından hala aktüalitesini korumasıdır...

Bu mektuplaşmada İbn-i Sina Güneş'in sıcak olmadığını, soğuk olduğunu ve insanların yaşayabilmelerine elverişli bir iklime sahip olduğunu açıkça belirtmektedir. 20. Yüzyıl'da astronominin en son verililerine dayanılarak ileri sürülen teorilerden birine göre güneş sıcak değil, soğuktur.. Böylece 1000 yıl sonra İbn-i Sina'nın tezi, son bilimsel verilerle yeniden ortaya çıkmış ve birçok kanıtlar kazanmış bulunmaktadır.

12. Yüzyıl'ın sonlarıyla 13. Yüzyıl'ın başlarında yaşamış olan Muhiddin-i Arabi, "*Fütühat-ı Mekkiyye*" isimli eserinde Dünya'dan başka gezegenlerde yaşam olasılığından söz etmiştir.

19. Yüzyıl'ın başlarında yaşayan tanınmış İngiliz Astronomu Sir William Herschel de İbn-i Sina'dan esinlenerek Güneş'in sıcak olmayıp, soğuk olduğu tezini yinelemiştir.

1832'de Von Littrow, J. Lambert'in kuyruklu yıldızların da oturulabilir özellikte olabileceği görüşüne katılıyordu. Zamanlarının en önemli matematiksel komet teorisyeni olan bu iki bilimadamının görüşüne göre; kuyruklu yıldızların önemli bir görevi de, güneş sistemi içinde güneş enerjisini güneş sisteminden daha uzak bölgelere taşımaktır.

Alman Astronom Gruithuisen Ay üzerinde şehirler ve demiryolları gördüğünü söylüyordu.

Aynı dönemde başka astronomlar da Satürn'ün halkasının, orada yaşayan canlılara daha iyi yaşam şartları sağlamak görevinde olduğunu tahmin etmişlerdi.

19. Yüzyıl'ın ikinci yarısında Astrofizik biliminin doğuşuyla Güneş, Ay, kuyruklu yıldızlar ve gezegenlerin çoğunda yaşam olabileceği fikrinden vazgeçildi. Büyük bir olasılıkla meskun gezegenler olarak sadece Venüs ve Merih üzerinde durulmakla yetinildi. Onların üzerindeki yaşam da oldukça prob-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

lemliydi...

Öteki gezegenlerin sakinlerinden bol bol sözetme modası böylece yavaş yavaş geçmeye başladı. Lowell'in Merih kanallarının yapay oluşuyla ilgili fikirleri alay konusu olmaya başlamıştı...

Bütün bunlara rağmen sağda solda birkaç düşünür hala Merih'in meskun olabileceği fikrinden vazgeçmiyordu. ABD'de E.C. Pickering, Eski Sovyet Rusya'da G.A. Tikhov ve özellikle Tsiolkovsky bunlara örnek gösterilebilir. Bunlardan Tikhov, Dünya bitkilerinin kendilerini Merih koşullarına adapte edebilecekleri görüşüyle tanınmaktadır. Tsiolkovsky Merih'teki rüzgarlara dikkatleri çekmek istemiş, "*Dreams About Earth and the Heavens*" isimli eseriyle Rusya'da Lenin ve Marx'dan sonra en güvenilir otorite durumuna gelmiştir.

1905'lerde "*Dünyalar'ın Savaşı*" isimli eseriyle H.G. Wells'i görüyoruz... Dünya'nın dört bir yanında popüler hale gelmiş, halen de öyle olan bir eserdir. 1938'de radyoya uygulandığı zaman ortaya çıkan paniği bilmeyen yoktur... Eser radyoda oynandığı zaman, milyonlarca insan Merihliler'in New Jersey'e indiklerine ve New York'a doğru yaklaşmakta olduklarına inanmıştı.

Bütün bunlara rağmen, Merih'te ya da Dünya'nın dışındaki başka bir yerde yaşam olasılığına karşı bilimadamlarının genel tutumu oldukça soğuktu.

1920'lerde Sir James Jeans'la birlikte "*Dünya Dışı Yaşam*" fikri belki de en zayıf noktasına gelmişti. Bu astronom göre bir Güneş Sistemi'nin oluşumu için tek yol, iki yıldızın çarpışmasıydı. (*) Milyarda bir oluşabilecek böylesine inanılmaz bir tesadüf bizim sisitemimizde olduğu için bizim güneş sistemimiz oluşmuş ve bu gezegenlerden sadece birinde de yine büyük bir tesadüfün soucunda yaşam ortaya çıkmıştı.

(*) Bu görüş günümüzde önemini tamamen yitirmiştir.

Jeans'ın bu teorisi Dünya'da ve başka Dünyalar'da **"yaşamın kökeni"** konusuna dikkatlerin çevrilmesine neden oldu.

Aradan geçen yıllarla birlikte, radyo - astronomi alanındaki gelişmelere paralel olarak, durum temelinden değişmeye ve "Dünya Dışı Uygarlıklar"la radyo bağlantısı kurma girişimleri ne başlandı. 1959'da bir İngiliz Dergisi olan "*Nature*"da G. Coconi ve P. Morrison'un "*Search for Interstellar Communication*" (Yıldızlararası Haberleşme Araştırması) isimli makaleleri yayımlandıktan sonra konuya yepyeni bir yaklaşım belirgin olarak ortaya çıkmaya başlamıştı. Bu makale konuya yatkın birçok bilimadaminin -ki bunların başında I.S. Shklovsky gösterilebilir- imajinasyonunu ateşlemiş oldu.

I.S. Shklovsky'nin ilk kitabı 1962'de "*The Universe, Life and Intelligence*" (Evren, Hayat ve Zeka) ismiyle yayınlandı. Aynı kitap 1966'da Amerikan Astronomu Carl Sagan'ın ekleriyle tekrar basıldı. Bu sefer isminde de küçük bir değişiklik yapılmıştı: "*Intelligent Life in the Universe*" (Evrende Zeki Yaşam)

Dünya'nın en seçkin radyo astronom ve optik astronomlarının katıldığı ilk uluslararası nitelikteki "*Dünya Dışı Uygarlıklar'la Haberleşme Konferansı*" daha önce de söylemiş olduğumuz gibi 1971 Eylülünde Eski Sovyetler Birliği'ndeki Byurakan Gözlemevi'nde yapıldı. Bu toplantıda bazı soruların ivedilikle yanıtlanması gerekliliğinin altı çizildi. Bu sorular üç ana grupta toplanmıştı:

1- Güneş Sistemi'nin orjini nedir? Bunun yanıtını bilmeden, yıldızların çevresindeki gezegenlerin çok seyrek mi, yoksa yaygın mı olduklarına karar verebilmek olanaklı değildir.

2- Yaşamın doğası nedir?

3- Dünya üzerindeki yaşamın kökeni nedir?

Doğu'da ve Batı'da sürüp gitmekte olan hatırı sayılır çalışmalarla rağmen şimdilik bu sorulara yanıt bulunmuş değil... Güneş'ten başka yıldızların çevresinde bizim Dünyamız gibi

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

gezegenlerin bulunduğu şimdilik tartışma konusudur. Bu kesinleştikten sonra, sıra o gezegenlerdeki yaşama gelecektir. İşte bu yüzden evrenin başka yerlerinde de yaşamın varolduğu bazı bilimsel çevrelerce hala tam olarak benimsenmemektedir.

Eski Sovyetler'in materyalist felsefesiyle "*Dünya Dışı Uygarlıklar*" fikri hiç bir zaman çatışmamıştır. Bu felsefeye göre, yaşam maddenin normal gelişimi ve zeka da varoluşun normal bir sonucudur. Bu görüşten hareket eden bazı Rus bilimadamları, okyanusların yaşamın ortaya çıkışında vazgeçilmez elemanlar olduğu görüşünde birleşmişlerdi.

Sovyet bilimadamlarından Shklovsky gibi bazıları yaşamın sadece Dünya'da olduğunu kabule daha yatkındılar ama bu görüşlerinden kısa bir süre sonra vazgeçtiler. Çünkü böyle bir şey mucize olurdu... Eski Sovyetler çoğunlukla yaşamın temelini hidrojen bileşimlerine ve reaksiyonlarına dayandırırken, Batılı bilimadamları yaşamın temelini amonyaktan hatta inorganik bileşimlerden başlatmaktaydılar.

Ay, Venüs ve Merih'teki koşullar, Dünya koşullarına uymamasına rağmen, gerek Batı'da gerekse Doğu'da yürütülen araştırmalar göstermiştir ki, Dünya'ya ait basit organizmalar Ay, Venüs ve Merih ortamlarında canlılıklarını sürdürme eğilimi göstermişlerdir. Bu tür çalışmalar "*Sovyet Bilimler Akademisi Mikrobiyoloji Enstitüsü*"nde geliştirilmiştir. Bu bakımdan 1965'de A.I. Zhukova ve I.I. Kondradyev imzalarıyla yayınlanan makale Merih'te mikrop üretimini kapsıyordu. Bu çalışmalar, Dünya bakterilerinin gezegensel koşullara uyabilme yeteneklerini ortaya koyuyordu.

MERİH'LE İLGİLİ İLK YAŞAM ARAŞTIRMALARI

Bilindiği gibi, gezegensel koşulları Dünya'ya en çok benzeyen gezegen Merih'tir... Bu bakımdan Güneş Sistemi'nde

yaşam belirtileri arayan astronom ve biyologların dikkatini ilk çeken gezegen Merih olmuştur... ABD'de Merih'te yaşam araştırmalarının merkezi Arizona'daki Lowell Gözlemevi'ydi. Percival Lowell'in etüdleri E.C. Slipher tarafından sürdürülmüştür.

Eski Sovyetler'de bu konuda ilk araştırmalar Tikhov tarafından gerçekleştirilmiştir. Tikhov'un uluslararası ünü, yapmış olduğu gözlemlere dayanır. 1909'da yaptığı gözlem ve çalışmalarla Merih'in kutuplarında kar, atmosferinde bulutları olduğunu ortaya çıkartmıştı. 1924'lerde hemen hemen aynı gözlemleri Kaliforniya'da Lick Laboratuvarı'nda W.H. Wright da yaptı. Tikhov emekli olduktan sonra Kazakistan'ın Alma Ata Kenti'ne yerleşti. 1947'de Kazak Akademisi, Fizik ve Astro-nomi Bölümü'nde "*Astro - botani*" dalını kurdu. Bu dalın amacı, Merih Gezegeni'ndeki koşullar altında bitkilerin davranışlarını incelemektir.

Enstitü'nün bu dalında birçok astronom ve botanikçi çalıştı. Sonunda 1947 ile 1960 yılları arasında 5 ciltlik bir bülten yayınladılar. Bu çalışma her ne kadar Merih'te yaşam sorununu tamamen çözememişse de, bitkilerin çok değişik iklim koşullarına adapte olmakta gösterdikleri beceriyi gözler önüne sermesi bakımından önemli olmuştur.

Tikhov'un bu çalışması sonraları Batı'da da denenmiştir. Tikhov'un ölümüyle, kurmuş olduğu araştırma dalı Astronomi Enstitüsü'ne bağlandı ve çalışmaları Kazak Bilimler Akademisi'nce 5 ciltlik bir eser halinde yayınlandı. Bu eserde Merih'te yaşamın varoluşu ile ilgili önemli bölümler bulunmaktadır.

Her ne kadar kesin sonuçlara varılmadıysa da, Tikhov'un incelemeleri Merih'te yaşamın olduğunun lehinde çalışmalar olarak kabul edilmiştir. Hiç kuşkusuz Merih'de zeki yaşamın varolduğunun ortaya konulması; bundan çok daha zor araştırmaları gerektirecektir. Shklovsky'nin bu konudaki görüşüne göre, bir zamanlar Merih'te yapay uydular yapabilecek düzey-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

de bir uygarlık vardı.

Bazı astoronomlar ise Venüs ve Ay'da yaşam olabileceğini düşünmektedirler. Örneğin ünlü astronom N.A. Kozyrev, Venüs'de saptandığı söylenen yüksek ısının iyosfer tabakasıyla ilgili olduğunu, yüzeyde ise yaşamın gelişimini olanaklı kılan koşulların bulunabileceğini ileri sürmüştür. Ayrıca Dünya'dan yapılan optik gözlemlerde gezegenin üzeri çok yoğun bir atmosfer tabakasıyla kaplı görülmesine rağmen, Ruslar'ın gezegene indirdikleri "*Venera*" uzay aracıyla çekilen fotoğraflarda atmosferin son derece berrak ve şeffaf olduğu görülmüştür. Yani her şey zannedildiği gibi değildi...

Uydumuz Ay'a gelince... Dünyamız'a yakınlığından dolayı en fazla çalışmalar Ay üzerinde gerçekleştirilmiş ve inanılmaz sonuçlar elde edilmiştir. Başlı başına büyük bir bilmece olan Ay ile ilgili yapılan araştırmalarda elde edilen sonuçları ilerki sayfalarımızda bulabilirsiniz.

UÇANDAİRELER HAKKINDA RESMİ AÇIKLAMALAR

Biz her ne kadar onları gökyüzünde arıyorsak da, tarihin her döneminde aslında onlar bizlerin hep yanbaşımızda olmuşlardır. Yani gökte ararken onları yerde yanbaşımızda buluvermişizdir. Her ne kadar yurdumuzda hala Uçandaireler var mıdır, yok mudur tartışması sürüyorsa da, artık Dünya üzerindeki birçok ülkede Uçandaireler'in varlığı ya da yokluğu değil, onların nitelikleri ve nereden geldikleri tartışılmaktadır. "*Ufo - lar nedir ve niçin Dünyamız'a gelmektedir?...*" İşte bu sorulara cevap aranıyor...

"*Unidentified Flying Object*t" yani "*Tanımlanamayan Uçan Cisimler*" kısa adıyla UFO'lar...

Uçandaireler bugün "*Ufoloji*" diye isimlendirilen bir bilimsel araştırmanın konusu haline gelmiş durumdadır. Uçanda-

ireler Bilimi; "Ufoloji" ya da "Ekzobiyooloji" adı altında ilk kez Alabama, Missisipi, Kiel, Hamburg, Utrech, Mains, Boston Üniversiteleriyle, Victor Halley, Moorpark Janior, Edison Sommunity Kolejlari'nde ders olarak okutulmuştur.

Dünya üzerinde uzun yıllardır sürdürülen Ufo araştırmaları ve eldeki kanıtlarla ilgili, resmi makamlarca kamuoyuna önemli açıklamalarda da bulunulmuştur.

Bu medeni cesareti göstermek ilk kez 2.12.1954'de Brezilya Silahlı Kuvvetler Komutanı aracılığıyla Brezilya'ya nasıbolmuştur. Bu açıklama nedeniyle yapılan basın toplantısında fotoğraflar, raporlar, filmler, radar izlenimleri hatta Ufolar'dan geriye kalan bazı parçalar bile gazetecilere aktarılmış ve bu alanda kamuoyuna son derece önemli açıklamalarda bulunulmuştu. Brezilya bununla da yetinmeyerek, 18 Ocak 1958'de Cumhurbaşkanları aracılığıyla bir basın toplantısı daha düzenlemişti.

Brezilya'yı bu konuda sırasıyla Venezüela, Arjantin ve Meksika izledi. Daha sonra Şili, arkasından da 1952 yılında Spitzberg'de yere çakılarak parçalanmış bir Ufo enkazı bulan Norveç ve hemen ardından İsveç kendi gerçekleştirdikleri çalışmaların sonucunda elde ettikleri kanıtları kendi kamuoylarına açıklamışlardı. İsveç Silahlı Kuvvetler Komutanı Ufolarla ilgili "*Savunma Komitesi Araştırma Raporu*"nu da bu açıklamanın ardından sivil Ufo araştırmacılarına teslim etmişti.

Resmi makamlar tarafından birbiri arkasına yapılan bu açıklamalara daha sonra Filipinler de katıldı.

1974 yılında ise sıra Fransa'daydı...

Fransa Savunma Bakanı düzenlediği basın toplantısında, Ufolar ile ilgili araştırmaların, Fransa'da uzun yıllardır resmi makamlarca "*Uzay Araştırmaları Projesi*" adı altında sürdürüldüğünü cesaretle açıkladı. Fransa Savunma Bakanı radyo ve Televizyonlar aracılığıyla canlı olarak yayınlanan basın toplan-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

tısında; Ufolar'ın Dünya teknolojisinin ürünü olmadığını ve bunların Dünya insanına zararlı bir durumlarının bulunmadığını da bildirmişti.

ABD bu konuda belki de elinde en fazla döküman ve belge bulunan bir ülke olmasına rağmen günümüze kadar resmi bir açıklamada bulunmamıştır. Zaten içinde bulunduğu politik, askeri ve ekonomik nedenlerden dolayı böyle bir açıklamada bulunmalarını ABD'nin resmi makamlarından beklemek safdillik olurdu...

ABD resmi bir açıklama yapmaktan kaçınsa da, ABD'de Ufolarla ilgili birçok belge zaman zaman basına sızmıştır. İşte onlardan sadece bir tanesi: ABD Hava Kuvvetleri'ne bağlı "Teknik Gizli Merkezi" 22.9.1947'de zamanın Başkanına verdiği raporda "Uzaylı Ziyaretçiler"le bağlantılarının bulunduğunu bildirmişti.

Kanada'ya gelince...

Kanada 1949'da yaptığı yarı resmi bir açıklamayla yetinmiştir. Yapılan açıklamada şu hususlara değinilmiştir: a) Ufolar gerçektir. b) Uzaylılarla bağlantılar gerçektir. c) Onların üstün bilimlerinin anlaşılmasının yolu felsefi bir yaklaşımdan geçmektedir.

Bu gelişmelere rağmen, her nedense Eski Sovyetler Birliği'nden de resmi açıklama hiç bir zaman gelmemiştir.

ABD'DE UFOLOJİ

ABD resmi makamları başından beri bu meselenin üzerini örtmeye çalışmışlarsa da, artık konunun gizlenmesinin hiç bir anlamı kalmamıştır... ABD'de Uçandaireler'in varlığını kabul eden 50 milyonu aşkın insan artık yönetimi, ciddi bir açıklama yapılması için zorlamaktadır. Bu insanlar, 1977 Eylülü'nde

uzaya fırlatılmış bulunan ve ABD Başkanı'nın mesajını taşıyan Voyager uzay kapsülü ile tatmin olmuşa benzemiyorlar.

ABD'nin eski Başkanları'ndan Carter'ın imzasını taşıyan mesaj öteki dünyaların insanlarına hitaben şöyle kaleme alınmıştı:

"Biz insanlar kendi aramızda millet ve devlet olarak bölünmüş olmakla birlikte, bu devletler hızla tek bir uygarlık halinde birleşme yolundayız. Bu uzay aracını yapan Amerikalılar, Dünya'da yaşayan 4 milyar insandan 240 milyonunu oluşturmaktadır. Sizlere küçük uzay Dünyamız'daki görüntülerden, müziğimizden, bilim, resim, düşünce ve duygularımızdan örnekler veriyoruz. Amacımız, çağımızdan sonra da sizlerin çağında yaşamaktır."

ABD halkı, yönetimi resmi bir açıklamada bulunmaları için zorladığını söylemiştik. Bunun en belirgin örneği 1977 başlarında gerçekleşmiştir. Bu tarihte eskiden beri Uçandaireler'le ilgili programları sık sık ekranlara taşınmasıyla tanınmış New York'un "WTVG Televizyonu"nu seyirciler Ufolar hakkında daha esaslı açıklamalarda bulunması, daha ciddi ve belgesel yayınlar yapması için sözkonusu televizyonu sıkıştırma-ya başlamışlardı. Hatta bu konuda Londra'dan Washington'a telefon edenler bile vardı. Bu baskı üzerine doğrudan Başkan Carter'a başvuran WTVG Televizyonu Müdürü Mc Cann, Beyaz Saray'dan bir ses alabildi. Bu kamuoyu baskısının etkisiyle harekete geçen Beyaz Saray Uçandaireler konusunu NASA'ya inceletmeye karar verdi. Eğer NASA yapacağı araştırmanın sonucunda bu konunun hükümetçe incelenmesi gerektiği konusunda bir rapor sunarsa, hükümet bunun üzerine harekete geçecekti...

Başkan Carter'ın bilim danışmanı ve "ABD Bilim ve Teknoloji Dairesi Başkanı" Dr. Frank Press, 21 Temmuz 1977'de NASA Müdürü Dr. Robert Frosch'a yazdığı bir mektupta; Beyaz Saray'ın Ufolar'la ilgili olarak gitgide artan soruşturmalara bir odak noktası görevini yerine getirdiğini, özellikle genç

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

kuşağın bu konuya özel bir eğilim gösterdiğini ifade ederek, bu konuda bir araştırmaya gereksinim duyulduğunu bildiriyordu.

Carter'ın bilim danışmanı Dr. Frank Press'in ricası üzerine, NASA hükümetin geniş çapta bir UFO araştırması yapıp yapmaması konusunda bir karara varabilmesi için, son 10 yıllık Ufo kayıtlarının kendilerince incelenmesini kabul etti.

"Mutual UFO Network" Müdürü Walter Andrus, Ufolarla ilgili NASA'ya yaptırılan bu hükümet soruşturmasını atılan büyük bir adım olarak nitelendiriyor ve yaptığı açıklamada "NASA ile işbirliğini sabırsızlıkla bekliyoruz" diyordu.

NASA yaptığı incelemelerde, Ufo olduğu ileri sürülen kanıtların büyük bir bölümünün (%85) meteoroloji balonu, uydular ve benzeri doğal nedenlerle açıklanabildiğini, ancak çok küçük bir kısmının (%15) doğal fenomenlerle açıklanamadığı sonucuna ulaştığını bildirdi. Fakat halkın beklentisi hiç bir zaman gerçekleşmedi ve kamuoyuna resmi makamlarca hiç bir açıklama yapılmadı... Belki Jimmy Carter'ın görev süresi bitmiş olmasaydı, sonuç daha farklı olabilirdi. Çünkü böyle bir soruşturmanın yapılmasına herne kadar kamuoyundan gelen baskılar neden olduysa da, Jimmy Carter'ın Ufolar'a karşı olan ilgisi de bu soruşturmanın başlatılmasına olanak sağladığı herkes tarafından bilinmekteydi... Ama olmadı...

Bir basın toplantısı sırasında gazetecilerden biri Başkan'a *"Uçandaireler'in varlığına inanıyor musunuz?"* diye bir soru sormuştu. Jimmy Carter'ın yanıtı hiç beklenmedik bir açıklıktaydı: *"Değil yalnız inanmak, onları gözlemleme olanağını bile buldum."*

Jimmy Carter'ın sözünü ettiği gözlem; henüz daha Başkanlık görevine seçilmediği 1969 Ekimi'ne rastlar...

Akşam saatlerinde Georgia Lions Club'den oniki arkadaşıyla birlikte çıkıyordu... Ay henüz yükselmemişti... Gökyüzünde sadece birkaç yıldız parlıyordu... Dikkatini ufkun üze-

"EKZOBİYOLOJİ & UFOLOJİ"

rinde hemen hemen 30°'lik bir açıda duran bir ışık çaktı... Jimmy Carter ve arkadaşları az sonra, tanımlanamayan ve Ay'ın görünen çapından biraz küçük bir cisim gördüler. Bu cisim birkaç kez ışığını, rengini ve boyunu değiştirdi. Tanıklara yaklaşıp, uzaklaşarak 10 - 12 dakika kadar hareket edip durdu.

Jimmy Carter oniki arkadaşıyla birlikte bu yaşadıklarını daha sonra "*National Investigations Committee on Aerial Phenomena*" (NICAP)'a sundu.

HALKIN TEPKİSİ NE OLURDU?...

Bir an için varsayalım ki, "*Dünya Dışı Ziyaretçiler*" Dün-

NATIONAL INVESTIGATIONS COMMITTEE ON AERIAL PHENOMENA (NICAP)©
3535 University Blvd. West
Kensington, Maryland 20795
301-949-1267

REPORT ON UNIDENTIFIED FLYING OBJECT(S)

This form includes questions asked by the United States Air Force and by other Armed Forces' investigating agencies, and additional questions to which answers are needed for full evaluation by NICAP.

After all the information has been fully studied, the conclusion of our Evaluation Panel will be published by NICAP in its regularly issued magazine or in another publication. Please try to answer as many questions as possible. Should you need additional room, please use another sheet of paper. Please print or typewrite. Your assistance is of great value and is genuinely appreciated. Thank you.

1. Name	Jimmy Carter	Place of Employment	
Address	State Capitol Atlanta	Occupation	Governor
Telephone	(404) 656-1776	Date of birth	
		Education	Graduate
		Special Training	Nuclear Physics
		Military Service	U.S. Navy
2. Date of Observation	October 1969	Time*	AM PM
3. Locality of Observation	Leary, Georgia		7:15 EST
4. How long did you see the object?	Hours 10-12 Minutes Seconds		

33. Were you interrogated by Air Force investigators? By any other federal, state, county, or local officials? If so, please state the name and rank or title of the agent, his office, and details as to where and when the questioning took place.

Were you asked or told not to reveal or discuss the incident? If so, were any reasons or official orders mentioned? Please elaborate carefully. No.

36. We should like permission to quote your name in connection with this report. This action will encourage other responsible citizens to report similar observations to NICAP. However, if you prefer, we will keep your name confidential. Please note your choice by checking the proper statement below. In any case, please fill in all parts of the form, for our own confidential files. Thank you for your cooperation.

You may use my name. (X)

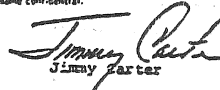
Please keep my name confidential.

37. Date of filing out this report

Signature:

9-18-73

(Ref.: ICUFON / USA / Henry Durrant / P /)

Jimmy Carter

"National Investigations Committee on Aerial Phenomena"
tarafından düzenlenen Jimmy Carter'ın UFO gözlem raporu

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yamıza herkezin gözü önünde inmeye başladılar... Halk buna nasıl tepki gösterirdi? Toplumda nasıl bir olaylar dizisi başlardı? Peki ya sizin tepkiniz ne olurdu?...

İşte bu sorulara olası yanıtların bulunabilmesi için ABD'li sosyal - psikologlar tarafından geliştirilen 5 araştırmadan bir tanesini şimdi size özet halinde sunuyoruz...

ABD'da gerçekleştirilen bu araştırma "New York Devlet Üniversitesi Sosyal Araştırmalar Okulu"ndan Prof. Dr. Leon Festinger, Prof. Dr. Howard Rachlin, Teksas Üniversitesi'nden Prof. Dr. Elliot Aronson, Wisconsin Üniversitesi'nden Prof. Dr. Elaine Walster isimli bilimadamları tarafından yapılmıştır.

Prof. Dr. Elliot Aronson'un düşüncesine göre, bir kimsenin uzaylı bir varlığa karşı göstereceği tepki, geniş ölçüde o kimsenin önceki inançlarıyla ve o inançlarına bağlılık derecesiyle ilgilidir. Prof. Aronson: "Çok aşırı reaksiyonların olacağına inanmıyorum. İnsanlar paniğe kapılmayacak, saldırgan tavırlanmalara girmeyecekler. Şehirlerini terketmeyecekler ve işlerinden ayrılmayacaklardır..." demektedir.

H.G. Wells'in "War of the Worlds" (Dünyalar'ın Savaşı) isimli eserinden Orson Wells tarafından yapılan radyo uygulamasında bir panik örneği görülmüşse de, onun yıllarca önce olduğunu, günümüz insanı için durumun aynı olmadığını belirten Prof. Aronson: "Günümüz insanı artık çok farklı, herhangi bir panik ve tehlike sözkonusu değildir. Uzaydan gelen bir haber, hele hükümet kanalıyla verildiğinde, pekçok insanı ürkütmecektir. Bu konuya karşı değişik inançlara sahip iki kişiyi ele alarak, olası tepkileri daha yakından görmeye çalışalım... Bu iki örnekten bir genelleme yapabiliriz" demiş ve şöyle devam etmiştir.

"Şimdi varsayalım ki Sam ve Mildred 50-60 yaşlarında iki karıkocadır... Sam gerek okuduklarına, gerekse işittiklerine dayanarak UFO fenomeninin gerçekliğine inanmıştır. Kendisi gibi daha birçoklarının da -ki bunların içinde resmi devlet me -

murları da dahil- bu konuya inandıklarını bilmektedir. Yine bilmektedir ki, UFOlar'ın gerçekliğiyle ilgili pekçok kitap yazılmıştır..."

"Mildred'a gelince... Ona göre UFOlar birkaç şakacının muzipliğinden başka bir şey değildir. UFO gözlemleri ise, hisleri ile açıklanabilir. Birkaç insan güneş lekeleri, acaip bulut formasyonları vb. şeyler görmüş olabilirler. Bunlar da histerik bazı insanlar tarafından çevreye yayılmıştır. Bunlar bir bakıma, aslında olmayan şeyleri gören insanlardır. Mildred ayrıca bu inancına kanıt olarak 1960'larda hükümetin görevlendirdiği bir komisyon tarafından hazırlanmış olan raporu göstermektedir. Bu komisyonun başında, Mildred'in inancına göre 'Edward Condon' diye oldukça seçkin ve dürsüt bir bilim adamı bulunmaktadır. Başka gezegenlerde bir yaşamın bulunamayacağı kanısındadır. Bu bakımdan UFOlar gerçek bir fenomen olamaz."

"Sam ve Mildred yıllardır, UFOlar'ın gerçekliği konusunda tartışmışlardı. Böylece bir gün, bir basın toplantısıyla bir uzaylının varolduğu ve Dünyamuz'a geldiği halka resmen açıklandığında, Sam'in derhal göstereceği içsel tepki; yoğun ve zaptedilemez bir sevinç olacaktır... Sonunda inancı doğrulanmıştır... Gayet sakin bir tarzda haberi kabul etmiştir. Zaten yıllardan beri Dünya dışında zeki yaşamın varolduğuna inanıyor-du. Şimdi bunun hükümetçe doğrulanmış olması, kendisinin haklılığını ortaya çıkartıyordu. İşe gittiği zaman arkadaşları haberi duyup duymadığını sorduklarında, hafif bir tebessümle omuzlarını silkerek: 'Zaman meselesiydi... Er ya da geç bunun böyle olacağını biliyordum' diyecekti..."

"Öte yandan Sam'in karısı Mildred'e gelince... Onun tepkisi biraz farklı olurdu. TV'de basın toplantısını izleyip uzaylıyı görür görmez, derhal hükümetin bir yalan peşinde olduğunu düşünecektir. Çünkü bir kez UFOlar'ın olmadığına, dış uzayda yaşamın bulunamayacağına kendisini inandırmıştı."

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Ona göre, belki de o zamanın Başkan'ı herhangi bir skandal - dan dikkatleri uzaklaştırmak için, böyle bir numara çeviriyor - du... Ekranda gösterilen uzaylı da pekala bu rolü oynayan ye - tenekli bir aktör olabilirdi. Bu kadarla da kalmayarak, sarsıl - makta olan kendi görüşünü daha doğrusu egosunu ayakta tu - tabilmek için, çevresinden destek arayacak ve bunun bir hükü - met oyunu olduğuna çevresindekileri de inandırmaya çalışa - caktır. Bu şekilde eski inancının sürmesini sağlayabilmek için çevresinde sosyal destekler arayacaktır."

Kuşkusuz tüm bunlara, başından beri UFOlar'ın varlığını inkar eden Katolik Kilisesi'nin rahiplerine ve yine başından beri UFOlar'la ilgili bilgilerin üzerini örten bazı bilimadamları na olan güven zedelenmesini de eklemek gerekir...

Çünkü bir zamanlar ABD'de sözümona bir bilimsel araş - tırma yapılarak halkı bu konuda bilgilendirmek amacıyla oluş - turulduğu açıklanan "*Mavi Kitap Projesi*"nde böyle olmamış mıydı?... Hatırlanacağı üzere UFOlar hakkında ilk ciddi ve res - mi araştırma yaptıran devlet ABD olmuştu. Amerikan Hava Kuvvetleri bünyesinde kurulan bir organizasyon, Uçandaire gözlem raporlarını incelemiş ve bu organizasyonda çalışan araştırmacılar görüşlerini şu ya da bu tarzda açıklamışlardı. El - de edilen sonuçlar "*geçiştirici*" ve "*ört-bas edici*" bir görü - nüm içinde halka yansıtılmıştı. Ve bu gelişmelerden dolayı ta - rafsız olduğu düşünülen bilimadamları, o zamanlar son derece sert eleştirilere hedef olmuşlardı.

1960'lı yıllarda "*Mavi Kitap Projesi*" adı altında yapılan bu araştırmanın sonuçları, son derece taraflı ve eldeki bulgular gerçeğinden tamamen çarpıtılarak Proje'nin müdürü Edward Condon tarafından kamuoyuna açıklandığı için bu Proje, daha sonraları "*Condon Raporu*" olarak anılmıştır.

Bu Proje'nin içinde yer alan bilimadamları arasında kendi - sini yakından tanıdığımız ünlü Astronomi Profesörü Dr. Allen Hynek de bulunuyordu. O yıllarda "*Ameriken Hava Kuvvetle -*

ri" nin UFO danışmanlığını yapıyordu. Yaşanılan bu tatsız gelişmelerden sonra kendisi "*Mavi Kitap Projesi*"nden istifade ederek, 1973 yılında UFOlar'la ilgili ciddi bir araştırma merkezi kurmuştu. Prof. Hynek'in kurmuş olduğu bu merkez (Center for UFO Studies) Dünya üzerindeki tüm Uçandaire olaylarını bilgisayarlarda incelemekte ve dosyalamaktadır. Ayrıca 80.000 resmi otoriteye dağıtılan direkt telefon numaraları 24 saat anında rapor verebilmek için açık tutulmaktadır.

Günümüzde Prof. Hynek'in merkezinden başka, ABD'de onun gibi çalışan Bufora, Nicap, Mufon, Apro gibi daha pekçok ciddi bilimsel kuruluş bulunmaktadır.

ABD'NİN ULUSLARARASI ÖRT BAS KAMPANYASI

ABD hükümetinin UFO olaylarına resmi olarak nasıl yaklaştığını daha net görebilmek için biraz gerilere gidelim...

UFOlar'la ilgili birçok bilgi ve belge açıkça kamuoyuna duyurulmamıştır. Hatta büyük bir hassasiyetle sistematik olarak resmi çevrelerce gizlenmiştir. Uçandairelerle ilgili pekçok kanıt sansür edilmiştir. Bu sistematik sansürün tarihçesi 1954'lere kadar uzanır. ABD'nin yürüttüğü "*Uluslararası Uçandariler Sansürü*" aslında UFOloji tarihinde çok önemli bir olayla başlar:

Bu olay, "*Dünya Dışı*"ndan gelen bir grup uzaylının, 1954 yılında Edwards Hava Üssü'nde ABD'nin o zamanki Başkanı ve yanındakilerle yapmış oldukları 48 saatlik görüşmedir. İşte bu görüşme ile Uçandairelerle ilgili sansürün başlaması aynı yıllara rastlar. Çünkü zamanın ABD Başkanı Dünya insanlığının henüz böyle bir bilgiye hazır olmadığını ileri sürmüş ve bu konunun halka duyurulmamasına karar vermişti!...

O zamana kadar gazete ve dergilerin, rahatlıkla birinci sayfalarında yayınladıkları UFO haberleri bıçakla kesilircesine

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ortadan kalkıverdi. Herhangi bir kütüphaneye gider de, 1947 - 1954 yılları arasındaki gazete ve dergi arşivlerini incelerseniz, bunu kolaylıkla farkedebilirsiniz. İşin tuhafı Rusya, Çin ve İngiltere gazetelerinden de aynı haberler kaldırılıvermiştir. Rusya, Çin İngiltere ve ABD tarafından, adeta ağız birliği edilircesine başlatılan bu sansürün zamanımıza kadar olan ilginç aşamalarına birlikte gözatalım:

1947-1954

1947 ile 1954 yılları arasında Dünya'nın her yanında Uçandaireler hakkında açık tartışma ortamı vardı.

Sansür Başlıyor... Yıl: 1954

1954 yılında Dünya çapında bir sansür başlatıldı. Uçandaireler hakkında herhangi bir haberin basında yer almamasına özellikle dikkat edildi. Otoriteler belki de zannetmişlerdi ki, Uçandaireler bu ilgisizliğimizden dolayı çekip gidecekler ve bu iş de burada noktalanıp bitecek!...

Fakat hiç de öyle olmadı... Hatta tam tersine; gözlemler, filmler, fotoğraflar, radar gözlemleri, uzaylılarla irtibatlar daha da artarak çoğalmaya başladı. Uzaylılar sanki inadına daha da fazla kendilerini göstermeye başlamışlardı...

Bu gelişme karşısında uluslararası yürütülen sansür kampanyasında yeni bir yönteme geçilme zorunluluğu ortaya çıktı. Sonunda otoriteler yeni bir yöntem bulmakta gecikmediler...

2. Aşama: Alay etmek:

1960lı yıllardan itibaren başlatılan bu kampanya ile UFO gördüm diyenlere karşı acımasız bir karalama kampanyasına girildi. O yıllarda UFO gören herkes; aptal, yalancı ya da hayalperestlikle suçlanmaya başlandı... Ya da sarhoşlukla...

UFO gördüğünü açıklayanlar, bu gözlemlerini dile getir-

diklerine bin pişman ediliyorlardı. Çünkü psikolojik bakımdan dengeli olmadıkları iddialarıyla karşı karşıya kalıyorlardı. Hatta psikolojik tedavi görmeleri gerektiği bile ileri sürülüyordu.

Fakat gözlemler ve yere konmalar yine devam etti... Pek çok dürüst samimi pilot, radar operatörü, polis ve üniversite öğretim üyesi Uçandaireleri gördüler ve gördüklerini anlattılar.

Tüm bu çabalara karşın, Dünya üzerindeki bazı ülkelerin resmi yetkilileri Uçandaireler'in gerçek olduğunu ve Dünya'mız'ın uzun yıllardır "Dünya Dışı Uygarlıklar" tarafından ziyaret edilmekte olduklarını açıklamaya başladılar. Bu gelişmeler üzerine, "Uluslararası UFO Sansür Kampanyası"nı yürüten ABD'li yetkililer yeni bir aşamaya geçmek zorunda kaldılar...

3. Aşama: Algılama Yanılgıları:

"Tamam", denildi... "Siz sarhoş ya da aptal ve yalancı değilsiniz. Birşeyler gördünüz. Fakat o gördükleriniz doğal fenomenlerden başka bir şey değildir."

Bir süre Dünya'nın her yanında davul bu şekilde çalındı...

"Venüs gezegeni", "yüksekten uçan kuşlar", "ısı değişimleri", "atmosfere giren uydular", "balonlar", "ateş böcekleri" vs... Yapılan UFO gözlemleri bu yakıştırmalarla geçirtilmeye çalışıldı.

Bu kampanya diğerlerine nazaran daha uzun ömürlü oldu. Hatta diğerlerine nazaran en etkilisi de... Ancak yine de UFO'larla ilgili ciddi kanıtların kamuoyuna yansımaya engel olunamadı.

1970'li yılların ortalarına gelindiğinde aralarında Fransa'nın da bulunduğu dokuz ülke yetkilileri, peşpeşe Uçandaireler'in varlıklarını resmi ağızdan kabul ettiklerini açıkladılar.

Kampanyaya yine gerçeğin ışıkları düşmüş ve gölgeyi ay-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

dınlatmıştı...

Yapılan tüm anketler, sansür kapmanyasının halk üzerinde etkili olmadığını gösteriyordu: 1974 yılında yapılan bir ankete göre, her üç kişiden ikisi UFOlar'ın gerçekliğine inanıyordu.

1974 yılında Fransa tarafından yapılan resmi açıklamalar bu kampanyanın da hiç bir işe yaramadığını gösteriyordu: 35.000 adet "*UFO Gözlem Raporu*"nun bilgisayarlar destekli analizinden sonra, Haziran 1974'de "Fransız Atom Enerjisi" uzmanlarından Dr. Claude Poher, "*UFOlar'ın gerçek olduklarını ispatlamış bulunuyorum*" diyerek tüm Dünya'nın ilgisini üzerine çekmişti. Bunun ardından aynı yıl Kasım ayında Fransız Savunma Bakanı konuyla ilgili hükümetinin görüşünü şöyle açıklıyordu: "*Uçandaireler Dünya teknolojisinin ürünlerinden değildir ve Dünya insanına da zararlı nesneler değildir.*"

Böylelikle "*Uluslararası UFO Sansür Kampanyası*"nın son aşammasına gelindi... Susturma, alayetme ve doğal olaylarla açıklama gibi oyunlardan bir sonuç alınamayınca yeni bir çareye baş vuruldu.

4. Aşama: Korkutma:

"Uçandaireler gerçektir... Ancak Dünyalılar onlardan korkmalı ve uzak durmalıdırlar!..."

Amerikan yapımı sinema filmleriyle de alabildiğince desteklenen bu kampanyada, uzaylıların dünyamızı istila edebileceği anafikri insanların şuuraltılarına aşılarmaya çalışıldı. Bu karalama kampanyasında uzaylılar son derece çirkin fiziksel yapılarıyla, adete birer canavara benzetilerek insanlara sunulmaya çalışıldı. UFO'lar adeta bir problem olarak ele alındı. Birleşmiş Milletler'in eski Genel Sekreteri U'Thant da bu kampanyadan etkilenmiş olacak ki, Vietnam Savaşı ile ilgili verdiği bir demeçte şöyle diyordu: "*Vietnam Savaşı'ndan sonra Dünya'nın karşı karşıya bulunduğu en önemli problem*

UFOlar'dır."

ABD tarafından uzun yıllardır tüm Dünya çapında sürdürülen ört bas kampanyasına rağmen, "*Dünya İnsanı*"nın evrensel kardeşlerine olan ilgisi, sevgisi ve merakı hiç bir zaman tükenmemiştir.

Bir de bunlara her geçen gün artan UFO gözlemleri eklenince; UFOlar hakkında inkarcı çevrelerin de, bu yaşanan olaylara bir yorum getirme zorunluluğu ortaya çıkmıştır. UFO gördüğünü ileri süren kişileri tamamen yok sayamayacaklarına göre, bunlara birtakım yakıştırmalar getirilmesi gerekiyordu. Ve sonunda UFOlar'ın ne oldukları dört ana başlık altında toplanarak inkarcı çevrelerce yorumlanmaya çalışıldı. İşte örtbas kampanyasına hizmet edenlerin ve yurdumuzda bazı bilimsel çevrelerce maalesef hala geçerli sayılan UFO yorumları:

"ÖRT-BASÇILAR"IN UFO YAKIŞTIRMALARI

1- Psikolojik Yanılma:

UFO gözlem raporları zihinsel bir yanılmanın ve psikozun sonucudur... UFO gördüğünü söyleyen bir kimsenin ya zihinsel bir yanılması ya da psikolojik bir rahatsızlığı söz konusudur. Çoğu da kollektif halisünasyondur. Bunun nedenleri arasında çeşitli toplumsal ya da bireysel korkular yatar. Bu da psikolojik bir rahatsızlık belirtisidir.

Sevgili okuyucularımız, eğer bu açıklama doğruysa, o halde biz, UFO olaylarının kendisinden çok daha önemli bir problemle karşı karşıyayız demektir!... Çünkü aralarında devlet başkanları, astronot ve astronomların da bulunduğu pekçok kişi UFO gördüğünü iddia etmektedir.

2- İnsan Yapısı:

UFOlar'ın gerçekten varolduğunu kabul edenlerden bazıla-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

rı ise onların Dünya malı araçlar olduğunu ileri sürerler. Bu yorumu getiren çevreler de “ört-başçılar”ın bir başka ayağını oluşturur. Onlara göre UFOlar, teknolojik alanda gelişmiş ülkelerin askeri amaçla yaptıkları hava araçlarıdır. Hatta sırf bu amaçla Kanada, İngiltere ve ABD’de hiç değilse şekilsel olarak UFOlar’a benzeyen araçlar yapılmaya çalışıldıysa da üretilmeye çalışılan araçların performansları yeterli düzeye çıkamamıştır.

Bu yorumu gündeme getirenlerin de, bir an için gerçeği dile getirdiklerini düşünsek bile, ortada yanıtlanamayan bir sürü soru kalmaktadır. Örneğin, tarih öncesi devirlerde yaşanan UFO gözlemleri nasıl açıklanacak?... Peki ya raporlarda belirtilen ve Dünya yapısı hiç bir hava aracımızın yapamadığı manevraları ve hareketleri nasıl açıklayabileceğiz?

3- Yalan, Hile ve Şaka:

Bu yorumu savunanlara göre UFO gördüklerini söyleyenler yalan söylemekte ve bazı yalancılar ise bu yalanlarına kanıt gösterebilmek için çeşitli hilelerle sahte belgeler düzenlemektedir. Ya da bazıları insanlara şaka yapmaktadırlar... Buna örnek olarak da, zaman zaman basında çıkan ve yapılan analizler sonucu gerçek olmadığı saptanan sahte UFO fotoğraflarını ve sahte UFO video batlarını göstermektedirler. Bu en çok tutundukları daldır... Çünkü gerçekten de yapılan incelemeler göstermiştir ki, basında yer alan fotoğraf ve filmlerin gerçeğinden çok sahteleri bulunmaktadır. (*)

(*) Konunun bu yönü çok önemlidir. Özellikle Ufoloji alanında kamuoyuna bilgi ve belgeleri aktaran kişilere bu noktada çok önemli bir sorumluluk düşmektedir. Gerçekliği bilgisayar analizleri sonucu onaylanmayan hiç bir görüntünün kanıt olarak sunulmamasına özen gösterilmelidir. Konuya olan kamuoyunun olumlu yaklaşımının zarar görmesi için konunun bu yönüne azami dikkat edelmelidir.

Ayrıntılı bilgi için bakınız: UFO GERÇEKLERİ & YALANLARI, Sınır Ötesi Yayınları.

4- Doğal Olayların Yanlış Yorumu:

UFOlar aslında bazı doğal olayların, bazı kişilerce yanlış algılanmasından kaynaklanan fenomenlerdir. Yani onlara göre Uçandaire gözlemleri: Gezegenler, yıldızlar, meteorlar, kuyruklu yıldızlar, yıldırımlar, ateş böceklerinin yanıp sönmeleri, uydular ve uçaklar gibi doğal fenomenlerin yanlış algılanmasıdır...

Kuşkusuz ki, bazı UFO zannedilen olaylar, yukarıda saydığımız bu dört farklı gruptaki yorumlarla açıklanabilir. Hiç bir ufolog ve bu konuda araştırma yapan ciddi bilimadamları eldeki tüm gözlem raporlarının ve hatta fotoğraf ve video çekimlerinin tamamının "*Dünya Dışı Uygarlıklar*"a ait uzay gemileri olduğunu iddia etmiyor. Hepimizin kabul ettiği gibi bazı gözlemler, fotoğraflar ve video çekimleri yukarıdaki gruplardan herhangi birisi ile açıklanabilir. Birçok araştırmacı UFO olaylarının yaklaşık %80'inin böyle yanlış değerlendiremelerin sonucu ortaya çıkmış olabileceği konusunda hem fikirdir. Ancak bütün bunların dışında olan ve yukarıdaki açıklamaların dışındaki %20'lik oran ne olacak?...

ABD tarafından yaptırılan ve Dünya üzerindeki en tutucu ve en yanlış UFO karşıtı araştırma projesinde bile; eldeki dokümanların, rapor ve belgelerin %6'sının açıklanamayan ve tanımlanamayan uçan cisimler sınıfına yani UFO kategorisine girdiği Condon Raporu'nda ifade edilmiştir...

%20'den vazgeçtik %1'i bile doğru olsa, bu büyük bir rakam ve göz ardı edilemeyecek kadar önemli bir konudur...

APOLLO UÇUŞLARI SIRASINDA YAŞANAN GİZEMLİ OLAYLAR

Tanınmış UFO araştırmacılarından Harold Wilkins ve Donald Keyhoe, Ay'ın, UFO'lar için bir üs olduğunu bildirmekte ve bunun kanıtı olarak astronotların gözlemlerinin göstermektedirler. Saga raportörlerinden Joseph Goodavage, Apollo astronotlarıyla NASA arasında, ay uçuşları sırasında yapılan telsiz konuşmalarını tekrar inceledikten sonra, konuşmalar sırasında zaman zaman geçen "Bogey" sözcüğünün, UFO karşılığı olmak üzere kullanıldığının anlaşıldığını açıklamıştır. UFO'larla ilgili gözlemler bu şekilde dünya kamuoyundan gizlenmeye çalışılmıştır.

NASA'nın bilim yazarlarından Otto Binder, astronotların UFO gözlemleri sırasında konuşmamaları hususunda önceden uyarılmış olduklarını, bu bakımdan Apollo ile Yer Kontrol merkezi arasındaki konuşmalar yer yer sansür edildiğini resmen açıklamıştır... Ancak bu uyarılara rağmen, astronotlar zaman zaman gözlemleri sırasında heyecanlarını gizleyememişlerdir... Ayrıca Apollo uçuşları sırasında astronotlar sadece UFOlar'ı gözlemekle kalmadı aynı zamanda tanımlanamayan bazı radyo sinyalleri de almışları...

Her ne kadar NASA UFOlar'la ilgili ayrıntılı bilgileri günümüze kadar gizlemeye çalıştıysa da, NASA'nın elinde Ay üzerindeki UFOlar'la ilgili fotoğraf ve video çekimlerinin bir kısmı Yurtdışı'nda basına kadar sızabilmiştir.

NASA'nın Ay'a gitmekte bir görünür, bir de açıklanmayan gizli bir maksadı olduğunu bildiren NASA'nın eski direktörlerinden James Fletcher, sözlerini şu cümleyle noktalamıştır:

"Her NASA projesinin ardında 'Dünya Dışı Zeka'nın kesinliğinin araştırılması bulunmaktadır..."

Peki Apollo uçuşları sırasında neler olmuştu?...

APOLLO- 7

Uçuş Tarihi: 11 Ekim 1968

Dönüş Tarihi: 12 Ekim 1968

Ay iniş Bölgesi: İniş Yapılmadı

Astronotlar: Walter M. Schirra Jr., Donn F.Eisele, R. Walter Cunningham

Yakın zamana kadar sorumlu çevrelerin büyük bir özenle gizlemeyi başardıkları Apollo-7 ile ilgili bir haber, 2 Ekim 1968 Saat: 22.15'de tamamen bir rastlantı eseri ele geçmişti.

Sözü geçen tarihte "İsviçre Telgraf Merkezi"nden, "*Ne olduğu Saptanamayan Uçan Cisimleri İnceleme Grubu*" Direktörü M. Francis Schafer'e bir telgraf iletilmişti.

Ele geçen telgraf metninde aynen şunlar kayıtlıydı:

"Apollo-7 Avustralya üzerinde uçuğu sırada Astronot Cunningham, Apollo-7'nin yanından uçarak geçen meçhul cisimlerin varlığını merkeze bildirip talimat istemişti."

Yapılan araştırmada bu haberi; "İsviçre Telgraf Merkezi"nin, Cape Kennedy'de bulunan İngiliz Haber Merkezi "Reuter"den aldığı anlaşıldı... Haber İsviçre'ye aynı gün Saat: 20.00'de teleksle bildirilmişti.

Metnin orijinali halen İsviçre Haber Alma Merkezi'nde 44 sayılı dosya ile saklanmaktadır.

APOLLO- 8

Uçuş Tarihi: 21 Aralık 1968

Dönüş Tarihi: 27 Aralık 1968

Ay iniş Bölgesi: İniş Yapılmadı

Astronotlar: Frank Borman, James A. Lowell Jr., William

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

A. Anderson.

Apollo-8 uçuşu sırasında tarihe geçecek nitelikte bir olay yaşandı.

Tarih: 25 Aralık 1968... Apollo-8 mürettebatının Dünya'dan ayrılışlarının beşinci günleriydi...

Apollo-8 ile "*Houston Uzay Merkezi*" arasındaki konuşma televizyondan naklen tüm Dünya'ya iletiliyor ve Astronotlar'ın sözleri canlı yayında Dünya kamuoyuna aktarılıyordu... Tam o sırada bağlantı bir anda kesilivermişti... Ortada görünür hiç bir neden yoktu... Houston Uzay Merkezi'ndeki tüm görevlileri büyük bir heyecan sarmıştı... Aynı heyecanı milyonlarca televizyon izleyicisi de paylaşıyordu...

Aradan 10 uzun dakika geçmesine rağmen kesintiye sebep olan şeyin ne olduğu bir türlü anlaşılamıyordu. Her geçen saniye heyecan daha da artıyordu... Astronotların başlarına bir felaket gelmiş olabileceğinden korkulmaya başlanmıştı...

Houston Uzay Merkezi'nden ısrarla şu anons yapılıyordu:

– "*Houston Apollo-8'i arıyor... Houston Apollo-8'i arıyor... Apollo-8 yanıt ver...*"

Sonunda Apollo-8'den Astronot Lowell'in sesi duyuldu...

– Lowell: "*Merkez... Burası Apolllo-8... Uçandaireler... Kaç tane mi? Bilmiyorum... Belki 5... Çok heyecanlıyım...*"

– Houston: "*Kahrolsun, Lowell neler söylüyorsun!...*"

İşte tam bu anda canlı yayın derhal kesiliyor. Halk, uzay aracı ile merkez arasındaki konuşmaların geri kalan kısmını dinleyemiyor... Daha doğrusu dinlenmesine izin verilmiyor...

Dünya basını daha sonra bu olayın üzerine gitmiş ve ABD'li yetkililerden ayrıntılı bir açıklama istemişlerdi. Ancak ne yazık ki, bu olayın ayrıntılarıyla ilgili hiç bir açıklama yapılmadı. Fakat canlı yayında duyduklarını Dünya kamuoyu hiç bir zaman unutmamıştır...

Apollo-8'le ilgili bir başka düşündürücü mesele daha vardır: Apollo-8 uzaydan döndüğünde 1500 fotoğraf getirmişti. Bu resimlerden büyük bir bölümü ABD'li yetkililerce saklanmış ve sadece 380 adedi resmi makamlar tarafından basına verilmişti.

APOLLO- 9

Uçuş Tarihi: 03 Mart 1969

Dönüş Tarihi: 13 Mart 1969

Ay İniş Bölgesi: İniş Yapılmadı.

Astronotlar: James Mc. Divitt, David Scott ve Russel Schweickart.

Apollo-8 tarafından yapılmış olan UFO gözleminin milyonlarca insan tarafından duyulmasının uyandırmış olduğu etkinin heyecanı henüz geçmeden, Apollo-9 uzaya yollandı.

Bu, Apollo uçuşlarının üçüncüsüydü...

Scweickart, Apollo uçuşlarının ilk uzay yürüyüşünü gerçekleştirdi.

Fakat bu kez Houston daha dikkatliydi ve kesinlikle UFOlar'la ilgili bir bilginin kamuoyuna yansımamasına aşırı bir özen gösterdi.

Bu nedenle Apollo - 9, hakkında en az dökümün toplanabilen uzay uçuşu olarak tarihe geçmiştir.

APOLLO- 10

Uçuş Tarihi: 18 Mayıs 1969

Dönüş Tarihi: 26 Mayıs 1969

Ay İniş Bölgesi: İniş Yapılmadı.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Astronotlar: Thomas P. Stafford, John W. Young, Eugene A. Cernan

Apollo-10 uzay uçuşu sırasında UFOlar'ın, Apollo'ya eşlik ettikleri Dünya üzerindeki birçok yer gözlem istasyonu tarafından saptanmıştı.

Ayrıca, Apollo-10'un UFO gözlemlerini kanıtlayan bir de film vardır. Bu filmin ilginç yanı, Ay'a ilişkin bölgeler filme alınırken, bir UFO'nun görüntüye girmesi değil, astronotun Apollo ile Ay arasında hareket eden parlak ve uçan cismi kamera ile izlemesidir.

Bu film daha sonra NASA'dan ayrılan astronotlar tarafından basına sızdırılmıştır.

APOLLO- 11

Uçuş Tarihi: 16 Temmuz 1969

Dönüş Tarihi: 24 Temmuz 1969

Ay İniş Bölgesi: Durgunluk Denizi (Mare Tranquillitatis)

Astronotlar: Neil Armstrong, Michael Collins, Edwin Aldrin.

Bu, Ay'a ilk adım atılışının tarihi oldu... İlk kez insanoğlu bir başka uzay küresine ayak bastığında, tarihler 1969 yılını gösteriyordu...

Apollo Yörünge Kumanda Pilotu Michael Collins Ay yörüngesinde kaldı. Buna karşılık Neil Armstrong ve Edwin Aldrin Ay'a inerek incelemelerde bulundular...

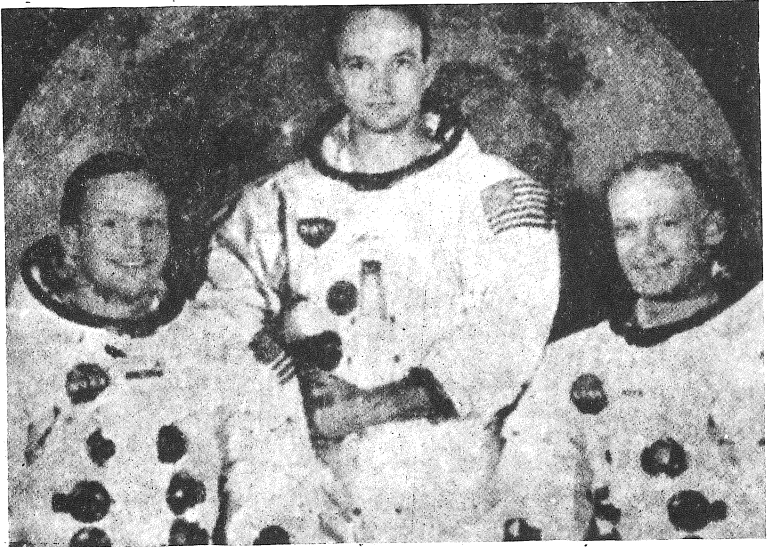
UFOlar Apollo-11'i da yalnız bırakmadılar. ABD'nin tüm önlemlerine rağmen, UFOlar'la ilgili birçok belge basına sızdı...

Apollo-11 uzay aracı Dünya'dan ayrılalı henüz bir gün olmuştu ki, mürettebat, araç ile Ay arasında olağandışı bir obje gördü. Önce bunun yardımcı roketin bir parçası olabileceğini düşündüler. Tasdik için Houston'dan bilgi istediler. Ancak Houston, Apollo-11 astronotlarına, yardımcı roketin 9.000 km'-den daha uzakta bulunduğunu bildirdi... Bunun üzerine bu cismi daha dikkatli incelemeye başladılar. Bu iri acayip obje, astronotlara, nasıl ve nereden baktıklarına bağlı olarak değişik biçimler altında görünüyordu... Bu gelişme karşısında astronotlar iyice şaşırmıştı...

Daha sonraları astronotların bu gözlemle ilgili olarak kendi aralarında geçen konuşmalarının belli bir bölümü basına dağıtıldı.

İşte astronotların kendi aralarındaki konuşmaları:

– Aldrin: *"Gördüğümüz ilk olağandışı şeydi sanırım... Ay'ın oldukça yakınında bulunan bir şeydi."*

Neil Armstrong, Michael Collins, Edwin Aldrin

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

– Collins: *"Bu cismi nasıl görmüştük ki?... Öylesine pencereden dışarı bakarken mi ilk kez görmüştük?..."*

– Aldrin: *"Evet... Önce S-IVB olup olmadığından emin değildik. Yer'e sorduk ve S-IVB'nin 9.000 km ötede olduğunu öğrendik. O sırada yüksek randımanla ilgili bir sorununuz vardı değil mi?..."*

– Collins: *"Bir şey vardı... Bir şeyin tosladığını hissettik. Ya da belki bana öyle gelmişti."*

– Aldrin: *"Sonra geçip giden bu parlak objeyi gördük. Tek gözlü dürbünle objeye baktığımızda sanki birazcık L biçiminin deymiş gibi görünüyordu."*

– Armstrong: *"Açık bir bavul gibi... Ama nasıl bir biçime sahip olduğunu tam olarak söyleyebilmek oldukça zor..."*

– Aldrin: *"Sonunda Ay iniş Modülü'ne geçerek cismi objektifle izlemeye koyuldum. Cisim silindir şeklinde belirmişti."*

– Armstrong: *"Ya da aslında iki halka gibi..."*

– Aldrin: *"Evet..."*

– Armstrong: *"İki halka... İki birleşik halka..."*

– Collins: *"Hayır, bana göre; içi boş bir silindire benziyordu, iki birleşik halkaya değil. Bazen de açık duran bir kitap şeklini alıyordu. Gerçekten de çok garipti."*

Gariplikler artıyor...

Bu yaşadıkları ilk olağandışı deneyimleriydi. Fakat bununla sınırlı kalmayacaktı... Onları bekleyen başka olaylar daha vardı...

Apollo-11 uzay aracı Ay'a yaklaşırken, astronotlar tuhaf radyo parazitleri duymaya başladılar... Parazitler son derece ilginçti. İşin ilginç olan bir başka yanı da, tren düdüğüne benzeyen bu parazitlerin Dünya'dan da dinlenmesiydi. Parazitler haberleşme bağlantısına da karışıyordu. Şaşkına dönen "Yer Kontrol" dan bir yetkili, astronotlara: *"Orada sizinle birlikte*

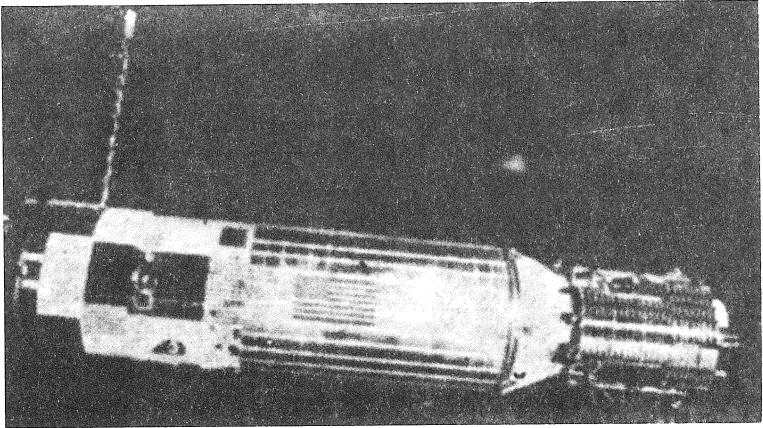
başkalarının da bulunmadığından emin misiniz?" diye bir soru sormaktan kendini alamadı.

"Yer Kontrol" yetkilileri, Astronotları gördükleri UFO'lar'ı açıkça ifade etmemeleri konusunda uyarmıştı ama bu kez "Yer Kontrol" daki görevliler bazı şeyleri ağzından kıcıırıyordu!...

Bu esrarengiz sesler, Apollo-11'in tüm yolculuğu boyunca aralıklı olarak ve değişen yoğunluklarla devam etti. Bu da herkesin, özellikle de astronotların sinirlerinin gerilmesine neden oldu.

Tarih 19 Temmuz 1969...

Astronotlar Ay'ın çevresinde dönüyordu... Tarihi inışe bir gün kalmıştı... Aldrin Ay yüzeyinin filmini çekiyordu... Birden ufukta kimliği bilinmeyen iki adet disk biçiminde ışıklı uçan cisim ortaya çıktı... Biri ötekinden biraz daha büyükçeydi... Cisimler bazen arka arkaya uçuyor, bazen de birbirlerinden uzaklaşıp tekrar yaklaşıyorlardı. Uzayın boşluğunda zikzaklar çizerek Apollo'nun çevresinde sanki dans ediyorlardı...

Apollo-11'i tüm yolculuğu boyunca hiç yalnız bırakmayan UFO'lardan birinin çekilen fotoğrafı

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Dünya yapısı hiç bir uzay aracının yapamayacağı manevraları yapmaları Astronotları hayretler içinde bırakmıştı...

Yaşadıkları bu inanılmaz olayı daha sonraları Neil Armstrong şöyle dile getirecekti:

– “Gerçekten böyle bir şeyi beklemiyordum... Ama onları gözlerimle gördüm...”

İçlerinden en az şaşıranı Aldrin olmuştu. Çünkü bu onun ilk UFO gözlemi değildi. Bundan yaklaşık 3 yıl önce de Gemini-12 ile Dünya’nın çevresinde dönerken, Dünya kökenli olmayan dört uzay gemisi görmüştü...

Bu kez ise filmini çekmeyi başarmıştı. Astronotlar gördükleri UFO’nun filmini çektiklerini daha sonraları kamuoyuna açıkladılar.

Bu yaşanan heyecanlı olaydan bir gün sonra tarihi iniş gerçekleşti.

Yanıt bekleyen sorular...

Apollo-11 Astronotları’nın çektikleri fotoğraflardan bir kısmı basına da sızabildi. Ancak buna rağmen NASA her zaman olduğu gibi yine bu konu hakkında hiç bir açıklama yapmamayı yeğledi...

NASA’nın bu suskunluğu karşısında konunun açıklığa kavuşturulmasını isteyen çevreler sadece bu konunun değil, Apollo-11’in uçuşu sırasında yaşanan ve saptanan daha pek çok olayın da yanıt beklediğini ısrarla vurguladılar...

Örneğin; Apollo-11’in “Ay’a İniş Programı”nda Armstrong ve Aldrin’in Ay yüzeyine indikten 10 saat süre ile kesinlikle kapıları açmamaları ve Ay İniş Modülün’de her an kalkışa hazır olarak beklemeleri tembih edilmişti. Neden!?...

Bir başka yanıt bekleyen konu da, Ay İniş Modülü ile Houston arasındaki konuşmalardır...

Bu konuşma metni 21 Ağustos 1971 tarihli günlük gazete-

lerde bile yayınlanmış olmasına rağmen, bu konuşma hakkında da NASA suskunluğunu sürdürmüştür.

İşte tüm Dünya kamuoyuna basın kanalıyla 1971 yılında duyurulan konuşma metninden kısa bir alıntı:

– Armstrong: *"Burası Sessizlik Denizi. Kartal (*) Sessizlik Denizi'nde bulunuyor."*

– Houston: *"Kontrol Sistemlerimiz'de bütün araçların en iyi biçimde çalıştıkları görülüyor."*

– Armstrong: *"Bizimkiler de öyle."*

Bu sırada iniş tamamlanır. İniş sırasında yerden kalkan Ay tozu yavaş yavaş çöker ve görüş alanı yeniden açılır. Bu arada Aldrin şu haberi veriyordu:

– Aldrin: *"Varış noktasının koordinatlarını tam olarak bilmiyoruz. Fakat araştırıyoruz. Kısa bir zaman sonra bunu size bildireceğiz."*

– Houston: *"Bununla oyalanmayın. Bunu biz saptayacağız."*

– Armstrong: *"Çepeçevre etrafımızda küçük kraterler var..."*

Bu sözünü henüz daha tamamlamıştı ki, birden sanki ürk-müşcesine konuşmasına ara verdi. Konuşmasına kısa bir süre sonra yeniden başladığında ses tonu elinde olmadan alçalmıştı. Sanki birilerinin kendisini duymasını istemiyor gibiydi.

– Armstrong: *"Büyüklikleri 6 ile 15 m arasında... Ve diye bilirim ki, yarım mil uzaklıkta izler var... Sanki bir tırtıllı trak-tör tarafından bırakılmış gibi!..."*

Houston ne diyeceğini bilemiyordu. Çünkü bu sözler tüm Dünya kamuoyunca duyulmuştu... Oysa ki daha önce kendisi ve öteki Astronotlar bu tür konular hakkında açık frekansta konuşmamaları, eğer bu konularla ilgili acil bir haber vermeleri

(*) Kartal: Ay İniş Modülü'nün adıdır.

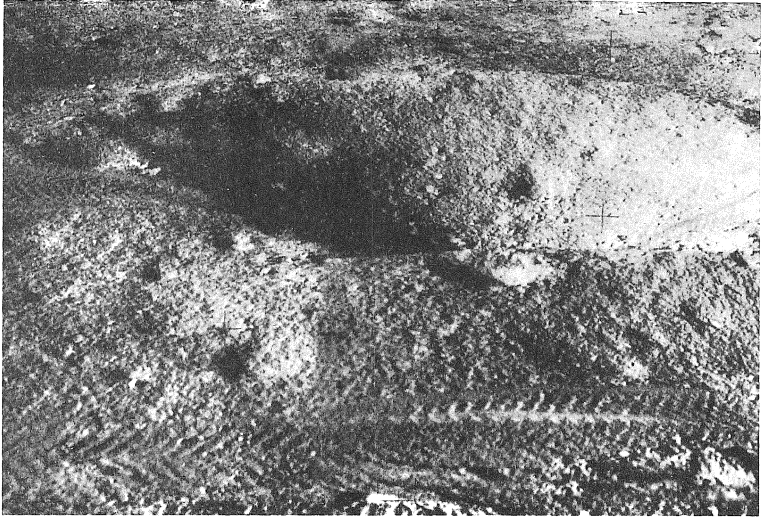
"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

gerekirse gizli frekansı kullanmaları yolunda birçok kez uyarılmışlardı. Ancak Armstron öylesine heyecanlanmıştı ki, daha önce kendisine binlerce kez tembih edilen, acil durum frekansına geçmeyi o an düşünememişti. Armstrong da bunu farketmiş olacak ki, derhal konuyu dağıtmak için konuşmasına başka bir konuyla devam etti:

– Armstrong: *"Bunun dışında Ay'ın çekimi oldukça iyi, insan kendisini sanki uçaktaymış gibi hissediyor."*

Bunun ardından konuşmayı Aldrin aldı. Sözlerini öğrendiğince dikkatli sarfetmeye aşırı bir özen gösterdiği her halinden belliydi:

– Aldrin: *"Çevredeki renkler azaldı. Fakat belki herhangi bir taş bloğu olabilir. Göreceğiz..."*

Neil Armstrong'un sözünü ettiği izler...

Belli ki protokol gereği boş laflar edilerek, az önceki sözler üzererinden dikkatlerin dağıtılması hedeflenmişti. Houston'la karşılıklı boş laflar bir süre tekrarlandı durdu. Bu sırada Armstrong'un yeniden sesi duyuldu...

– Armstrong: *"Lütfen Yörünge Kumanda Modülü'nü her an ulaşabileceğimiz yakınlığa yöneltin."*

"Yörünge Kumanda Modülü", içinde yalnızca Collins'in bulunduğu Ay'ın yörüngesinde dönmekte olan ve Dünya'ya geri dönüşte kullanılacak olan kapsüldür. Armstrong niçin "Yörünge Kumanda Modülü"nün yakında olmasını istiyordu acaba?!...

Yanıt bekleyen bir başka soru da, az önce Aldrin'in sözünü ettiği kaybolmakta olan rengin ne olduğuydu?... Bu uzun bir süre anlaşılamamıştı. Çünkü bunun anlaşılabilmesi için Astronotlar'ın Ay'a indikleri sırada Houston ile yaptıkları konuşmaların büyük bir bölümü sansürlenmiş ve gizli frekanstan yapılmıştı. Ancak bu konuşmaların Dünya üzerindeki diğer yer dinleme istasyonlarınca saptanabildiğini o an Houston hesap etmemişti. Nitekim kısa bir süre sonra bu konuşma metinleri de basına dağıtıldı:

– Astronot: *"Neydi o?... Nebiçim şeydi?... Anlamak ister dim..."*

– Houston: *"...."*

– Astronot: *"Bebekler... Kocamandı beyim... Kocaman..."*

– Houston: *"Ne?... Ne oluyor yukarıda? Size ne oluyor Tanrı aşkına?..."*

– Astronot: *"Evet... Evet, oradaydılar... Bazı ziyaretçiler vardı. Size söyleyeyim. Orada başka uçandaireler de var. Bir hat şeklinde sıralanmışlar. Kraterin kenarında bekliyorlar."*

Bu konuşma metni ilk kez 8 Ağustos 1969 tarihinde ünlü "Life Dergisi"nde yayınlandı. Dergide bu konuşma metnine ek olarak, bir de Apollo-11 tarafından çekilen bir UFO filmi de

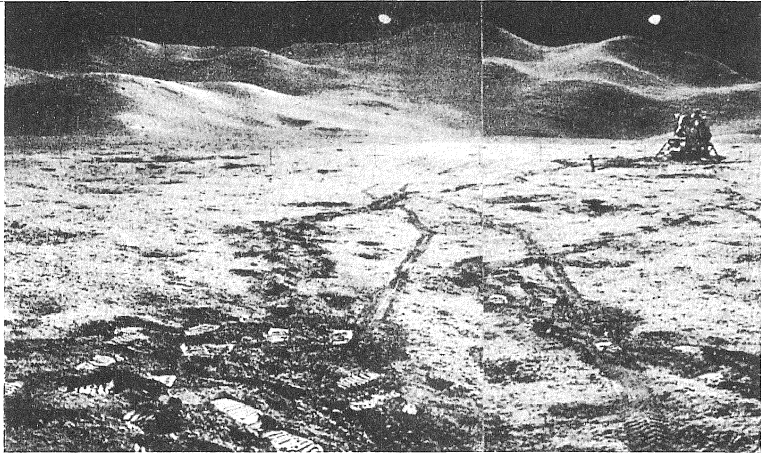
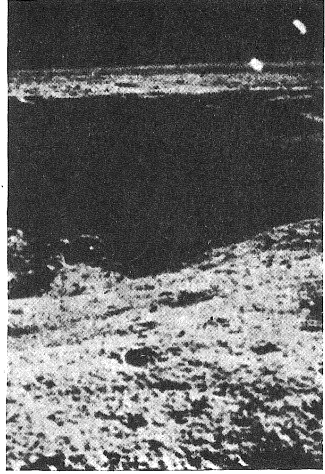
"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yer almaktaydı. Fotoğraf kurallar dışı ele geçirildiği ve NASA'ya ait gizli bilgileri kamuoyuna duyurduğu gerekçesiyle "*Life Dergisi*"ne belli bir süre kapatma cezası getirilmişti...

"*Life Dergisi*"nin bu haberinden sonra konu bir anda tüm basında yer almaya başladı. Örneğin, 11 Ağustos 1969'da Kanada'daki "*Minuit Gazetesi*" büyük puntolarla, Amerikalı astronotların Ay'da canlılar gördüklerini yazıyordu.

"*Minuit Gazetesi*"nde yer alan haberde bir başka ayrıntı daha veriliyordu:

Neil Armstrong, 20 Temmuz 1969 Saat: 10.56'da Ay'a ilk

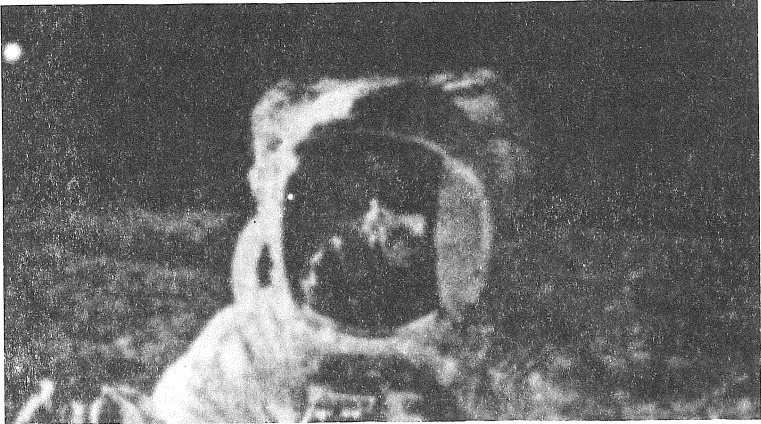

Üstte görülen iki adet UFO Neil Armstrong'un Ay'da kaldığı süre içinde sürekli olarak uzaktan olup bitenleri izlemiştir. Üstteki fotoğraf henüz daha Ay'a ayak basılmadan önce, buradaki fotoğrafta ise, Astronotlar Ay'a indikten sonra çekilmiştir.

kez ayak bastıktan hemen sonra, tam televizyon kamerasını ayarlarken, göz kamaştırıcı bir ışık görülmüştü. Konuşmaya başladıktan hemen sonra ise yumurta biçiminde bir ışığın az ilerde havada asılı durduğunu farketmiş ve tam bunu bildirirken, Houston konuşmayı derhal yayından çıkartmıştı. **"Minuit Gazetesi"** Dünya üzerindeki öteki yer dinleme istasyonlarından aldığı bilgiye göre; Armstrong'un gördüğü yumurta biçimindeki araç kendisine yaklaşmış, yere inmiş ve aracın içinden başında kabarcığa benzer başlıklar bulunan iki varlık çıkmıştı. İşte tam o sırada Armstrong bu konuda Houston'a bilgi vermek istemişti. **Yayının kesildiği an işte buydu...** Houston Armstrong'dan derhal gizli frekansa geçmesini ve bu olayın filmini çekmemesini emretmişti.

Yanıt bekleyen bir başka soru: Rosetta Taşı...

Rosetta Taşı, Apollo 11'in mürettebatı tarafından Ay'da bırakılmış; ruj kutusu büyüklüğünde olan silindir biçiminde bir

Life Dergisi'nin kapatılmasına neden olan bu fotoğrafa dikkatlice bakarsanız, astronotun başlık camında diğer arkadaşının ve sol üst köşede objektife yakalanan UFO'nun yansımasını da görebilirsiniz.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

kutudur. Kutu %99.99 oranında silikondan imal edilmişti. İçinde ise, her biri kendi dilinden olmak üzere 74 ülkenin devlet başkanlarının mesajları, 1958 yılındaki Amerikan yasalarının Başkan Eisenhower tarafından imzalanmış özeti, NASA'nın tüm subaylarının bir listesi, ABD'nin senatörler ve parlamento üyelerinin ve nihayet Başkan Kennedy, Johnson ve Nixon'un kısa birer konuşmaları kaydedilmişti.

Peki ama "*Rosetta Taşı*" kimin için hazırlanmıştı ve ne amaçla Ay'a götürülmüştü?... O'nun bir hatıra paketi olmadığına kuşku yok... Daha sonraki astronotların gelip de onları bulmaları için bırakılmış bir anı olması da mümkün görülmemektedir. Öyleyse bu mesaj hangi astronotlar içindi?...

Herhalde Armstrong'un tırtıllı traktör izlerine benzettiği izlerin sahipleri için olsa gerek... Ve şundan eminiz ki mesaj yerine ulaşmıştır...

APOLLO- 12

Uçuş Tarihi: 14 Kasım 1969

Dönüş Tarihi: 24 Kasım 1969

Ay iniş Bölgesi: Fırtınalar Okyanusu (Oceanus Procellarum)

Astronotlar: Charles Conrad Jr., Richard F. Gordon Jr., Alan L. Bean.

Apollo uçuşları sırasında yaşanan gizemli olaylar, Apollo-12'nin uçuşu sırasında da devam sürecekti...

Büyük Satürn Roketi tarafından, 14 Kasım 1969 Cuma günü üç astronot Ay'a doğru fırlattığında yaşanılacak olayları herhalde hiç kimse aklına bile getirmemişti...

Apollo-12'nin yolculuğu tüyler ürperten bir deneyimle başladı...

Kalkıştan bir dakikadan az bir süre geçmişti ki, Apollo-

12'ye yıldırım düştü... Henüz daha Dünya'dan 2,5 km kadar uzaklıkta yaşanan bu kaza nedeniyle uzay aracının hemen hemen tüm elektrik sistemleri devre dışı kaldı... Her şey devreden çıkmıştı. Apollo'yu Ay'a götürüp tekrar geri getirmekle yükümlü olan duyarlı yol gösterme sisteminin kalbi olan hayati cirooskop platformu da devre dışıydı... Kısa bir süre sonra da uzay aracının yakıt hücre sistemi otomatik olarak devreden çıktı. Bu uzay aracının felaketi demekti...

Bir an için her şey yitiriliyor sanıldı... Astronotlar serinkanlılıklarını yitirmemeye çalışıyorlardı ama yapılabilecek pek fazla bir şey de kalmamıştı...

Fakat hiç beklenmedik bir şey oldu...

3 dakika sonra her şey bir anda düzeliverdi... Sanki az önce hiç bir arıza olmamış gibi tüm sistemler sihirli bir değnek dokunmuşcasına eski düzenlerine kavuşuverdi. Astronotlar da "*Yer Kontrol İstasyonu*" da hayretler içinde olup biteni anlamaya çalışıyorlardı. Ancak bu olayın ardındaki gizem perdesi hiç bir zaman çözülemedi...

Bu ani değişikliğin nedeni anlaşılamadığı gibi, yıldırımın kaynağı da hiç bir zaman çözülemedi. Çünkü Hava Bürosu tarafından rapor edilen en yakın yıldırımın 30 km'den daha uzakta bulunduğu görülmüyordu. Peki ama Apollo'ya ne olmuştu? İşte bu sorunun yanıtı günümüze kadar verilemedi...

Apollo-12'nin gizemli refakatçileri...

Apollo-12 Ay'a doğru ilerlerken Avrupa'nın çeşitli bölgelerinde yer alan gözlemcileri, aracın civarında 2 adet parlak, yanıp sönen tanımlanamayan objeler gördüklerini peş peşe rapor etmeye başladılar.

Ertesi gün; benzer bir rapor da astronotlardan geldi... "*Yer Kontrol*"e ulaşan mesajda astronotlar şunları söylüyorlardı:

– Apollo-12: "*Sürekli aynı yerde kalan ve takla atıyormuş*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

gibi görünen bir obje ile birlikteyiz. Dünden beri bizimle beraber. Sanki bize eşlik ediyor... 'Roll Açımız' () 35 kadar oldu - ğunda, çoğunlukla, merkezi lumbozdan görülüyor... Belki de bu size bir ipuçuverebilir..."*

Yer Kontrol bu olayı nasıl açıklıyordu? Onlara göre bu obje, bir S-IVB yardımcı roketi ya da dışarı atılmış bir adaptör koruyucu panosu (jettisoned) olabilirdi!

Fakat bu yorumun gerçekte hiç bir alakası olamayacağı bir süre sonra anlaşıldı. Çünkü seyahatlerinin ortasına gelmişlerdi ve tanımlayamadıkları obje hala kendileriyle birlikte uçmaya devam ediyordu. O zamana kadar görüş mesafelerinin dışına çıkmış bulunan yardımcı roketle bir ilgisi olamayacağına karar verdiler.

Ayrıca objenin bir değil iki adet olduğu da anlaşılmıştı!...

Peki ama bu objeler neydi?... Astronotlarla "Yer Kontrol" arasında geçen konuşmalardan onların da bu meseleyi çözümlemeye çalıştıklarını anlıyoruz:

– Apollo-12: "Tamam. Öyleyse, o ne olabilirdi, merak ediyorum?..."

– Houston: "Tamam... Çizim masasının başına döneceğiz."

– Apollo-12: "Obje çok parlak ve takla atan bir şey olduğu da aşikar. Saniyede 1,5 devirlik taklalar atıyor ya da en azından, bu oranda yanıp sönüyor. Hangi yıldıza yaklaşımakta olduğunu Dick size söyleyecek. Şu anda haritasıyla meşgul..."

– Houston: "Roger. Bekliyoruz 12, Houston."

– Apollo-12: "Buyrun."

– Houston: "Buradaki duruma bakarsak, o adaptör panoları hakkında diyebiliriz ki, ayrıldıkları zaman saniyede 30

(*) "Roll Açısı": Uzay aracının dikey eksene kıyasla kendi etrafındaki dönüş hareketi.

cm'den daha büyük bir hızla yol almadıklarını kabul ediyoruz. Adaptör panolarınız şu anda muhtemelen, sizden 450 km uzaklıkta olacaktır."

Tam bu sırada Houston'daki "Yer Kontrol"ün yorumunu kesen Conrad, objelerden birinin, az önce yüksek bir hızla uçup gittiğini bildirdi!...

Konuşmaları kelimesi kelimesine izlemeye devam edelim:

– Apollo-12: *"Bu doğru olabilirdi, fakat şu işe bak ki, başımızı çevirdiğimizde bu adaptör panolarından birini, yüksek bir hızla bölgeyi terk ederken gördüm! Ve bana sanki saniyede 30 cm'den daha hızlıymış gibi geldi..."*

– Houston: *"Pekala, bölgeyi nasıl terk ettikleri ya da yö-rüngelerinin ne olabileceği hakkında gerçekte herhangi bir fikirimiz bulunmadığına göre, bunun ne olduğunu söylemek biraz zor..."*

– Apollo-12: *"Tamam... Yine de iyi niyetli olduğunu farzedebiliriz tamam mı?..."*

– Houston: *"Eğer herhangi bir gürültü yaparsa, muhtemelen aracın donanımındaki rüzgardır!..."*

Apollo Ay'a yaklaşırken, "Yer Kontrol İstasyonu"ndaki "Dinleme Bağlantısı"nın başındakiler, işlerin daha da gizemli bir duruma girdiğini gördüler... Nereden geldiği anlaşılamayan ve açıklanamayan bir takım sesler duymaya başlamışlardı. "Yer Kontrol İstasyonu"ndaki bir yetkili: "Astronotlar şu an, yabancı biriyle konuşuyor olmalılar..." demekten kendini alamadı.

Çeşitli şekillerde "bip"ler ve "ıslıklara" benzeyen seslerdi bunlar... Bu sesleri, Apollo-12'nin astronotları da işitiyordu. İşte, kendi aralarındaki konuşma kayıtlardan bir bölüm:

– Bean: *"Fonda epeyce gürültü işitiyor musun?"*

– Conrad: *"Statik cinsinden ya da öyle şeyler mi?"*

– Bean: *"Sürekli bir ıslık sesi işitiyorum..."*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

– Conrad: *"Benim işittiğim de bu. Tamam."*

Ay'ın çevresinde dönmekte olan *"Yörünge Kumanda Mod - dülü"* nün içindeki astronot Dick Gordon, 10 dakika sonra, *"Yer Kontrol"* e şu raporu veriyordu:

– Gordon: *"Hey, Houston, fondaki bu, arkası kesilmeyen 'bip' sesini işitiyor musun?..."*

– Houston: *"Evet... Son 45 dakikadır işitmekteyiz."*

– Gordon: *"Doğru... Biz de öyle... Nedir bu?..."*

"Yer Kontrol", bu esrarengiz seslerin nedenini hiç bir zaman saptayamadı. Ya da en azından, saptadığını hiç bir zaman açıkça kabul etmedi.

Ancak, gizemli olaylar bitmemişti...

10 gün süren kritik yolculuğun sonunda, Dünya'ya dönüş sırasında, 24 Kasım Saat: 11.47'de Hindistan üzerinden geçerken üç astronot da altlarında, Dünya'nın görüntüsü önünde dış hatlarıyla belirlenmiş olan ve pırl pırl parıldayan kırmızı bir UFO gördüklerini rapor ettiler:

– Apollo-12: *"Dünya'nın tam merkezinde, şimdi gerçekten parlak bir cismin ışıldadığını görüyoruz... Dick dürbünle bakıyor... Gerçekten parlak..."*

– Houston: *"Roger... Anla... Şimdi Hindistan'ın doğu kıyısının tam yanına rastlaması gereken ayakucu noktanızdan mı geliyor gibi görünüyor?"*

– Apollo-12: *"Evet... Şimdi baktığımız yerin hemen hemen tam merkezinden çıkıyormuş gibi görünüyor... Burma'dan ya da Hindistan'ın doğusundan diyebilirim."*

– Houston: *"Burası hemen hemen tam ayakucunuz."*

– Apollo-12: *"Bunun ne olduğunu tasavvur edemiyorum."*

– Houston: *"Biz de olasılıkları kontrol ediyoruz."*

Kontroller yapılırken astronotlar ışıldayan UFO'yu görme-ye devam ettiler.

– Apollo-12: *"Yerinden kıpırdamayan bir ıstık ve büyüklük olarak, çakan şimşeklerin büyüklüğünde... En azından Venüs kadar büyük..."*

– Houston: *"Roger... Anla..."*

– Apollo-12: *"Dünyanın tam merkezinde olup olmadığını söylemek zor... Tam merkeze oldukça yakın... Belki de birazcık sağımıza yakın..."*

Apollo-12'nin uzay kapsülü denize inişe doğru ilerlerken; astronotlar, hayretler içinde, gözlemlerini sürdürüyorlardı... Ohje, bir kaç dakika sonra kayboldu...

Apollo mürettebatının başından geçen bu esrarengiz macera, dünya basınını sansasyonel ayrıntıları ile günlerce meşgul etti...

Gazeteler şu manşetle haberi duyuruyordu:

"Tüm Ay yolculuğu sırasında kimliği tanımlanamayan uçan bir cisim, Apollo'ya eşlik etti."

Apollo Uzay Aracı Komutanları'ndan Charles Conrad Jr. ise; olayın gerçekliğinin tartışılmayacağını belirtti.

NASA, dünya kamuoyunda konuşulmaya ve tartışılmaya başlanan bu meseleler hakkında, mantıklı bir açıklama bulmak için çabaladı durdu... Fakat sonuçta, çıkar yolu susmakta ve konuyla ilgili açıklama yapmamakta buldu...

APOLLO- 13

Uçuş Tarihi: 11 Nisan 1970

Dönüş Tarihi: 17 Nisan 1970

Ay iniş Bölgesi: İniş yapılmadı.

Astronotlar: James A. Lowell Jr., Johnh I. Swigert Jr., Fred W. Haise Jr.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Apollo - 13 Dünya'yı 11 Nisan 1970 Cumartesi günü terketti. Üç astronot Ay'a doğru yollarına devam ediyorlardı. Fakat 13 Nisan 1970 Pazartesi gecesi şiddetli bir çarpışma meydana geldi. Uzay aracının alarmı çalışmaya başladı... Astronotlar hızla yerlerini aldılar. Nabızları birden 70'den, 130'a çıkmıştı...

– Apollo-13: *"Hey!... Burada başımız dertte!..."*

– Houston: *"Burası Houston... Lütfen tekrarlayın..."*

– Apollo-13: *"Houston başımız dertte!..."*

Uzay aracının elektriğinin yarısını sağlayan *"Bus B"* elemanı, artık hiç bir güç sağlamadığı gibi, öteki yarısını sağlayan *"Bus A"*'nin da gücü düşmeye başlamıştı.

"Yer Kontrol" durumu değerlendirmeye çalışıyordu fakat uzay aracına herhangi bir sinyal ulaşmıyordu.

– Lowell: *"Houston... Houston... Apollo - 13'ü hala duyuyor musunuz ?... Burası Apollo-13... Houston yanıt ver..."*

– Houston: *"Sizi duyuyoruz. Burada, sizin için bazı çareler bulmaya çalışıyoruz..."*

"Yer Kontrol", *"Bus A"* ile *"Bus B"*'yi besleyen 3 yakıt ünitesinin durumunu inceledi. *"Bus B"*'yi besleyen 3 nolu yakıt ünitesi tamamen devre dışı kalmıştı. Üstelik, *"Ünite-1"* den de hiç bir güç gelmiyordu...

Geriye sadece *"Bus A"* ile *"Ünite 2"* kalmıştı. *"Yer Kontrol"* duruma bir çare bulmak için uğraşıyor, ancak sorunu bir türlü gideremiyordu. Astronotlar elektriği, *"Yörünge Kumanda Modülü"*ndeki elektrik pillerinden almaya başlamışlardı. Araç fıldır fıldır dönüyordu. İticileri kullanan Lowell, aracı bir türlü düzeltemiyordu. 16 iticinin hepsi de elektrekle çalışıyordu ve bunların yarısı da, faaliyeti kesilmiş olan *"Bus B"*'ye bağlıydı!...

Kısa bir süre sonra büyük başka bir tehlike ile daha karşı karşıya olunduğu anlaşıldı.

Araçta bir gaz kaçağı vardı... Ve uzaya oksijen sızıyordu... Böyle giderse kısa bir süre sonra oksijenleri tükenebilirdi!...

"Yer Kontrol"daki "Uçuş Yönetmeni"nden gelen emirleri dinleyen astronotlar, önce pilleri kullanmayı bıraktılar, arkasından da teker teker "Ay İniş Modülü"ne geçtiler ve "Ay İniş Modülü"nin motorlarını kullanarak aracın rotasını değiştirdiler.

Ertesi gün ve daha ertesi gün rotayı birer kez daha değiştirerek 17 Nisan Cuma günü Dünya'ya dönebildiler...

Apollo-13 astronotları büyük bir tehlike atlattıktan sonra zar zor Dünya'ya geri dönebilmmişti. Ancak daha sonra müthiş bir iddia ortaya atıldı...

ABD'deki "Universarium Foundation" isimli kuruluş kendilerine Ay'da bulunan bir uzaylı tarafından bir bildirinin ulaştırıldığını açıkladı. Bu mesajı önce aralarında Başkan Richard Nixon ve NASA Yöneticisi Dr. Thomas O. Paine'nin de bulunduğu, ABD'nin üst düzey yönetici ve bilimadamlarına yolladılar. Daha sonra da tüm basına dağıtılar.

Ay'da yaşadığı iddia edilen ve adının "Leonidas" olduğunu bildirdikleri uzaylıdan aldıkları mesaj Apollo-13 ile ilgiliydi...

Mesajda özetle şunlar yazılıydı:

– Leonidas: "İçinde yaşadığımız Ay'ın içine kraterlerden harp başlıklı bir mermi atılacağını komutanımız bildirdiği zaman, Apollo-13'e eşlik etmekte olan 6 aracımız derhal oradan uzaklaştılar. Bunların yerlerine derhal tam donanımlı 21 parçalık bir konvoy harekete geçirildi. İşte bu sıra Apollo tamamı kendi başına kalmıştı. Bundan kısa bir süre sonra sizin uçuş kontrol merkezinin meteor diye isimlendirdiği büyükçe bir kozmik toz parçası Apollo'ya çarptı. Bu oldukça büyük bir parça olduğu için, aracınızı bir anda güçsüz hale getirmeye yetmişti. Bu kazadan sonra, artık harp başlıklı merminin kra -

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

terden içeri bırakılamayacağına kanaat getirilince, derhal bizimkiler harekete geçerek, Dünya aracının yolculuğunun kalan kısmının tamamlanmasını sağlamaya başladılar. Dünya atmosferine gireceği sırada ısınıp yanmasını önlemek için de, hızını mümkün olduğu kadar azaltmaya çalıştık. Bütün bu işlerin Apollo aracı içindekilerle Yer Kontrol Merkezi'nin işbirliğiyle başarıldığı sanılır."

Astronotlarımızın bu kötü niyetlerine rağmen uzaylılar yardımdan vazgeçseydiler, Apollo-13 uzayda sonsuza dek yolculuğuna devamdebilirdi!...

Leonidas'ın Dünya'ya ilettiği mesajda; tüm Rus ve Amerikan uzay araçlarının ay yolculuklarında, bu araçların önlerindeki kozmik tozları uçandairelerin süpürdüklerinden de söz ediyordu... Eğer bu doğruysa, Ay'a giden hemen hemen tüm astronot ve kozmonotların niçin UFOlar'ca sürekli izlendikleri ortaya çıkmaktadır.

APOLLO- 14

Uçuş Tarihi: 31 Ocak 1971

Dönüş Tarihi: 9 Şubat 1971

Ay iniş Bölgesi: Fra Mauro Tepeleri

Astronotlar: Alan B. Shepard Jr., Stuart A. Roosa, Edgar D. Mitchell.

Apollo-13'ün başından geçenlerden sonra; Dünya üzerindeki birçok kimse, uzaylılara karşı bir haksızlık yapıldığını ve onların dostça yaklaşımlarına karşı, Amerika'nın düşmanca davrandığına inanmaya başlamıştı. Bir yanda bu tür dramatik konuşmalar yapılırken, bir yandan da; bir daha Apollo uçuşlarının hiç yapılmaması bile düşünölmeye başlamıştı...

Sonunda Apollo uçuşlarını en fazla dört uçuştan sonra bi-

tirme kararına varıldı. Çünkü kontrol edilemeyen olaylarla karşılaşılıyordu...

Hem Tanrı'nın, hem de uzaylıların gönlünü almak için bir şeyler yapılması gerektiğini düşünenlerin sayısı hızla artıyordu...

Bu yüzden Apollo - 14 mürettebatı, Ay yolculuğu sırasında bir İncil'i de beraberinde götürdüler. Bu uzaylıların ne kadar gönlünü alacaktı bilinmez ama o zamanlar böyle düşünülmüştü işte...

Bu bilinen, alışılmış türden İncil'lerden değildi. Bu, İngilizce lisanıyla yazılmış ve ayrıca Yaratılış Bölümü'nün 16 farklı dilden özetini kapsayan bir mikrofilmdi...

Bu mikrofilm küçük bir kapsül içine konulmuş ve Mitchel tarafından Ay'a bırakılmıştı. Bu İncil'in kimin için oraya bırakıldığı hakkında hiç kimse farklı bir yorum getirmemiştir. Kimler için bırakıldığını herkes tahmin edebiliyordu...

Apollo-14 Dünya'ya dönerken yine birbirinden ilginç UFO fotoğraflarını beraberide getiriyordu... Apollo-14'ün uçuşu tamamlandıktan sonra; UFOlar'la ilgili geriye kalan kanıtlardan biri de, astronotların kendi aralarında yaptıkları inanılmaz bir konuşma bantıydı... Bu konuşma Dünya üzerindeki birçok dinleme istasyonunca saptanmış ve hemen ardından da Dünya kamuoyuna sunulmuştu. Şimdi işte bu konuşma bandının kısa bir bölümünü sizlere aktarıyoruz:

– “Rossa: “Hey!... İşte orada Annbell. (*) Tıpkı dün son geçişimizde gördüğümüz gibi...”

– Shepard: “Resmini çek. Houston bize inanmayacak. Kraterin içine doğru inen şu izlere bak. (**) Raf gibi düz çıkın -

(*) Annbell: Ay'da görülen tanımlanamayan garip makineler ve araçlar için astronotların kullandıkları kod sözcüklerden biri.

(**) Aynı izleri Ay'a ilk ayak basan astronot Neil Armstrong da görmüştü.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

tının üzerinde..."

– Mitchell: *"Raf gibi düz çıkıntının tam üzerinde. Bir mil - den daha yüksek olmalı. Baksana, kraterin karanlık kenarın - dan gelen ışığı görüyor musun?... Annbell'in tam aşağısında."*

– Roosa: *"Bu, kaçırılacak cinsten bir poz değil. Haydi ka - meralar bizi mahcup etmeyin..."*

Bu ve buna benzer daha pekçok fotoğraf ne yazık ki, NA-SA tarafından büyük bir özenle saklanmış ve basına bu fotoğ-rafların kesinlikle sızmasına büyük bir özen gösterilmiştir.

APOLLO- 15

Uçuş Tarihi: 26 Temmuz 1971

Dönüş Tarihi: 7 Ağustos 1971

Ay İniş Bölgesi: Apennine Dağları

Astronotlar: David R. Scot, Alfred M. Worden, James B. Irwin.

Ay'daki gizemli olaylar dizisi, Apollo-15'in yolculuğunda da tüm hızıyla sürmüştü... Bu olayların en önemli kanıtları yine *"Yer Dinleme İstasyonları"* nca kaydedilen konuşma bantlarıydı.

NASA tüm çabasına rağmen bu konuşmaların, Dünya üzerindeki çeşitli ülkelerde bulunan *"Yer Dinleme İstasyonları"* nca kaydedilmesini önleyememiştir...

Aşağıda kısa bir bölümünü aktaracağımız bu konuşma 1 Ağustos 1971'de kaydedilmiştir.

– D.R. Scott: *"Ok başı gerçekten doğudan batıya uzanıyor..."*

– Houston: *"Roger kaydediyoruz."*

– J.B.Irwin: *"Yokuş aşağı inerken görüyoruz ki, burada iz - ler mevcut."*

– Houston: "İzleri öylece takip edin, olur mu?"

– J.B.Irwin: "Biz tam... (parazit girerek konuşma kesiliyor) Bu - nun oldukça iyi bir yol olduğunu biliyoruz. 320'yi kerteriz edi - yor, menzili 413 için ayarlıyoruz... Şu çizgileri, Hadley Dağı üzerindeki şu tabakayı açıklayamıyorum..."

– D.R. Scott: "Ben de... Gerçekten görülmeye değer..."

– J.B.Irwin: "Ne kadar güzel görünüyorlar."

– D.R. Scott: "Düzen denilen şey, ancak bu kadar olur!"

– J.B.Irwin: "Şimdiye kadar gördüğüm en düzenli yapı."

– D.R. Scott: "... (parazit girerek konuşma kesiliyor) ... genişli - ği öylesine kusursuz."

– J.B.Irwin: "Bundan önce gördüğümüz hiç bir şey, izlerin tepesinden dibine kadar böylesine kusursuz bir kalınlık göster - miyordu."

... (Parazitler konuşmaya kısa bir süre ara veriyor.)

– D.R. Scott: "Orada... Aşağıda... Çok sağlam görünümlü bir duvar görüyorum. Son derece güzel bir duvar."

– J.B.Irwin: "Grafit gibi..."

– D.R. Scott: "Tamam... Neden bu yapıyı bir hendek ola - rak tanımlamıyorsun? İstasyonun bu konuya dikkatini çekmek iyi olmaz mıydı?"

– Houston: "Tamam... Çocuklar size bu yapının yerden yüksekliğini soruyoruz. Eğer ...

... (parazit girerek konuşma kesiliyor)

– J.B.Irwin: "Hey!... Şu beyaz renkli dağa bak... Diğerleri - nin yanında uç kısmında, tıpkı bir boya lekesi varmış gibi gö - züküyor."

– D.R. Scott: "Evet... Koyu gri bir dağ. Fakat gerçekten tepesindeki küçük gri ve beyaz değişikle, beş köşeli bir yıldız gibi görünüyor. Beş köşeli yıldız 15 cm çapında ve 10 ya da 12.5 cm yüksekliğinde ölçümlendi. Uç kısmında açılış şeklinde, 5

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ya da 7.5 cm ... (parazit girerek konuşma kesiliyor) ... bir ışık ile ortadaki gri taşların bulunduğu yerden. Gerçekten bir çıkıntı teşkil ediyor. Çok şaşırtıcı!..."

Gizemli Cümle...

Ay'a giden astronotlardan birinin Ay'da ezan sesi işittiğinden sözedildiğini hepimiz duymuşuzdur... Peki bu işin aslı neydi?... Gerçekten astronotlardan biri Ay'da ezan sesi işitmiş miydi?... Gelin şimdi bu konuyu irdelemeye çalışalım.

Söz konusu iddia Apollo-15 astronotlarından Alfred M. Worden tarafından duyulan sözcüklerle ilgili olarak ortaya atılmıştır.

İşte bu olayın başlangıcı ve gelişimi...

Apollo-15 Astronotları Ay'a indikten kısa bir süre sonra Saat: 11.15'te birden bire telsizinin sesi kesiliverdi... Houston'la olan ilişkisi kaybolmuştu... Telsiz konuşma işlemini yürütmekle görevli olan Alfred M. Worden'in dikkatini, dinleme cihazında uzun bir ısıklık haline dönüşen bir hışırtı çekti. Alıcısı, kökenini tanımlama olanağı olmayan bir yayını yakalamak üzereydi. Sonra boğuk sesli mırıltılar, bilinmeyen bir dilden söylenen bazı sözcükler duymaya başladı. Daha sonra kalından inceye doğru giden ve yer yer keskin ve sert noktalarla boğuk haykırımlar izleyen bir ses tonuyla, tek bir cümle arka arkaya tekrar edilmeye başladı.

Bereket versin ki, Alfred M. Worden'in duyduğu bu tüyler ürperten sesler, Ay İniş Modülü'nün manyetik bantlarına da kaydedilebilmiş ve Alfred M. Worden da bu duyduğu sesleri NASA'ya iletebilmişti.

Bu esrarengiz ve tüyler ürperten olayın ilk başlangıcında; "Ay İniş Modülü" ile Houston arasında önce birkaç saniyelik karışıklık yaşanmıştı. Fakat birkaç saniye içinde bu karışıklık

atlatılmış ve Houston ile "Ay İniş Modülü" arasındaki konuşma, gizli bir büroya bağlı bir hoparlöre aktarıldı. Bu esrarengiz sözcüklerin dikkatle dinlenmesinden sonra da gizli bir toplantıya geçildi.

Ay'da duyulan sözcüklerle ilgili bu haberin; hem ABD'de, hem de başka pekçok ülkede basına büyük bir baskı yapılarak yayınlanması önlendi. Aralarında "Le Meilleur"un da bulunduğu sadece birkaç gazetede, bu habere fazla ayrıntılarına girilmeden de olsa yer verilebildi.

Haber ilk kez 3 Ağustos 1971'de sabah saat: 08.00'de "France Inter Radyo"dan duyurulmuştu. Fakat bu programa katılan bilimsel konularda araştırmalarıyla tanınan gazeteci Lucien B. de daha sonraları suskunluğa girenler arasında yerini aldı.

Duyulan sözcüklerden basına yansıyabilen sadece tek bir cümle olabildi. Belki de en anlaşılmayanı özellikle seçildi... Ayrıca bu cümlenin de ne kadar gerçekçi bir şekilde basına yansıdığı da hiç bir zaman kesinlik kazanamadı. Eğer doğrusa, basına yansıyan sözcük şuydu:

"Mara Rabbi Allardi Dini Endavour Esa Couns Alim"

Bu sözcüklerin ne anlama geldiği konusunda çok çeşitli görüşler ortaya atıldı. Kimi, İbranice'ye, kimi ise Arapça'ya benzetti. Ancak kesin bir sonuca varılamadı. Basına yansımayan ve konuşulması bile yasaklanan diğer sözcüklerin ne olduğu ise hiç bir zaman öğrenilemedi.

Basına yansıyan cümleye gelince...

Eğer bu sözcüklerin İbranice olduğu düşünülürse:

Mar: Bay

Mara: Acı, sert

Rabbi: Öğretici, eğitici.

Dini: Kanun, hüküm anlamlarına gelmektedir. Cümle içinde geçen endavour, Allardi, Esa, Couns ve Alim kelimelerinin

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ise İbranice'de herhangi bir karşılıkları bulunamamıştır.

Buna karşılık basında yer alan cümlelerin Arapça sözcükler olduğunu ve cümlelerin aslında: **"Rabbi-el-ardz-dini-endahu-eza-kun-alim"** olarak ifade edilmiş olabileceğini ileri sürenler de olmuştur.

Cümleyi Arapça'ya benzetenler; bazı sözcüklerin anlamlarını şöyle açıklamışlardır:

Rabbi el ardz: Yerin Rabbi

Din: Yasa

Eza: Eziyet

Kun: Ol

Alim: Bilen.

Görüldüğü gibi cümlelerin aslında ne anlama geldiği anlaşılabilmiş değildir. Birçok araştırmacı bu cümlelerin ne İbranice, ne de Arapça bir anlam ifade ettiği konusunda birleşmişlerdir. Büyük bir olasılıkla Dünya'da bilinen bir lisana ait değildir.

Burada aslında ne anlama geldiğinden çok bu cümleyi kimlerin söylemiş olduğudur. Muhtemelen bu biliniyor ama NASA bu konu hakkında da hiç bir açıklama yapmıyor. Belki de Ay'da duyulan sözcükler çarpıtılmış olarak basına yansıdığı için bir anlam çıkartamıyor da olabiliriz. Belki bu cümlelerin aslı basına aktarılmış olsaydı anlamı çok kolaylıkla çıkartılabilirdi.

APOLLO- 16

Uçuş Tarihi: 16 Nisan 1972

Dönüş Tarihi: 27 Nisan 1972

Ay iniş Bölgesi: Descartes Dağlık Bölgesi

Astronotlar: John W. Young, Thomas K. Mattingly, Charles M. Duke Jr.

Apollo uçuşlarının sonlarına yaklaşılmıştı... Ancak Ay'ın üzerindeki gizem perdesi aralanacağına daha da yoğunlaşıyordu:

– Houston: *"Gizemli bir şeyden söz ettin..."*

– Charles M. Duke Jr.: *"Tamam Gordy, 'pitch' hareketi yaptığımızda, Ay İniş Modülü'nün çevresinde gördüğümüz bir şeyden söz etmek istiyorum. 9 ya da 12 m kadar dışarıya doğru kayıyorduk ki, uçarak geçen bir sürü beyaz objeler belirdi. Sanki sevkedilmekte ya da fırlatılmaktaydılar. Ancak bundan emin değilim."*

– Houston: *"Bunu kaydediyoruz Charles..."*

NASA'nın Şifreleri ve Sansür Çabaları...

NASA, astronotları uzaya göndermeden önce Dünya'dayken ne kadar uyarsa da, astronotların uzayın derinliklerinde yaşadıkları gizemli olaylar karşısında kendilerini tutamamalarına bir türlü engel olamıyordu. Yukarıdaki konuşmalar bunun en açık örneklerinden biridir. Ancak bazı anlarda astronotlar şifreli konuşmayı da başarabilmekteydiler. Aslında ister şifreli ister açık olarak konuşsunlar, oralarda garip bir şeylerle karşılaştıkları her hallerinden ve kullandıkları sözcüklerden bile kendisini belli etmeye yetiyordu.

Bu sansürlü ve şifreli konuşmaya en fazla dikkat eden Apollo uçuşları arasında Apollo-16'yı gösterebiliriz. İşte bu sansürlü konuşmalarına güzel bir örnek:

– Houston: *"Satış-altı toprağındaki aklık derecesi değişikliğinden ne haber? Tabii, bunu önce 'Flagg'de gördünüz ve büyük bir olasılıkla, bu sizi orada daha fazla heyecanlandırmıştı. Oradaki toprakta herhangi bir değişiklik var mıydı?"*

– Charles M. Duke Jr.: *"Hayır. Alsep civarında sadece lekeler halindeydi, Plum'da sanki her yerdeydi. Daha çok hakim olan izlenim, beyaz aklığın, üstteki ince tabakadan daha ... (pa-*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

razit girerek konuşma kesiliyor) ... *olmasıydı.*"

– Houston: *"Tamam... Şimdi sana sadece bir sorumuz var John... Yarı yola geldiğinizde ya da yarı yolda olduğunuzu dü - şündüğünüzde sanırız güneyden dolandın, öyle değil mi?"*

– John W. Young: *"Öyle... Rastladığımız şey 'Barba - ra'ydı."*

Yukarıdaki konuşma Saga Dergisi'nde yayınlandıktan sonra, haberi okuyucularına duyuran Saga Dergisi'nden Joseph F. Goodavage, konuyla ilgili olarak, NASA'da görevli jeologlardan Faruk El Baz ile yaptığı bir röportajı da aktarmıştı:

– Saga: *"Sizce Apollo-16 astronotlarından John W. Young, 'Barbara'ya rastladığını söylediğinde ne demek istemişti?"*

– El Baz: *"Pek bir şey diyemem. Belki de bir şifre..."*

– Saga: *"Ancak, Ay'daki bir şey için 'Barbara' tuhaf bir isim değil mi?..."*

– El Baz: *"Evet... Bir bilmece... İleri sürdüğüm gibi belki de bir şifre. Ama gerçekten bilmiyorum..."*

Her ne kadar Apollo-16'nın yolculuğu sırasında sansüre ve şifreye aşırı bir özen gösterilmeye çalışıldıysa da, yine de bazı anlarda astronotların gördükleri şeyler karşısında kendilerini tutamadıkları olmuştur. İşte heyecanını yenmeyi başaramayan astronotlardan biri de, Thomas K. Mattingly olmuştur. Ay'ın çevresinde dönerken, uzayda parlayan bir ışık görmüş ve bunu anında büyük bir heyecanla Houston'a bildirmiştir.

Thomas K. Mattingly'nin gördüğü bu ışık daha sonra Ay ufkunun arkasında kaybolmuştu...

Apollo-16'nın yolculuğu sırasında kayıtlara geçen bu ve buna benzer olaylar hakkında da, *"Saga Dergisi"* tarafından Dr. El Baz'a birtakım sorular yöneltilmiştir:

– Saga: *"Bu gözlemler neydi? Kozmik ışın parıltıları mıydı? Astronotların başlarının içinde oluşan hayaller miydi yoksa bedenlerinin dışında mıydı?"*

– El Baz: “*Bedenlerinin dışında. Çünkü beyine ve optik sinire nüfuz eden kozmik ışınlar için yapılan deneyler sırasında Ken Mattingly, diğerlerinin görmekte olduğu parıltıların hiç birini görmemişti. Anlaşıldığına göre, Mattingly'nin optik sinirleri, öteki bazı astronotların kaydettiği ışık parıltılarını kaydetmiyordu.*”

– Saga: “*Bu kozmik ışınlar, ağ tabakaya (retina) mı, yoksa beynin kendisine mi nüfuz ediyorlardı?*”

– El Baz: “*Optik sinire. Dünya'dan Ay'a uçan ya da dönen birçok astronot, gözlerini kapadığı zaman bu parıltıları gördüğünü rapor etti. Ancak Ken Mattingly'nin gördüğü şey, uzay aracının ötesinde, Ay'ın çok ötesindeydi. Ve sonunda Ay ufkunun arkasında kaybolmuştu. Bu çok tuhaf bir olaydı. Önceleri bir takım olasılıklar üzerinde durduk. Birincisi; öylesine büyük ve öylesine güçlü bir kozmik ışıındı ki, Mattingly'nin gördüğü, bir hayalden ibaretti. İkincisi; bir an için pencerenin önünde asılı kalan kozmik bir toz parçasıydı ve hızla kaybolduğu için Mattingly, bunun ötede mi, yoksa araca iyice yakın mı olduğunu farkedecek kadar doğru görüş açısını tutturamadı. Üçüncüsü; gerçekte Ay'a doğru yaklaşan ve Mattingly'nin görüş alanının ötesinde bir yere çarpan bir göktaşıydı. Ya da dördüncüsü; bu olasılıkların hiç biri gerçeklere uymadığı için bu gözlem de UFOlar kategorisine katılmalıdır.*”

– Saga: “*Objeye izlenemedi mi?*”

– El Baz: “*Kesinlikle büyük bir objeydi. Ancak muhakak ki, bildiğimiz herhangi bir uzay aracı da değildi. Çünkü çok büyük bir hızla hareket ediyordu. Hiç bir Sovyet ya da Amerikan uzay aracı, ne Ay üzerinde ne de yakınında bu kadar hızlı hareket edemez.*”

– Saga: “*Peki herkes Dünya Dışı'ndan Ay'a inenlerin bulunmadığını biliyor gibi göründüğümüze göre...*”

– El Baz: (Muhabirin sözünü keserek) “*Ah... Dünya Dı* -

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

şı'ndan Ay'a inenlerin bulunmadığını bilmiyoruz ki!... Ay'ın haritası, bazılarının düşündüğü şekilde en ince ayrıntısına kadar çıkartılmış değildir. Gerçi, bir baştan öbür başa fotoğraf - ları çekilmiştir ama bu da 1.5 ya da 3 km'lik bir ayırma değeri ile yapılmıştır. Yani bu resimlerin çoğunda görebileceğiniz en ufak obje 1.5 km genişliğindedir. Ay yüzeyinin üstünde ya da altında 'Dünya Dışı Objeler'in bulunabileceğini ihtimal dışı bırakmamız mümkün değildir."

Ay gizemini koruyor...

İlk kez 1956 yılında Ohio Devlet Üniversitesi ve Dünya'nın birçok yerinden çok sayıdaki gözlemevi, Ay'dan kodlu radyo yayınlarına benzer frekanslar aldıklarını bildirmişlerdi. Hatta daha da gerilere gidecek olursak, Daha radyo'nun Dünyamız'da ilk kullanılmaya başlandığı günlerde ünlü bilimadamlarından Marconi ve Telsa, Ay üzerinde geometrik biçimli ışıklar tespit ettiklerini açıklamışlardı.

Görüldüğü gibi Ay'daki gariplikler hiç de yeni değil... Çok eski zamanlardan beri Ay'da bir takım açıklanamayan olayların olduğu bilinmektedir.

Bu garipliklerden belki de en ilginçlerinden biri, son Apollo uçuşu sırasında Ay'dan getirilen insan eli kemiğidir...

APOLLO- 17

Uçuş Tarihi: 7 Aralık 1972

Dönüş Tarihi: 19 Aralık 1972

Ay İniş Bölgesi: Taurus - Littrow Vadisi

Astronotlar: Eugene A. Cernan, Ronald E. Evans, Harrison H. Schmitt.

"Dünya Dışı Varlıklar"ın izlerini gözlemleyebilmesi bakı-

mından Apollo-17'nin yolculuğu Apollo serilerinin en verimli-
si olmuştu...

Apollo-16 astronotlarından Mattinly'nin gördüğü ışıklı ci-
simlere benzer pekçok gözlem yapan Apollo-17 astronotlarının
raporları karşısında, açık sözlülüğüyle tanınan NASA yetkilile-
rinden Faruk El Baz, Apollo-17 Dünya'ya döndükten kısa bir
süre sonra şu açıklamayı yapmıştı:

– El Baz: *"Açıklayamadığım ya da ne olabileceği hakkın -
da bir bilgim olmayan şeylerden biri de, o çok büyük ışık parıl -
tılarıdır. Bunlar kuşkusuz kuyruklu yıldız ya da doğal bir olgu
olmayıp, bayağı heybetli şeylerdir. Bir kez Apollo-16'da Ken
Mattingly tarafından ve iki kez de Apollo-17'de Ronald Evans
ile Harrison Schmitt tarafından Ay'ın batı kesiminde görül -
müşlerdi."*

Astronotlar'ın Houston'la sansürlü görüşme kayıtları:

– Ronald E. Evans: *"Ne algıyorsunuz?"*

– Houston: *"Ay üzerinde sıcak benekler..."*

– Ronald E. Evans: *"Büyük açılımlarımız nerede? Sü -
ratle özetleyebilir misiniz?"*

– Houston: *"Bir sonraki geçişte bunu senin için hazırlaya -
cağız."*

– Ronald E. Evans: *"Hey!... Orada... O krater halesi mad -
desinin bir kısmını patlatmış olabilecekleri iniş bölgesinde
parlak bir benek görüyorum."*

– Houston: *"... Kilo Kilo'ya git..."*

– Ronald E. Evans: *"Hey!... Şimdi gri oldu ve bir numa -
ra... (parazit girerek konuşma kesiliyor) ... uzanıyor."*

– Houston: *"Anladık artık... Orada olduğunu kaydediyo -
ruz... Onunla ilgili olarak Kilo Kilo'ya git."*

– Ronald E. Evans: *"Frekans modu HM'ye gidiyor. Kayıt*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

cihazı kapalı. Haberleşmeyi biraz kaybediyorsunuz. Orada de -
ğil mi?... Tamam... 'Bravo' var. 'Bravo', 'Omni'yi seç. Hey bili -
yor musunuz, hiç inanmayacaksınız. 'Oriantale'nin kenarının
tam üzerindeyim. Şu anda aşağıya baktım ve ışığın parıldayışı -
nı bir kez daha gördüm."

– Houston: "Ronald... Anla..."

– Ronald E. Evans: "Rile'nin (Ay Kanalı'nın) tam ucunda."

– Houston: "Böyle bir olasılık var mı ki?"

– Ronald E. Evans: "Oriantale'nin doğusunda..."

– Houston: "Vostok (Sovyetler'in insansız uzay aracı) olamaz
mı? Ne dersin?..."

– Ronald E. Evans: "Olur şey değil... O noktayı haritada
işaretlemeliyim..."

29 Aralık 1972 tarihinde kaydedilen bir başka konuşma
bantında ise, bir anda astronotun ağzından UFO sözcüğünün
kaçtığı görülmüştür:

– Ronald E. Evans: "Işıkların geldiği belirtildi. Al Bru -
ni'den (kareter) geliyor. Tam şu anda ise Coddard ve Margi -
nis'ten."

– Houston: "Sizi Haritadan izliyoruz."

– Harrison H. Schmitt: "Tamam... Al Bruni'nin taban ara -
zisindeki ışık yansımalarında aykırıklıklar var. Aykırıklıklar 'Al -
bedo' (*) derecesinde. Her motif dalgaların sahile çarparak
patlamasını andırıyor. Bu büyük alanlarda değil. Küçük bölge -
lerde ve özellikle güney kenarlarında. Görünüşte hiç bir geçer -
li neden olmadığı halde, her dalga motifinin bulunduğu yerde
çok fazla aydınlık var. Çevresi de öyle."

– Houston: "Parolayı verinceye kadar Omni kanalına yö -
nelmenizi istiyoruz."

(*) Albedo: Işınım yapmayan bir gökcisminin yansıttığı ışığın aldı -
ğı ışığa oranı.

– Harrison H. Schmitt: "Işığt yüzeyde farkettiğimde sis - mografıa herhangi bir belirti var mıydı?"

– Houston: "O kanalda kal ve haber almaya hazır ol. Biz bunun doğru olup olmadığını araştıracğıız."

– Harrison H. Schmitt: "Bir UFO'dur belki de, endişelen - meyin. Sanırım ki birisi bunu gözlemlemiştir. Diğer parlayan ışıklardan birisi olabilir."

– Houston: "Biz o zaman bölümündeki olayları kaydet - tik..."

– Harrison H. Schmitt: "Yeri belirledim."

– Houston: "Daha önceki yerinize gidin."

– Harrison H. Schmitt: "Tamam... Ben de o noktayı harita üzerinde saptadım."

– Houston: "Biraz da arkanda kalan bölümden söz et. Bizi uyardığın sırada oraya bir şey düşmüş olabilir. Fakat Ay hala SIVB saplanmasından dolayı titreşiyor. Belki bunu daha sonra da belirleyebilirsiniz. Fakat haber verdiğiniz andan sonra o ışık da bir daha algılanmadı."

– Harrison H. Schmitt: "Şansımıza. Grimaldi'nin güney ke - narlarına bak Bob, çevresinde..." (parazit girerek konuşma kısa bir süre kesiliyor)

...

– Houston: "Tamam kaydediyorum... Oraya kendin için bir işaret bırak. Copernicus'a 96:03"

– Harrison H. Schmitt: "Tamam. 96:03... Şimdi orada açıkça gözüken ve tüm bölgeye serpilmiş taşma işaretine bakın üstünde..." (parazit girerek konuşma tamamen kesiliyor)

...

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Astronotlar'ın UFOlar'la ilgili kendi aralarındaki sansürsüz konuşma kayıtları:

– Harrison H. Schmitt: *"Orada esrarengiz bir blok daha var. Hemen bu çıkıntının kuzeyinde. Kare tabanlı bir piramit değil, ikiz kenar üçgen tabanlı ve Shorty'deki kadar olmasa da yine de çok güzel görünüyor."*

– Eugene A. Cernan: *"Parlıyor. Tamam... Beni işimle baş başa bırak... Burada izler var. Onları izleyebileceğimi düşünüyorum."*

– Harrison H. Schmitt: *"Şu anda yuvarlanmış kaya izlerinden bir tanesinde bulunuyorum. Şimdi ne diyorsun?"*

– Eugene A. Cernan: *"Ben de onu görmek için oraya geleceğim. Bulunduğun yerden yuvarlanan bir kaya bloğunun geçtiğini bir düşün. Böyle bir şeyi aklıma bile getirmek istemiyorum..."*

...

– Eugene A. Cernan: *"Hey!... Bu üstümüzden uçan cisimler de neyin nesi?... Bu nedir?... Hey burada bir şey hasara uğradı... Burada ne patladı?... Bu nedir?..."*

– Harrison H. Schmitt: *"Ooo... Antenlerin... Harici anten bölümünde bir patlama... Orada ne parçalanandı öyle?..."*

– Eugene A. Cernan: *"Ay aracında... Bir şey yanmış gibi..."*

– Harrison H. Schmitt: *"Hayır. Bir tanesi. Rover harici anteni..."*

– Eugene A. Cernan: *"Tanrım... Parçalandı..."*

– Harrison H. Schmitt: *"Evet, patladı. Hemen az önce de bir şey üzerimizden uçarak geçti... Hala..."*

– Eugene A. Cernan: *"Tanrım!... Bir tarafından isabet aldık zannediyordum... Hala başımızın üzerinde uçuyor. Zannediyorum ki doğrudan doğruya Ay'a düşen bir meteorun göz -*

lemcisi olduk. Üzerimizden uçan bu cisimler de neyin nesi?"

– Harrison H. Schmitt: *"Bilmiyorum..."*

– Eugene A. Cernan: *"Böylesine bir şeyi şimdiye kadar hiç görmemiştim..."*

Yukarıdaki konuşmalar, Astronotlar'ın hem Ay yüzeyine bir meteorun düştüğü anı göstermesi, hem de aynı anda başlarının üzerinden uçan tanımlayamadıkları cisimlere tanık olmaları bakımından hayli ilginç bir rastlantıdır.

Ay'daki kubbeli yapılar...

Apollo-17 ile Houston arasındaki bir konuşmada ise, astronotların Ay üzerinde garip kubbelerle karşılaştıklarını anlıyoruz. Fakat bu konuşmaları başka *"Dinleme İstasyonları"* kaydetmesin diye, Houston'un aşırı bir çaba harcadığı anlaşılıyor. Çünkü konuşmalar sık sık parazit sesleriyle kesiliyor ama yine de orada garip bir şeylerin astronotlarca keşfedildiği çok açık anlaşılabilir:

– Houston: *"Devam et Ron."*

– Ronald E. Evans: *"Tamam. Rapor vermek istiyorum. Bütün yük bir şey... Dürbünle bir kez daha baktım..."*

– Houston: *"Kaydediyoruz Ron. Kubbenin rengi ile oradaki Aitken Denizi arasında bir fark var mı?..."*

– Ronald E. Evans: *"Evet, var... Tabanında baklava biçiminde bir dolgu var..."*

– Houston: *"Ronald... Anla... Condorect Otelini!"*

...

– Houston: *"Tamam. Condorect A'nın kuzey-batı duvarını kaydediyoruz..."*

– Ronald E. Evans: *"Alanın şekli oval ya da eliptik. Elips yukarıya doğru yer alıyor."*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

...

Konuşmanın bundan sonrası kaydedilememiştir...

Bu tür kubbeleri ve yapıları bir önceki Apollo uçuşu sırasında Apollo-16 astronotlarından Duke da görmüş ve çok heyecanlanmıştı:

"Bu aletler inanılacak gibi değil... Aşağısı bloklarla kaplı. 5 metre genişliğinde..."

Apollo-17 astronotlarından deneyimli jeolog Harrison H. Schmitt'in şu sözleri de, her halde hiç bir zaman unutulmayacak:

- "İzler görüyorum... Kraterin yamacında... Taa yukarıya kadar uzanıyor!..."

Bir anı paketi daha...

Apollo-17'nin Ay'daki araştırmaları sona erdiğinde, Ay'a son bir anı paketi daha bırakıldı. Paketinin içinde şunlar yazılıydı:

"İsteriz ki, barışın ruhu, bütün insanlığa parıltılarını yaysın."

Bu mesajın altında ise, üç astronotun ve Vietnam'da bombalar patlarken barıştan söz eden Başkan Nixon'un imzaları vardı.

Başkan Nixon'un bu imzasının, "Ay'daki Uzaylılar"ca ne kadar ciddiye alındığı bilinmez ama yine de bir iyi niyet işareti olarak, ilerki bir tarihte bu dileklerin "Dünyalılar"ca gerçekleştirilebileceğini düşünerek, bu mesajı değerlendirmiş olabilirler...

RUSYA VE ESKİ SOSYALİST ÜLKELERDE UFOLOJİ

Bir zamanlar gerek Dünya'yı, gerekse de Uzayı iki elleri arasında tutan süper güçlerden bir diğeri de SSCB idi.

Eski Sovyetler Birliği'nde Ufoloji alanında ciddi araştırmalar yapan bilimadamları çıkmışsa da, resmi devlet ideolojisi-nde Ufolar'a hiç bir zaman fazla bir yakınlık gösterilmemiştir. Hatta bu konuda ABD ile büyük benzerlik gösteren resmi bir yaklaşımın bulunduğu gözlenmiştir. Dünya çapında yürütülen "ört-bas kampanyasına" SSCB de destek veren ülkeler arasında yer almıştır.

Eski SSCB'nin Ufoloji alanındaki en önde gelen araştırmacı bilimadamı "*Moskova Havacılık Enstitüsü*"nden Yüksek Metamatik ve Astronomi Profesörü Dr. Felix Ziegel'dir.

Kendisi gibi düşünen daha pekçok bilimadamları olmuşsa da Ufoloji Bilimi'ne karşı olan bilimadamlarının sayısı SSCB'de bir hayli fazlaydı.

İlk başlarda sadece UFOlar üzerinde çalışma ve araştırmalar yürüten özel hiç bir kuruluş ortaya çıkamamıştır. Dolayısıyla bu konularda halka bilgi aktaran herhangi bir dergi de, SSCB'de yayınlanamamıştır. Pravda'da zaman zaman Ufolarla ilgili haberlere rastlanmasına rağmen, günlük Rus gazetelerinde genellikle UFOlarla ilgili gözlem ve haberlerin tercümeleleri görülememekteydi. "*Sputnik*"in 1980 Aralık sayısında Zigel'in bir makalesinin ve New York Times ile yaptığı röportaj metninin yayınlanmasından sonra durum biraz değişti. Öteki yöresel dergi ve gazetelerde de UFO haberleri çıkmaya başladı. Çünkü Prof. Zigel o makalesinde ve verdiği demeçte; Rusya'da da Uçandaireler'in rapor edilmekte olduğunu ve onlara resmen önem verilmekte olduğunu belirtmişti.

Moskova Bilim Yayınevi "*Nauka*" 1967'de birçok Rus Bilimci'nin "*Dünya Dışı Zeki Yaşam*" konusunda görüşlerini ortaya koydukları önemli bir kitap yayınlamıştı. Bu kitabın Ufolar bölümünü de Prof. Zigel kaleme almıştı. Söz konusu kitabın adı: "*Meskun Evren*" olup, genel editörü Sovyet Bilimler Akademisi İkinci Başkanı P. Konstantinov'du.

Rusya'nın UFOlar hakkında 1960'lara kadar susması-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

nın iki nedeni bulunmaktaydı:

Birincisi, Rus otoriteleri II. Dünya Savaşı'nın hemen ardından, gerek kendi ülkelerinden, gerekse dış ülkelerden gelen UFO raporlarının vatandaşları arasında korku ve paniği körükleyen soğuk savaş taktiklerinden biri olduğunu sanmalarıydı...

Birincisinin uzantısı olarak ikinci neden ise, Rus otoriteleri, Batılı meslektaşları gibi, UFO raporlarını "*ört-bas etmekten*" ve "*yalanlamaktan*" başka ne yapabileceğini bilememeleri idi. Sırf bu nedendir ki, 1953'de ilk baskısı yapılmış olan Dr. Donald H. Menzel'in UFOlar'ı reddeden kitabı 1962'de Rusça'ya çevrilerek bol miktarda basıldı. Menzel'in kitabına çok sayıda itirazlar olduysa da, Rusya'da Batı'ya nazaran daha çok saygı görmüştü.

1950'lerde soğuk savaşın sona ermesiyle birlikte doğulu ve batılı düşünürler arasında bilgi alış veriş başlandı. İşte o zaman, o günlerin Sovyet otoriteleri Ufolar'ın kendilerine olduğu kadar, aslında onlara da büyük bir problem olduğunu anladılar. Biraz şaşırarak, Batı'da son derece güvenilir bilimadamlarının konuyu ciddiyetle araştırmakta olduklarını gördüler. Bunun üzerine Moskova'da iki önemli uluslararası kongre yapıldı. Bunlardan birincisi 1965 yılında telekomünikasyonla ilgiliydi. **Bu kongrede Dünya çevresinde dolaşan ve kimliği belirlenemeyen üç uydu tartışıldı.**

İkincisi de ertesi yıl tertiplenen "*Dünya Matematisyenler Kongresi*"ydi. Bu kongrede bilgisayar uzmanı Jacques Vallée'nin UFOlar'la ilgili konferansı büyük bir ilgiyle dinlendi. İşte bu konferans Prof. Zigel ve kendisi gibi düşünüen başka meslektaşlarının cesaretini bir kat daha artırmıştı.

Jacques Vallée konuşmasında konunun halka açıkça anlatılmasının gerektiğini vurguluyordu...

Konunun bu şekilde Rusya'da ele alınması UFOlar hakkındaki daha rahat konuşma ortamının oluşmasına neden oldu. Kaldı ki, o yıllarda Polonya, Çin, Çekoslovakya ve Sovyetler Bir-

liği'nde UFO aktivitesi hayli artmış bulunuyordu. Çek Ordu Dergisi "*Periscope*" ve 12 Nisan 1965 tarihinde Sovyet Haber Ajansı "*Tass*"da belirtildiğine göre; radyo astronom Skolomiksky, Pegasus Takımyıldızı doğrultusundan "*zeki radyo sinyalleri*" almış bulunuyordu...

Bu gelişmelerin sonucunda, Rus UFO Tarihi'nde önemli bir olay ortaya çıkıyordu...

Tarih: 18 Ekim 1967'di...

Moskova'da 400'den fazla bilimadaminin katıldığı ve "*Resmi Kozmonot Komitesi*" tarafından düzenlenen bir toplantı yapıldı. Toplantı kürsüsünde şu kişiler bulunuyordu: General Porfiri A. Stoljarov (Başkan), Dr. Felix Zigel (Astronom), Alexander Kasantsev (Yazar), Arkadi Tykhonov (Mühendis).

Aynı yılın 10 Kasımı'nda bu komite televizyona çıkarak 1967'de Kafkaslar'da görülen UFO hakkında halka açıklayıcı bilgi verdi. Çeşitli UFO fotoğrafları ve teknik çizimleri ekranda gösterildi. Komitenin Başkanı General Stoljarov da yaptığı konuşmada, komitenin kuruluşu ve çalışmaları hakkında açıklayıcı bilgiler verdikten sonra, halktan konuyla ilgilenenleri kendilerine yardımcı olmaya davet etti.

Rusya'daki bu gelişmeler, Batı'da geniş yankılara neden oldu... O tarihteki tüm önemli gazeteler, UFO probleminin çözülebilmesi için Rusya'da "*resmi*" bir organizasyonun kurulmuş olduğundan sözediyorlardı...

10 Aralık 1967 tarihli "*New York Times*"da çıkan Henry Kamm'ın makalesi bu konuyu işliyordu. Aynı gazetede Walter Sullivan da("We Are Not Alone" kitabının yazarı) "*Stoljarov Komitesi*" yle "*Condon Komitesi*" nin karşılaştırmasını yapıyordu.

Ancak her yerde olduğu gibi, Rusya'da da ortaya çıkmaya başlayan bu yeniliklerden rahatsızlık duyan bilimadamları vardı...

Bu gelişmelerden rahatsızlık duyan bazı Rus bilima-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

damları seslerini yükseltmekte gecikmediler...

Sovyet Bilimler Akademisi'nin olağanüstü toplantısında, Ruslar'ın Menzel'i olarak kabul edilen Dr. L. A. Artsimovitch, UFO araştırmacılarına şiddetle çatarak, Sovyet Bilimcileri'ni Batılı meslektaşları gözünde küçük düşürdüklerinden yakındı. Sovyet Fizikçiler Komitesi sekreteri Vladimir Lechkoutsov da bir Kanada Gazetesi'ne verdiği demeçte, UFO probleminin çözümlüyle ilgili herhangi bir resmi kuruluşun Rusya'da bulunmadığını ifade ediyordu...

Muhalefetin sesi yükselmeye başlamıştı...

Bunun üzerine "*Stoljarov Komitesi*" faaliyetlerini arttırmaya karar verdi...

Ancak Sovyet yetkilileri de Ufoloji'nin gittikçe güçlenmesinden rahatsızlık duyuyorlardı... 1968 başlarında Sovyet yöneticiler yeniden Ufoloji karşıtı kampanyanın önde gelen isimlerinden Menzel'e başvurdular. Ondan istedikleri makale "*Vokrung Sveta*"de yayınlandı. Ocak ayında yayınlanan makalesinde Menzel evrende bizimkinden başka zeki yaşamların da bulunabileceğini fakat UFOlar'ın bunlarla ilgili bir konu olmadığını iddia ediyordu. (*)

1968'in başında yayınlanan bu makale halk arasında Ufoloji ile ilgili bazı soru işaretlerin doğmasına neden oldu. Sovyet yetkilileri arzu ettikleri başarıyı sağlamışlardı. Bu tarihler-

(*) Şu anda bizim astronomlarımızın da genellikle savundukları fikir aynen Menzel'in o makalesindeki yaklaşımı gibidir. Bunun en canlı örneği, Kanal 6'da yayınlanan "Objektif" programında ele alınan UFOlar'la ilgili tartışmada görülmüştür. Bu tutum: "Uluslararası ört-bas Kampanyası"nın belirli bir ayağında kullanılan bir yöntemdir. Ancak bu yöntem oldukça eskimiş ve modası geçmiş bir uygulamadır. Bizim bilimadamlarının hala böylesine eski bir "ört-bas" yöntemini kullanmaları son derece üzücüdür. Eğer hala bazı gerçekleri kamuoyundan saklamak istiyorlarsa, onlara yeni "ört-bas" metotlarını kullanmalarını tavsiye ederiz. SINIR ÖTESİ YAYINLARI

de Sovyet Ufoloji'sinde bir duraklama hatta bunun da ötesinde bir inkarcılık görülür. Sovyet yöneticiler bu tarihlerde ağırlıklarını iyice hissettirirler. Örneğin, Ocak 1968 tarihli Fransız UFO Dergisi "*Phénoménés Spatiaux*" da "*Staljarov Komite - si*"nin çalışmalarıyla ilgili bir makalenin; komitenin sekreteri Tykhonov tarafından tekzip edilmesinin istenmesi, bunun en açık göstergelerinden biridir.

1968 sonlarına doğru Condon Raporu'nun gitgide daha sıkıcı bir hal alması ve konuyla ilgili gittikçe artan sayıda saçma sapan yayınların ortaya çıkmasıyla; bilimsel otoriteler UFO araştırmalarına dur dediler. Böylece ABD'de olduğu gibi Rusya'da da UFO gözlemlerinin incelenmesine ara verildi...

Rus bilimadamlarının birçoğu; UFOlar'ın varlığına inandıkları halde, bu konunun daha çok mistisizmi ilgilendirdiği gerekçesiyle onlardan söz etmekten adeta utanır olmuşlardı...

Buna karşılık Rus halkının büyük bir bölümü UFOlar'ın varlığına inanmaktaydılar. Hatta Ufoloji, Rusya'da ABD'den çok daha fazla taraftar toplamıştı...

Bunda Eski Sovyetler Birliği toprakları içinde çok sayıda UFO gözlemi yapılmış olması önemli bir etkeni. 1969 yılında "*Soviet Weekly*"de yayınlanan bir habere göre, bir yıl önce sadece Güney Rusya'da 200 adet güvenilir UFO gözlem raporu saptanmıştı. Sadece gözle görülen UFOlar değil, aynı zamanda radar, fotoğraf, film ve teleskoplarla saptanan kanıtların da gittikçe artması, UFOları halkın gözünde önemli bir yere getirmişti. Bazı yetkililer istedikleri kadar inkar etsinler, halk gözleriyle gördüklerine inanıyordu...

Ancak Ufolar'ı gözlemleyen sadece halk değildi...

ABD'de olduğu gibi Sovyetler Birliği'nde de uzay uçuşları sırasında kozmonotlar açıklanması son derece güç olaylarla karşılaşmışlardı. Bu haberlerin de kamuoyuna yansması, hal-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

kın konuya olan ilgisini iyice arttırmada, önemli etkenlerden bir diğersini oluşturmıştu.

1965 yılında düzenlenen "Telekomünikasyon Kongresi"nde, uzaya gönderilen kozmonotların açıklayamadıkları bazı cisimlerle karşılaştıkları resmen açıklanmıştı. Bu açıklamada Voshod-1 ve Voshod-2 kozmonotlarının uzayda bulundukları sırada son derece düzgün ve ne olduklarını anlayamadıkları acayip objeler gördükleri söylenmekteydi...

Voshod-1 ilk kez üç kozmonotun uzaya gönderildiği gemiydi... Uçuş 12 Ekim 1964 tarihinde Moskova saatiyle 09.30'da başlamıştı. Dünya çevresinde 16 tur atıldıktan sonra yere inmişti.

İşte daha bu ilk denemelerde başlamıştı açıklanamayan olayların ortaya çıkışı...

Bu kozmonotların 21 Ekim 1964'de Moskova Üniversitesi Salonu'nda yaptıkları basın toplantısında, Kozmonot Komarov; Batılı bir gazetecinin, uzaydayken gördükleri acayip cisimler hakkında kendisine yönelttiği sorular karşısında salonu terk etmişti. Bu kozmonot hatırlanacağı gibi, daha sonraları Soyuz-1 kazasında yaşamını yitirmiştir.

18 Mart 1965'de uzaya yollanan Voshod-2 kozmonotları da aynı cismi görmüşlerdi.

4 Temmuz 1965'de ise, bu kez büyük bir olasılıkla aynı objeyi ABD'li astronot James Mc Divitt'in de görmesi bir hayli ilginçti.

Bu aslında tanımlanamayan uçan cisimlerle kozmonotların ilk karşılaşması değildi...

20 Şubat 1961 tarihinde Baykonur Uzay Üssü'nden, içinde bir erkek ve bir kadın kozmonotla birlikte havalanan uzay aracı ile Yer Kontrol Üssü arasındaki konuşmaları, Dünya üzerindeki pekçok yer dinleme istasyonu da izliyordu. Kozmonotların Sovyet Yer Kontrol Merkezi ile yaptıkları aşağıdaki ko-

nuşma metni Bochim, Meudon, Turin Uzay Dinleme Merkezleri tarafından aynı anda kaydedilmiştir:

– Kozmonot: "... sağlığımız yerinde... Yakıtımız azaldı. Elektrik enerjisi de azalmakta. Yörüngemizde değişiklik yok. Araç yönetimi normal...."

Sözlü rapor veren kadın kozmonot birden sustu. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, kadın kozmonotun sesi yeniden duyuldu. Ancak bu kez fısıldayarak konuşuyordu...

– *"Tam önümüzde... Şimdi sağ tarafa geçtiler... Sağa baksana... İşte... Oradalar..."*

Birkaç saniye sonra erkek kozmonotun sesi duyuldu...

– *"Evet... Evet... Tuhaf!... Nedir bunlar?... "*

... (2-3 saniyelik sessizlik)

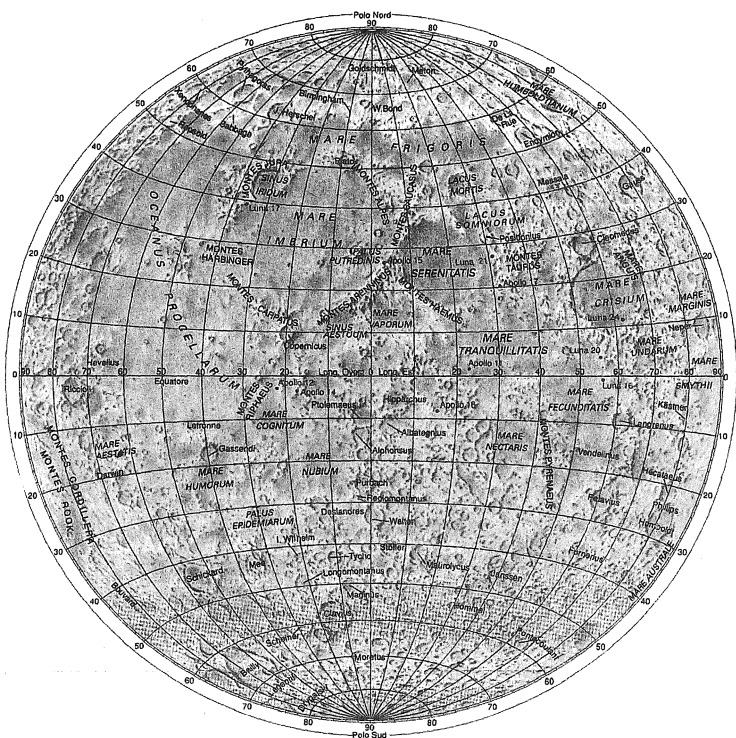
– *"Eğer geri dönemsek, Dünya hiç bir zaman bunu öğrenemeyecek... Çok zor..."*

...

Araçla Yer Dinleme Merkezlerinin bağlantıları o anda bilinmeyen bir nedenle kesilmiş ve bundan sonrası kaydedilememişti.

Rusya’da bazen gizli bazen açık Ufoloji ve Evrende Zeki Yaşamlar’ın bulunması yolunda geçmişten günümüze kadar çok çeşitli çalışmalar sürdürülmüştür. Ve bunların büyük bir bölümü devletin resmi makamlarınca yakından takip edilmiştir.

"Batı Dünyası" Rusya’da sürdürülen bu çalışmaların kapsamını ilk kez Byurakan Konferansı’nda görmüş ve hayretini gizleyememiştir. Radyo teleskoplarıyla uzun yıllardır, evreni dinlemekte olan Rusya, bu alanda en fazla kanıt toplayan ülkelerin arasında bulunmaktadır.

VI. BÖLÜM

AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR

*"...Geriye sadece şu soru kalmış bulunmaktadır:
Onlar nereden geliyorlar?"*

Astronot E. Mitchell

Ay yolculuklarından çok önceki yıllardan beri, Ay'ın yüzeyinde acayip şeyler gözlenmekteydi. Bu nedenle en tutucu bilimadamları bile Ay'ın üzerinde ve yakın çevresinde açıklamayan şeylerin olageldiğini açıklamak zorunda kalmışlardı.

Şimdiye kadar Ay'ın milyonlarca yıldan beri canlılığını yitirmiş, üzerinde hiç bir değişikliğin olmaması gereken bir uzaysal obje olduğu söylenmesine rağmen, Ay'da bir takım değişikliklerin olageldiği gözlenmiştir.

Bu konuyla ilgili en objektif gözlemlerin ilki, 29 Temmuz 1953'de John O'Neil tarafından yapılmıştı. Bu tarihte O'Neil Ay'a teleskobuyla bakarken gözlerine inanamamıştı... İlk önce optik bir yanılma olabileceğini sanmıştı. Çünkü o zamana kadar Ay'a teleskoplarla birçok kez bakılmıştı. Fakat O'Neil "*Krizler Denizi*" ne tekrar tekrar dikkatli bir şekilde baktığında 12 mil uzunluğunda köprüye benzer bir yapının bulunduğunu

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

ve yanılmadığını anladı.

O'Neil, gözlemini "*Ay ve Gezegenler Kurumu*" na rapor ettiğinde, böyle devasa bir köprünün birdenbire Ay üzerinde ortaya çıkiverişi bilimadamları arasında şaşkınlık yaratmıştı. Tutucu bilimciler, şaşkınlıkları geçer geçmez bunun doğal bir feomen olabileceği yorumunu yaparak rahatladılar...

Fakat bu rahatlamaları, Ay gözlemlerinin bir numaralı Astronomu H.P. Wilkins'in açıklamalarıyla tekrar bozuldu... Wilkins, O'Neil'in gözlemini doğrulamakla kalmıyor. aynı zamanda raporunda sözkonusu objeden: "***Ay'ın en esrarengiz, şaşır - tıcı ve yapay görünümlü yüzey şekillerinden biri...***" diye sözlediyordu.

Bunu izleyen aylarda "*İngiliz Astronomi Kurumu*" nun ön - de gelen üyelerinden Patrick Moore da, Ay'ın "*Krizler Deni - zi*" nde köprüye benzer bir yapının uzanmakta olduğunu, kendisinin de gözlediğini söyleyince ortalık iyice karışmıştı.

Bu, Wilkins'in Ay'la ilgili tek keşfi değildi... 30 Mart 1950'de teleskobuyla Ay'ın "*Aristarchus - Herodotus Bölge - si*" nde alev alev yanan garip bir ışık saptamıştı. Bu gözlemiyle ilgili olarak Wilkins şunları söylüyordu:

"Alev alev yanan makina gibi birşey kraterin tabanı üze - rinde havalanmış duruyordu..."

12 Ağustos 1944'de "*Plato Krateri*" merkezi yakınında, kendi ifadesiyle, "*çok parlak, yuvarlak bir ışık kümesi*" görmüştü. Bu garip gözlemleri Wilkins'ten başkaları da yapıyor - du:

16 Eylül 1953'de "*İngiliz Astronomi Kurumu*" ndan Rudolph M. Lippert, Ay'da parlak bir flaş halinde sarımsı - turuncu esrarengiz bir ışık görmüştü.

30 Ekim 1963'de başka bir Astronom John Greenacre, Ay yüzeyinde alev alev yanan kırmızı bir ışık saptamıştı.

Astronomi Literatürü'nde son 400 yıllık dönem içinde yu -

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

karıda aktaradığımız gibi 400'e yakın gözlem yapıldığı rapor edilmiştir.

"Arizona Üniversitesi Ay ve Gezegenler Laboratuvarı"ndan Barbara M.Middlehurst ve "Kuzey İrlanda Armagh Gözlemevi"nden Patrick Moore, bu 400 raporun bir sınıflamasını yaptıklarında Ay'la ilgili bu acayip gözlemlerin 3 ana bölgede toplandıklarını farkettiler:

- 1- Dünya'dan karanlık lekeler halinde görülen Mascon bölgelerinde.
- 2- Tycho gibi ışıklı olarak nitelendirilen kraterlerin yakın çevresinde.
- 3- İçi kısmen ya da tamamen karanlık görülen kraterlerde.

Patrick Moore da, "Krizler Denizi"ndeki gizemli köprüyü gözlemiş olan birçok astronomdan biridir. Ayrıca 30 Nisan - 1 Mayıs 1966 tarihleri arasında "Cassendi Krateri"nde kırmızımsı bir ışık saptadığını bildirdiğinde, onun bu tespiti P.Satory ve T.Moseley gibi astronomlar tarafından da doğrulanmıştı.

İngiltere'nin en büyük astronomlarından John Herschel 1783'deki Ay tutulması sırasında acayip parlak ışıklar, 18 Ağustos 1787'de üzeri biraz küllenmiş yavaş yavaş yanan kömürlere benzer bir şey gördüğünü açıklamıştı. Herschel, bunlardan başka 7 kez daha Ay üzerinde (bir kısmı da hareketli olan) bunlara benzer ışıklar gördüğünü rapor etmişti. 1821 Kasım'ında bir ay içinde arka arkaya üç kez Herschel bu acayip ışıkları gözlemişti.

Zamanının büyük bir kısmını Ay haritaları çizmekle geçirmiş olan Alman Astronom J.H. Schroeter 26 Eylül 1788'de "Plato Krateri" yakınındaki "Ay Alpleri"nin tepeleri arasında aniden ortaya çıkan parlak beyazımsı bir ışık saptamıştı.

Ay'ın karanlık kısmındaki tanımlanamayan ışıkları Krali-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yet Astronomları'ndan Nevil Maskelyne de görmüştü. Ayrıca bu konuda başka bir gözlemci olan Mr. Stratton **"...büyükçe bir yıldız gibi bir ışık ama çok parlak değil. Ay'ın karanlık tarafındaydı"** diye yazıyordu.

1958'de Rus Astronom Nikolai Kozyrev, Alphonsus yakınında parlak bir bulut gördüğünü rapor ettiği zaman, "volkanik etkinlik" olarak geçiştirilmek istenmişti... 3 Kasım 1958'de Kozyrev yine aynı yerde kırmızı bir lekenin fotoğrafını çekmişti. Kendi ifadesinde, **"bu kırmızı ışık hareketliydi ve bir saat içinde kayboldu"** demekteydi...

John Herchel gözlemleri sırasında saptadığı tanımlanamayan ışıklardan bir çoğunu Ay üzerinde havada hareket ettiklerini gözlediğini ifade etmiştir.

1876'da bu acayip ışıklar öyle garip, düzenli ve sık sık görüldü ki, **"İngiliz Kraliyet Astronomi Kurumu"** bunlarla ilgili olarak 3 yıl süreli araştırma yapmak zorunda kalmıştı...

Ne oldukları tanımlanamayan bu acayip ışıklar her nedense çoğunlukla **"Mare Crisium"** bölgesinde ortaya çıkıyordu ki, orada 1950'lerde O'Neil ve H.P.Wilkins, 12 millik esrarengiz köprüyü izlemişlerdi...

Düzinelerle astronom; bu "esrarengiz ışıkların" tek tek, dairesel gruplar halinde ve üçgen ya da düz formasyonlarda hareket ettiklerini, bir zeki varlık tarafından kontrol ediliyormuşçasına yoğunluklarını çoğaltıp, azalttıklarını gözlemişlerdi.

1870'e kadar hemen hemen her gece bu ışıkların gözlemi ve kayıtları yapıldı. 2.000'e yakın gözlem kayda geçirildikten sonra ışıklar birden kesildi... 1877'ye kadar hiç görülmedi... Sonra tekrar yaygın olarak başladı. O yıl 20 Şubat'ta Paris yakınlarındaki **"Meudon Gözlemevi"**nden Monsieur Trouvelot, Ay kadrınının kuzey-batısındaki **"Eudoxus Krateri"** içinde bir ışık saptamıştı ki, buradan bir önceki yüzyılda esrarengiz ışık sinyalleri alınmıştı.

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

Hemen hemen bir ay sonra İngiliz Astronom C. Barrett, "*Proclus Krateri*" içinde parlak bir ışık görmüş ve bunun herhangi bir güneş yansıması olamayacağını ısrarla belirtmişti.

17 Haziran 1977'de Prof. Henry Harrison hareketli bir aynadan yansıyan ışınlarla benzer bir ışık saptamıştı. Aynı tarihte İngiltere'de Frank Dcnnct de, Ay'ın "*Bessel Krateri*"nde bir ışık saptadığını açıklıyordu...

1877'nin sonlarına doğru Dr. Klein Fransa'da çıkan "*L'Astronomie Dergisi*"nde yayınlanan bir makalesinde, "*Plato Krateri tabanında parlak bir üçgen gördüm. Bu, yansıyan güneş ışığı da olabilir*" diyordu. Ancak aynı gece, tam Klein'in gözlemine yaptığı sırada, başka gözlemciler tarafından da "*Plato Krateri*"ne doğru hareket eden garip ışıklar gözlenmişti... Ayrıca başka gözlemciler de, üçgen biçimli parlak bir nesneyi aynı kareterin içinde gördüklerini bildirmişlerdi.

Ay üzerinde gözlemlenen bu tanımlanamayan ışıklar pek çok gözlemin ana konusunu oluşturmuştur. Nisan 1871'e kadar sadece "*Plato Krateri*"nde bu acayip ışıklarla ilgili, 1600 gözlem yapılmıştı. Dahası da var: **Bu ışıklar çoğu zaman birbirinden bağımsız olarak değil, geometrik şekiller arzeden gruplar halinde gözlenmişlerdir.**

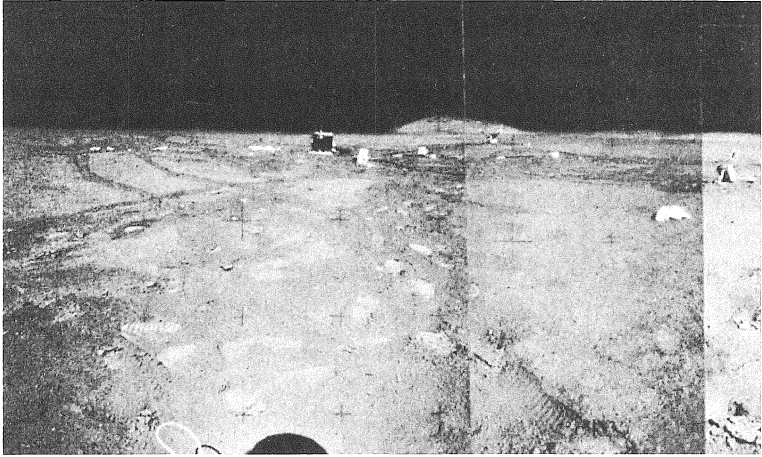
7 Ağustos 1869 tarihinde "Franklin Enstitüsü Dergisi"nde Illinois'ten Prof Swift, o yılki güneş tutulmasının başlamasından 20 dakika önce Ay üzerinde bir baştan bir başa dolaşan çeşitli objeler saptamıştı. Bu tarihte "*İngiliz Astronomi Kurumu*"nda konuyla ilgili yoğun bir çalışma yürütülüyordu. Paris'te "*Journal Les Mondes Dergisi*" de bu objelerin Prof. Hines ve Zentmayer tarafından izlenmiş olduğunu açıkladı.

1874'de başka bir Fransız gözlemci Monsieur Lamcy, çok sayıda siyah objelerin Ay üzerinde dolaştığını rapor etmişti. Aynı yılın 24 Nisanı'nda Prof. Schafarik şöyle bir açıklamada bulunmuştur:

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

"Kendisine özgü özellikleri olan öyle acayip bir nesne gördüm ki, onun ne olduğunu anlatamıyorum. Son derece parlak bir objeydi. Ay yüzeyini bir uçtan diğer uca geçti..."

Benzer şekilde yine "siyah bir obje", Hollandalı Astronom Muller tarafından da izlenmişti. Bu "siyah obje", Muller'in gözleminde, Ay'ın yüzeyini ufka paralel yönde yavaş yavaş katetmişti. Bu gözlemin tarihi 4 Nisan 1892'dir. Bundan dört yıl sonra benzer bir fenomene 1896 yılında Amerika'nın Smith Gözlemevi'nden W.R. Brooks tanık oluyordu... Astronom, bu objenin Ay'ın çapının otuzda biri büyüklükte bir şey olduğunu söylemiştir. Bundan başka söz konusu objenin Ay'ın yüzeyini bir baştan bir başa 3-4 saniyede katettiğini belirtmiştir.

Ay'daki açıklanamayan cisimler Apollo uçuşları sırasında da gözlemlenmiştir. Bu fotoğraf Apollo-15 astronotlarından David R. Scott tarafından çekilmiştir. Fotoğraftaki siyah objenin mahiyeti hakkında NASA tarafından hiç bir açıklama yapılmamıştır. Fotoğraf 1973 yılında NASA gizli arşivlerinden el altından kamuoyuna sunulmuştur.

1899'da başka bir hareketli aydınlık objenin Ay'ın üzerinde dolaştığı ve yüzeye çok yakın hareket ettiği bildirildi. Gözlemi yapan Arizona Birleşik Devletler Prescott Hava Bürosu'ndan Dr. Warren E. Day'di. Aynı obje yine Arizona'da G. Scott tarafından da gözlenmişti.

1843'de Johann Schroeter 6 mil çapında bir krater keşfetmiş ve bunun adını "*Linne*" koymuştu. Alman astronom, yıllar süren çalışmalarından sonra Ay'la ilgili yüzlerce harita yapmayı başarmıştı. Gözlemleriyle ilgili kayıtlarının bir yerinde bu kraterin yavaş yavaş küçülmeye başladığını yazmaktadır. Bugün *Linne Krateri*'nin bulunduğu yerde sadece küçük parlak beyazimsı bir nokta vardır!...

Yaşanılan bu inanılmaz olaya benzer bir başka gelişme de, *Satürn*'ün dokuzuncu uydusu *Pheobe*'nin kaşifi ünlü Astronom W.H. Pickering'in gözlemlerinde ortaya çıkmıştır. W.H. Pickering de, "*Eratosthenes Krateri*" içine, aylık periyotlar halinde değişikliğe uğrayan karanlık lekeler gözlemiştir. Bunu Mars'taki mevsimden mevsime değişen bitki örtüsüne benzeten Astronom W.H. Pickering, bu konuda daha fazla yorum yapmaktan kaçınmıştır. Bu astronom ayrıca Ay üzerinde dolaşan koyu renkli objeler izlediğini de rapor etmiştir. 12 günde 20 millik alan kateden bu koyu lekeleri W.H. Pickering, göçeden hayvan sürülerine benzetmiştir.

Robert Charroux, "*Man's Unknown History*" isimli eserinde Ay'daki bu acayip gözlemlerle ilgili görüşlerini şöyle ifade etmektedir:

"Ay'ın bazı tanımlanamayan uzay araçlarına iis vazifesi gördüğünü düşünmeye zorlayan pekçok gözlem yapılmıştır. Astronomlar değişik zamanlarda Aristarchus Krateri'nde parlak ışıklar, Eratosthenes Krateri'nde (x) biçiminde bir nesne, Littrow Krateri'nde (Ø) biçiminde bir obje ve Plato Krateri'nde damalı ekose görünümünde bir yüzey şekli gör -

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

müşlerdir. Acaba bunlar Dünya Dışı Astronotları'nın becerile - ri midir? Bu olasılık özellikle Plato Krateri'ndeki gizemli ışıklardan sonra, kolay kolay reddedilemez."

1935'de Van der Pol ve Stormer isimli iki bilimadamı Ay'ın üzerinden ve civarından gelen radyo sinyalleri saptamış - lardı. Aynı şekilde Marconi ve Telsa da Ay üzerinde flaş gibi çakan ışıkları gördüklerini rapor etmişlerdi.

1958 Ekimi'nde ABD, Sovyet ve İngiliz astronomlar saat - te 25.000 mil hızla Ay'a doğru yaklaşan bir objeyi aynı anda saptadılar...Bu objeyi sadece görmekle kalmadılar, aynı za - manda onun radyo sinyalleri göndermekte olduğunu da saptadı - lar. Bu sinyaller deşifre edilememiştir.

Tüm bu gözlemlerin, Ay'daki yabancıların belirgin kanıt - ları olduğunu ileri süren ünlü UFO yazarı Harold Wilkins, ko - nuyla ilgili düşüncelerini şöyle özetlemiştir:

"Ay'ın Uçandaireler ya da uzaygemileri için bir durak yeri ve geliştirilmiş gözlem üssü olduğunu önermiştim. Bu ışımaların görüldüğü merkezlerin Ay'ın kuzey-batı kadranın - da olduğuna da dikkatleri çekmek isterim."

Başka bir Ufolog Donald Keyhoe da "Dünya Dışı Astro - notlar" ın Ay'da bulunduğuna kuvvetle inandığını ifade etmek - tedir:

"Elde bulunan tüm kanıtlar sadece Ay'ın bir üs olduğu - nu doğrulamakla kalmıyor, orada zekice operasyonların da başlamış olduğunu gösteriyor. Eğer böyle ise, bu varlıklar kimler olabilir? Onlar başka gezegenlerden mi geliyorlar? Yoksa Ay'ın yerli insanları mı? Bu konuda olasılık çok. On - lar Ay'ın atmosferinin incelmeye başlamasından çok önceleri orada yüzeyde oturuyor olabilirler. Eğer böyleyse değişen ko - şullar nedeniyle toprak altında sentetik bir atmosfer oluştu - rarak, Ay'ın içinde yaşamaya başlamış olabilirler. Fakat da -

ha kuvvetli bir olasılıkla, Ay ırkı öteden beri toprak altındaki tesislerde yaşaya gelmiştir..."

AY'IN KENDİSİYLE İLGİLİ GARİPLİKLER

Uzay Çağı'nın başladığı 1957'den bu yana gökyüzünde bilimadamları için en gizemli objelerden biri, en yakın uzay komşumuz Ay olmuştur... Ay ile ilgili bugüne değin yapılan araştırmalar, bu esrar perdesini aralamak yerine, tam tersine düşünen kafaları büsbütün allak bullak etmiştir... Ay'ın ne olduğunu bilmediğimizden başka, onun nereden geldiğini de bilemediğimizi itiraf etmek zorundayız. Evet... Yapılan tüm araştırmalara rağmen Ay'la ilgili pekçok konu yanıtlanamamıştır.

İşte onlardan birkaçı:

1- Ay, Doğa'nın Bir Hilkat Garibesini mi?

Ay yolculukları başlamazdan önceleri Isaac Asimow gibi bilimciler kozmik konular açısından Ay gibi bir uydunun Dünya gibi çok büyük olmayan bir gezegen çevresinde dönmemesi gerektiğini söylüyorlardı. Çünkü Güneş Sistemi'nde, çevresinde döndüğü gezegene oranla bu büyüklükte başka bir uydu daha yoktur.

Ay, çevresinde dönmekte olduğu Dünya Gezegeni'ne oranla çok büyük bir uydudur. Dünya'nın 1/4'ü kadardır. Ay'dan sonra gezegenine göre en büyük uydu Jüpiter'in uydusudur ki, o da Jüpiter'in ancak 1/8'i kadardır.

Dünya gibi küçük ve zayıf gravitasyon alanına sahip bir gezegenin, uydusunun bulunmaması daha doğal olurdu. Örneğin; Pluto'nun, Merkür'ün, Venüs'ün uyduları yoktur. Ya da çok çok küçük olduklarından henüz keşfedilmediler. **Fakat Dünya'nın var.... Hem de alelade bir uydu değil... 2160 mil çapında dev bir uydu...**

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Ay bir başka bakımdan da garip bir özellik gösterir:

Güneş Sistemi'ndeki hemen hemen bütün uydular bağlı bulundukları gezegenin ekvator düzleminde dönerler. Fakat Ay, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörünge düzleminde dönmektedir. Bizim uydumuz öteki uyduların uyduları "*ekvator düzlemi kuralına*" niçin boyun eğmemiştir? Bu da cevaplanamayan bir başka sorudur?...

2- Ay'ın Arka Yüzündeki Esrarengiz Çıkıntı:

Başka uydular yanında Ay'ın küresel biçiminde de bir tuhaflık vardır. Belki öteki tüm uydular da kusursuz küreler değildir ama Ay gibi sırtında "*kambur*" olanı da yoktur...

Ay'ın görünmeyen arka yüzünde kalan o büyük çıkıntısının ne olduğu şimdiye kadar açıklanamamıştır. İlk başta "*Med-cezir*"den dolayı oluşmuş olabilir mi diye düşünülmüştü ama bu teorinin geçerli olamayacağı kısa bir süre sonra ortaya çıktı. Bir kere, bu kambur bize bakan yüzünde değil, arka yüzündedir. Ayrıca "*Med-cezir Teorisi*"ne göre, olması gerektiğinden 17 defa daha büyüktür bu kambur... Bu çıkıntıyı ayakta tutan desteğin ne olduğu da ayrı bir soru...

3- Ay Kraterleri'yle ilgili Gizem:

Ay denilince ilk akla gelen, kuşkusuz "*kraterler*" ile, Dünya'dan koyu lekeler halinde görülen "*Ölü Deniz*" bölgelelidir. Kraterlerin oluşumuyla ilgili olarak günümüzde en geçerli iki teori var:

Bunlardan birine göre, kraterler meteor ve astroid çarpmalarıyla; bir diğerine göre ise, volkanik etkinlikler sonucu oluşmuştur. Ancak bu teorilerde de yanıtlanamayan sorular bulunmaktadır.

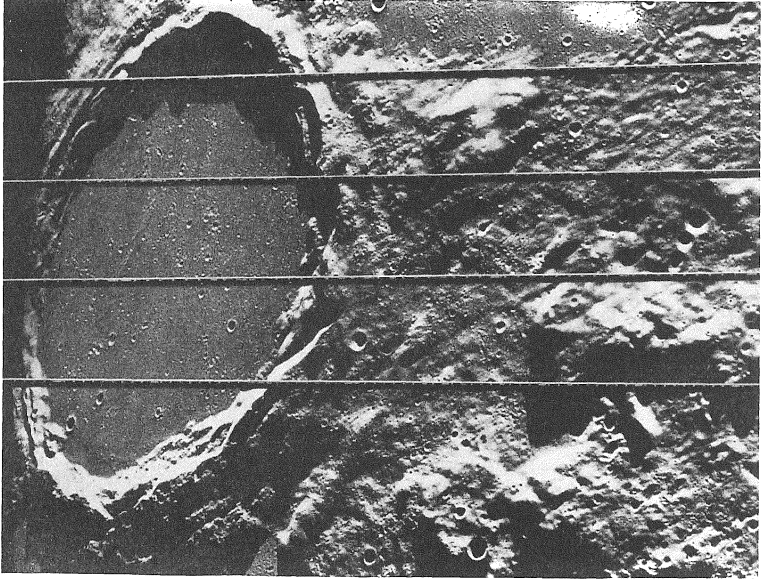
Örneğin, birbirinin çevresinde en azından milyonlarca yıldan beri dönmekte olan Ay - Dünya ikilisi, yüzey şekilleri ba-

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

kımından niçin birbirlerinden bu kadar farklı özellikler gösterdi?... Eğer, meteor ve astroid bombardımanı sözkonusuysa, Dünya daha büyük olduğuna göre, Ay'a nazaran daha fazla sayıda meteor ve astroidi üzerine çekmesi gerekmez miydi?... Oysa ki tam tersine, Ay'da kraterden geçilmiyor, Dünya'da ise yok denecek kadar az!...

Kraterlerle ilgili başka bir anormallik de, son derece geniş çaplarına nazaran tabanlarının çok sığ oluşudur!... Ay'ın en büyük krateri olan "*Gagarin Krateri*", 186 mil çapında olmasına rağmen, sadece 4 mil derinliğindedir!...

Bu kraterlerin volkanik etkinliklerden dolayı olma olasılığı ise Apollo uçuşlarından sonra çok zayıflamıştır...

Ay'ın yörüngesinde uçarken astronot David R. Scott tarafından uzay kapsülünün içinden çekilen bu fotoğrafta kraterin sığ tabanını görüyorsunuz. Taban sanki sıvaya benzer bir maddeyle kaplıymış gibi durmakta.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

4- Gizemli Ölü Deniz Tabanları:

Ay yüzeyi yer yer koyu renkte düz alanlarla örtülüdür. 17. Yüzyıl astronomları, bu düzlüklerin büyük denizler olduklarını sanmışlar, bu yüzden de bu bölgeleri isimlendirirken; Latince “deniz” anlamına gelen “*maria*” sözcüğünü kullanmışlardır.

Bu karanlık alanlar nasıl oluşmuştu?... Bazı bilimadamlarına göre bu bölgeler Ay’ın gençlik dönemlerinde içeriden yüzeye çıkıp donmuş lav örtüsüdür. Bazılarına göre de, Ay’daki bütün ölü denizleri kaplayacak kadar Ay’ın içinde lav olamaz. Hatta başka bir grup da, Ay’ın bu kadar lavı içinde eriterek dışarı püskürtecek büyüklükte olmadığını söylemektedirler. Bir başka grup bilimadamı ise, bu düzlüklerin büyük meteor ya da astroidlerin Ay’a çarpmasıyla oluştuğunu ileri sürmektedir. Bu çarpışmanın doğurduğu yüksek ısıyla kayalar erimiş, zamanla bu günkü görünümlerini almışlardır.

Fakat “*Imprium*” ya da “*Yağmurlar Denizi*” ni ele alalım... 340.000 ve 750 mil karelik bu düzlükler nasıl korkunç bir çarpışmayla oluştu acaba?... Bu konuda bilimadamları aralarında hala tartışmayı sürdürüyorlar... Konuya bakış açısı değişmedikçe daha da süreceğe benzer...

Görüldüğü gibi bu konuda da, bilimadamlarının birleşebildikleri ortak bir görüşleri bulunmamaktadır...

Ay’ın ölü denizlerinin dağılımı da biraz tuhaftır... Bu denizlerin 4/5’i Dünya’dan görülen yüzün sağ yarısında toplanmış durumdadır ve içlerinde hiç krater yoktur...

5- Esrarengiz Çekim Noktaları:

Apollo- 8 astronotları “*Ay Denizleri*” nin üzerlerinden geçerken araçlarının hızlandığını, alçalıp yükseldiğini farketmişlerdi. Daha sonraları Ay çevresinde dolaşmış olan her araç, “*Ay Denizleri*” nin bu etkisinden kendisini kurtaramamıştır... Bilimadamları bu etkiyi, sözkonusu bölgelerdeki gravitasyonel

çekimin öteki bölgelere oranla fazla oluşuyla açıklamışlardır. Ancak bu gravitasyona neden olan etkinin de ne olduğu konusunda bir açıklama yapılamamıştır.

Ay üzerindeki bu noktalara bilimadamları, kütle konsantrasyonu anlamına gelen "*Mass Concentration*" sözcüğünden türettikleri "*Mascon*" adını takmışlardır. "*Maskonlar*" genellikle dairesel Ay Denizleri'nde ve karanlık tabanlı kraterlerde bulunmaktadır.

6- Ay'ın Bilinmeyen Kökeni:

Yukarıdan beri sıraladığımız bulgular bizi en önemli soruya getirmiş bulunuyor:

"Ay nereden çıkıp geldi?... Kökeni nedir?"

Dünya ile aynı zamanda mı oluştu, yoksa Dünya'dan ayrılarak mı oluştu? Belki de her ikisi de değil...

Ay belki de başa bir yerden, hatta Güneş Sistemi'nin dışından çıkıp geldi ve Dünya tarafından gravitasyonel olarak yakalanıp, bir daha da bırakılmadı. Bu üç görüş aslında Ay'ın kökeniyle ilgili günümüzde en geçerli olan üç hipotezdir.

Ay'ın Dünya'dan kopma bir parça olduğunu öneren teori, Dünya'da Evrim Teorisi'nin kurucusu Charles Darwin'in oğlu George Darwin tarafından geliştirilmişse de, günümüz Ay Bilimcileri'nin çoğu tarafından pek benimsenmeyen bir görüştür. Dünya ve Ay'ın aynı kozmik gaz-toz bulutundan oluştuğu görüşü ise, daha çok bilimsel bir desteğe sahip görünmektedir.

Bu ikisinin dışındaki bir görüş ise, Ay'ın Güneş Sistemi'nin dışından geldiğiyle ilgilidir. Ay bu şekilde her nasılsa Dünya'nın gravitasyon etkisine kapılmıştır.

Peki ama Ay, Dünya ile senkronize halde bulunan bugünkü hemen hemen dairesel yörüngesine hangi açı ve hızla gelerek yerleşebilmiştir?... **Bu şekilde bir gravitasyonel yakalanma, sonuçta eliptik bir yörünge doğurması gerekirdi. Bir-**

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

çok bilimadamına göre, bu işin rastgele ve kendi kendine olması çok çok zayıf hatta imkansız bir olasılıktır... Bugünkü daireye çok yakın yörüngede bulunabilmesi ve Dünya'nın dönüşüyle senkronize halde olması için; Ay'ın hesaplanarak bu yörüngeye oturtulmuş olması gerekmektedir.

Fakat nasıl ve kimler tarafından?...

İşte bu son derece düşündürücü sorunun yanıtı ilk kez Sovyet Bilimler Akademisi'nce geliştirilmiş en son teoride açıklanmıştır. Bu teorinin metni yine ilk kez ünlü "Planet Dergisi"nde yayınlanmıştır. Şimdi sizlere bu makaleyi aynen aktarıyoruz:

AY YAPAY BİR UYDU MU?

● Mikhail Vassine, Alexandre Shcherbakov

"Ay milyarlarca yıl önce fırlatılmış bir süper uydu mu? Dünya Dışı bir uygarlığa ait olan uzaysal bir Nuh'un Gemisi mi? Devasa bir konserve kutusuna kapatılmaya müstahak bir toplum mu?..."

Merih'teki kanalların bir sanat eseri oldukları sonucu uzun zamandan beri tartışıldığı halde, insanlar çok yakın olmasına rağmen, Ay manzaralarını aynı teleskop altında seyretmeyi hiç düşünmezler. Başka gök cisimlerinde Dünya'daki gibi oldukça gelişmiş bir yaşamın olanaklı olabileceği sorunu tartışılınca, bu yaşamın bir gezegenin yüzeyinde kurulmuş olması düşünülür.

Sağduyunun geleneksel bağlarından kurtulmuş olursak, ilk bakışta kendimizi akla uygun olmayan ve mantık dışı bir hayal alanına atmış oluruz. Fakat Ay'ın incelenmesinde insanlıkça biriktirilen bilgilerin envanterini çıkartmaya çalıştıkça, hipotezimize karşı "işe yaramaz" diyen tek bir olgu bulunmadığına kanaat getiriyoruz. Bından başka, gözönüne alınan olayların çoğu, bugün Ay'a ait bilmeceler

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

olarak bir açıklama buluyorlar. Ay'ın kökeni, kozmogoninin en karmaşık sorunlarından biridir. Şimdiye kadar üç büyük hipotez tartışma konusu oldu:

İLK HİPOTEZ: "Ay Dünya'dan ayrıldı ve ondan kendini kurtarmadı."

Çok ayrıntılı ve ince hesaplar bunu tekzip etmiştir.

İKİNCİ HİPOTEZ: "Ay, Dünya'dan bağımsız olarak ama aynı toz-gaz bulutundan oluştu ve hemen sonra Dünya'nın doğal uydusu oldu."

Ancak bu teoride, her iki uzaysal objenin yoğunluğu arasındaki fark açıklanamamıştır (Ay'ın: $3,33 \text{ gr/cm}^3$, Dünya'nın: $5,5 \text{ gr/cm}^3$ 'dür.)

Bundan başka, son verilere göre; Ay toprağının ve kayalarının bileşiminin Dünya'dakilerden küçümsenmeyecek kadar farklı olduğu bilinmektedir.

ÜÇÜNCÜ HİPOTEZ: "Ay, Dünya'dan ayrı ve ondan uzakta, belki de Güneş Sistemi'nin ötesinde bir yerde oluştu."

Öncelikle şunu belirtelim: Ay bizim Dünyamızla aynı hamurdan değildir. Ayrıca; Ay, Evren'in içinde başıboş gezerken, Dünya'nın yakınından geçti ve çekim güçlerinin karışık oyunu sonucu hemen hemen dairesel bir yörüngeye yerleşti. Böyle bir yakalanma olanak dışıdır.

Başka bir deyişle, çağdaş kozmogoni, Dünya - Ay ikilisinin kökenini açıklayabilecek bir teoriye sahip görünmemektedir.

BİZİM HİPOTEZİMİZ:

"Ay, zeki ve bizce bilinmeyen varlıklar tarafından jeosantrik bir yörünge üzerine fırlatılmış yapay bir uydudur."

Bu eşsiz tecrübeyi ancak teknik bakımdan çok ileri bir uygarlığın gerçekleştirmiş olabileceği şeklindeki spekülasyonları genellikle reddederiz. Ancak Ay, akıllı varlıkların eseriye ve bir uydusu olarak fırlatılmışsa, onun içinin oyuk olması gerekir.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

DEVASA BİR UZAY GEMİSİ Mİ?...

Biz büyük bir olasılıkla; kozmik bir gemiyle, bir eski abideyle karşı karşıyayız. Bu geminin, hareket ettirici cihazlara özgü yakıt, tamir malzemesi, gemicilik aletleri, gözlem cihazları ve her cinsten makine ve mekanizma ile donatılarak, milyarlarca kilometre uzağa yolculuk edebilecek hale getirilmiş olması olanaklıdır.

Kuşkusuz böyle bir geminin gövdesi meteoritlerin çarpmalarına karşı aşırı dayanıklı, aşırı ısı düşme ve yükselmelerine dayanıklı olmalıydı. Böyle bir gövdenin de büyük bir olasılıkla çift olması gerekir. Biri 30 km kalınlıkta ana gövde, diğeri 4 km kalınlıkta olması gerekir.

3476 km'lik çapa sahip olan Ay'ın içi bize göre oyuktur. Ama boş değil... Çeşitli malzemeler ve donanımlarla içi donatılmış olabilir. Kütlelin büyük bir kısmı, merkezi kısımla birleştirilmiştir. Yani onun çapı da 3300 km civarındadır.

Bu cevizin kabuğu ile çekirdeği arasındaki uzaklık 50 km olarak dizayn edilmiştir. Bu boşluk, solunum, teknik vs. ihtiyaçlar için kullanılan gazla doldurulmuştur.

Anlatılan şekildeki bir yapıyla, Ay Dünya'nın yoğunluğundan hissedilir derecede farklı olan ortalama bir yoğunluğa sahip olmuştur.

Ay yüzeyinde çapları 1 m ile 200 m arasında değişen bol miktarda kareterlere sahiptir. Kraterlerin kökeniyle ilgili iki hipotez bulunmaktadır: Biri volkanik, ötekisi meteoritik hipotezdir. Sovyet fizikçisi Kirill Stanukovitch, 1973'den beri yayınladığı eserlerinde kraterlerin, Ay'ın milyonlarca yıldan beri uğradığı bombardımanların sonuçları olduğunu göstermiştir. Darbe sırasında, bir anda ısınarak çok kızgın, bir gaz, plazma kütesine dönüşür.

AY KAYALARI NEDEN ISIYI ZAYIF OLARAK İLETİYORLAR?

Prof. Stanukovitch'in hesaplarına göre, Ay ile cepheden çarpışma durumunda, çapı az çok büyük bir mermi çapının 4 - 5 misli boyunda bir derinliğe kadar iner. Fakat hayret uyandıran nokta şudur:

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

Ay'a ulaşan metoroitlerin çapı ve hızları ne olursa olsun (bazılarının çapı 100 km ve hızları saniyede 60 km'yi bulmuştur) onların izleri olan kraterler sadece 2 - 3 km'lik izah edilemeyecek kadar mütevazi bir derinliğe sahiptir.

Büyük çukurların derinliği çok azdır. Hatta dip kısımları konvektir ve Ay yüzeyinin şeklini almıştır!... Bu son derece garip değil mi?...

Şimdi Ay taşlarının kimyasal özelliklerini anımsayalım: Bu taşlar analiz edildiğinde ABD'li bilimadamları krom, titan, zirkonyum buldular. Bu madenlerin hepsi de refrakter, kimyasal etkilere dirençlidirler ve Dünya'da Elektrik fırınlarını kaplamak için kullanılırlar.

Eğer teknik adamlar, dev bir uydunun korunması amacıyla büyük ısı farklarına, kozmik radyasyon ve metoroitlere karşı bir maden kullanmak isteselerdi; gerçekten de isimlerini yukarıda saydığımız bu elementlerden yararlanırlardı. O zaman bunca astronomu hayrete düşüren Ay taşlarının çok zayıf termik iletkenliği açıklığa kavuşmuş olurdu.

Biz Dünyalılar'ın "Ay" adını verdiği bu devasa uzay gemisi, bir mühendis gözüyle çok sağlam olarak inşa edilmiştir. Ve belli ki, bizim gezegenimizden çok daha önce imal edilmiştir.

Bazı Ay taşlarının Dünya'daki en eski taşlardan bile çok daha eski olduğu anlaşılmış durumdadır. Kuşkusuz bu maddenin yaşıdır. Kendi işçiliğinin değil...

Ay'ın yüzeyinde görünen "dik duvar" adı verilen ve 450 metre boyundaki ve 100 km uzunluğundaki düz duvar, kozmik torpillerin darbelerine karşı koymuş olan dış kaplamanın duvarlarından geriye kalan bir kısım olabilir.

Ay sakinlerinin meteor bombardumanının sonuçlarını tamir etmek için gerekli önlemleri aldıklarına inanmak gerekir. Örneğin, bozuk dış kaplamaları değiştirmek için, bir tür çimento imali için Ay'daki bazı maddeler kullanılmış olabilir. Ve bu betonierlerle Ay'ın üzerinde meteor bombardımanları sonucu bozulan bazı alanlar sıvanmış olabilir. Bu sıvanan düzlükler şu anda Ölü Denizler olarak adlandırılan kısımlar olabilir.

Ay'da bulunduğu düşünülen her türlü araç gereç ve malzemeler

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

görünüşe göre, günümüze kadar kalmış gibidir.

Peki günümüzdeki Ay nedir? Dev bir mezarlık ya da yaşamın tamamen sona erdiği ölümler şehri mi? Sürücüler tarafından terk edilmiş ve otomatlarca idare edilmekte olan hayalet bir gemi mi?... Bunu bilmiyoruz. Ancak tahminlerimizi de yitirmiş değiliz...

Bütün yorumları burada ve ileride tekrarlayacak değiliz. Biz Jozif Schklovsky'nin sahip olduğu kanıtlardan daha çok kanıtlara sahibiz. (Schklovsky, 1959 Merih Ayları hakkında hipotezi geliştiren Sovyetler Birliği Bilim Akademisi Üyesidir.)

Schklovsky, Fobos ve Dimos'un yapay uydular olabileceğini söylüyordu... Schklovsky'nin bu iddiası sadece tek bir noktaya dayanmaktadır: Fobos öteki gezegenlerin uyduları gibi kendi yörüngesi üzerinde hareket etmiyor. Yani sabit, açık bir hızla değil, gitgide artan bir hızla hareket etmektedir. Olayın ayrıntılı analizi ve hassas hesaplardan yararlanılarak, bilgin aşağıdaki sonucu çıkartıyor:

"Geriyse bir olasılık kalıyor: Fobos'u boş olarak kabul etmek. Ama unutmayalım ki doğal gök cisimlerinin içleri asla boş değildir. O halde Fobos, ve Dimos, Merih'in yapay uydularıdır."

Schklovsky "Evren - Yaşam - Zeka" isimli eserinde şöyle yazmaktadır: "Bu fantastik olarak görünen fikir bence, ciddi olarak incelenmelidir. İlke olarak, bu devasa uydunun ortaya çıkışı; akıllı, zeki, son derece ileri düzeyli varlıklar için olanaklıdır. Yüzlerce yıl sonra Dünya insanına da çapı kilometrelerce olan uydular yapmak nasıbolacaktır."

Bu sözler, hipotezimizdeki birçok ifadenin lehine olan düşüncelerdir. Kitap'ta, şu kısa makalede söylediklerimizden çok daha fazlasını bulabilirsiniz...

YENİ TEORİ GİZLİ KALMIŞ SIRLARI AYDINLATIYOR...

Rus Astrofizikçileri Vassine ve Shcherbakov'un Ay'ın yapay bir uydu oluşuyla ilgili teorilerini içeren makale burada bitiyor. Şimdi biz yine bu yeni teorinin ışığı altında, Ay'la ilgili en son bulguları gözden geçirmeyi sürdürelim:

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

Özellikle “*Apollo Yolculukları*”ndan sonra kazanılan tüm bilgi ve kanıtlar; bu iki Rus Astrofizikçisi tarafından geliştirilmiş bulunan teoriyi destekler görünmektedir.

Klasik teoriler tarafından açıklanamayan Ay’la ilgili birçok gizem perdesi, Eski Sovyetler’in bu yeni teorisiyle biraz aralanabilmiştir. Bu yeni teorinin ışığı altında Ay, “*Esrarengiz Bir Hilkat Garibesi*” olmaktan çıkar. Ay, Dünya’dan uzak bir yerde yapay olarak üretilmiş ve Dünya’nın çevresinde onun dönüşüyle senkronize olacak şekilde dairesel bir yörüngeye sokulmuştur. Ay’ın görünmeyen yüzündeki büyük çukıntı içsel bir destekle dengelenmiştir. Arizona Üniversitesi’nden Robert Strom, “*Ay Kraterleri*”yle ilgili çalışmasından sonra ulaştığı sonucu şöyle özetliyordu:

“Anlaşılmaktadır ki, Ay Kraterleri’nin %10’u meteor ve asteroid çarpmasıyla, % 10’u volkanik etkinliklerle oluşmuştur. Kalan % 80’inin de nasıl oluştukları şimdilik bilinmemektedir.”

Hemen hatırlatalım; kraterlerin oluşma şeklinden çok, onların sığ oluşları bilimadamlarını düşündürmektedir. Çünkü en küçüğünde de, en büyüğünde de derinlik birkaç milden fazla değildir!...

Ay üzerindeki koyu renkli bölgelerin oluşumunu, volkanik etkinlik sonucu yüzeye çıkıp, donan lav örtüsüyle açıklamaya çalışan bilimadamlarına karşı; Vasi ve Shcherbakov’un bu erimiş lavın, Ay’ın içinden çıkmış olabileceğini fakat bunun volkanik bir nedenle olmadığını belirtmektedirler. Bu lav görünüşlü eriyik, Ay’ın içinde üretilmekte ve bir meteor çarpmasından sonra oluşan çukurluğa aktarılmakta ve bu şekilde hasarın giderek büyümesi önlenmektedir.

Üzerinden geçen uzay araçlarının yörüngelerini etkileyen maskonlara gelince:

Bunların genellikle koyu renkli bölgelerde bulunduklarını

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

daha önce de söylemiştik. Vasin ve Scherbakov'a göre, bu gravitasyonel çekime (bazı yerlerde de itmeye) neden, dış kabuğu tamir amacıyla çukurlara doldurulan yapay lav birikintisidir. Ay'ın öteki kısımlarına oranla ek bir madde birikimi görünümünde olan bu bölgelerde gravitasyonun kuvvetli olması bu nedenden dolayı son derece normaldir.

Ay'ın Dünya'dan görünen yüzüyle, arka yüzü arasındaki yüzeyel farkı yeni teorinin ışığında şöyle açıklayabiliriz:

Ay bir yapay uydu olarak üretildiği yerden Dünya yörüngeğine getirilene kadar, değişik asteroid ve meteor yağmurlarına uğramıştır ve bu kozmik etkilere sürekli olarak hep hareket halindeki ön kısmı (şu anda Dünya'ya dönük olan kısmı) maruz kalmıştır. Onun için de Ay'ın arka yüzünde daha az krater ve ölü denizler vardır. Dolayısıyla da arka yüzü daha doğal bir manzaraya sahiptir.

Bu teoriyle birlikte Ay'ın Dünya'ya oranla çok daha az yoğun olmasının nedeni de ortaya çıkmaktadır. Çünkü en tutucu bilimadamları bile Ay'ın bu özelliğinden dolayı, hiç değilse Ay'ın içindeki bazı bölgelerinin boş olması gerektiğini uzun bir süredir kabul etmek zorunda kalmışlardır. İşte bu teoriyle Ay'ın içinin boş olduğu da ortaya çıkmış bulunmaktadır.

KAFALARI KARIŞTIRAN BİR BAŞKA KONU: AY'IN YAŞI

Dünya'nın en eski kayaları Greenland'da bulunmuş ve bunların 3.7 milyar yıllık olduğu saptanmıştı...

Ay'ın "*Sea of Tranquility*" Bölgesi'ne indikten sonra, Astronot Neil Armstrong'un topladığı kaya parçalarına 3.6 milyar yıl yaş biçilmişti. Apollo- 11'in topladığı kayalar arasında 4.3, 4.5 ve 4.6 milyar yıl yaşında olanlar da bulunuyordu.

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

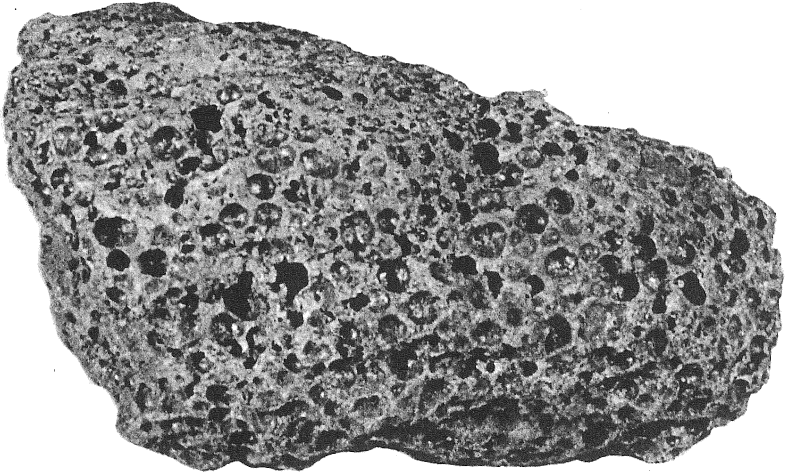
Dünyaca ünlü en ciddi astronomi dergilerinden biri olan "*Sky and Telescope*" da çıkan makalede belirtildiğine göre; "*Potasyum - Argon Metodu*" yla yapılan ölçümlere göre, yaşı 7 milyar yıla kadar çıkan kayalar bulunmuştu...

Apollo- 12'nin getirdiği taşlar arasında ise akıllara durunluk veren bir rakkam ortaya çıktı: **Bu kaya örnekleri arasında yaşı 20 milyara kadar yükselen örnekler bulundu!...**

Elde edilen bu veriler, insanın aklını allak bullak etmeye yetmektedir. Çünkü bu rakkamlara göre, **Ay'ın Güneş Sistemi'nden bile çok daha yaşlı olduğu anlaşılmış oluyor...**

Bu inanılmaz konuyla ilgili Yurtdışı'nda pekçok bilimsel makale ve haber yayınlanmıştır. Örneğin, "*Chemistry Dergisi*"nde yayınladığı bir makalede Dr. Urey; Dünya'ya getirilen Ay kayalarının Plutonium- 244'den oluşan xenon isotopları içerdiğini, bunların da Dünya'da bulunmayan elementler olduğunu açıklarken, bunun Ay'ın Dünya'dan çok daha yaşlı bir küre olduğunu kanıtladığını açıklıyordu.

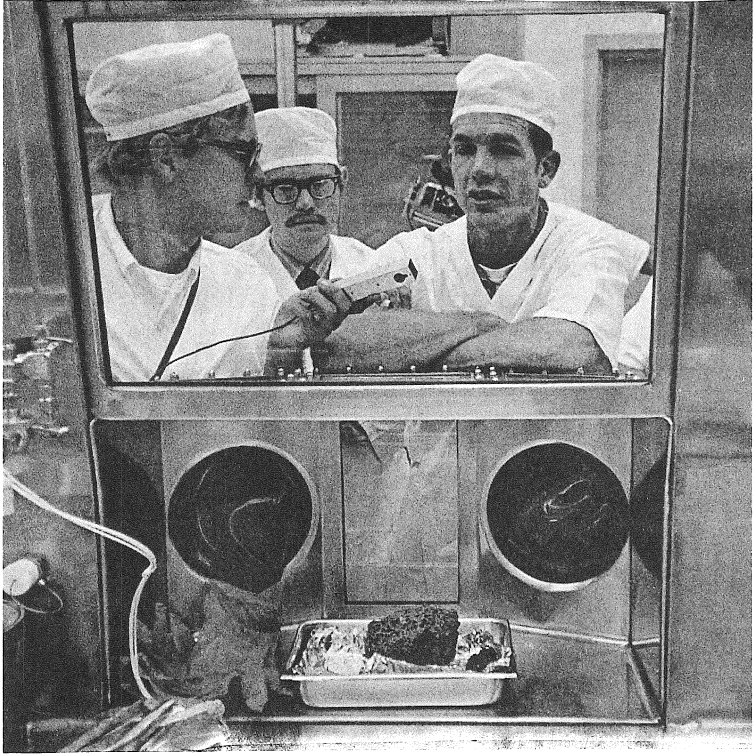
Aşağıdaki fotoğrafta Ay'dan getirilen ve Güneş Sistemimizden bile yaşlı olduğu anlaşılan kaya örneklerinden birini görüyorsunuz.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

AY DÜNYA'DAN NİÇİN BU KADAR FARKLI

Astronomlar'ın Ay'ın "*Sea of Tranquility Bölgesi*" nde bol miktarda titanyum ve öteki yansıtma gücü fazla (refractory) elementler bulmuşlardı. Ay, Dünya'da az bulunan, aynı zamanda da ergime noktaları çok yüksek olan bu gibi elementleri bol olarak içermektedir. Özellikle titanyum bugün Dünya'da süper-sonik jet ve uzay araçlarının egzoz borularının yapımında kullanılmaktadır.

Ay taşları üzerinde yapılan çalışmalar sırasında ortaya çıkan çarpıcı sonuçlar NASAlı bilimadamları tarafından açıklanıyor. Fotoğraf Andrew Patnesky tarafından çekilmiştir.

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

16 Ağustos 1969 tarihli "*Science News*" da çıkan bir makalede aynen şunlar yazılıydı: **"Ay'da saptanmış bulunan titanium, zirconium, yttrium Dünya ve evrendeki ortalamanın üzerindedir!..."**

Ay bilimciler gerek Ay'ın çok farklı elementleri içermesinden, gerekse de kimyasal bakımdan birbirinden farklı özellikler göstermesinden çok şaşırılmışlardır. Dış yüzü yansıtıcı elementler bakımından oldukça zengin bulunurken, iç kısımlarda demir bile az bulunmaktadır. Fakat buna karşın, Ay'ın "*Maria Bölgeleri*" ve yüzeyin altında bulunan belirli bir tabaka demir bakımından oldukça zengindir. Dr. D.L.Anderson, bu durum karşısındaki görüşlerini şu şekilde ifade etmekten kendisini alamamıştır: **"Sanki Ay'ın içi dışına çıkmış!..."**

Ay'la ilgili sismik çalışmalardan Ay'ın içinde birbirine benzer iki aktivite kuşağının olduğu kesin olarak anlaşılmıştır. Bunlar en azından 1000 km uzunluğunda olan kuşaklardır. Bu bölgeler niçin kuşaklar halindedir?... Ay sismoloğu Dr. Garry Latham bu konuyla ilgili şaşkınlığını açık olarak ifade etmiştir.

AY'IN SAATLERCE SÜREN TİTREŞİMLERİ

Ay'la ilgili sismik çalışmalarda Dünya'daki benzerlerinden 100 kez daha hassas cihazlar kullanılmıştır. Apollo-12'nin Ay Modülü, Ay yüzeyine çarptığı zaman; bu şekilde yapay olarak oluşturulan Ay Depremi 55 dakika sürmüştü. Bu sarsıntıdan dolayı ortaya çıkan dalgaların çeşidi de, bilimadamlarını hayretten hayrete düşürmüştür. Çünkü bu sinyaller küçük dalgalardan başlayarak, belirli bir tepe noktasına ulaştıktan sonra, Dünya'da alışıl gelmiş olanlara hiç benzemeyen bir tarzda, uzun zaman periyotlarınca sürüp gidiyordu!...

Apollo-13'le yapılan sismik denemede Ay'a çarptırılan kadememenin yüzeye çarpma şiddeti 11 ton TNT'ye özdeşti ve

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Apollo-12 Astronotları'nca Ay'a bırakılan sismometreden 87 mil uzaktaydı. Bu çarpmadan sonra tüm Ay Küresi 3 saat 20 dakika süreyle titreşip durmuştur!...

Apollo-14'e ait S-IVB'nin de Ay'a çarptırılmasından aynı sonuç alınınca, NASA yetkilileri, bu konuyla ilgili bir makalede, şu açıklamada bulunmuştur:

"Ay bir gong gibi reaksiyon gösteriyor. Yaklaşık 3.5 saat titredi. Bu titreşimler 20 - 25 mil derinliklere girdikten sonra tekrar yüzeye çıkıyordu."

Apollo-14 denemesinde sismik cihazlar çarpma noktasından 108 mil uzakta bulunmasına rağmen, yine aynı sonuçlarla karşılaşılmıştır.

Dünya'da sismik dalgalar, aralarında yoğunluk farkı olan jeolojik tabakalar ve Dünya'nın eriyik durumda bulunan çekirdeği tarafından absorbe edilir. Buna karşılık Ay, Dünya'nın aksi istikametinde bir reaksiyon göstermektedir...

Ay sismik denemelerinin baş sorumlusu olan Dr. Latham, Ay'ın davranışının Dünya bilimadamlarını şaşırtmayı sürdürdüğünü, Dünya'ya hiç benzemediğini, bir çarpışın titreşiminin saatlerce sürdüğünü belirtmiştir.

Bilimadamları saatlerce süren bu titreşimleri, Ay'ın titreşimleri çok güzel iletecek bir yapıda olmasıyla açıklamaktadırlar. Bu da onun ancak **"metalik bir küre"** olmasıyla olanaklı bir durumdur.

Sismik dalgaların yayılışının hızı da bilimadamlarının dikkatini çekmiştir. Wernhen Von Braun, bu konuyla ilgili yaptığı açıklamada şunları söylemiştir:

"Sismik dalgaların hızı derine doğru gittikçe artıyor. Yaklaşık 15 mil derinlikte ani bir artış oluyor. Bu ani artış, orada daha yoğun tabakanın oluşuyla açıklanabilir. Bu bölgede dalgaların hızının saniyede 6 mile ulaştığı hesaplanmıştır. Oysaki, şimdiye kadar sismik dalgaları saniyede 6 mil hızla içinden ge -

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

çirebilecek hiç bir Ay kayası bulunamamıştır."

Peki nasıl bir materyel sismik dalgaları bu hızda taşıyabilir? Bu konuda yapılan araştırmalar; Demir, Titanyum, Berilyum, Molybdenum, Yttrium gibi elementlerden yapılan bir alaşımın, sismik titreşimleri saniyede 6 mil hızla iletebileceğini ortaya çıkartmıştır. Bu araştırmalardan çok daha önce, hatırlanacağı üzere, Vasin ve Sherbakov isimli iki Rus Astrofizikçisi de, Ay Uzaygemisinin iç yapısının bu alaşımlardan inşa edilmiş olması gerektiğini ve Ay'ın yapay bir iç boşluğu bulunduğunu iddia ediyorlardı...

Gerçekten de elde edilen son veriler, bu iki astrofizikçinin ne kadar haklı olduklarını bir kez daha ortaya çıkartmıştır...

AY'IN KALIN DIŞ KABUĞU

Ay'la ilgili bir başka sıradışılık da onun dış kabuğuyla ilgilidir. Ay'ın dış kabuğu ortalama 60 km kalınlığındadır. Bu kabuk, Dünya üzerindeki ortalama kıta kalınlığının hemen hemen iki mislidir. Bu kadar kalın bir kabuğun nasıl olur da, lav tabakasıyla oluştuğu düşünülebilir?!... Bu kadar lav nereden çıkmıştır?... 60 km kalınlıktaki bu lav örtüsünü oluşturabilmesi için, Ay'ın tamamen eriyip ortadan kalkması gerekirdi.

AY'DA SU KEŞFİ

Apollo-11, 12, 14 yolculuklarından sonra Ay yüzeyinde su olmadığı bildirilmişti. Zaten son derece kurak bir küre olduğu eskiden beri söyleniyordu. Hatta NASA'nın Ay Bilimi Direktör Yardımcısı Richard Allenby, Ay'ın Gobi Çölü'nden 1 milyon defa daha kurak olduğunu, jeokimyasında suyun izine bile rastlanmadığını bir konuşmasında belirtmişti.

Fakat Apollo yolculukları sırasında Ay'a bırakılan cihaz-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

lar, büyük su buharı fışkırmaları saptadılar. Bu buhar, bulut şeklinde 100 mil²lik alana yayılmıştı. Bu fışkıрма 14 saat sürmüştü. Bu olay, Ay üzerine daha önce bırakılmış bulunan "Apollo Süpertermal Ion Dedektörleri" tarafından saptanmıştı. İlgili raporu inceleyen Rice Üniversitesi'nden iki fizikçi Dr. John Freeman ve Dr. Ken Hills, bunun şimdiye kadar yapılan en heyecanlı keşif olduğunu belirterek, suyun Ay'ın derinliklerinden geldiğini ve büyük olasılıkla bir Ay depremi sonucu fışkırmış olabileceğini açıkladılar.

Fakat NASA'nın tutucu bilimcileri bu açıklamayı çok serbest bularak, dikkatleri başka yere çekmeye çalıştılar. Örneğin, Ay'da bırakılan Apollo Ay Modülü içindeki astronotların içme suyu tanklarındaki suyun buharlaşmış olabileceğini ileri sürdüler. Hatta saptanan bu buharın, astronotların komuta modülünden Ay yüzeyine döktükleri kendi idrarları olabileceğini, bu idrar kümesinin birkaç hafta Ay yörüngesinde dolaştıktan sonra, Ay Çekimi nedeniyle yüzeye inmiş olabileceğini söylediler.

Ancak eldeki tüm bulgular suyun Ay yüzeyinin derinliklerinden fışkırdığını gösteriyordu... Bu konu NASA tarafından yapılan açıklamalarda hiç bir şekilde göz önüne alınmadı. Daha doğrusu alınmamaya büyük bir özen gösterildi. Sonuçta bu açıklamaya; Amerikalılar'ın keşfedilen ve ortaya yeni çıkan tüm gelişmeleri kamuoyuna açıkladığına kendisini inandırmış saf vatandaşlardan başka kimse inanmadı... Nitekim, "Apollo Süpertermal Ion Dedektörleri"nden sorumlu grup, su buharının Ay'ın içinden gelmiş olduğundan ve bu sırada Apollo-12'nin 180 km uzakta olduğunu ısrarla vurgulamaya çalıştılar.

Ay'la ilgili "su buharı" keşfi meselesi ortalığı iyice karıştırmıştır. Çünkü 23 Ekim 1971 tarihli "Science News" da belirtildiği gibi, "Ay'da suyun bulunması ya da bulunmaması Ay'ın kökeni ve oluşumuyla ilgili teoriler açısından çok önemlidir."

Ay Bilimcisi Faruk El Baz, bu konudaki görüşlerini şöyle

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

belirtmişti: "Eğer Ay'ın içinden su buharı çıkıyorsa, bu ciddi bir konudur. Bu demektir ki, Ay'ın içi, bizim dıştan yaptığımız tahminlerden çok farklı olmalı..."

Apollo-16'nın Dünya'ya dönmesiyle konunun ciddiyeti daha da arttı. Çünkü Apollo-16 Astronotları bu kez demir pası içeren kayalarla dönmüşlerdi. Peki su olmadan kayaların içinde demir pası nasıl oluşmuştu?!...

AY'IN ŞAŞIRTICI MİKNATİSİYETİ

Gerek Eski Sovyet, gerekse de Amerikan uzay araçlarıyla Ay'a götürülen magnetometrelerle yapılan ölçümlerden sonra, Ay'ın yaşamının bir döneminde çok güçlü bir mıknatısıyete sahip olduğu, ya da çok kuvvetli bir manyetik alan içinden geçtiği söylenmeye başlamıştı... Özellikle Apollo uçuşlarıyla anlaşılmıştır ki, bu güçlü manyetizmanın kalıntılarını, bugün Ay kayaları hala bünyelerinde saklamaktadırlar.

Uzun süreli ölçümler göstermiştir ki, Dünya'nın eriyik haldeki iç kısmı kabuğa nazaran biraz daha yavaş bir hızla dönmektedir. İşte rotasyondaki bu farklılık sonucunda, "*Dünya'da Manyetik Alanı*" oluşmaktadır.

Ay'ın mıknatısıyetinin nedeni, Dünya'dakinden farklıdır. Çünkü özellikle son araştırmalar, şimdiye kadar yapılagelen tahminlerin aksine göstermiştir ki, Ay küresinin içinde sıcak bir çekirdek yoktur. Bu da Ay bilimcilerini şaşırtan bir başka gelişme olmuştur. Bu konudaki görüşlerini ele aldığı kitabında Earl Ubell: "*Ay hiç bir zaman bugünkü kadar gizemli olmamıştır*" demektedir.

Yine ölçümler göstermektedir ki, Ay'ın görülmeyen yüzünde mıknatısıyet daha kuvvetlidir. Yani o acayip çıkıntının olduğu yerde!...

Günümüzden yaklaşık 12.450 yıl önce, Dünya'nın manye-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

tik alanında büyük bir değişiklik olduğu biliniyor. Bir İngiliz araştırmacısı olan Bellamy'nin iddiasına göre, Ay Dünya yörüngesine bundan 12.500 yıl önce girmiştir. Bu iddianın ne derece doğru olduğu henüz kanıtlanamadı ama ortada garip bir şeylerin döndüğünden kimsenin kuşkusu yok...

Ay bilimcilerinden Paul Gast meslektaşlarının Ay hakkındaki çaresizliklerini şu şekilde belirtmektedir:

"Bütün bu paradoks ya da bulmacanın ardında hiç birimin hatırına gelmeyen bir şey var. Bir gün gelip de, bir kimse tarafından bu görüldüğü zaman herşeyin açıklaması ortaya çıkacaktır."

Günümüz ortodoks biliminin baskısından ve koşullandırmasından biraz kendimizi kurtarabilir de, Eski Sovyet Astrofizikçileri Vasin ve Sherbakov'un "**Uzaygemisi Ay Teorisi**"nin ışığında Ay'a bakacak olursak birçok bilinmeyenin bilmece olmaktan çıkacakları görülecektir.

Bilmece olmaktan çıkacak başlıca sorular şunlardır:

1- Ay niçin Dünya gibi bir gezegene göre doğal bir uydu olamayacak kadar "*büyük*" ve "*uzaktır*?"

2- Ay niçin ve nasıl bu kadar hemen hemen kusursuz bir "*dairesel yörüngeye*" sahip olmuştur?

3- Ay'ın kraterleri niçin son derece "*sığdır*?"

4- Ay, niçin ve nasıl arka yüzündeki "*çıkıntısını*" taşıyamamaktadır?

5- Bazı Ay kayaları niçin Dünya'dan ve hatta Güneş Sistemi'miz'den bile "*yaşlıdır*?"

6- Niçin Ay'ın "*içi dışına çıkmış gibi*" görünmektedir?

7- Ay'daki "*maskonlar*" ve "*ölü deniz*" olarak adlandırılan düzlükler nasıl açıklanabilir?

8- Ay'ın bu kadar kuru görünüşüne rağmen zaman zaman tespit edilen "*su buharı bulutları*" nasıl oluşmaktadır?

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

9- Ay, büyük bir gong gibi "titreşerek", titreşimleri çok uzaklara nasıl iletebilmektedir?

10- Ay yüzeyinde saptanan "yüzey şekilleri değişimleri" ve "garip ışıklar" nasıl oluşmuştur?

11- Yapılan bunca araştırmaya rağmen, Ay hala bu kadar "ızılığ" kendi üzerinde nasıl bulundurabilmektedir?

vb...

DÜNYA'NIN AY'SIZ DÖNEMLERİ

Çok eski mağara resimlerinden bazılarında gökyüzü Ay'sız görülür. İnsanoğlunun tarihsel hafızasının bir döneminde, Dünya çevresinde Ay yoktu... Aristo "*Constitution of Tegan*" isimli eserinde bazı olayların, gökyüzünde Ay olmadığı zamanlarda cereyan etmiş olduğundan sözeder. Eski Yunanlılar Dünya'nın o çok eski devirlerinde yaşamış olan insanlara "*Proselens*" derlerdi. Bu kelime "*Selene'den Evvel*" anlamına gelir. "*Selene*" ise "*Ay Tariçası*"nın ismidir.

Plutarch, "*The Roman Questions*" isimli eserinde "*Pre - Lunar People*" dan, yani "*Ay Öncesi Halklar*"dan sözeder.

Pollonius; Danai, Deukalion ve Arcadianlar'ın Ay'ın bulunmadığı dönemde yaşadıklarını yazar.

Immanuel Velikovsky'nin "*Ay'sız Dünya*" başlıklı makalesi çok ilginçtir. Velkovsky, Sargon-II yazıtlarında bunun kayıtlarının olduğunu belirtmiştir.

Velikovsky ayrıca İncil'de de Ay olmadan önceki dönemlerle ilgili ifadelerin bulunduğunu yazmıştır.

Her gece gökyüzünde Ay Dede'yi görmeye alışık günümüz insanı için Dünya'yı Ay'sız düşünebilmek oldukça zordur. Ama bu konunun uzmanlarından biri olan Dr. H.S. Bellamy de, birçok toplumların efsanelerinde bunun izlerinin bulunduğunu belirtmiştir.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Immanuel Velikovsky bu konudaki görüşlerini şöyle özetlemiştir:

"Değişik toplumların tradisyonlarında Ay'ın bir zamanlar Dünya'nın çevresinde bulunmadığı hakkında ifadeler vardır:

Örneğin, Tiahuanaco Şehri'nin 120x360 m boyundaki "Güneş Kapısı" başlıbaşına bir abide olup, 10 Ton ağırlığında tek blok Andazit taşından yapılmıştır. Üzeri 'uçan tanrılar' ve 'uçan figürlerle' süslüdür. Tiahuanaco harabelerinde yapılan incelemelerde bulunan bilimadamları, Güneş Kapısı'ndaki takvimin binlerce yıl önce o zamanki astronomların gözlemlerine dayanılarak yapıldığı görüşüne varmışlardır. Bu takvimi; gerek Ay, gerekse kapıyı yapanların astronomi bilgileri hakkında anlaşılır bilgiler vermektedir. Güneş Kapısı'nda taşlara oyulmuş figürler gökyüzünün 27.000 yıl önceki durumunu göstermektedir ve orada Ay yoktur."

Dr. Bellamy ve çalışma arkadaşı Dr. P.Allan'a göre; Güneş Kapısı sembollerinde; Ay'ın Dünya yörüngesine 11.500 ila 13.000 yıl önce girdiği açıkça belirtilmiştir. O zamanlar Ay, Dünya çevresinde 425 tur atıyordu. İşin ilginç yanı, aynı şekilde bu semboller deşifre edilmeden 5 yıl önce (1927'de) Avusturyalı Müh. Kozmolog Hans Hoerbiger *"Theory of the Satellites"* isimli kitabında yazmasıydı.

Hoerbiger'e göre, Ay'dan önce Dünya'nın bir uydusu daha vardı. Bu daha önceki uydu şimdiki Ay'ın 4/5'i büyüklüğünde ve yaklaşık 1750 mil çapındaydı. Şimdiki Ay ise Dünya yörüngesine 13.500 yıl önce girmişti.

AY'DAKİ GARİP BLOKLAR

Eski Sovyet Dergilerinden *"Interavia"*de yayınlanan bir rapora göre; Lunar Orbiter-2, 23 mil uzaktan *"Sea of Tranquility"* nin batı kenarında, doğal bir düzende olmayan bir dizi ta-

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

şın resmini çekmişti. Çapları 15m olan bu dev taşlardan sekiz tanesinin gölgesi 12 ila 21 m uzunluğunda görünüyordu... Bunlardan biri 213 m yüksekliğindeydi ve ABD'ndeki Washington Monument'i andırıyordu.

Bu taşların geometrik bir dizilişte bulunduklarını söyleyen Boeing Biyoteknoloji Enstitüsü'nden William Blair: *"Bu sütunlar ister istemez insana, dört duvarı yıkılmış, sadece dört köşesindeki sütunları ayakta duran bir yapı harabesini düşün - dürmektedir. Eğer böyle bir şey Dünya'da bulunsaydı, arkeologların ilk yapacakları şey, bu yapının temellerini ortaya çıkartmak için kazılara girişmek olurdu"* demiştir.

Bunların doğal formasyonlar olduklarını söyleyen "Ortodoks Bilimciler"e Peter Kolosimo şu yanıtı vermektedir: *"Bunların rastgele oluşmuş doğal yüzey şekilleri olduklarını kabul edersek, o zaman daha büyük bir bilmeceyle karşı karşıyayız demektir. Böyle birşey doğal yüzey şekilleri içinde tek ve eşşis olurdu ki bu da, eline kalem alan bir maymunun Pisagor Teoremi kurması kadar şaşırtıcı ve açıklama gerektiren bir durum olurdu..."*

Benzer formasyonlara 4 Şubat 1966'da Lunar-9'un, "Ocean of Storms"da (Fırtınalar Denizi'nde) çektiği fotoğraflarda da rastlanmıştır. 45 m boyunda taş kuleler... Bu kuleler için Eski Sovyetler'deki "Technology of Youth Dergisi"nde "planlanmış yapılar" tanımlaması yapılmıştır.

NASA'nın önde gelen jeologlarından Dr. Faruk El Baz, bu taş kuleler hakkında şöyle bir yorumda bulunmuştu: *"Ay'da açıklanamayan bazı objeler bulunmaktadır. Son derece uzun gölgelerin oluşumuna neden olan bu taş kulelere, Ay'ın hemen hemen her yöresinde rastlanmıştır. Uçları iğne gibi sivri biten, millerce uzunluktaki gölgeler bizler için dramatik acayiplikler arzemektedir. Bunların bir kısmı 100 yard yükseklikte olup, bazıları da Dünya'daki en yüksek yapıdan daha yüksektir. Hem de 2 - 3 misli yükseklikte... Genellikle etraflarındaki araziye*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

göre daha açık renktedirler. Bu da onların başka bir gizemi... Bunlar başka bir materyalden yapılmışa benziyorlar. Bu beyazimsı yapıların Ay yüzeyinden yakın fotoğrafları çekilmemiştir. Çünkü onların bulundukları bölgeye Apollo indirilmedi..."

Evet... Astronotlar kasıtlı olarak bu garip ve gizemli kulelerin yanına indirilmediler ama daha başka acayip bloklar gördüler. Apollo-16 astronotu Duke, Yerkontrol İstasyonu'yla konuşurken çok heyecanlıydı: *"Bu aletler inanılacak gibi değil... Aşağısı bloklarla kaplı... 5 metre genişliğinde..."*

Saga Dergisi'nde Joseph F. Goodavage: *"Bizim Astronotlar Ay'da UFOlar'ın kanıtlarını buldular mı?"* başlıklı ilginç makalesinde, bu konuşmanın tamamını vermişti. Makalesinin bir yerinde ise şunları yazıyordu:

"Astronotların bu heyecanı Dünya'ya torba torba taşıdıkları Ay taşı ve toprağına mı, yoksa o zamana kadar hiç görmedikleri yapay bir şeylere miydi?..."

AY'DAKİ GARİP KUBBELER

Belki de Ay'ın gizemli yapılarının en ilginç, 40 - 50 yıldan beri görülmeye başlanan garip kubbelerdir... 1960'lara kadar bunlardan 200 kadar görüldü. Bunlardan bazılarının çapları 210 m kadar ulaşabiliyordu. İngiliz Astronom H.P.Wilkins'e göre bu kubbelerin ilki 1953'de gözlemlendi. Aynı yıl F.H.Thorton da bu gözlemi doğruladı. Daha sonraları Apollo astronotları da bu kubbeleri gördüklerini söylemişlerdi.

Apollo-16 Astronotu Duke'den sonra Apollo-17 Astronotu Evans da gördüklerini, anında *"Yerkontrol İstasyonu"* na bildirmişti...

Bunların ne oldukları konusunda sorulan bir soruya Dr. Faruk El Baz; NASA'nın, Ay'da keşfi yapılan her şeyi açıklamadığını, hatta tam tersine Astronotlar'a gördükleri acayip

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

şeyleri bildirirken kullanmak üzere özel kod sözcükler verildiğini itiraf etmekten kendini alamamıştır...

Evet... Üzerinde dikkatlice düşünülmesi gereken bir açıklama... Öyle ya, eğer ortada gizlenen bir şey yoksa, kod niçin kullanılsın ki?!...

AY'DA NELER OLUYOR?

Aşağıda okuyacaklarınız Amerikalı amatör astronom George Leonard'ın özel çalışmalarının ürünü ve bazı tutucu bilimsel çevrelerin şimdiye kadar özellikle açıklamaktan çekindiği Ay'la ilgili bilgilerdir. (*)

"Ay'da yüzey altında yaşamakta olan çok yüksek bir uygarlık vardır. Bu uygarlık Ay yüzeyinde de madencilik ve in - saat alanlarında da etkinliklerini sürdürmektedir..." George Leonard'ın ortaya koymaya çalıştığı gerçek, işte bu ana fikre dayanmaktaydı...

George Leonard, Ay'la ilgili çalışmalarına öncelikle kendisinin yaptığı gözlemlerle başlamıştı... Daha sonra, kendisinden daha önce yapılan eski yıllara ait gözlemleri birbirleriyle karşılaştırmıştı. En son olarak da NASA'nın elinde bulunan gizli belgelerden bir kısmını inceleme olanağına kavuşunca, kafasında pekçok soru belirmişti.

George Leonard bu sorularını, daha önce NASA'da görev yapmış olan Dr. Samuel Wittcomb'a yönelttiğinde aldığı yanıt şu olmuştu:

"Ay'da böyle ilginç şeyleri ilk gören siz değilsiniz. Bunlar henüz açıklanmış değil. Birinin çıkıp, kitap halinde bunları yayınlaması gerekiyor. Evet, bana bu anlattıklarının esaslı ka -

(*) George Leonard'ın NASA'nın elindeki gizli bazı belgelerden yararlanarak biraraya getirdiği bu bilgiler, ilk kez Dünya kamuoyuna "Somebody Else Is On The Moon" isimli kitapta aktarılmıştır.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

nitleri bulunmaktadır. Ay'da **'zeki bir ırk'** bulunmaktadır. Bunlar büyük bir olasılıkla bizim Güneş Sistemimiz'den değil. Bir gece ben de tam iki saat süreyle Aristarchus Krateri içinde acayip bir ışık izlemiştim. O ışık sönüp kaybolduktan sonra Plato Krateri içinde bir seri ışık belirdi. Dünya'dan bakılan bir teleskoptan görülebilen bir ışığın şiddetini düşünebiliyor musun?... Bundan başka Ay'ın bazı bölgelerinde gündün güne ortaya çıkan değişiklikler de vardır. Hem de gerçek değişiklikler. Benden daha fazla anlatmamı bekleme. Bunları kendin serbest bir şekilde yazabilirsin."

– George Leonard: "Ufak bir ipucu veremez misiniz?"

– Dr. Samuel Wittcomb: "Bu değişiklikler, hem Ay'ın Dünyaya'dan görülen yüzünde, hem de arka yüzünde olabilmektedir. Fakat daha çok arka yüzde..."

George Leonard eski bir NASA görevlisinden duyduğu bu açıklamalardan sonra çalışmalarına daha da hız vermişti... İşte ortaya çıkarttığı inanılmaz gerçekler...

Ay Depremlerinin Oluş Nedeni...

Ay'ın güney-doğu kadrânında bulunan Bullialdus Krateri'yle Lubinicky-E arasındaki bölge sismik titreşimler bakımından oldukça ilginç bir yerdir. Bu bölgede Apollo astronotlarınca bırakılmış bulunan sismik cihazlar zaman zaman Richter ölçeğine göre 10 büyüklüğünde ve kesintisiz süren büyük depremler saptayarak Dünya'ya bildirmişlerdir. NASA bu konuda, "güçlü sinyaller Lubinicky Bölgesi'nin altından gelmektedir. Bu bölgeyle ilgili sismografların aktivitesi oldukça fazladır" açıklamasında bulunmakla yetinmiştir.

Peki ama Ay jeolojik aktivite bakımından ölü bir küre ise, sismik cihazların saptamakta oldukları bu titreşimlerin kaynağı nedir?...

Ay'a insansız uzay araçları gönderildiği yıllarda NASA'da

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

çalışmış olan Dr. Wittcomb bu konuda George Leonard'a şunları söylemekle yetinmiştir:

– "Ay üzerindeki bu acayiplikleri doğrulayacak çok az yetkiliye rastlayacaksın. Bunlardan bazıları belki Ay toprağının altından gelen bu hareketlerin '**zeki kökenli**' konstrüksiyonlarla ilgili olduğunu söyleyebilir."

George Leonard, Dr. Samuel Wittcomb'un kendisine aktardığı bilgiler arasında şu görüşlere de yer vermiştir:

"Ay çok büyük bir uzay gemisidir. Uzayda başından epey macera geçtikten sonra, bundan binlerce yıl önce Güneş Sistemi'ne ve oradan da Dünya yörüngesine sokulmuştur. Ay'ın çeşitli yörelerinde makineler görülmüştür. Bunlar nükleer güçle çalışmaktadır. Bir gün yine Ay'ın Dünya yörüngesinden çıkarılıp, Güneş Sistemi'nin dışına yöneltilmekte kullanılacaktır."

Sovyet Astrofizikçileri Vasin ve Sherbakov'un teorisini anımsatan bu inanılmaz iddia, Ay'la ilgili çalışmalarda bulunan "*Jet Propulsion Laboratuvarı*"ndaki yetkililerden gelmiştir.

Dr. Samuel Wittcomb da bu iddianın büyük bir gerçeği yansıttığını belirtmiştir.

Ay'daki Makineler Kimlere Ait?...

Araştırmalar ilerledikçe, Ay'la ilgili garipliklerin daha da arttığını görüyoruz. Bunlarla ilgili NASA'nın elinde çok sayıda fotoğraf da bulunmaktadır. Örneğin, çarpraz olarak üst üste gelmiş iki solucanı andıran bazı makinelerin boyutları bir milin altından başlayarak üç mile kadar değişmektedir. Bunlar donuk metalik görünüşe sahiptir. Bunların toprağı kazmak, toprakların yerini değiştirmek ve kayaların öğütülmesi gibi işlerde kullanıldığı tahmin edilmektedir.

Ay fotoğraflarının birinde büyükçe bir kraterin sağ kadra-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

nındaki yüzey sanki öğütülmüş çok ince bir tozla kaplı görülürken, aynı kraterin sol kadranı parçalanmış dağınık molozlarla kaplıdır. Sağ kadranındaki molozlar nereye götürülmüş olabilir? Kraterin dışında bir yerde de görülememektedir. Belli ki, bu molozlar buradan alınıp götürülmüş ve büyük ir olasılıkla başka bir şey için kullanılmış... **Peki ama kimler tarafından?...**

Aynı resme biraz daha dikkatlice bakarsanız, bir başka ayrıntı daha gözünüze çarpar: Bu kraterin birbiriyle birleşmemiş iki ucu vardır. Eğer Ay kraterleri söylendiği gibi meteor çarpması ya da volkanik etkinlik sonucu oluşmuşsa, peki iki ucu birleşmeyen bu krater nasıl oluşmuştur?

Başka bir fotoğraf sanki bu kraterin başına gelenleri açıklar niteliktedir. Çünkü bu fotoğrafta "x" biçimindeki bir makinenin Ay yüzeyinin tozunu havalandırmış çalışırken görülmektedir. (*)

Argosy Dergisi'nin bilim yazarı Dr. Ivan Sanderson 1970 Ağustos sayısında şu satırları yazıyordu:

"Şimdiye kadar Ay'da zeki varlıkların becerisi olarak kabul edilebilecek pekçok olay gözlemlendi. Amerikan ve Rus Uzay Araçları bunlarla ilgili yeterince kanıt topladılar..."

Kraterlerden Çıkan Püskürmeler

Sanki bir sprej püskürmesini andıran bu görüntüler ilk kez Apollo-16 tarafından fotoğraflanabilmişti. King Krateri'nin güneyindeki bir bölgede saptanan bu püskürmeyi kaydeden fotoğraflar, NASA'nın arşivinde 834 ve 839 numaralı resimlerde saklanmaktadır. Aynı bölgenin iki gün arayla çekilen fotoğraf-

(*) Bu fotoğrafların bir kısmı el altından George Leonard'a gösterilmiştir. Ancak bu fotoğrafların orijinaleri kendisine verilmemiştir. Aradan geçen bunca zamana rağmen ne yazık ki hala NASA'nın gizli arşivlerinde saklanmaktadır.

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

larından birinde püskürme görülüyor. Diğerinde ise bir şey yok. Püskürmenin bulunduğu resimde, kraterin içinden dışarı yükselen püskürmenin başlama yerinde çalışmakta olan bir makinenin bulunduğu görülmektedir.

Çekilen resimde kraterde bir çalışmanın yürütüldüğü çok açık bir şekilde belgelennmiş bulunmaktadır. Kraterin yanında parlamakta olan ve ne olduğu anlaşılamayan bir "+" işareti de işin bir başka ilginç tarafıdır. NASA tarafından büyütülmüş renkli bir fotoğrafta kraterin yanındaki bu "+" işareti parlak mavi rentkte görülmektedir. Bu tür işaretler Ay'ın başka fotoğraflarında da çıkmıştır.

Bu tür aktiviteler daha çok Dünya'dan bakıldığında görülmeyen Ay'ın arka yüzünde saptanmıştır. Fakat Ay'ın bize dönük yüzünde de bu tür aktivitelerin olduğu bilinmektedir. Tyco, Alphine Vadisi, Mare Crisium, Plato Bölgeleri bunların arasında en etkin yörelerdir.

Ay ile ilgili saptanmış olan bu gözlemlerden sonra, Ay'daki kraterlerin birçoğunun; şimdiye kadar bizlere okutulduğu gibi, meteor çarpması ya da volkanik aktivite sonucu oluşmadığı anlaşılmıştır.

Goddard'daki NASA'ya bağlı "*Uzay Bilimleri Kütüphanesi*"nde görevli bir bilimadamı isminin gizli tutulması koşuluyla George Leonard'a bu konuyla ilgili yaptığı açıklamada özetle şunları söylemiştir:

"Ay, yanıtlandırdığından daha çok soru çıkardı karşımıza... Demek, o püskürmelerin siz de farkındasınız. NASA çevrelerinde de bu konu tartışılmaktadır. King Krateri, üzerinde bir hayli çalışma yapılması gereken bir bölge..."

Ay'la ilgili yapılan optik gözlemlerde bu tür toz bulutları 200 yıldan beri gözlenmektedir. Bu gözlemlerin ilk yapıldığı günden bugüne kadar, rüzgarsız bir ortamda yerden toz bulutlarının kalkmasının nedeni hiç bir zaman anlaşılamamıştır.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

George Leonard'ın bu gelişmeler hakkında bilgisine başvurduğu NASA görevlileri ya susmayı ya da isimlerinin gizli tutulması koşuluyla çok az da olsa bazı açıklamalarda bulunmuşlardır. Ancak bu konularla ilgili bilgisi olan birçok yetkili **"Ay üzerinde açıklanamayan pekçok şey var. Şaşırmış durumdayız"** demekten kendilerini alamamışlardır.

George Leonard'ın kamuoyuna açıkladığı belgeler arasında Apollo-17 ile ilgili bilimsel bir rapor da bulunmaktadır.

İşte NASA arşivlerinden ele geçirilen rapordan birkaç paragraf:

"Bütün Ay Denizleri anormal derecede demir ve bazen de titanium bakımından zengin bulunmaktadır. Copernicus Krateri'nin kuzey ve güney bölgeleri radyoaktif elementlerce çok zengin. Fro Mauro Bölgesi'nin kuzeyinden Apollo-15 konma yerine doğru uzanan bir şerit, Uranyum ve Toryum bakımından Ay'ın öteki bölgelerine oranla 20 kat daha zengin. Ay radyoaktif elementler bakımından Dünya'dan daha zengin durumdadır. Uranyum ve Toryum daha çok Ay'ın yukarı kısımlarında konsantre olmuş durumdadır."

Raporda yer alan bir başka paragraf ise bizim yukarıda sıraladığımız esrarengiz makinelerle ilgilidir:

"Kraterin ortasındaki gölgeli kısımda pırıl pırıl parlayan bir obje görülmektedir. Bu obje ya güneş alması için kasten yükseltilmiş, ya da kendi içinden aydınlatılmış... Metalik bir görünüşü var. Üzerinde birbirine paralel iki çizgi olup, uç kısmında dumana benzer bir gaz çıkmaktadır... Ayrıca kraterin sağ alt kenarında duman ya da sise benzer bir oluşum var... Merkezdeki parlak obje, hemen yanındaki yine parlak ve elektrik ampülüne benzer bir başka nesneyle bağlantı halinde görülüyor. Krater'in gölge kısmının dışıradaki kalan ve güneş tarafından aydınlatılan bölgede de bir takım objeler bulunuyor. Bu objelerin çapları 45 ila 60 metre civarında."

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

NASA tarafından resmi bir açıklama yapılmasa da, NASA yetkililerinin Ay'da neler olup bittiğinden haberdar oldukları anlaşılıyor. George Leonard'ın Samuel Wittcomb'la yaptığı şu kısa söyleşi bunun en güzel kanıtlarından biridir:

– George Leonard: *"Yani bütün bunlardan, Ay'da yaşa -
yanların sorumlu olduğuna NASA inanıyor mu?..."*

– Samuel Wittcomb: *"Evet..."*

– George Leonard: *"Peki Ay'dakiler bütün bunları ne
amaçla yapıyorlar?"*

– Samuel Wittcomb: *"Bunu bilemeyiz... Ama görüldüğü
kadarıyla amaçlarından biri madencilik..."*

Yuvarlanan Gizemli Kayalar...

Ay fotoğraflarındaki dikkat çekici görüntülerden birisi de yuvarlanmış kayaların yerde bıraktıkları izlerdir... 1973'de yayınlanan *"Apollo-17 Bilimsel Raporu"*nda da bahsedilmişti. Bu rapora göre, Apollo-17'nin indiği bölgede bu şekilde 34 iz saptanmış, ölçülmüş ve etüd edilmiştir. İzlerin uzunlukları 1 km'den - 2.5 km'ye kadar değişebilmektedir. Ortalama genişlikleri ise 16 metredir...

Bu izler genellikle onar, onikişer kümeler halinde bulunmuştur. Kayaların bu yuvarlanmalarına neyin sebebiyet verdiğinin bilinmediği NASA tarafından itiraf edilmiştir. Apollo-17 bölgesinde saptanan 34 izden sadece 8'inde izin sonunda o izi yapan kayaya rastlanmıştır. Diğerlerinde izi oluşturan hiç bir şey görülmemiştir.

Konunun bir başka ilginç yönü de, aşağıdan yukarıya doğru tırmanan kayaların sergilediği görüntülerdir!... Evet... Ay'da bu şekilde hareket eden kayaların izleri de saptanmıştır.

Bunlardan bir tanesi *"Vitello Krateri"*nin tabanından önce kenarına yukarıya doğru tırmanmış, sonra da dışarıya doğru

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yuvarlanmıştır. Evet... Önce kraterden yukarıya çıkmış, sonra da aşağıya yuvarlanmış...

Ay'da kayaların dışında hareketli objelerin izlerinin sayısı da oldukça kabarıktır. Örneğin bir tanesi dairesel bir hareketle bir vadinin yamacından yukarıya çıkarken, bir başkası yamacın kenarını izlemiş... Bu izlere neyin sebebiyet verdiği bilinmiyor ancak işin ilginç bir başka yanı da, bu tür izlerin birbirine tıpatıp benziyor olmasıdır... Demek ki, o izlere neden olan her ne ise, onlardan Ay'da birden fazla bulunmaktadır...

Bu tür objelerin varlığını doğrulayan belki de en önemli kanıtlar Astronotlar'ın "Yer Kontrol İstasyonu" ile yaptıkları konuşma kayıtlarıdır. Bir diğer grup kanıt da Astronotların daha sonra yaptıkları açıklamalardır. Örneğin Apollo-15 astronotları görevlerini tamamladıktan sonra J.B.Irwin şöyle diyordu:

"30 - 49 feet kadar yükseldiğimiz zaman, orada bir sürü obje vardı. Beyaz şeyler uçuşuyorlardı. Ne olduklarını anlayamadım..."

Ünlü yazar Arthur Clarke: **"Ay'daki yaşam formlarının ilkel olabileceklerini düşünmek büyük bir hata olurdu"** derken her halde hiç de haksız değildi. Çünkü günümüze dek bir araya getirilen tüm kanıtlar bu sözü doğrular niteliktedir.

En Büyük Bilmece Belki de Kraterler'de Gizli...

Ay'ın gizemleri içinde belki de en fazla dikkatleri üzerinde toplayan bölgeler kraterlerdir... Ay'ın sergilediği bilmeceleer içinde kraterlerden yayılan ışın şeklindeki çizgilerin de ne oldukları günümüze kadar çözülememiştir.

Örneğin, Tycho Krateri'nden yayılan çizgilerin bazılarının 1500 mil kadar uzadığı ölçülmüş durumdadır. Bir kısmı geniş, bir kısmı dar tebeşirle çizilmiş gibi görünen çizgilerin güneş

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

ışınları dik geldiğinde daha da belirginleştiği farkedilmiştir. Bu çizgilerin bazıları hiç kesintiye uğramadan dağları, tepeleri aşıyor. Aniden kesildikleri yerde mutlaka bir krater bulunuyor. Bunlardan başka sadece birkaç çizginin bir iki mil aralıklarla kesik kesik sürüp gittiği de görülmüştür. Bu çizgiler özellikle Copernicus, Kepler, Aristarchus gibi büyük kraterlerin içinden geçerken kollara ayrılmış durumdadır.

Görünüşe göre tozumsu partiküllerden oluşmuş benzeyen bu çizgilerle ilgili pekçok teori ortaya atılmış durumdadır. Bu teorilerden hangisinin doğru olduğu bilinmiyor. Ama ortada olan bir gerçek varsa; o da, Ay'ın gizemini günümüzde hala koruduğudur.

Fesenkov ve Oparin "*Life in The Universe*" isimli eserinde şöyle diyorlardı: "*Son 50 yıldaki çok büyük gelişmelere rağmen, Ay yüzeyindeki formasyonlarla ilgili açıklamalara yeni bir yaklaşım getirilmiş değildir.*" Fesenkov ve Oparin'in bu sözlerinin üzerinden bunca yıl geçmiş olmasına rağmen yine de klasik bilimsel yaklaşım açısından değişen pek fazla bir şey olmamıştır.

Benzer şekilde Astronom Patric Moore da "*A Survey of The Moon*" isimli eserinde, kraterlerle ilgili olarak: "*İstemeye rek de olsa, kabullenmemiz gereken bir gerçek varsa, o da hala kraterlerin oluşumlarıyla ilgili olarak karanlıklar içinde olduğumuzdur. Ay bilmecelerle dolu bir yer... Fakat bu bilmecelerin en zorunun da, bu parlak ışıklı çizgilerle ilgili olduğunu söylemek herhalde yanlış olmayacak. Şimdiye kadar onların ne oldukları hakkında hiç kimse doğru dürüst bir şey söyleyemedi...*" diyordu.

Tycho Krateri'nin içi, Lubinicky - Bullialdus Bölgesi'ni andıran bir görünümde. Tanımlanması zor ama belli ki sonradan inşa edilmiş nesnelerle kaplı bir bölge... Düz paneller, büyük oval yapılar vs... Bunlar pekala enerji emen, depolayan ve elektriğe çeviren tesislerin toprak üzerindeki kısımları ola-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

bilir. Burası aynı zamanda geçici ışık ve alevlerin saptandığı bölgedir. NASA'nın elinde bunlarla ilgili büyük bir tablo bulunuyor. Burada ayrıca kümbet şeklinde oluşumların da bulunduğu unutulmamalıdır. Bütün bunlara, bir kısmı toprağın üzerine çıkmış, sanki dev bir vidanın da görünümünü eklersek işin içinden nasıl çıkacağız bilemiyorum... Görüşlerimizi değiştirmeden bunlar nasıl açıklanacak bilemeyiz ama bakın zamanında Lenin nasıl bir öğütte bulunmuş: *"Bütün insani görüşler Dünya ölçülerine göre kurulmuş. Her şeyi Dünyasal sınırlar içinde düşünmüştüz. Eğer gezegenlerarası haberleşme gerçekleştirebilirse, bütün felsefi, moral ve toplumsal görüşlerimizin revizyondan geçirilmesi gerekecek..."*

Geroge Leonard kitabında bu açıklamaları yaptıktan sonra, Ay'daki gaz kaçakları ile ilgili de bazı bulguları aktarmış. Şimdi de bunları görelim:

Ay'daki Gaz Kaçakları...

NASA tarafından etüdü yapılmış Ay manzaralarının geçici değişim gösteren olaylardan biri de puslanmalar, sis ve dumanımsı görüntülerdir. NASA şimdilik bunlardan 1000 tanesinin dökümünü yapmış durumdadır.

Otoritelerin çoğu bu olayların gaz kaçaklarıyla oluştuğunu söylüyor. George Leonard Ay fotoğraflarında üç yerden gaz kaçağı olduğunu saptamış ve bunları bilinçli olarak işe yaramayan gazların Ay küresinden atılması şeklinde yorumlamıştır. Bunlardan birisi Tycho Bölgesi'nin kuzeyi olup, 7 mil karelik bu alan konstriksiyon ve aktivite bakımından Ay'ın en hareketli bölgelerinden biridir. İleri bir teknolojinin konstriksiyonu burada belirgin bir şekilde ortadadır.

Toz ve sis görüntülerine gelince...

Bazen beyazımsı bazen de şeffaf bir görünümde ortaya çıkarlar. Bazıları bulutumsu bir görünüme sahiptir. Bunlar bazen

bir krateri puslandırarak kadar geniş bir alanı kaplayabilmektedir. Hatta çok daha geniş bir alanı kapladıkları da gözlenmiştir. Zaman zaman sisi andıran görünümlere neden olurlar. Küme halinde toplanmış puslanmalar gibidir. Krater tabanları üzerinde dolaşırlar ve yüzey şekillerini örterek puslanmalar oluştururlar.

Astronomların yıllardan beri gözlemekte oldukları bütün bu olayların sebebi nedir? Ay atmosferinde bunlar nasıl oluşmaktadır?

Bilindiği gibi Ay atmosferi vakum özelliği gösterir. Ay'da gözlenen bir toz bulutunun açıklanmasında en çetin yan, onu bir gaz ya da toz kümesi halinde neyin tuttuğudur. Bir toz bulutu çok küçük partiküllerden oluşur. Bir vakum ortamında ise, bu partiküllerin toprak üzerinde havada durmasının açıklanması biraz zordur. Bu partiküller havada asılı olarak nasıl durabilirler?... Bir yerden püskürtülmedikçe böyle bir oluşumun Ay'da ortaya çıkabilmesi fiziksel olarak olanaklı değildir.

Oysa ki NASA'nın Ay fotoğraflarında Ay toprağından yüksekte toz bulutlarını genellikle krater kenarlarında ve dik uçurumlarda görmek olanaklıdır. Olay üzerine kafa yormak ya da eski bilgilerini değiştirmek külfetine katlanamayan "Ortodoks Astronomlar", bunları optik ilüzyon olarak nitelemektedirler.

İşte Astronomi kitaplarına kadar giren, Ay'daki toz ve dumanlarla ilgili yapılan gözlemlerin tarihçesi....

P. Moore: *"Ay yüzeyindeki görüş alanının puslandığı 1880'den günümüze kadar pekçok kez rapor edilmiştir. Ben de 1948'de üç kez Graham Krateri'nin puslu gri bir renkle kaplandığını izledim."*

Dinsmore Alter: *"1956'da Alphonsus'da ince bir sis tabakası saptandı"*

Fred Whipple: *"18.Yüzyıl'dan bu yana bazı Ay gözlemleri"*

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

rinde belirli kraterlerin kenarlarında ve bazı kraterlerin tabanlarında sis, parlak ya da kırmızı renklenmeler saptanmıştır."

3 Kasım 1958'de Kharkov Gözlemevi'nden N.A.Kozyrev, Alphonsus Krateri'nin en yüksek kenarında oluşan renk değişimini spektorkobuyla saptamıştı. Bu renk değişimi kırmızıya doğruydı. 2 saat sonra aynı noktanın parlak beyaza doğru dönüştüğünü görmekten çok şaşırmıştı. Bunun, kraterden çıkan ve 2 - 2.5 saat kadar süren gaz çıkışıyla olabileceğini tahmin etmişti. Bunlara benzer 400 adet gözlemin katologu yapılmış durumdadır.

F.H.Thornton, 1949 yılında Herodutos Vadisi'nden yanındaki düzlüklere kadar uzanan ince bir duman ya da buhar tabakası görmüştü.

Amatör astronomlarca da zaman zaman izlenebilecek bu tür gözlemlerle ilgili başka bir bölge de Plato Krateri'dir. Burada 100 yıldan fazla bir süredir değişik oluşumlar rapor edilmiştir.

E.E.Bernard, 20. yüzyılın başlarında Thales'in içinde hafif sis-pus gördüğünü bildirmişti.

Fransız astronom Charbonneau, Apennine Dağları üzerinde buluta benzer oluşumların belirdiğini gözlemlemişti.

Bilindiği kadarıyla 19. Yüzyıl'dan bu yana Mare Crisium birçok kez puslanmadan dolayı görüş alanında bozulmalara neden olmuştu.

W.H.Pickering, (Pluto'yu 1919 yılında ilk tahmin eden astronom) Apennine Dağları boyunca ve Herodotus yakınındaki küçük kraterler üzerinde buluta benzer oluşumlar saptamıştı.

T.A.Cragg, Görüşü puslandırıcı bir nesnenin yavaş yavaş Pluto tabanına yayıldığını izlemişti.

A.Deutsch: 1961'de Ay'da çıktığı gözlenen bu gazların bitkisel ya da hayvansal yaşamla ilgili olabileceğini önermişti.

20. Yüzyıl'ın en önde gelen astronomlarından birisi olan Carl Sagan da, Ay yüzeyinin 20-30 metre altında organik bir materyal tabakası olması gerektiğini söylemiş ve şimdiye kadar gözlenen bulutumsu oluşumların bu tabakadan çıkan gazlar olabileceğini ileri sürmüştür.

"Önyargılardan" ve "zihinsel deliceketi"nden kurtulmadıkça bu oluşumların ne anlama geldiğini çözebilmemiz olanaklı görünmemektedir... Bazı olayların bizim kavrayışımızın ötesinde olduğunu da artık anlamamızın zamanı gelmiştir...

Wilkins ve Moore ortaklaşa sundukları bir açıklamada şöyle diyorlardı:

"Ay'da Ay'ın kendi koşullarına özgü bir yaşam formu - nun halen var olduğu ya da bir zamanlar olmuş olduğu tamamen olanaksız bir iddia değildir..."

Gizemli Işıklar...

Ay üzerinde görülen bu ışık çakmalarının sayısı bir hayli fazladır. Astronotlar tarafından da doğrulanan bu olaylar, kuşkusuz anında NASA tarafından da algılanıyordu. Konunun çeşitli kitaplar ve dergilerde yayınlanan makaleler aracılığıyla kamuoyuna duyurulmasından sonra, Ay'a gidecek astronotları yetiştirmekle görevli NASA bilimcilerinden Faruk El Baz' bu gizemli gözlemlerle ilgili bir dizi soru yöneltmişti.

Aslen Mısırlı bir bilimadamı olan Dr.Faruk El Baz'ın verdiği yanıt o alışıl gelmiş NASA görevlilerinin verdikleri cevaplardan oldukça farklıydı:

- "Açıklayamadığım, bilemediğim konulardan birisi de, bu esrarengiz ışıklardır... Komet değil... Doğal değil... Bunlar - dan üçü Ay'ın batı kısmında izlendi. Evet bunlar doğal fenomenler değil... Korkunç büyüklükteki ışık çakmaları..."

Ay jeolojisini ve fiziğini en iyi bilen bilimadamlarından biri olan Dr.Faruk El Baz bu büyüklükteki bir ışık çakmasının,

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Ay'a çarpan bir meteordan dolayı olamayacağını çok iyi biliyordu...

İşte bütün bu gelişmeleri ilk kez 1977 yılında yayınladığı bir kitapla kamuoyuna duyuran George Leonard, "*Somebody Else is on the Moon*" adlı eserinde: "*O halde ister istemez bu ışıklar Ay'ın zeki varlıklarıyla ilgili olmalı*" diyordu...

UFOlar hakkında ilk ciddi eserler veren yazarlardan birisi olarak kabul edilen Matematisyen-Astronom M.K.Jessup'ın da Ay'da saatlerce süren ışıklı nokta gözlemlerinin yapıldığını bildirmektedir.

Yurtdışında bu konuyla ilgili çok sayıda bilimsel ciddi eserler yayınlanmıştır... Ancak yine de eski bildiklerinden bir türlü sıyrılamayan bilimsel taassup kurbanlarının, bu olayları "*Volkanik Aktiviteler*" dir diye yorumlayacaklarını tahmin edebiliyoruz... İşte bu şekilde düşünenlere "*Apollo Bilimsel Raporu*" ndan kısa bir bölüm aktarmakla yetineceğiz:

"Volkanik aktivite 3 milyar yıl öncesi için düşünülebilir... Ay'ın Dünya'ya göre 'ölü' veya 'canlı' olup olmadığını saptamaya çalışan denemelerden sonra onun sismik olarak sakin olduğu anlaşılmıştır. Volkanizm ya da başka türden volkanik bir aktivite en azından 2-3 milyar yıldan beri olmamıştır."

Oysaki Ay'da tanımlanamayan ışık görüntüleri 1800'lü yılların başından beri gözlenmiştir.

Kayıtlara geçen ilk örneklerden biri Uranüs'ün kaşifi Herschel tarafından ay tutulması sırasında Ay yüzeyinin her tarafına yayılmış yaklaşık 150 adet çok parlak noktanın gözlenmesidir. 1821'de ise yine aynı astronom, parlak bir ışığın Aristarchus Krateri'nden parlayıverdiğini ve o yılın Şubat ayında bu olayın iki gün sürdüğünü gözlemişti. Mayıs ayında aynı ışıklar tekrar görüldü. 1824'de Gruithuisen Ay'da tam bir saat süreyle sürekli yanıp sönen bir ışık izlemişti. Yine aynı şekilde yanıp sönen bir ışık 11 Aralık 1947'de Hodgson tarafından gö-

rüldü.

Daha sonraki yıllarda yapılan gözlemler bilimsel makalelerde de yer almaya başlamıştır. Örneğin "*Astronomical Register*" de de bu kayıtlara rastlamak olanaklıdır...

İşte birkaç örnek:

24 Nisan 1974'de göz kamaştıracak kadar parlak beyaz bir obje Ay'ın yüzeyinde yavaş yavaş ilerlemiş ve bir uçtan öteki uca kadar hareket atmıştır. Bundan 13 yıl sonra Ay'ın yüzeyinde aydınlatılmış bir üçgen saptandı. Aynı yıl Dünya üzerindeki pekçok noktada gözlem yapan astronomlar kıvılcım şeklinde birçok ışığın Ay'ın kraterlerinden çıkarak hareket ettiklerini gözlediler...

George Leonard, kitabının sonunda Ay'la ilgili şu sonuçları özetlemiştir. Aynen aktarıyoruz:

- Ay'da birden fazla uzay ırkının temsilcileri bulunmaktadır. çünkü Ay'ın değişik yerlerinde farklı kültürel özellikler ve teknoloji göze çarpıyor.
- Ay sakinlerinin temel görevlerinden biri, metal ve öteki az bulunan elementleri Ay kabuğundan çıkartmaktır.
- Ay binlerce yıl önce uzayda fantastik bir katastrof geçirmiş ve sahipleri tarafından çok uzun süre bir tamir ameliyesi için Dünya yörüngesine sokulmuştur.
- Dünya'da homosapiyenin ortaya çıkışından beri, Aylılar Dünya insanının evrimiyle ilgilenmişlerdir.
- Her ne kadar Ay sakinleri kendi kendilerine yeterliymiş gibi görünüyorsa da, başta su olmak üzere birçok ihtiyaçlarını Dünya gezegeninden karşılıyor olabilirler.
- Amerika'nın kendisine oldukça pahalıya mal olan bu Ay programına girişmesinin önde gelen nedenlerinden biri; Ay'daki zeki faaliyetlerin yerinde görülmesiydi.

GÜNEŞ SİSTEMİ'NİN ÖTEKİ AYLARI

Dünyamız'ın uydusu olan Ay hakkında nasıl ki hala yanıtlanamayan bir sürü soru varsa, aynı şekilde Güneş Sistemi'miz'in öteki uyduları için de aynı şey söz konusudur...

Öteki gezegenlerin uyduları hakkında çok az şey biliyoruz. Nereden geldikleri, ne oldukları ve bazılarının niçin bu kadar garip hareket ettiklerini henüz bilmiyoruz...

Güneş Sistemimiz'deki öteki uyduların, zamanın başlangıcından beri şimdiki gibi olduklarını söylemekle, belki de kendi kendimizi ve çocuklarımızı kandırıyoruz.

Oysa ki Ay'da gözlemlenen hareketliliğin bir benzeri bizim Güneş Sistemimiz'de de vardır. Bizim Güneş Sistemi'miz'in gezegenlerinin uyduları da pek "tekin" sayılmazlar...

Örneğin, Astronomi'nin en önde gelen isimlerinden biri olan Cassini, 1672'de Venüs etrafında dönen bir uydu saptamıştı. Aynı uydu James Short, Tobias Mayer ve Montaigne tarafından da görülmüştü. Bu uydu 1764'e kadar defalarca görüldü, yörüngesi hesaplandı ve Venüs'den uzaklığı tahmin edildi. Görünüşe göre 200 mil çapındaydı... **Ancak 1764'den sonra bu koskoca uydu bir daha görülmedi!...** Bugün tüm astronomlar biliyorlar ki, Venüs'ün uydusu yoktur. Ama ne ilginçtir ki, bir zamanlar vardı!... Peki bu uydu nasıl ve hangi nedenle bir anda sihirli bir değnek değmişcesine ortadan kayboluverdi?!... "Klasik Astronomi Bilimi" bu soruya da bir yanıt bulabilmiş değil...

Gelelim bir başka garip olaya...

Astronomi tarihinde Merih'in iki küçük uydusunun Asaph Hall tarafından 1877'de keşfedildiği yazılıdır. Ancak 1724'de yayınlanan ve günümüzde bir masal kitabı olarak çocuklarımıza okuttuğumuz Jonathan Swift'in "*Guliver'in Seyahatları*" isimli kitabında bugünkü gözlemlerimize çok yakın bir şekilde

"AY'DAKİ GİZEMLİ OLAYLAR"

bu iki uydu tanımlanmıştır. Hatta bu iki uydunun Merih'e olan uzaklıklarını bile bugün bildiğimiz kesin rakkamlara çok yakın bir doğrulukla Jonathan Swift'in nasıl tahmin ettiği de yine bilinmeyenler kategorisinde kalan ayrıntılardan biri olarak durmaktadır.

Merih Gezegeni'ne daha yakın olan uydusu Fobos, gezegenin çevresinde Merih'in kendi eksenini çevresinde döndüğü sürenin üçte birinden daha az zamanda dönmektedir. Merih'in dış uydusu olan Deimos ise bundan 5.5 saat daha fazla sürede gezegenin çevresinde bir tur atmaktadır. Rus Astronom I.Shklovsky Merih uydularının yapay olduklarını ve 1870'lerde yörüngeye sokulmuş olabileceklerini ileri sürmüştür.

Eğer bu doğruysa -ki birçok astronom tarafından bu uyduların 1870'lerde yörüngeye yerleştirilmiş oldukları kabul edilmektedir- o halde ortada iki seçenek bulunmaktadır: "Guliverne'nin Seyahatları" adlı kehanet kitabının yazarı ya gelecekteki bir kehaneti ileri sürmüştür, ya da onun zamanında Merih'in iki uydusu bulunmakta ve daha sonra bu uydular çıkartılıp yeniden yörüngeye yerleştirilmiştir.

Benzer bir durum Uranüs için de geçerlidir... Bugün bilinen 5 uydusu bulunmaktadır. Buna karşılık 1700'lerde en azından altı uydusu bulunduğu belirlenmişti!...

Gelelim Vulkan'a...

Vulkan 1762'de keşfedilmiş bir gezegenin adıdır...

O yıllarda hesaplanan yörüngesi Merkür ile Güneş arasında bulunuyordu... Bu gezegeni zamanın tüm önde gelen astronomları gözlemiş ve rapor etmişlerdir. Yapılan hesaplara göre Vulkan en net bir şekilde 22 Mart 1877'de görüleceği duyurulmuştu... Fakat o gün geldiğinde hiç beklenmedik bir şey oldu... **Vulkan bir anda ortadan kayboluvermişti...**

Bugünkü Astronomi literatüründe Vulkan'ın en son 1876

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yılından görüldüğünü ve o günden sonra da izine rastlanamadığı yazılıdır...

Bu tarih yaklaşık olarak Merih'in iki uydusunun ortaya çıktığı zamana rastlar. Bu da açıklanamayan basit bir tesadüf müdür bilemiyoruz... Ama uzayın derinliklerinde, garip bir şeylerin döndüğünü rahatlıkla söyleyebiliriz...

Yine 1800'lü yılların sonlarına doğru birbirlerinden habersiz iki ayrı gözlemevinden aynı anda bir rapor gelmişti. "*Warner*" ve "*Washburn Gözlemevleri*"nden aynı anda gelen raporlarda; Merkür ile Güneş arasında iki aydınlık uzaysal objenin keşfedildiği bildiriliyordu. Ancak bu objelerin keşfedilmesiyle kaybedilmesi bir olmuştur!... Çünkü isimleri bile verilemeden ortadan kaybolmuşlardır.

Astronomi literatürü, bunlara benzer daha pekçok açıklanamayan olaylarla doludur...

VII. BÖLÜM

EVRENDE ZEKİ YAŞAM

“Tüm evrende bir zerre bile olmayan
Dünyamız, canlı varlıkların yegane
meskeni değildir.

Yalnız Dünya’nın oturulabilir olabileceğine dair insanda oluşan yanlış kanaatin çok çeşitli nedenleri vardır...”

Dr. Bedri Ruhselman

DÜNYA İNSANI YILDIZLARDAN MI GETİRİLDİ?

Evren’de her şey sürekli bir değişim içindedir... Hiç bir oluşum olduğu gibi kalmamakta, her oluşum belirli ömrünü tamamladıktan sonra, yerini yeni oluşumlara bırakmaktadır...

Bu durum, tüm yıldızlar ve gezegenler için de geçerlidir... Kuşkusuz Dünyamız için de...

Nitekim Dünya’nın gidişi onu göstermektedir ki, eğer Dünya insanı varoluşunu daha uzun bir süre sürdürmek isterse, bir gün gelip, bu gezegeni terketmek ve daha elverişli koşulları olan başka bir gezegene göçetmek zorunda kalacaktır. **Bu, Dünya insanı için gelecekte kaçınılmaz bir sonudur...**

Bilimadamları hiç değilse, Dünya nüfusunun bir kısmının

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

böyle bir göçü, çok daha uzak olmayan bir gelecekte gerçekleştirmesi gerektiğini söylemektedirler.

Böyle bir göç sözkonusu olduğunda; ister istemez benzer bir durumun uzayda herhangi bir gezegenin sakinlerinin de bir zamanlar başına gelmiş olabileceği ve böyle göçlerden birisinin de, çok eski zamanlarda Dünyamız'a yapılmış olabileceği akıllara gelmektedir.

Dr. Axel Firsoff, "*Life, Mind and Galaxies*" isimli eserinde evrenin asıl mülkiyetinin zihne ait olabileceği üzerinde durmaktadır. Birçok filozofun da yıllar önce söylemiş olduğu gibi. Evren'in kendisi belki de canlıdır... Belki de galaksi, biyolojik ilkelerden ziyade, bizim anlayışımızın ötesinde nükleer ilkelere göre çalışan, daha yüksek bir düzenin zeki bir varlığıdır. Hiç kuşkusuz bir defaya özgü olmak üzere ilahi bir ilk yaratılış vardır. Bu yaratılışın ürünü olan fiziksel yaşam formu evreni dolduran uzaysal objelerin birinden ötekine atlamak suretiyle sürekli olarak bir yayılma halindedir.

Her zeki uygarlığın uzay yolculuğunu gerçekleştirdikten sonra, böyle bir atılımı bulması onun normal gelişiminin bir sonucu ve evrende zekanın sürekliliğinin bir gereğidir. Evrende zeka yayılışının bir galaksi içindeki görünümü, merkezden dışa doğrudur. Bu yayılış sırasında teknik uygarlıkların temsilcileri tüm birikimlerini, kendilerine uygun yaşam koşulları içeren yeni gezegenlere bırakırlar.

Yıldızlar kendi gezegen sistemlerini enerji bakımından besleyemez duruma geldiklerinde, o sistemler içinde gelişmiş uygarlıkların daha genç yıldız sistemlerine doğru kaymaları ve bu hareketin hiç sona ermeksizin galaksi içinde sürmesi büyük bir olasılık halinde karşımızda bulunmaktadır.

Aynı durum, bizim sistemimiz için de sözkonusudur...

Günümüzde yapılan "yıldız oluşumları ve evrimleri" konusundaki tüm araştırmalar; başka yıldızlarda olduğu gibi bizim güneşimizin de, sistemimizdeki yaşam formları için enerji

kaynağı olma özelliğini sonsuza kadar sürdüremeyeceğini açıkça göstermiştir. Çünkü Güneşimiz'in de bir ömrü vardır. Güneşimiz doğal evrimi gereği, "*kritik ısı derecelerine*" yaklaştıkça, özellikle birinci asteroid kuşağı içindeki gezegen ve uydularda bulunan yaşam formlarının değişikliğe uymaları bir yerden sonra olanaksızlaşacaktır. Güneşin sıcaklığı arttıkça dış gezegenlere doğru göç, kaçınılmaz bir hal alacaktır. Böyle bir ısı artışından sonra, Jüpiter ve Satürn gibi gezegenlerin yoğun atmosferleri kısmen buharlaşarak, canlıların yaşamları için daha elverişli bir ortam halini alabilir. Buna bağlı olarak teknolojik gelişimin de sağlayacağı olanaklarla, oralar yaşanabilir duruma getirilebilir.

Bununla birlikte, oralarda yerleşen uygarlıklar sonsuza dek kalıcı olamazlar. Çünkü Güneşimiz, sıcaklığının artmasıyla maksimum büyüklüğe ulaştıktan sonra soğumaya başlayacak ve evrim süreci içinde bir "*kızıl cüce*" halini alana kadar, en dış gezegenlerden başlamak üzere daha içerdekilere doğru büyük ısı düşüşleri olacaktır.

Kuşkusuz Güneş'teki bu değişimler milyonlarca yıllık dönemler içinde olacağından, bu değişikliği yaşayacak uygarlıklar da, yukarıda sözkonusu edilen göçleri gerçekleştirebilecek zamanı rahatlıkla bulabileceklerdir. Bunun için gerekli olan teknolojik gelişim düzeyine gerek kendi kendilerine, gerekse daha ileri teknolojik uygarlıkların yardımıyla ulaşabilmeleri de olanaklı duruma gelebilecektir.

Yaşamın galaksi içinde yayılışıyla ilgili bu görüş; bilimadamlarınca çok uzun yıllar önce ortaya atılmış bir teordir. Yani bir görüş değildir ama özellikle son yıllarda gerçekleştirilen uzaysal ve astronomik çalışmalar, bu teoriyi destekler yönde bulguları beraberinde getirmiştir. Galaksi içinde yaşamın yayılışında kolonizasyonun temel faktör olduğu, bu gün neredeyse kesine yakın bir olasılık olarak değerlendirilmektedir.

Hiç kuşkusuz zeki formlar, yeni dünyalara göçederlerken

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

yanlarına bitkileri ve değişik hayvan türlerinden örnekleri de alacaklardır. (*) Dünya üzerinde öyle bitki ve hayvan türleri vardır ki, bunların geriye doğru gelişimlerini ve ilk ortaya çıkışlarını yani eski atalarını saptayabilmek, bir yerden sonra olanaksızdır!...

Bu ileri sürülen iddiaları eski ezoterik kayıtlar da doğrular niteliktedir. Örneğin, ezoterik kayıtlarda "*Yunus Balıkla*"nın, "*Karuncalar*"ın ve "*Arılar*"ın Sirius Yıldız Sistemi'ne ait bir gezegenden Dünya'ya getirildiği söylenir.

Dünya insanının evrende varoluşunu sürdürmek istemesi durumunda, bir gün gelip bu gezegeni terketmek, hiç değilse insanların bir kısmını daha elverişli koşulları bulunan başka bir gezegene taşımak için uzayın derinliklerine açılmak zorunda kalacağı tartışılmaz bir gerçek olarak insanlığın önünde durmaktadır.

Teknolojimizin bu gün geldiği nokta; şu an için böyle bir uzay seyahatini olanaklı kılamıyor. İnsanlı uzay araçlarıyla en yakın komşumuz olan Ay'a, insansız uzay araçlarıyla da ancak Venüs, Merih, Jüpiter ve Satürn'e kadar uzanmış bulunuyoruz.

Ay'a bir hafta içinde ulaşabiliyoruz. Fakat Merih'e ulaşabilmek için 2-3 yıllık bir süreye ihtiyacımız bulunuyor. Satürn ve Jüpiter söz konusu olduğunda ise bu süre 9 yıla çıkıyor... Güneş Sistemimiz'in dışına insanlı uzay yolculuğunu ise şimdilik düşüneyemiyoruz bile...

Görüldüğü gibi uzaklıkları bu günkü teknolojiyle katedebilmek için büyük bir zorlukla karşı karşıya kalıyoruz... Ay'ı geçer geçmez uzaklık ve zaman bir anda büyük rakkamlara sıçrayıvermektedir. Bunlara paralel olarak ortaya çıkan yakıt

(*) Kur'an-ı Kerim'de "Nuh'un Gemisi" olarak nitelendirilen ve içinde çeşitli hayvan örnekleriyle birlikte insanların da bulunduğu söylenen gemi; büyük bir kolonizasyon faaliyetinde kullanılan uzay gemilerinden belki de sadece biriydi... SINIR ÖTESİ YAYINLARI

güçlüğü nedeniyle, bilimadamları değişik yakıt sistemleri geliştirme yoluna girmişlerdir. Sıvı hidrojen-oksijen yakıtlı sistemlerden sonra ilk akla gelen, "*nükleer yakıt sistemi*" olmuştur. Bundan başka Dünya ile hedef arasında yakıt ikmal istasyonları da düşünülmüştür. Gezegenlerarası uçuşta yakıtın büyük bir kısmı Dünya gravitasyon alanı içinde kullanıldığından, ilk ve en büyük yakıt ikmal istasyonunun bu alanın hemen bitişiğinde bulundurulması uygun görülmektedir.

Kuşkusuz bütün bunları, şu anki teknolojik olanaklarımız ışığında düşünüyoruz... Gelecekte teknolojik ne tür yenilikler olacağını tam olarak bilemiyoruz... Ama yine de bazı tahminleri şimdiden ileri süren bilimadamları bulunmaktadır. Örneğin, ısıtılmanın gerçekleştirilebileceği bir teknolojik düzeye ulaştığımızda bu tür zorluklar bir anda ortadan kalkacağı ortadadır.

ABD'de ısıtılma alanında çok uzun yıllar önce başlayan çalışmaların bulunduğunu biliyoruz; ancak henüz bu noktaya erişmiş durumda değiliz. Ulaşım hala büyük bir sorun olarak karşımızda duruyor...

Güneş Sistemimiz'in dışına adım atar atmaz, güçlükler de uzaklıkla doğru orantılı olarak artırmaktadır. En yakın sistem olan Centaurus 26 trilyon mil uzaklıkta. Bu da bugünkü teknolojimizle en yakın komşu yıldız 80.000 yılda gideceğimiz anlamına gelmektedir... Işık hızına ulaşabilirsek 4-5 yıl gibi daha mantıklı sürelerle karşılaşıyoruz. Ama henüz bu hıza ulaşabilecek teknolojik araçlara da sahip değiliz...

Bu teknolojiyle başka güneş sistemlerine ulaşabilmek şu an için pek olanaklı görünmüyor... Fakat bu bizi kötümserliğe sürüklememelidir. Çünkü son 100 yıl içinde bir zamanlar hayal bile edilemeyen birçok teknolojik buluşun yaşamımıza girdiği unutulmamalıdır... 2000 yıllık bir süre içinde teknolojideki ilerlemenin büyük bir bölümü; büyük bir sıçrama göstererek son 100 yıl içinde gerçekleşmiştir. Artık teorik de olsa, ışık hızı

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

zına ulaşılabilmektedir. Bunun önümüzdeki 100 yıl içinde pratiğe geçirilemeyeceğini kim iddia edebilir ki?...

Özellikle uzay teknolojisi gittikçe artan bir hızla ilerlediğine göre, önümüzdeki 100 yıllık dönem, uzay yolculuğunda, herhalde bugün aklımızın kenarından bile geçmeyen yeni yöntem ve araçlar geliştirecektir. Ayrıca uzay yolculuğunda Parapsikoloji alanındaki gelişmelerden de yararlanılacağı olasılık dahilinde görülmektedir. Zaten bu alandaki araştırmalar halen sürdürülmektedir. Örneğin, Parapsikoloji'nin ilk kez uzay çalışmalarıyla kullanılabiliyor kullanılamayacağı. Ay'a yolculukları sırasında Apollo astronotlarınca başarıyla gerçekleştirilen "telepati" deneylerinde kanıtlanmıştı. İlerki uzay çalışmalarında fiziksel transferi gerçekleştirmede yine Parapsikoloji'nin araştırma alanlarından biri olan "Transportasyon"un (ışınlama) kullanılma şansı açık görülmektedir.

Evet... O günler geldiğinde, yukarıdaki yöntemleri mi kullanacağız yoksa şimdi düşünemediğimiz başka yöntemlerle mi başka dünyalara kolonizasyonlar düzenleyeceğiz?... Bunu şimdiden kestirmek oldukça zor... Fakat şunu şimdiden kesin olarak söyleyebiliyoruz: ***"Dünya insanının hiç değilse bir kısmının çok uzak olmayan bir gelecekte, başka dünyalara koloniler kuracağı kaçınılmaz bir kader olacaktır..."***

Şimdi asıl sorumuzu sorabiliriz:

Bu kolonizasyon işini Dünyamız'ın geleceği için normal bir sonuç olarak görüyorsunuz da, geçmişimiz için böyle bir şeyi neden düşünmeyelim?...

Kaldı ki, bunu düşündürecek tarih öncesi o kadar çok belge var ki... Mağara resimlerinden tutun da, mitolojilere varıncaya kadar... Ayrıca Afrika Kıtası'ndaki Dogon Kabilesi gibi otantik kültürlerini koruyabilen bazı toplumların, günümüzde hala bu hatıraları unutmadıklarını da hatırlatalım...

Peki, Dünya'da koloni kurmuş olan bu ileri kültür temsilcilerinin üstün teknolojik bilgileri nereye gitti?... Bu soruya

şöyle bir yanıt vermek mümkün:

Araçları zamanla eskidi... Hatta belki de belli bir süre sonra bilerek ortadan kaldırıldı. Kozmik kökenli bilgileri ise nesiller boyunca korunamayarak, unutulup gitti... Bu bilgiler sadece mitolojilerde ve “*ezoterik kökenli*” bilgilerde varlığını sürdürdürebildi...

Belki de Dünyamız’a gelenler burada biyolojik bedenleri oluşturduktan sonra geri de gitmiş olabilirler... Bunu da tam olarak bilemiyoruz...

İşte tüm bunlar birgün tüm açıklığıyla ortaya çıkacaktır... Çünkü insanlığın topyekün içine girdiği unutma sürecinin sonlarına doğru yaklaşmakta ve “*uyanışın eşiği*” aşılmayı beklemektedir. Hem binlerce yıl önce söylenmiş tüm “*alametler*” (belirtiler) bunu göstermekte hem de, yeni edinilen Parapsikolojik ve Ufolojik bilgiler bunları doğrulamaktadır...

Parapsikoloji ve Ufoloji... Bu iki bilim dalına gelecekte çok daha büyük iş düşeyeceği benziyor... Yeter ki ciddi ellerde etüd edilebilsin..

EVRENDE ZEKİ YAŞAMIN ANLAMI

Dünya insanının uzayın keşfiyle ilgili başarıları, bilim alanında olduğu kadar, insanın şuur yapısında da, evren görüşünde de, canlılık anlayışında da bir takım değişikliklere neden olmaktadır. Dar kişisel görüşlerin yerlerini yavaş yavaş daha hoşgörülü, evreni kapsayan bir “*varlık*”, “*canlılık*” ve “*yaşam*” anlayışı almaktadır... Bu araştırmada katedilen yolların üzerinde kuşkusuz ki, yeni yeni zorluklarla karşılaşmaktadır. **Fakat her bir zorluk, her bilinmeyen, “Dünya İnsanı” için bir evrim dürtüsünden başka bir şey değildir.** Yaratılmış olan evreni, onun içinde yaşayan varlıklar hem tanımaya çalışıyorlar, hem de daha yeni olanak ve anlayışlara ulaşıyorlar.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Böylelikle **“ruhsal evrimlerini”** çeşitli ortamlarda, değişik gezegenlerde sürdürüyorlar.

Evren’in büyüklüğü karşısında bir nokta konumunda olan küçücük Dünya Gezegeni üzerinde yaşamın başlayıp yine burada sona erdiğini, evrenin en akıllı canlılarının sadece burada bulunduğunu, artık sağduyu sahibi hemen hemen kimse söyleyemez oldu.

Yaşam ağacının kökü evrenin başka bir yerinde, dalları başka bir yerinde... Meyveleri ise her yerde... Belki de bu ulu evren ağacının küçücük körpe bir filizi Dünya’daki yaşamı oluşturmaktadır...

EVRENSEL ANLAYIŞ

“Evrenin yavaş yavaş tanınması, bizleri de yavaş yavaş evreni kapsayan bir anlayışa doğru yönlendirmektedir” demiştik... **İşte bunun adı evrensel anlayıştır...** Bu anlayış Dünya sınırlarını aşan yeni milenyumun yani yeni çağın realitesidir...

Dünya’nın dört bir köşesinde kök salmakta olan **“Yeni Çağ”**’ın bu yeni anlayışında, evreni kucaklayan sınır ötesi bir anlayış egemendir...

Bunu biraz açalım:

Dünya’dan başka gezegenlerde de yaşamın bulunması, bizler gibi hatta bizden çok daha ileri düzeyli gelişmiş zeki varlıkların bulunması ne anlama gelir? Bu yeni realiteye ilgisiz kalabilir miyiz? Bu yeni durum karşısında Dünya insanı nasıl bir tavır alacaktır? Dünyamız’a çok eski zamanlardan beri gelmekte oldukları artık ayan beyan ortaya çıkmış bulunan **“Dünya - Dış Uygarlıklar”**’ın temsilcilerinin bu konudaki düşünceleri nelerdir?

Günümüz uzay biliminde gün geçtikçe önem kazanmakta olan **“Dünya - Dış Yaşam”** konusunun bu yanına yani ruhsal

varlık açısından evrende yaşamın yaygın oluşunun anlamına değinmeden satırlarımıza son vermek istemiyoruz...

Bu konu aslında günümüzün en ileri bilimsel kurum ve araştırma merkezlerinde, çeşitli bilim dallarının disiplini içinde çalışan bilimadamlarınca incelenmekte fakat elde edilen sonuçların tamamı olduğu gibi kamuoyuna açıklanmamaktadır. **Çünkü bunlar, Dünya üzerinde ekonomik, siyasal, ve dinsel açıdan köklü değişikliklere neden olacak nitelikteki bilgilerdir.** Bu değişiklikleri kabul edebilmek için, Dünya insanının buna hazır olması gerekmektedir.

Dünya'yı evrenin merkezi sayan görüşün, gezegenimizde "bir gerçek" olarak okutulduğu ve kabul edildiği günler çok geride kalmış, çeşitli bilim dallarında pekçok yeni keşifler yapılmış olmasına rağmen; yine de Dünya'dan başka bir yerde de yaşam olabileceği fikrine nedense hala sıcak bakamayanların bulunduğunu görüyoruz...

Büyük çoğunluk henüz bu "tolerans" ve "şuur açıklığı - na" ulaşmış değildir... Bu nedenle hala Orta Çağ zihniyetiyle; politik, ekonomik ve dinsel endişelerle yeni buluş ve keşifler ve bunların getirdiği bilgiler, ne yazık ki "Dünya İnsanı"ndan saklanmaktadır. Bir evren yolcusu olan varlığın ruhsal evrimi açısından bunun ne kadar sakıncalı olduğunun burada altını çizmek istiyoruz...

Her şey zamanını beklemektedir... Çünkü her şey zamanı geldiğinde, bütün dünyasal engellere rağmen, apaçık ortaya çıkacaktır. Gerçeklerin ışığıyla gezegenimizin aydınlatıldığı gün, şaşkınlıktan düşüp bayılmamak için, gözlerimizi şimdiden bu işığa alıştırmaya çalışmalıyız.

Bu yeni duruma insanların kendisini hazırlayabilmesi için tek bir şeye ihtiyaçları bulunmaktadır: **Bilgiye...**

EVREN YASALARI

Evren, günümüz biliminin ölçmekte aciz kaldığı uçsuz bucaksız bir laboratuvarıdır. "*Evren Laboratuvarı*"nda geçen sonsuz olaylara nüfuz ettikçe, bu olayların işleyişindeki mekanizmayı kavradıkça, insanın etkinliği artar. "*Tedric Yasası*"na göre işleyen bu oluşum içinde; varlıkların adım adım yürümesi, çok çaba göstermesi ve deneyim geçirmesi gerekir. Evrende her yaşam sahibi varlık araştırmacıdır... Onun dünyalardan dünyalara geçerek seyreden yolculuğunun nedeni budur. Bu evrensel yolculuğa belki aynı anda ve aynı yerden başlanmıştı ama yolculuk sırasında gösterilen çabalarla bazı yolcular daha öne geçtiler... Bazıları da gerilerde kaldılar... İleri geçenlerin geride kalanlara yardım ellerini uzatmaları doğal, ama geride kalanlar da bu yardımı alacak durumda olmalıdır.

"*Dünya İnsanı*" Yontma Taş Devri'ndeki çok dar düşünce skalasını, zamanımızın geniş zihinsel etkinliklerine eriştirebildiği gibi, daha kimbilir hangi düşünce ve duygu zirvelerine de ulaşabilecektir... Bunu şimdiden kestirmek bile zor...

Günümüzde ulaşılan bilimsel anlayış, maddesel evrenin devasa boyutlarını kısmen de olsa ortaya çıkartabilmiştir. Ancak maddesel evrenin gerek mikro, gerekse de makro yapısı öyle bir panoromayı gözler önüne sermiştir ki, bu devasa sonsuzluk içinde biz onun hangi noktasında yaşadığımızı bile anlayabilmekten açiz bulunuyoruz. Uzayın makro sonsuzluğunun yanısıra, atomsal yapıdaki mikro sonsuzluk da, şu anki düşünce skalamızda algılanabilir bir konu olmaktan çok uzaktır.

Ne fiziksel, ne de matematiksel bilgilerimiz evrenin gerçek niteliğini gözler önüne serebilmeye yetmektedir.

Bu sonsuzluk ve bilinmezlik içinde yaşamın sadece Dünya üzerinde ortaya çıkmış olabileceğini ileri sürebilecek tek bir kanıt bile insanoğlunun elinde yoktur. Buna karşılık evrende yalnız olmadığımızla ilgili kanıtlar sayılamayacak kadar çok-

tur. Ancak yine de sanki sadece biz Dünyalılar'la kısıtlı bir evrende yaşıyormuş gibi, çoğu zaman başımızı Dünya'dan evrene doğru kaldıramıyor ve böyle bir anlayışın içimizde yeşermesine izin veremiyoruz...

İnsanda yerleşen böyle bir kaaatin çok çeşitli nedenleri vardır. Burada bunları teker teker saymayı gereksiz görüyoruz. **"Otomatik bir yaşamı benimseyen bir insan, her olayı ancak kendi açısından görebilir ve gördüğü gibi olmasını ister."** İşte insanın bu özelliği daha doğrusu bu alışkanlığı, onun evrensel bir anlayışa ulaşmasına en büyük engeli oluşturur. Bunun sonucu olarak da, insan hep aynı şekilde düşünme alışkanlığı içindeki bir girdabın içinde kendisini buluverir.

İşte bu girdaptan kurtulmak çok zordur...

Böyle bir girdabın içinde yaşayan insana başka realiteler rahatsız edici ve nahoş gelir. Tabii ki evrende zeki yaşam anlayışı da.. Çünkü ona göre canlı bir varlığın yaşayabilmesi için belirli sıcaklık derecelerine ihtiyaç vardır. Onun sınırını ne aşağıdan, ne de yukarıdan aşmamak gerekir. Hava basıncı, sıcaklık, su ve belirli bileşimdeki atmosfer ihtiyacı gibi konularda da hep aynı düşünce egemen olur. Girdapta yaşayan insan belirli konulara bu açıdan bakmaya o kadar sıkı sıkıya bağlanmıştır ki, bunun dışındaki herhangi bir realiteyi aklına bile getirmek istemez. Örneğin Ay'da su yoktur. Bir varlık susuz nasıl yaşar? O halde Ay'da yaşamın olabilmesi olanaklı değildir... Oysaki bu tür fikir yürütmeler genellikle, yanlış bir enformasyondan hareket edilerek üretilir. Aynen yukarıda olduğu gibi... Yani Ay'da su yoktur enformasyonu buna çok güzel bir örnektir. Çünkü Ay'da su vardır.

Ay yüzeyini araştırmak ve haritasını çıkartmak amacıyla 1998'in Ocak ayında Ay'a gönderilen uzay robotu, donmuş durumdaki suyu Ay'ın kutup bölgelerinde ortaya çıkardı. NASA'daki araştırmacıların hesaplarına göre, 11 milyon ile 330 milyon ton donmuş su kütlesi, Ay'ın kuzey kutbunda yaklaşık

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

46.000 km²'ye, güney kutbunda ise yaklaşık 18.000 km²'ye yayılmış bulunmaktadır. Ayrıca hemen yeri gelmişken şunu da belirtelim ki, Ay'da su bulunması, uzay çalışmalarının geleceği açısından oldukça önemli sayılıyor. Uzay adamları suyu ayrıştırarak, solunumları için gerekli olan oksijeni kendileri elde edebilecekler. Hatta sudaki O₂ ve H'den roket yakıtı bile yapabilecekler. Bu sayede de Ay, uzay araştırmaları için bir üs olacak. (Bu haber 05.03.1998 tarihinde TRT Radyo-1'de yayınlanmıştır.)

Ay'da suyun bulunduğu kesinleşmiştir. Ama bu haberi duymayan ya da bu konuda hiç bir araştırma yapmayan biri Ay'da hala suyun olmadığını düşünebilir. Bu, pekçok yeni bilgiler için de geçerli bir durumdur. Pekçok yeni bilgi bu şekilde insanlara ulaşamaz... Özellikle de yurdumuzda okuma alışkanlığının neredeyse hiç denecek kadar az olmasından dolayı, halkımızın büyük bir bölümü, televizyondan izledikleriyle yetinmek zorunda kalmaktadır.

Girdap içinde yaşayan insanın işte bir başka özelliği de budur... Yani herhangi bir konu hakkında bilgi sahibi olmamasına rağmen, o konu hakkında fikir sahibi olduğunu zanneder. Onun için kulaktan dolma bilgiler yeterlidir. Olaylara tek taraflı yaklaşır ve tek taraflı hükümler verir. Bu hükümlerin, aynı görüşe aynı bağnazlık ve bilgisizlikle bağlı başka insanlar tarafından kabul edilmesi de o kadar kolay olur.

Tek taraflı hükümlerden kaçınmak için hiç değilse bazı temel kozmik bilgilerden, o insanın kısmen de olsa haberdar olması gerekir. Çünkü bilgi olmadan kıyas ve akıl yürütme yapılabilmesi olanaklı değildir.

Örneğin, bizim gezegenimizin dışında da; farklı biçimlerde de olsa, başka yaşamların da bulunabileceği çok basit bir akıl yürütmeye bile bulunabilir. Fakat bunun için insanın kendi niteliklerini bilmesi gerekir. Böylelikle bunun yanıtı kendiliğinden ortaya çıkar. Şöyle ki: İnsanın dünyadaki maddesel varlığı Ruhsal enerjinin Dünya maddelerini kullanmasıyla oluşur.

Bedeni oluşturan elementler bu Dünya'nın maddelerindendir. Peki Dünya'nın maddelerini bedeninde kullanan ruhsal enerji, Merih'in, Satürn'ün ya da Güneş'in maddelerini o şartlara uygun bir formda kullanamaz mı? Tabii ki kullanır. Hatta evrenin başka köşelerindeki bazı maddeleri çok daha kolay kullanabilir.

İşte bu everensel ilkenin bilinmesi, pekçok sorunun yanıtını da beraberinde getirir. Çünkü bu kozmik bilgi yani ruhsal enerjinin farklı boyutlardaki maddeleri kullanabilme özelliğine sahip olması: bu konuda kıyas yapabilme olanağı sağlar.

Konunun can alıcı noktası burada düğümlenir. Eğer insan da hiç değilse çok temel olan bazı kozmik bilgiler varsa, bazı meseleleri çok daha kolay çözer. Aksi takdirde o girdabın içinde bütün bir ömür boyunca dönmekten kendisini kurtaramaz... Hatta ölüm ötesi yaşamında bile...

MADDE ÖTESİ

Yeni çağın düşünce biçiminin; sadece maddesel açıdan evrene bakan bir zihniyetle geliştirilebilmesine olanak yoktur.

Sadece maddesel görüş açısından evrene bakmak, gerçeklerin daha çabuk anlaşılmasını zorlaştırmaktan başka bir işe yaramayacak, dolayısıyla da Dünya insanının yeni realitelere uyumu daha zahmetli olacaktır.

Yaşamı sadece maddesel niteliklerle sınırlı sayan düşünce sahipleri, yaşamın sadece bu Dünya maddelerine özgü olduğunu iddia ederlerse buna karşı diyeceğimiz kalmaz. Ancak bu iddianın kıymet kazanabilmesi için "*Klasik Ademci Materyalist Zihniyet*"in temel ilkelerinde davasını kazanmış olması gerekir.

Dünya'dan başka gezegenlerde de yaşam olmasıyla; ruh-

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

sal varlıkların evrimleri arasında önemli bir ilişki vardır. Spirito-
loji uzun yıllardır bu konuya dikkatleri çekmeye çalışmıştır.
Günümüzde ise modern bilimin dalları arasında bulunan Ekzo-
biyoloji, kullandığı bilimsel yöntemlerle Dünya'dan başka yer-
lerde de ruhsal varlıklar için evrim alanları olduğunu ortaya çı-
karmak için çalışmalarını sürdürür. Yeni Çağ'ın yeni anlayışla-
rı içinde önemli bir yere sahip bulunan "*Evrende Zeki Yaşam*"
kültürü içinde en önemli kriterlerden biri işte budur...

Ekzobiyojik ve Ufolojik çalışmalarla, "*ruhsal evrimin
evrensel nitelikte olduğu ilkesi*" çok daha anlamlı bir şekle gel-
miş durumdadır. Kuşkusuz bunlara fizikle metafiziğin birbirini
tamamlar nitelikteki çalışmalarını da eklememiz gerekir. Yurt-
dışındaki birçok bilimadamı bu birlikteliği psikoloji ile parapsi-
koloji arasına da taşımış durumdadır. (*) Bu da insanın tanın-
ması yolunda büyük adımların atılmasına neden olmuştur.
Tabii evrenin de...

PARAPSIKOLOJİ VE UFOLOJİ

Ufolojik olayların anlaşılmasında Parapsikoloji'nin önemli
bir katkısı vardır. Çünkü bilinen bazı Ufolojik tezahürlerin ar-
dında ancak Parapsikoloji ile açıklanabilecek fenomenler bu-
lunmaktadır. Örneğin, Parapsikoloji'nin araştırma alanına gi-
ren materyalizasyon ve demateryalizasyon fenomenleri vardır.
Bu fenomenler bir anda ortaya çıkan maddeler ve bir anda or-
tadan kaybolan maddelerle ilgilidir.

UFOlar'ın çoğu aniden ortaya çıkar ve aniden kaybolur. Bu
kayboluşun hızla ilgisi yoktur... Burada "*materyalizasyon*" ve
"*demateryalizasyon*" fenomeni söz konusudur. Bu olay, uzayı-
ların madde üzerindeki egemenliklerini ve maddeyi kullanabil-

(*) Bir örnek olmak üzere bakınız: "HİÇLİKTEKİ MUCİZE", Dr.
Brain O'LEARY (Astronot ve Fizik Profesörü)

medeki hünerlerini göstermesi bakımından çok önemlidir. Ancak bu fenomenin ne olduğunu anlayabilmek için Parapsikoloji'ye ihtiyaç vardır.

Yine Parapsikoloji'nin a ıklayabildi i bir başka Ufolojik konu da, uzaylılarla kurulan telepatik ba lantılardır... Bu da Parapsikoloji'nin konusuna giren bir araştırma alanıdır.

Bazı Ufolojik olaylarda, yerden bazı maddelerin hiç bir fiziksel temas olmaksızın havalandırıldı ı gözlemlenmiştir. Bu da Parapsikolojik bir fenomen olup, Parapsikoloji'de "*Levitas - yon*" adı altında incelenmektedir.

Yukarıda saydığımız bu birkaç örnekten de anlaşılacağı üzere, Ufoloji hakkında yeterli bir bilgiye sahip olabilmek için kesinlikle Parapsikoloji'den de yararlanmak gerekmektedir.

UFO FELSEFESİ

2000'li yılların anlayışında; "*Her  ey Dünya'da ba lar, Dünya'da biter*"  eklindeki bir düşünceye yer olmayacağı artık çok açık bir şekilde ortaya  ıkmi  bulunmaktadır. Çünkü hiç bir şey sadece dünyada ba lamamı  ve dünyada bitmemi tir.   te 2000'li yılların bilimsel anlayışında gelinen nokta budur...

Bu noktadan hareketle, Ufoloji'nin sadece gökyüzünde görülen "*tanımlanamayan uçan cisimleri*" araştıran bir bilim olmadığını söyleyebiliriz. **Ufoloji'nin altında büyük bir yaşam felsefesi vardır.** Bu da dünya ile sınırlı olmayan, evrensel yaşam ve varoluşun s rekli i ilkesine dayanan bir olgudur.

Ufoloji ile ilgilenenler görmüşlerdir ki; Uçandaireler 1947- 1948'lerde ortaya  ıkmi  bir olay olmayıp, kökeni çok eskilere kadar uzanan, Dünya insanını bütün  a lar boyunca meşgul etmiş bir konudur.

Çünkü gökyüzü, yeryüzü ile bağlantısını hiç bir zaman

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

kesmemiştir...

İnsanlık tarihi incelendiğinde, bu çok daha net bir şekilde görülür. Örneğin, tarihin hangi dönemine bakarsanız bakın, insanların bir toplum olarak yaşadıkları her yerde, bir inanç sistemi de oluşuvermiştir. Bütün bu inanç sistemlerini karşılaştırmalı olarak ele alacak olursak, birirleriyle büyük bir paralellik içinde oldukları görülür. Kullandıkları isimler ve semboller her ne kadar farklı gibi görünse de, konunun özde aynı kökenlere bağlı olduğu artık kesin olarak bilinmektedir.

Konuyu biraz açalım:

Bu inançları incelediğimiz zaman hemen iki kola ayrıldığını görürüz: Bunların bir kısmı "*ruhsal yönlü inançlar*", bir kısmı ise "*maddesel yönlü inançlar*"dır. Maddesel yönlü inançlar içinde mitolojiler yer alır. Bu inanç sistemlerini izlediğimizde derhal gökyüzünün kendisini hissettirdiği görülür: "*Gökyüzünden inenler*", "*Işıklar içinde bir anda ortaya çıkanlar*", "*Gökyüzünden ışıklar saçarak gelen Tanrılar*" ve bu tür sembollere büründürülmüş çeşitli motifler...

Konunun ruhsal yönüne geçtiğimizde; -ki bu daha çok dinler tarafından kullanılmıştır- birtakım görünmeyen ruhsal varlıkların belirli kişilere hitap ettiği, onlara vahiyler verdiği, ve bu yolla insanlara "*ilahi-kozmik*" bilgileri çeitli sembollere büründürerek verdikleri görürülür... Dünya üzerinde yaşamış hangi eski toplumu ele alırsanız alın derhal bu iki temel öğeyle karşılaşsınız. Buradan da hem fiziksel organizasyonun, hem de ruhsal organizasyonun birlikte hareket ederek, toplumları geliştirmeye çalıştıkları anlaşılmaktadır.

Fiziksel Organizasyon "*Uzaylılar*"dan, Ruhsal Organizasyon ise, "*Yönetici Ruhsal Planlar*"dan oluşmuştur. Bunlar, "*Evrensel İdare Mekanizması*"nın iki ayrı kolu, iki ayrı öğesidir... (*)

(*) Ayrıntılı bilgi için bakınız: "SON ÜÇ PEYGAMBER", Sınır Ötesi Yayınları.

Bu her iki ögenin de, Dünya üzerindeki dinlerin oluşumunda etkin işlevleri olmuştur. En eski dinden, en yenisine kadar tüm dinlerde bu unsurlar çok net bir şekilde kendisini hissettirir.

Varlıkların evrensel gelişimleri ve ruhsal evrimleri açısından bu birlikteliğe ihtiyaç vardır.

Örneğin Yeryüzünde bir ırkın, "*Dünya Dışı*" bir başka ırk tarafından genetik olarak aşılandığını varsayalım... (*) Bu aşılardan sonra doğan bebeklerin genetik özellikleri eskisinden çok daha üstün özellikler gösterirse bundan kim yararlanacaktır? Kuşkusuz ki, o bedene enkarn olacak ruhsal varlıklar... Uzaysal yönden gelen aşılamalardan sonra ortaya çıkan bu daha geniş kapsamlı özelliklere sahip olacak bedenlerin kullanılması, ruhsal varlıklara daha fazla uygulama ve gelişim olanaklarını da beraberinde getirecektir. Böylelikle bu bedeni kullanan ruhsal varlıklar; örneğin bir telepatinin ya da bir astral seyahatin fizik dünyada nasıl uygulanabildiğini rahatlıkla bizzat kendileri deneyerek görme ve anlama olanağına ulaşabileceklerdir. Ya da bedeninin başka özelliklerinden yararlanma imkanına... Belki de bu vesileyle beyninin daha fazla bölümlerini kullanabilecek ve bizim bugün dahi olarak nitelendirdiğimiz Einstein gibi insanlar, normal insanlar konumuna gelecektir...

Örnekleri çoğaltmak mümkün... Ancak şunu söylemeye çalışıyoruz ki, "*Evrensel İdare Mekanizması*"nda uzaylıların çok önemli bir işlevi vardır. Bu işlev Dünyamız için de geçerli

(*) Tarihin eski dönemlerinde, Dünya üzerinde bu tür genetik aşılamaların yapıldığına dair çok sayıda mitolojik kaynaklı, yazılı tarihi belge vardır. Bu tarihi belgeler arasında Türk Mitolojisi'nde geçen anlatımlar dikkatle okunursa, Türkler'in de bir zamanlar genetik bir aşılamaya uğradığı çok açık bir şekilde görülür. Türkler'in "Gök-Kurt"tan türeyiş efsanelerinin altında yatan gerçek budur. Ayrıntılı bilgi için bakınız: "GİZLİ SİRLER ÖĞRETİSİ", Sınır Ötesi Yayınları.

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

olup çok eski çağlardan günümüze kadar bazen açık ama çoğu kez gizli olarak sürdürülmektedir...

MUHAMMED PEYGAMBER KİMİNLE KONUŞMUŞTU?...

Yeri gelmişken konumuzla ilgili olabileceğini düşündüğümüz, Muhammed Peygamber'in başından geçen önemli bir olayı burada sizlere anımsatmak istiyoruz.

Hepimizin bildiği gibi -ki bu hadis kaynakları tarafından da doğrulanmıştır- İslam Tarihi, Muhammed Peygamber'in Cebrail'i gördüğünü söyler:

Bir vahada çevresindekilerle birlikte bulunduğu bir sıra, yanları na gayet parlak gözlü etkili bir Arap gelir. Bir süre orada bulunanlara ve Muhammed'le konuştuktan sonra kalkıp gider. Daha sonra bu gelenin Cebrail olduğunu, Muhammed yanındakilere söyler.

Bu doğru ve apaçık bir hadistir.

Peki biz gelelim bu olayın ardındaki gerçeğe:

Bu olay Parapsikolojik açıdan iki açıklaması olabilir.

1- Cebrail olarak yanındakilere ifade ettiği varlık insan görünümünde kendisini gösteren bir uzaylıdır.

2- Kendisine tebliğ veren ruhsal plandan bir sözcünün; bir ruhsal celsede medyumdan çıkan ektoplazmayı kullanarak, bir insan görünümünde mataryalize olması gibi, kendisini göstermesidir.

Ezoterizm ile ilgilenenler, Muhammed Peygamber'in konuştuğu bu kişinin Agartalı olma ihtimalinin de bulunduğunu söylerlerse de; konunun ardındaki sır, günümüze kadar tam olarak açığa çıkabilmiş değildir...

Bütün bunlar ve daha başka saklı bulunan sırlar, insanoğlunun anlayışındaki gelişmeye paralel olarak 2000'li yıllarda teker teker ortaya çıkacaktır.

Şunu unutmamak gerekir ki, insani eksikliklerimizden do-

layı şimdiye kadar birçok gerçeğin önüne kendi ellerimizle engeller kurmuş ve onların arkasındaki sırları farkedememiştik. Farkedemediğimiz için de yine birçok şeyi reddetmeyi seçmiştik. Ancak tarih; yüzyıllarca reddedip alay ettiklerimizi, daha sonra kabul etmek zorunda kaldığımız olaylarla doludur...

Buharlı gemilerin okyanusu geçmelerinin olanaksız olduğuna inan bir bilimadaminin bunu kanıtlamak için yazdığı bir kitabı vardı... Ancak ne acıdır ki, bu bilimadaminin kitabı piyasada satışa çıkartıldıktan kısa bir süre sonra, buharlı gemiler okyanusu geçmeye başlamışlardı...

Buna benzer o kadar çok örnek var ki...

Aynı şey günümüzde Ufolar için geçerlidir... Günümüzde de Ufolar'ın Dünyamıza kadar gelemeyeceğine inanan ve bunu kanıtlamak için sayısız makaleler yayınlayan birçok bilimadamı vardır...

Umarız sonları tarihteki diğer tutucu bilimadamlarınıninki gibi olmaz...

BAZILARI NEDEN İNANMAK İSTEMEZLER?

Dünya-Dışı bir realitenin varlığı, Dünya'da resmen kabul ve ilan edildiği takdirde ne olurdu?

Çok şey olurdu...

Örneğin, politik, askeri, dini, ekonomik ve daha pekçok alanda köklü anlayış ve kavrayış farklılıkları bir anda kendisini gösterirdi...

Şimdiki sistemler büyük bir oranda değişme tehlikesiyle karşı karşıya kalırdı... Evet bu büyük bir tehlike olurdu!... Çünkü insanlar daha şuurlu hareket etmeye başlarlar ve Dünya sınırlarını aşan evrensel bir anlayışın ilk kıvılcamları Dünya'yı sarabilirdi... Bu birileri için düşünülemeyecek kadar büyük bir tehlike değil midir?

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

Evet... Bu çok ama çok büyük bir tehlike olurdu!...

İşte Uçandaireler sorununa karşı "ört-bas" kampanyasını yürütenlerin birinci nedeni ve korkuları budur... Daha açık ve tek bir cümleyle özetleyecek olursak: *"İnsanların bilgilenmesini ve şuurlanması istemedikleri için; 'Evren'de Zeki Yaşam' fikri insanlarımızı unutturulmaya çalışılmaktadır"* diyebiliriz...

Mademki varlar, neden Taksim'e inmiyorlar?

"Dünya - Dışı Uygarlıklar" fikrini kabul edemeyenlerin hemen öne sürdükleri klasik bir soru vardır:

– "Efendim, mademki bunlar bu kadar reel nesnelerdir ve niyetleri de kötü değildir, o halde büyük şehirlerin meydanlarına ya da başkentlerin parlamento binaları önüne neden inmiyorlar?"

Bunun tek bir nedeni var: Genel çoğunluk olarak böyle bir buluşmaya Dünya insanı olarak henüz hepimizin hazır olmaması...

Uçandaireler iyi ki, bu kuşkucuların arzularına uyarak hareket etmiyorlar. Eğer onların düşündüğü gibi yapmış olsalardı, Dünyamız'daki dengelerin bir anda değişmesi, yaşamı büyük oranda olumsuz yönde etkileyebilir ve bazı karışıklıkların önü alınamazdı...

Şimdi bir an için, İstanbul'daki Taksim Alanı'na bir uçandairenin indiğini düşünelim: O andan itibaren neler olurdu acaba? Hayalimizi biraz zorlayalım...

Herhalde tüm medya kuruluşları, birkaç dakika sonra onun çevresinde toplanıverirlerdi. Hemen sonra da polisler ve askeri güçler oraya seferber olurdu. Hatta NATO ve ABD bile askeri güçlerini buraya yollamakta gecikmezdi...

Gelen uçandairenin çevresine yaydığı manyetik alandan dolayı belki yanına bile yaklaşamadıklarını anlayınca o Dün-

ya'yı iki eli arasında tutan ABD'nin düşeceği durumu hiç düşünebiliyor musunuz? Dünya halklarının gözünde o koskoca ABD ne kadar da küçük bir güç oluverecektir?...

Her halde bu andan itibaren yapılabilecek ilk şey bilimadamlarından konunun açıklanması olacaktır... Uçandaireler dünyamıza gelemez diye bas bas bağırان ve kasım kasım kasılan bilimadamları bu meseleyi acaba nasıl açıklayabileceklerdir?

Hepsi olmasa bile özellikle bazı bilimadamlarına karşı güven kalmayacak, çünkü göklere çıkardıkları bilimleri bu konuda bir işe yaramayacaktır.

Ya din adamları?...

Şimdi bu uçandaireyi nasıl yorumlayabileceklerdir acaba? Bunca zamandır UFOlar gerçek dışıdır diye açıklama yapan müftüler, camideki hocalar, hatta Diyanet İşleri Başkanları... Evet... Şimdi acaba ne yapacaklardır?...

Bunların ne diyeceklerini bilemeyiz ama halkın bunlara söyleyecekleri çok şeyi olacaktır herhalde... Şimdiye kadar gerçekleri bizden gizlediniz diye isyan edenlerin sayısı herhalde hiç de az olmayacaktır...

Hele bir de "Uçandaire"nin içinden "Dünya -Dışı" bir varlığı çıkararak insanlara bazı evrensel bilgileri aktarmaya başladığını varsayacak olursak... İşte bunu düşünmek bile insanın tüylerini ürpertiyor...

Bir anda insanlar kendilerinden çok daha güçlü bir canlının Dünyamıza geldiğini gördüklerinde her halde ondan önce korkacak, sonra da onun söylediklerini can kulağıyla dinlemeye başlayacaklardır... Televizyonlar canlı yayında uzaylı varlıktan aldıkları mesajları Dünya'ya ilettikçe yer yerinden oynayacak ve büyük bir şok dalgası, Taksim Meydanı'ndan tüm Dünya'ya yayılma başlayacaktır...

Belki de uzaydan "Tanrılar"ın geldiğini düşünenler bile

"YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR"

çıkacaktır.. Aynen binlerce yıl önce olduğu gibi...

Peki böyle bir uzaylının Taksim Meydanı'na inmesi insanlığın gelişim sürecine bir yarar mı getirir yoksa zarar mı? Kuşkusuz ki, zarar getirir. Çünkü evrensel evrim sürecinde aşamalı hareket etme zorunluluğu vardır. Yüksek bir yere son sürat çıkılmaz. Aynen denizin dibinden su üstüne aniden çıkılamayacağı gibi... Böyle bir durumda nasıl vurgun yeniyorsa insanların hiç değilse belli bir bölümü ani ve şok bir bilgiyle karşılaştıklarında böyle bir vurgunla karşı karşıya kalabilir.

Bu evrensel ilkeyi yani bilginin aşamalı olarak insanlara aktarılması gerektiği ilkesini bizlerden çok daha iyi bilen **"Yüksek Uygarlık Temsilcileri"** işte bu nedenlerden dolayı, yeni realiteye insanları yavaş yavaş ve görebildiğimiz kadarıyla büyük bir ustalıklarla hazırlamaktadırlar.

Ounun için, gerek ruhsal, gerek uzaysal olaylara karşı şuurların olgunlaşmasını beklemekten başka çare yoktur. Bunlar gerçekten sarsıcı, değiştirici ve birden bire uyum sağlanması çok zor olan eylemlerdir. Ruhsal olgunluğa, içsel değişikliğe ihtiyaç vardır. Bunlar da kısa zamanda, şunun bunun arzusuyla birdenbire olacak şeyler değildir.

Bazıları neden UFOlar'a inanmak istemezler demiştik? **İşte yukarıda saydığımız nedenlerden dolayı, böylesine büyük bir realite değişimini kabullenebilecek olgunluğa gelmemiş şuurular, bu konuyu en kolay yol olarak reddederler. Daha doğrusu reddederek kurtulacaklarını zannederler...**

Bu yeni realiteye uyum, genel aşamalı evrim yasasına göre yavaş yavaş olmaktadır. Böylelikle belli bir süre sonra, *"Dünya İnsanı"* nın şuurusal evrimi yepyeni boyutlara ulaşarak sürüp gidecektir.

İlkokul çağındaki çocuğunuza birden bire lise ve üniversitede öğreneceği bilgileri veremezsiniz. Buna onu zorlamanız, ileride hiç düzeltilemeyecek uyumsuzlukları da beraberinde getirir. İşte bu yüzden, bizim gelişimimizle yakından ilgili olan

“Galaktik Uygarlıklar”, Dünya’ya geliş - gidişlerini mümkün olduğunca gizli bir şekilde sürdürmüşler ve çok kısıtlı olarak kendilerini ve gemilerini göstermişlerdir... Bunu da büyük bir ustalık içinde ayırlamış ve planlamış bulunmaktadırlar.

Zamanı geldiğinde gizli olanın üstü açılacaktır... Yeter ki, biz o zamana kadar onu görmeye ve kabullenmeye kendimizi hazırlamış ve geliştirmiş olalım...

Bütün bunlardan dolayı Uzaylılar şu ana kadar Taksim’e inmemişlerdir...

Peki ya bundan sonra?...

KAYNAKÇA

We Are Not The First	Andrew Thomas
Dünyamız'ın Gizli Sahipleri	Giovanni Scognamillo
The Spaceships of Hezekiel	J.F. Blumrich
Symbols of The Gods in Mesopotamia Art History	E.D.Van Buren
Isis Unveiled	Heredotus
A Search in Secret Egypt	H.P. Blavatsky
Gods and Spacemen Throughout History	Paul Bruton
Our Mysterious Spaceship Moon	W. Raymond Drake
Man's Unknown History	Don Wilson
Somebody Else Is On The Moon	Robert Charroux
An Introduction to Astronomy	George Leonard
Frontiers in Astronomy	Prof. Baker
White Sands Incident	Prof. Jastrow
Astronomy Today	Dr. Daniel Fry
Intelligent Life in the Universe	Fred Hoyle
The Cosmic Connection	Prof. Shklovosky, Sagan
UFO's-A Scientific Debate	Prof. Carl Sagan
Project Blue Book	Prof. Carl Sagan
UFO Anigma	Brad Steiger
UFO's - Past, Present, Future	Jacques Vallee
Colony Eart	Robert Emenegger
Our Mysterios Spaceship Moon	R. Mooney
UFO's From Behind the Iron Curtain	Donald K. Wilson
The Sirius Mystery	I.Hobana, J.Weberbergh
Interrupted Journey	Robert Temple
The Truth About Apollo-13	John G. Fuller
Milletler ve Hükümdarlar Tarihi	S.Enid Smith
UFO Gerçekleri & Yayanları	Muhammed Taberi
Galaksiler ve Evren	Farah Yurdözü
	M.E.B. Yayınları

Uzaydan Gelenler
Sovyet Rusya Ruhu Arıyor
Hücre Bilimi
Bilimin Uzak Sınırlarında
Dünyamızın Hayat Hikayesi
Tanrıların Tohumları
Ruh ve Kainat

S.Gerçeksever, E.Arıkdal
S.Gerçeksever, E.Arıkdal
Doç.Dr. Muammer Bilge
Prof. George Gamow
Prof. George Gamow
Andrew Thomas
Dr. Bedri Ruhselman

Dergiler

Ancient Skies
Flying Saucer Review
Esotera
The New Science
Viewpoint Aquarius
FSR
Astronomy

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

1- Gizli Sırlar Öğretisi

Ergun Candan

2- Yaşanmış Esrarengiz Olaylar

Yasemin Candan & Ergun Candan

3- Tekrardoğanlar

Berrin Türkoğlu

4- Atatürk'un Kehanetleri

Ali Bektan

5- Ruhsal Güçleri Geliştirme Teknikleri

Ergun Candan

6- UFO Gerçekleri & Yalanları

Farah Yurdözü

7- Yıldızlardan Gelen Tanrılar

Selman Gerçeksever

8- Son Üç Peygamber

Ergun Candan

9- Kıyamet Alametleri

Ergun Candan

10- Maya Kehanetleri

Adrian Gilbert & Maurice Cotterell

11- Rüyalar'ın Gizli Dili

Berrin Türkoğlu

12- Türkler'in Kültür Kökenleri

Ergun Candan

13- Kur'an-ı Kerim'in Şifresi

Ömer Çelakıl

13- Atlantis

Murry Hope (Çıkacak)

14- Antik Mısır Sırları

Ergun Candan (Çıkacak)

“Üstü açılmadık gizli saklı bir şey kalmayacak...”

NEW AGE YAYINLARI'NDAN YAYINLAN ve YAYINLANACAK KİTAPLARIMIZ

NEW AGE YAYINLARI
SINIR ÖTESİ YAYINLARI'NIN
YAN KURULUŞUDUR

NOSTRADAMUS

2000 VE SONRASI

R.W.Velch

KORUYUCU MELEĞİNİZLE İRTİBAT

R.W.Velch

KAHVE FALI

Jasmine

Enerji Çeken

VAMPİRLER

Joe H. SLATE, PH.D

Yeni Çağ'da

RUHSAL KORUNMA TEKNİKLERİ

DENNING & PHILLIPS

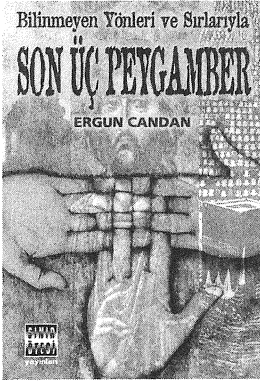
Büyücü
MERLY'NİN
GİZLİ 21 DERSİ
Douglas MONROE (Çıkacak)

ENERJİ TERAPİSİ'NE
BAŞLANGIÇ
Ted ANDREWS

Yeni Çağ'da
UYANIŞ ZAMANI
Alexander SYLVIA (Çıkacak)

PSİŞİK HAYVANLAR
Derleme (Çıkacak)

Bilinmeyen Yönleri ve Sırlarıyla **SON ÜÇ PEYGAMBER**

Şimdiye kadar hiç bir yerde ele alınmamış ve hiç bir yerde yayınlanmamış çok özel bilgilerin ele alındığı bu kitap; aynı zamanda “Dinler Tarihi”nin önemli bir bölümüne ışık tutacak nitelikte hazırlanmıştır.

Osiris Rahibi Hz. Musa’nın Mısır’daki piramitlerde eğitiliş, Hz. İsa’nın kozmik kökeni, Hz. Muhammed’in Kur’an-ı Kerim’i alışı ve vahiy mekanizmasının ne olduğu tüm açıklığıyla gizli tarihi belgeler ışığında kitapta aktarılmıştır...

Kitabın bir diğer özelliği de dinlerin gerçekte ne olup, ne olmadığını gözler önüne sermesidir... Dinlerin en temel kavramlarının bile yanlış anlaşıldığı bir dönemde, bu kitabın çıkartılması cesaret isteyen bir işti... Ancak birilerinin bunları aktarması gerekiyordu...

Bu bilgiler, tam 19 yıldır tarafımızdan saklanmış ve sadece belirli kişilere aktarılmıştır... 2000’li yıllarda daha fazla saklanmasının bir gereği olmadığı düşüncesiyle “SINIR ÖTESİ Okurları”yla paylaşıyoruz...

Umarız zamanı gelmiştir...

“Gizli Sırlar Öğretisi” adlı kitabımızın devamı niteliğindedir...

Kitabı Hazırlayan: Ergun CANDAN

Sayfa Adedi: 344

1. Baskı: Ekim 1999, - 10. Baskı: Aralık 2002

Şahitler ve Belgelerle Türkiye'de **YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR**

Şahitler ve Belgelere dayalı bu araştırma kendisinden çok sözettirdi.

Son yıllarda Türkiye genelinde meydana gelen ve normal yollarla açıklanamayan olayların aktarıldığı bu kitap, bizzat yaşayanların kendi anlatımlarından oluşmuştur.

Olayların Parapsikoloji ile olan bağlantıları, açıklamalı olarak anlatılmıştır.

Kitapta yer alan olayların küçük bir kısmı Kanal D'de yayınlanmış olan "SINIR ÖTESİ" programında sunulmuştur.

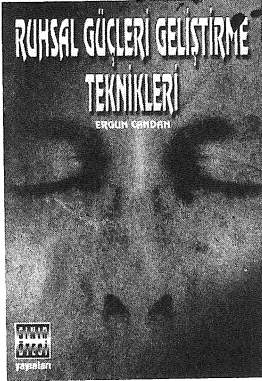
Türkiye'de Bu Kapsamda Yapılan İlk ve Tek Araştırmadır

Meydana gelen tüm olaylar, SINIR ÖTESİ Araştırma Ekibince yerinde incelenmiş ve kayıtlara geçirilmiştir. Olayların tüm görüntüleri, Beta-Cam kameralarla tespit edilmiş ve halen bünyemizde saklanmaktadır.

Kitabı Hazırlayanlar:

Yasemin CANDAN & Ergun CANDAN

Sayfa Adedi: 288

RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİKLERİ

İç potansiyal gücünüzü ortaya çıkartmaya yönelik uygulayacağınız son derece kolay bazı pratik metotlarla, yaşam içinde büyük bir etkinliğe sahip olabilir ve yaşamınızı isteğinize bağlı olarak yönlendirebilirsiniz.

Ruhsal Güçleriniz'in geliştirilmesinde, istenmeyen alışkanlıkların giderilmesinde ve iç enerjinizin artırılmasında, bu metotlar % 100 başarı sağlayacaktır...

Kitaptaki metotları uygulayarak, günlük yaşamınızda sezgilerinizin hızla arttığına şahit olacaksınız. Altıncı duyunuzu siz de geliştirebilirsiniz... Hatta belki de diğer "**Duyular Dışı Algılamaları**" nızı da... Örneğin: *Telepati, Durugörü, Duruişiti, Astral Seyahat, Telekinezi, Psikometri, İpnoz, Manyetizm, Şifacılık, Kehanet ve diğerleri...*

Streslerden ve yorgunluklardan kurtulmanın en kolay yolu olan "**Gevşeme Egzersizleri**" size büyük bir denge getirecek...

Psişik yetenekler bazı kişilerde hiç bir özel çaba göstermeden kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Büyük çoğunlukta ise, her an ortaya çıkmaya hazır beklemektedirler. Bu tip yetenekler geliştirilerek açığa çıkartılabilir. Fakat bunun için gerekli olan süre kişiye göre değişir. Bir kapının açılıp açılmayacağını denemeden bilemezsiniz... Sizin ruhsal dünyanızda açılmayı bekleyen kapılardan hiç değilse, en azından biri, her an açılmayı bekliyor olabilir...

Bu kitap; yurtdışındaki Parapsikoloji Merkezleri'nde uygulanan en son yeniliklerin ışığında hazırlanmıştır.

Kitabı Hazırlayan: Ergun CANDAN

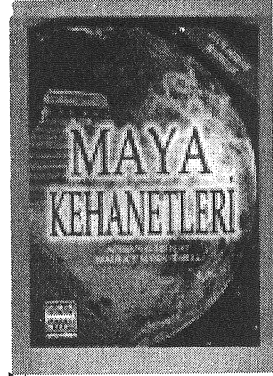
Sayfa Adedi: 208

1. Baskı: Mart 1999, 4. Baskı Eylül 2002

MAYA KEHANETLERİ 2012 ve ÖTESİ

Uluslararası Bestseller

olan bu eser, Mayalar'ın binlerce yıl öncesine ait takvimlerini ve bu takvimlerindeki geleceğe ait kehanatleri konu almıştır. Özellikle de 2012 ve sonrası ile ilgili dünya üzerinde gelişecek olaylara yer verilen kitapta ayrıca, astrofizik alanında Maurice Cotterel tarafından ortaya çıkartılan Güneş Lekeleri'nin ve Güneşteki patlamaların Düyamız üzerindeki etkileri bilimsel kanıtlarıyla ortaya konulmuştur. Konunun ilginç olan bir başka yönü ise, Mayalar'ın da bu bilimsel gerçeklikten haberdar olduklarıdır.

2012'de ise dünyada büyük fiziksel değişimler yaşanacağını söyleyen Mayalar, Dünya'nın daha önce geçirdiği "*Tufanlar*" dan da bahsetmektedirler. Mayalar'a göre her bir devrenin bitişinde Dünya üzerinde yaşanan büyük fiziksel değişimlerin bir benzerine daha hızla yaklaşmaktayız... Çünkü Mayalar'a göre içinde yaşamakta olduğumuz "5. Güneş Çağı" sona ermek üzeredir...

Adrian Gilbert'in tarihsel belgelerden hareketle kaleme aldığı kitap, Maurice Cotterell'in bilimsel bulgularıyla son derece güzel bir bütünlük sergilemiştir.

Sadece kendileri için değil, tüm insanlık için son derece hayati bilgilere sahip oldukları belli olan Mayalar'ın binlerce yıl öncesine ait gizemini bu kitapta büyük bir ilgiyle okuyacaksınız...

Adrian G. Gilbert & Maurice M. Cotterell

KIYAMET ALAMETLERİ

Yayınlamak için 2000'li yılları beklediğimiz ve SINIR ÖTESİ YAYINLARI'nın temel yapıtlarından biri olan bu kitap, “*Gizli Sırlar Öğretisi*” ve “*Son Üç Peygamber*” adlı kitaplarımızın devamı niteliğinde hazırlanmıştır...

• Kıyamet ve Tufan'ın ön belirtileri nelerdir?... • İnsanlığı nasıl bir gelecek bekliyor?... • Gittikçe yoğunlaşan Doğal afetlerin fiziksel ve mefai-ziksel anlamları nedir?... • Nostradamus'tan, Edgar Cayce'ye kadar pekçok ünlü kahinin 2000'li yıllar ile ilgili söyledikleri nasıl gerçekleşiyor?... • Dinlerde sözü edilen kıyametin neresindeyiz?... • Onbinlerce yıl önce eski uygarlıkları yokeden büyük tufanın bir benzeri yeniden yaşanacak mı?... • Kozmik etkiler yeryüzünü nasıl etkiliyor?...

Beklenen büyük depremler, Atlantis'in su yüzüne yükselişi, Dünya'nın küresel ısınmasının sonuçları, Dünya'nın eksenindeki değişimler, kıtaların yer değiştirmeleri, iklimlerin değişimleri, güneş tutulmalarının yerküre üzerine olan etkisi, deniz seviyelerindeki yükselişin ürküten boyutları vs...

İşte, bu ve buna benzer daha pekçok konunun tüm açıklığıyla ele alındığı bu kitabın içindeki bilgiler; “*binlerce yıllık gizli - ezoterik bilgiler*”in ışığında ve en son elde edilen “*bilimsel verilere*” dayanılarak hazırlanmıştır...

İlgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz...

Gerçekleri Öğrenmek Herkesin Hakkıdır...

Kitabı hazırlayan: Ergun CANDAN

